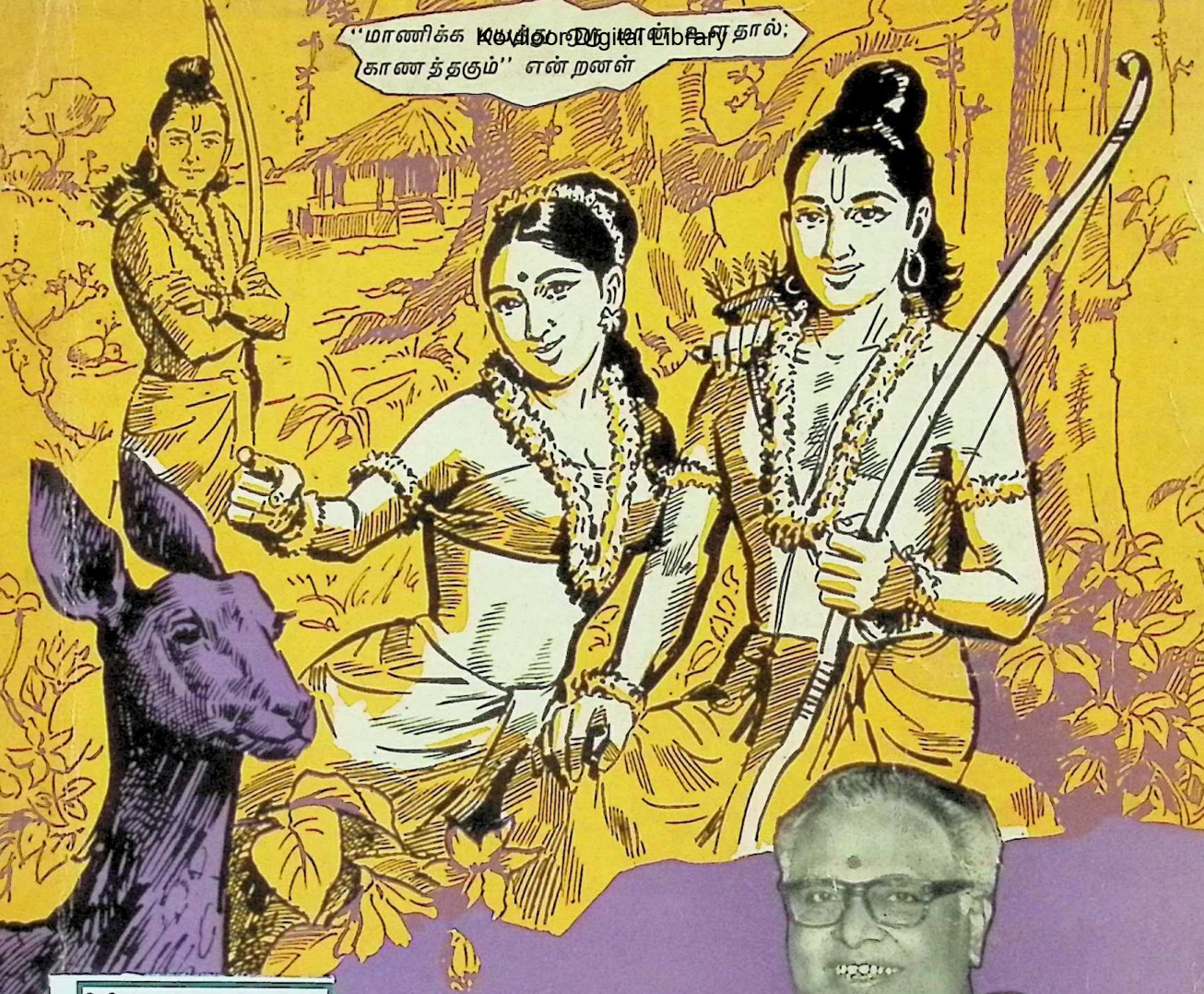
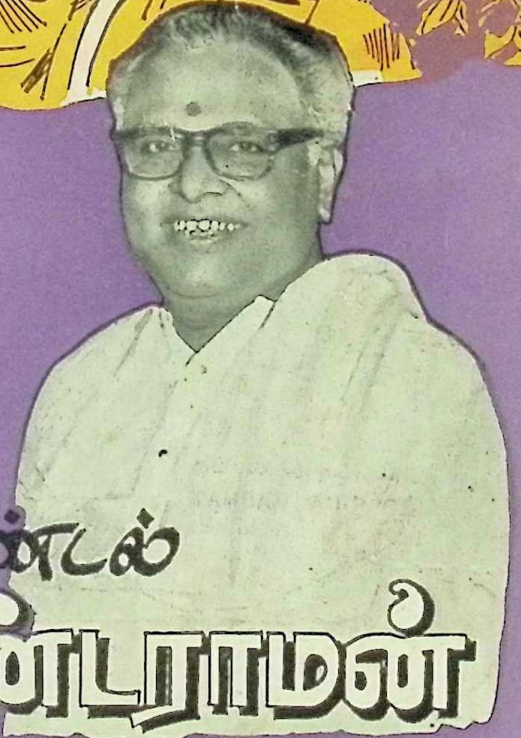

“மாணிக்க கங்கைமீது காவிய தால்;
காணத்தகும்” என்றனர்

Kmm0973

D

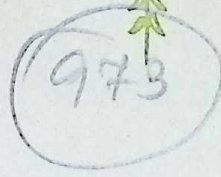

கம்பன்
செஞ்சொற்கொண்டல்

க.கு.கோதண்டராமன்

மணி உழாமலர்

மே-1981 - துன்மதி - சேத்தரை

கம்பன் அடிப்பொடி
KAMBAN ADIPPODI
(SAW. GANESAN)

652

கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்
க.கு. கோதுண்டநாமன்
மணி விழா மலர்

KMM0973 .

* துன்மதி • சித்திரை • 30

* மே 12, 1981

மலர்க் குழு

சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்

(தலைவர்)

செ. சு. பழனிசாமி

பெ. சிதம்பரநாதன்

கா. அரங்கசாமி

செ. இராசு

காணிக்கை

‘எவர் வாய் இடையருது இராம நாமத்தை ஒதிக் கொண்டிருக்குமோ, அவரது உடல் புனித தீர்த்தங்களின் உறைவிடமாகும்.....’

தேசப் பிதாவின் சிந்தை அணு ஒவ்வொன்றும் சிலிர்க்க வைத்த ‘வைஷ்ணவ ஜனதோ’ என்னும் தெய்வ கீதத்தின் சாரம் இது.

இந்தப் பொன்வரிகளுக்குப் பொருள் தந்த வாழ்க்கை இலக்கியச் செல்வர், கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல் க. கு. கோ. அவர்களின் வாழ்க்கை.

‘பக்தி என்பது மனிதாபிமானமே’ என்னும் மத்வர் அருள் மொழிக்கு இலக்கியம் க. கு. கோ. அவர்கள்.

மேழி பிடிக்கும் குலத்திலே பிறந்து ஆழி பிடித்தவன் பால் அன்பு சிறந்து தேனும் அமுதுமாய்த் தித்தித்திருக்கும் கம்பன் தமிழிலும் தியாகையர் இசையிலும் திளைத்திருக்கும் உத்தம ரசிகர் இவர்.

இந்தப் பரம ரசிகருக்கு—முத்தமிழ் வித்தகருக்கு மணி விழா என்றதும் அன்பு இதயங்களின் சார்பில் இம்மங்கல விழாவை இலக்கிய மணம் கமழ் விழாவாக நடத்த மனம் கொண்டார் பொள்ளாச்சி வள்ளல்—புகழ் நலச் சான்றோர் திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்கள். பெரியது பெரியதாகவே சிந்திக்கும் அருட் செல்வர் நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் மனமுவந்து மணிவிழாக் குழுத் தலைமையேற்று—கவியரங்கம், கருத்தரங்கம், கலையரங்கமாக—விழாவைப் பொலிவுற நடத்தத் திட்டம் வகுத்தார்கள்.

அணி திகழ் நலத்துடன் ‘மணி விழா மலர்’ வெளியிட ஆர்வம் காட்டினார்கள். அப் பெருந்தகையின் விசால உள்ளத்தெழுந்த ஆர்வமே விகசித்து இக் கலாமலராக விரிந்துள்ளது.

அன்பு நண்பர்களின் இனிய நினைவுகளை
ஆசை மனக் கவிஞர்களின் வாழ்த்து மலர்களை
இனிய இதயங்களின் மனக்கோலங்களை
புகழ்மிகு கொங்கின் வரலாற்றுப் படைப்புக்களை

மாலை சுட்டித் தொகுத்தெடுத்து வழங்குகிறோம். மணி விழா தம்பதிகளுக்குப் பல்லாண்டு கூறி

சமர்ப்பணமாய்
காணிக்கையாய்
அன்புப் படைபலாய்

மணி விழாக் குழுவின் சார்பிலும், தலைவர் நா. மகாலிங்கம் சார்பிலும், மலர்க் குழுவின் சார்பிலும் இம் மலரை வைத்து வணங்கி வாழ்த்தி மகிழ்கிறோம்.

அன்புடன்

சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்
மலர்க்குழுத் தலைவர்

மணிவிழா க் குழு

தலைவர்

திரு. நூ. மகாலிங்கம்

துணைத் தலைவர்கள்

திரு. N. S. S. மன்றாடியார்	திரு. K. R. E. சச்சிதானந்தம்
„ G. K. சுந்தரம்	திருமதி செளந்தரா கைலாசம்
„ J. சுப்பிரமணிய ஐயர்	திரு. A. V. முத்துசாமி
„ A. சேனாதிபதிக் கவுண்டர், M. P.,	„ T. M. நல்லசாமிக் கவுண்டர்
„ வெங்கட சுப்பா ரெட்டியார்	„ K. M. சுப்பிரமணியம்
„ P. K. இராமசாமிக் கவுண்டர்	„ K. S. சுப்பிரமணியக் கவுண்டர்
„ 'தங்கமணி' முத்துவேலப்ப கவுண்டர்	„ டாக்டர் K. N. செங்கோட்டையன்
„ K. S. இராமசாமி	„ N. R. திருவேங்கடம்
„ K. முருகேசன்	„ அருணகிரி, திரு A. N. ராஜூ, B. E.,
„ V. K. கருப்புச்சாமிக் கவுண்டர்	„ A. K. காளியப்ப கவுண்டர் EX-M L A.
	„ K. வெங்கடாசலக் கவுண்டர்

செயலாளர்கள்

திரு. P. N. நஞ்சப்பன்	„ இரா. கா. மாணிக்கம்
„ K. M. மாணிக்கவாசகம்	„ எழில்வேலன்
„ கா. அரங்கசாமி	„ செ. சு. பழனிசாமி

பொருளாளர்

திரு. N. S. நடராசன்

உறுப்பினர்கள்

திரு. K. A. முத்துசாமி, கரட்டிப்பாளையம்	திரு. K. C. P. இராமநாதன், கள்ளிப்பட்டி
„ K. M. வெங்கடேஸ்வரன், அனாக்குளி	„ K. R. சுப்பிரமணியம், „
„ Dr. M. ஆறுச்சாமி, கோவை	„ T. S. பழனிசாமிக் கவுண்டர், „
„ Dr. K. M. நல்லசாமி, ஈரோடு	„ K. M. பாலசுப்பிரமணியம், „
„ அர்ச்சுனன், „	„ K. S. பத்மநாபன், „
„ K. K. பாலசாமி, „	„ K. S. மாரப்பன், „
„ K. K. பழனிசாமி, „	„ க. சு. துரைசாமி, „
„ K. K. இராமலிங்கம், „	„ Dr. C. S. சாயிநாதன், கோபி
„ P. P. காளியண்ணன், புதுப்பாளையம்	„ Dr. K. K. தட்சிணாமூர்த்தி, „
„ P. K. சண்முகம், „	„ N. S. சண்முகசுந்தரம், „
„ அருணகிரி, பாண்டிச்சேரி	„ நல்லகவுண்டன்பாளையம்
„ K. P. முத்துச்சாமிக் கவுண்டர், திருப்பூர்	„ ஞானசுந்தரம், அ. சுப்பிரமணியம், „
„ N. குமாரசாமி முதலியார், „	„ P. A. தர்மராசன், „
„ மில்லர் இராமசாமி, „	„ ஜி. பி. வெங்கிடு, „
„ P. D. ஆஷர் அறக்கட்டளை, „	„ K. S. ஆனந்தன், „
„ V. முத்துசாமிக் கவுண்டர், கரூர்	„ சின்னராமசாமி, காரமடை
„ R. முத்துசாமிக் கவுண்டர், „	„ மு. கண்ணப்பர், பவானி
„ C. R. நல்லசாமி, „	„ E. V. குமாரசாமிக் கவுண்டர், ஈங்கூர்
„ K. K. தியாகராசன், அந்தியூர்	„ E. V. முத்துசாமிக் கவுண்டர், „
„ C. K. S. மூர்த்தி, கள்ளிப்பட்டி	„ T. R. சாயிநாத முதலியார், „
„ K. K. மகாதேவன், „	„ பெருந்துறை
„ பகவதியண்ண கவுண்டர், „	„ S. R. S. கூத்தநயினார், திருநெல்வேலி

மன்றலின் வந்து
மணத் தவிசேறி
வென்றி நெடுந்தகை
வீரனும் ஆர்வத்து
இன்துணை அன்னமும்
எய்தி இருந்தார்
ஒன்றிய போகமும்
யோகமும் ஒத்தார்

— கம்பர்

சூரிய பகவதே
 சூரியே நம: ||
 சந்திரே நம: ||
 சந்திரே நம: ||
 சந்திரே நம: ||
 சந்திரே நம: ||
 சந்திரே நம: ||
 சந்திரே நம: ||
 சந்திரே நம: ||

புதுச்சேரி

திரு. க. கு. கோ. * திருமதி சாரதாம்பாள்

க. கு. கோ. வுக்கு மணிவிழா

* நா. மகாலிங்கம்

“நூல் குடும்பம் ஒரு பல்கலைக் கழகம்” என்று கூறுவார்கள் கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல் க. கு. கோதண்டராமக் கவுண்டரின் குடும்பம் உண்மையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் தான். அவருடைய குடும்பத்தில் என்ஜினியர்கள், டாக்டர்கள், வக்கீல்கள் ஆகிய பல்வேறு கலைகளையும் கற்றுத் தெரிந்தவர்கள் உண்டு.

கோல்டுஸ்மித் என்ற இங்கிலாந்து தேசத்து நாவலாசிரியன் ‘விகார் ஆப் வேக் பீல்டு’ என்ற புதித வாய்ந்த தமது நாவலில் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார். அந்த நாவலின் முக்கிய பாத்திரமாக வருகின்ற பாதிரியாருக்கு 6 குழந்தைகள். அவருடைய குடும்பம் பெரிய சம்சாரக் குடும்பம். அப்படிப்பட்ட அளவில் பெரியதான குடும்பத்திற்கு உரிய அவர், ஒரு நேர்மையான கனவான்.

“வெறும் பிரம்மச்சாரியாகவே காலந்தள்ளிக் கொண்டு கல்யாணம் செய்தால் ஜனத்தொகை தான் அதிகரிக்கும் என்று வேதாந்தம் பேசுகின்றவர்களைவிட அதிகக் குழந்தைகளை உருவாக்கி சிறந்த அறிவுள்ள பிரஜைகளாகச் செய்கின்றவர்கள்தான் தேச முன்னேற்றத்திற்கு நல்ல பணி செய்கிறார்கள்”.

இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை கோல்டுஸ்மித் என்ற பிரபல நாவலாசிரியன் எழுதிச் சென்றுள்ளான். மதிப்பிற்குரிய எனது நண்பர் க. கு. கோ. அவர்களும் வேக்பீல்டு கிராமத்தின் பாதிரியார் போல ஒரு சிறந்த கனவான். ஏழு குழந்தைச் செல்வங்களுக்குத் தந்தையாக விளங்கி

உள்ளார். திரு க. கு. கோ. அவர்கள் அவருடைய தகப்பனார் அமரர் குட்டியப்ப கவுண்டருக்கு ஒரே புதல்வன். அதே போல அவர் திருமணம் செய்து கொண்ட பெண்ணும் அவருடைய வீட்டில் ஒரே பெண். உடுமலையிலிருந்தும் பொள்ளாச்சியிலிருந்தும் கமார் 5 மைல் தூரத்தில் உள்ள ராமச்சந்திராபுரம் என்ற கிராமத்தின் மிராசதார் ஆர் எஸ். நஞ்சப்ப கவுண்டர் அவர்களின் ஒரே புதல்வி சாரதாம்பாள் திரு. க. கு. கோ. வின் மனைவியாவார்.

இறைவனின் திருவருளால் உயர்திரு ஆர். எஸ். நஞ்சப்பகவுண்டர் அவர்கள் நல்ல ஆரோக்கியத்தோடு இன்னும் மகிழ்ச்சியோடு உள்ளார். அடுத்த மாதம் சதா பி ஷே க ம் கொண்டாடப் போகின்ற 80 வயதுப்பெரியவர். எனது அன்புத் தந்தையின் மதிப்பிற்குரிய நண்பர். 1920 வாக்கில் - கோவை சின்ன டவுன் என்று இருந்த போது-கோவைக் கல்லூரியில் படித்தவர். திரு. கக்கன் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்தபோது இவர் உடுமலைத் தாலுக்கா காங்கிரஸ் உப தலைவராகவும் மாகாணக் கமிட்டி உறுப்பினராகவும் இருந்தவர். நான் சிறு பையனாக இருந்த போது எனது தந்தையைக் காண இவர் வந்த போதெல்லாம் என்னிடமும் சில வார்த்தைகள் பேசிவிட்டுச் செல்வார். தேசிய பரம்பரையில் தோன்றி வளர்ந்த இந்தப் பெரியாரின் திருக்குமாரத்தி சாரதாம்பாளே தான் க.கு.கோ. அவர்கள் மணந்தார்கள். அத்தம்பதிகளுக்கு சுலோசனா, சுகன்யா, சுந்தரவல்லி, அமிர்த வல்லி, பானுமதி, கௌரி ஆகிய 6 பெண்களும் சுகுமாரன் என்ற திருக்குமாரனும் உள்ளனர். எல்லோருக்கும் திருமணமும் முடிந்துவிட்டன.

அவருடைய மகன் சுகுமாரன் பொள்ளாச்சியில் எனது தாயாரின் தாய் மாமன் பேத்தி விஜயலட்சுமியைத் திருமணம் செய்துள்ளார். அந்த வகையில் க. கு. கோ. வும் நானும் நெருங்கிய உறவினராகிவிட்டோம்.

திரு. க.கு.கோ. அவர்களின் கடைசிப் புதல்வி திருமதி கௌரியும் கணவர் திரு ராம் மோகன் அவர்களும் அமெரிக்காவில் உள்ள

னர். சென்ற ஆண்டு நான் அமெரிக்கா சென்ற போது அவர்கள் வீட்டிலும் ஒரு நாள் தங்கி விட்டு வந்தேன்.

எனது கெழுதகை நண்பர் க.கு.கோ. அவர்கள் நாட்டுக்கு நன்றாக அறிமுகமானவர். பள்ளிப் படிப்போடு தமது கல்வி முயற்சியை விட்டுவிட்டு விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட இவர், நாடு போற்றும் நல்லறிஞர்களில் ஒருவரானார்.

கோபி கள்ளிப்பட்டியில் க. கு. கோ. வின் தந்தை அமரர் குட்டியப்ப கவுண்டர் ராம பக்தர். அவர் ராமன் கோயில் ஒன்று கட்டி ஆண்டு தோறும் 25 நாட்கள் உபன்யாசம் வைத்து சிறப்பாகக் கொண்டாடுவார். திருவண்ணாமலை பிரபல பிரசங்க வித்வான் திரு. முருகேச முதலியார் அவர்கள் ராம கதையை உபன்யாசமாக ஆண்டுதோறும் சொல்லுவார். அமரர் குட்டியப்ப கவுண்டர் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டபோது தமது இறுதி நாட்களில் கோதண்டராமன் கோயிலிலேயே சதாகாலமும் ராமா ராமா என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார். அங்கேயே அவர் ஆவியும் பிரிந்தது. அந்த ஆலயமும். ஆண்டுதோறும் அங்கு நடந்து வந்த ராம காதையும் திரு க.கு.கோ. அவர்களுக்கு கம்பன் என்ற பொக்கிஷத்தைக் கொடுத்தது.

கல்வியில் பெரியவனான கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் - ஈடு இணையற்ற இதிகாசத்தை இயற்றிய கம்பன் - ஒரு சர்வ கலாசாலைக்குச் சமமானவன். கம்பனைக் கற்றால் மேதையாகலாம். கடல் போன்ற விசாலப் பரப்பாக உள்ள விரிவான ராமாயணப் பாடல்களில் விடுபட்டுப் போன மானிட அனுபவமே இல்லை. காதல், வீரம், சோகம், தியாகம், கற்பு, சகோதர பாசம், சமரசம் ஆகிய அனைத்தும் சிறப்பாக உள்ள நூல் கம்பனின் ராமாயணம். அதனை எழுத்தெண்ணிப் படித்த தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களில் நண்பர் க. கு. கோ. குறிப்பிடத் தக்கவர்.

கம்பனுக்காக - அவனுடைய கவிதைகளுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் க. கு. கோ. அவர்கள்.

இங்கிலாந்து தேசமே சமுத்திரத்தில் முழுகிவிடும் ஆபத்து வருமானால், மகாகவி ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு தப்பித்துவிடுவேன் என்று அறிஞர் கூறுவதுண்டு.

இதேபோல கம்பநாடன் கவிதைகளின் மீது அப்படிப்பட்ட பற்றும் பாசமும் வைத் திருப்பவர் க. கு. கோ. அவர்கள்.

தமிழ்நாட்டில் இவர் கலந்து கொள்ளாத கம்பனைப்பற்றிய கருத்தரங்குகளோ பட்டி மன்றங்களோ அநேகமாக இல்லை. பாரதிக்கு எட்டயபுர விழா சிகர விழாவாக இருப்பது போல கம்பனுக்கு காரைக்குடி கழகம் எடுக்கும் விழா சிகரமாக அமையும். அவ்விழாவில் க. கு. கோ. அவர்கள் கலந்து கொள்ளத் தவறியதே இல்லை.

கம்பனைப் பற்றிய இவருடைய ஆய்வுகள் கம்பன் பாத்திரப் படைப்பின் அருமைகளைப் பற்றிய இவருடைய அணுகு முறைகள் கம்பனின் மேதா விலாசத்தைப் பற்றிய இவருடைய கணிப்பு கள் தனித்தன்மை கொண்டவை. அவைகளையெல்லாம் கட்டுரைகளாக சிதறிக் கிடக்கின்றன. இனிமேல் தான் அவைகள் நூல் வடிவில் வரவேண்டும். அந்தக் கட்டுரைகளை 'செவிநுகர் கனிகள்' என்ற கம்பனின் சொற்கோவையால் தான் வருணிக்க வேண்டும்.

கம்பனின் இலக்கிய வேலைப்பாடுகளைத் தான் இவருக்கு ரசிக்கத் தெரியும் என்று பலரும் நினைப்பார்கள். சங்கீதத்திலும் இவருடைய ஞானம் மெச்சத் தக்கதாக உள்ளது.

இசைமேதை தியாகப் பிரம்மத்தின் கீர்த்தனைகளில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தன்னை முழுமையாக கரைத்துக் கொண்டவர் நமது க. கு. கோ. அவர்கள். சும்மா சொல்லவில்லை பாரதி. சுந்தரத் தெலுங்கு என்றும் அதில் தான் பாட்டிசைக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னவன். தியாகய்யரின் அந்தத் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளில் - ராமனின் குணநலன்களையெல்லாம் ராக வடிவங்களாக பொழிவிக்கும் அந்தப் பாடல்களில்

கோவைக் கம்பனும்
கொங்கு வள்ளலும்

வார்த்தைகளுக்கு எப்படியெல்லாம் கவிஞன் வர்ணம் பூசியிருக்கிறான் என்று ரசித்து ரசித்து, தேனில் விழுந்த வண்டுபோலத் தத்தளிப்பதை நான் பார்த்துப் பூரித்துப் போயிருக்கிறேன்.

ஈடுபாடு - அர்ப்பணிப்பு என்பதற்குரிய பூரணமான அர்த்தத்தை இவரிடம் தான் காணலாம்.

விவசாயத்தை கவனித்துக் கொள்ள தமது அருமை மனைவியும் குழந்தைகளின் படிப்பு முதலியவற்றைக் கவனித்துக் கொள்ள அருமை மாமாவும் அமைந்துவிட்டதால், கவலையே இல்லாமல் கம்பன் என்ற எவரெஸ்ட் சிகரத்தை அடையும் மலையேறும் குழுவில், இவரும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு சிகரத்தை அடைந்த சிலரில் ஒருவராவார்.

வாழ்க்கையின் புறச் சூழ்நிலை இவ்வாறு இவருக்கு அமையவில்லையெனில் கம்பன் என்ற இமய பர்வதத்தை மற்றவர்களைப் போலவே அடிவாரத்திலிருந்து மட்டுமே இவரும் ரசித்திருப்பார் என்று கூறிவிட முடியாது. எந்தச் சூழலில் இருந்தாலும் இவருடைய ரசனை சிறப்புடையதாக இருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

“க. கு. கோ” -- சொல் விளக்கம்

கம்பனுக்கே குழைகின்ற கோதண்டராமன்
- ம. வே. பசுபதி.

கள்ளிப்பட்டிக் குலவிளக்கு கோதண்டராமன்
- செளந்தரா கைலாசம்.

கம்பன் குலத்துக்குக் கோதண்டராமன்
- கம்பனடிப்பொடி.

அதற்கெல்லாம் தனிப்பட்ட ஒரு ஆர்வம்
ஒரு அர்ப்பணிப்பு வேண்டும்.

மொழியைப் பற்றி எனக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் உண்டு. தமிழை மட்டும் தெரிந்தவன் தமிழ் மொழியை அறியான். கம்பன் வட மொழிகற்ற மேதை. பாரதிக்கு பல மொழிகள் தெரியும். வள்ளலாருக்கும் இருபெரும் மொழிகள் தெரியும்.

திரு க. கு. கோ. அவர்கள் தமது சொந்த முயற்சியால் தமிழ், ஆங்கிலம், தெலுங்கு ஆகியவற்றில் தேர்ந்துள்ளதால் தான் அவரால் தமிழுக்குள் முழுக முடிகிறது. அதனாலேயே முத்துகளைத் தேட முடிகிறது.

விஞ்ஞானத்தின் உதவியால் உயிர்காக்கும் மருந்து வகைகளும் ரத்தம் வராமலேயே ரண சிகிச்சை செய்யும் கருவிகளும் வந்து விட்ட நவீன காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம்.

இந்தியாவைப் போன்ற வளர்முக நாடுகளில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழ்பவர்கள் நூற்றுக்கு 48 பேர் என்றாலும், இங்குள்ளோரின் சராசரி தேசிய வயது 50

என்று அதிகரித்துள்ளது. வயது அறுபது என்பது வயோதிகத்தைக் குறிப்பதல்ல என்பதை நண்பர் க. கு. கோ, அவர்களைப் பார்த்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

சந்தித்தவர்களை யெல்லாம் - ஐவர் - அறுவர் எழுவர் - என்று சகோதரர்களாகப் பாவித்துக் கொண்டவன் ராமன். எதிரியிடம் கூட இன்று போய் நானாவா என்று பேசிய கருணைமறவன். அத்தகைய ராமனின் பாத கமலங்களை மகுடமாகச் சூடிக்கொள்கின்ற பாக்யம் வாய்த்தவர்களுக்கு வேறு என்ன குறை இருக்க முடியும்.

கூடிய சீக்கிரம் அமெரிக்க நாட்டுத் தமிழர்களின் விருந்தினராகச் சென்று கம்பநாடனது புகழை அமெரிக்காவில் பரப்பிவர வேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். முக்கியமாக அவருடைய பேரன் - திருமதி கௌரியின் குமாரன் - தாத்தாவிடம் தான் தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறான்.

இந்திய நாட்டில் ‘சாந்தி’ அல்லது ‘சப்த பூர்த்தி’ என்பது தான் 60-ஆம் கல்யாணம் என்று கூறும் வைபவம். தம்பதிகள் தங்கள் குடும்பத்திற்கு மட்டுமின்றி ஊருக்கும் உலகிற்கும் பொதுவான தாய் தந்தையாக சக்தி சிவமாக செயல்படும் காலத்தைத் தான் இது குறிக்கிறது.

அம்முறையில் கோதண்டராம சாரதாம்பாள் தம்பதிகள் சிவசக்தியாக உலகோர் வாழவும் மக்கள் போற்றவும் மேலும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்திட அருட் பெரும் ஜோதி ஆண்டவரின் ஆசியை வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மணிவிழா நாயகர் க. கு. கோ. வின்.

தந்தையார் அமரர் குட்டியப்ப கவுண்டர்

அருமைத் தாயார் இலட்சுமி அம்மாள்

தாயார் இலட்சுமியம்மாள், மனைவி சாரதாம்பாள், க. கு. கோ, மாமனார் ஆர். எஸ். நஞ்சப்பா, மாமியார் மீனாட்சியம்மாள், மருமகன் கந்தசாமி, மகள் அறுவர், மகன் சுகுமார்.

வாழ்க! வாழ்க!

* நல்ல சேனாதிபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்

‘கும்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்’ கள்ளிப்பட்டி, திருமிகு. க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்களுக்கு மணிவிழா நடப்பது அறிந்து பெருமகிழ்வெய்துகிறேன். நான் மட்டுமல்ல கொங்கு வேளாளர் சமுதாயமே - ஏன் கொங்கு நாடே-மகிழ்வெய்தும் பெருவிழா இது என்பது நம் அனைவரின் கருத்துமாகும்.

கள்ளிப்பட்டியில் அவரது “ஸ்ரீ ராம மந்திரம்” இல்லத்திற்கு வருகைபுரியாத தமிழ் அறிஞர்களே இல்லை எனலாம். கூடல் மாநகரின் தமிழ்ச் சங்கம் போல் அவரது இல்லத்தைக் கொங்குத் தமிழ்ச் சங்கம் எனலாம். இலக்கியம், இலக்கணம், கல்வெட்டு, வரலாறு, தொல்பொருள், அருங்கலைகள் பற்றிய ஆய்வுக் கூடமாகவே அவர் இல்லமும் அவர் இருக்குமிடமும் திகழ்வதை நான் நேரில் பலமுறை கண்டு வியந்திருக்கின்றேன்.

கொங்கு நாட்டு வரலாற்றை, குறிப்பாக எங்கள் பழையகோட்டை, சங்கரண்டாம் பாளையம், புதூர், காடையூர் முதலிய கொங்கு வேளார் வரலாற்றை நன்கு அறிந்தவர் - ஆய்ந்தவர் அவர்.

தூக்கணுக்கன்பாளையம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகவும், சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராகவும் இருந்து அவர் ஆற்றிய பணிகள் ஏராளம்.

தமிழகமெங்கும் இலக்கியமேடை ஏறிய ஏந்தல் அவர். அவரால்தான் நம் கொங்கின் புகழ்மணம் குவலயமெல்லாம் பரவியுள்ளது. உள்ளம் ஒன்றுபட்ட நட்புக்கும், சிரித்து மகிழ்ந்து அளவளாவி கருத்துப் பரிமாறும் உரையாடலுக்கும், அகமும், முகமும் மகிழ்ந்து உபசரிக்கும் நற்பண்பிற்கும் “க.கு.கோ”வுக்கு இணை அவரேதான்.

பலதுறைப் பேரறிஞராக விளங்கும் அவர் மணிவிழா தக்கார் தலைமையில் நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்வதை அறிந்தே நான் உள்ளம் பூரித்தேன். கொங்கின் மணம் கமழும் வண்ண மலர் மலரவும் விழா சீரிய முறையில் சிறப்பாக நடைபெறவும் என் உள்ளம் கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வைணவத்தில் ஈடுபாடுடைய அவரை அம்முறைப்படியே “பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு” வாழ்க என வாழ்த்துவதில் நான் பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

வளர்க அவர் புகழ்.

யல்லாண்டு வாழ்க!

* கம்பன் அடிப்பொடி

உலகமகா கவிகளில் ஒப்பற்றவன் எந்தை பிரான் கம்பன். அவன் அருளியது இராமாவதாரம் எனப்பெயரிய இராமாயணம். இராமகாதையைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி ஆக்குவதற்குக் காரணம் காப்பிய நாயகனாகிய ராமனிடம் எம்பெருமான் கம்பனுக்கு எற்பட்ட அளவற்ற ஈடுபாடே! அவ் வீடுபாடு நாளாவட்டத்தில் பரம பக்தியாகவே மலர்ந்தது. கல்வியிற் பெரியனாய், மகாகவியாய், கவிச்சக்கரவர்த்தியாய் விளங்கிய கம்பனெம்மான் “கம்பநாட்டாழ்வான்” என்று பரம பாகவதர்களாலும் பரவப் பெற்றதற்கு அவனுடைய ராமபக்தியே காரணம். எனவே “கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்” என்றே நிலைபெறச் சென்றது.

கம்பன் நிலைமட்டுமல்ல; இன்னும் எத்தனையோ பெயர்கள் தமிழகத்தில் இராமனுடைய கல்யாண குணங்களில் ஈடுபட்டு மாட்சியுற்றனர். அன்பால், அறத்தால், அருளால், நாகரிகத்தால், பண்பாட்டால், ஒழுக்கத்தால், சீலத்தால், வீரத்தால் எல்லாம் இராமனுக்கு நிகரான மற்றொருவரைக் காணவோ காட்டவோ முடியாது. அதனால் தான் ராமனுடைய பல பரியாயப் பெயர்களே தமிழகத்தில் மற்றெப் பெயரையும் விட அதிகமாக விளங்கக் காண்கிறோம். அந்நிலை பிற்காலத்தில் மட்டுமல்ல; கம்பன் காலத்திலேயே மலர்ந்து மணக்கத் தொடங்கி விட்டது. எடுத்துக் காட்டாக ஒன்றிரண்டைப் பார்க்கலாம்.

கவிச்சக்கரவர்த்திக்கு உற்ற தோழனாய், ஒப்பற்ற புரவலனாய், விளங்கியவன் வள்ளல் சடையப்பன். இராமகாதையில் தோய்ந்து, இராமனுடைய கல்யாண குணங்களில் முழுகியதன் காரணமாகத் தன்னைச் “சரராமன்” என்று அவன் கூறிக் கொண்டான். அப்படியே ஆதித்த சோழனும், சோழப் பேரரசைத் தோற்றுவித்த புகழாளனான விஜயாலயன் (கி.பி.-850-870) மைந்தன் ஆதித்த சோழன் (கி.பி.-871-907) சிறந்த சிவபக்தன். தில்லைக் கூத்தனிடம் எல்லையில்லா பக்தி கொண்டவன், கொங்கு நாட்டுப் போரில் கொண்ட பொன்னைக்கொண்டு தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்கு பொன்வேய்ந்து புகழ் குடினான். சைவ மலையிலிருந்து பூம்புகார் வரை, காவிரியாற்றின்கரையில் சிவபிரானுக்கு நூற்றெட்டுத் திருக்கோயில்களைச் சமைத்தான் என்றால் இவன் தன் சிவபக்திக்குக் கேட்கவா வேண்டும்?

“கோதிலாத் தேறல் குனிக்கும் திருமன்றம்

காதலால் பொன் வேய்ந்த காதலன்”

என்று விக்கிரம சோழன் உலா புகழ்வது இவனையே!

இவன் கம்பனிடம் எல்லையற்ற அன்பும், இராமாவதாரத்தில் அளவற்ற ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தவன். இராமனுடைய சீலத்திலும் செளலப்பியத்திலும் ஈடுபட்டு தன்பெயரை கோதண்டராமன் என்று கூறிக் கொண்டான். ஆம்; கம்பன் இராமாவதாரத்தை ஆக்கிய பின்னர்தான் தமிழகத்தில் மட்டுமன்றித் தமிழர்கள் சென்ற கீழ்த்திசை நாடுகள் பலவற்றிலும் ராமன் புகழ் பரவத் தொடங்கிற்று. “சிவமயம்” என்ற மருதுவதைப் போலவே பலரும் ‘ராமஜெயம்’ என்று தலையில் எழுதுவதையும் காணுகிறோம். இப்படியாகத் தமிழகத்தில் ராமபக்தி கரை புரண்டோடுவதை அன்றும் இன்றும் என்றும் காணலாம்.

கோவை மாவட்டத்தில் (இன்று பெரியார் மாவட்டம்) கள்ளிப்பட்டி ஒரு சிற்றூர், வளமான - செழிப்பான - நல்லூர். அங்கு இராமபிரானுக்கு ஒரு திருக்கோயில் எடுப்பித்தார் குட்டியப்பக் கவுண்டர். அக்கோயிலில் கோதண்டராமனைக் கடவுண் மங்கலம் செய்தார். நித்திய, நைமித்திக வழிபாடுகட்கு ஏற்பாடு செய்தார். அத்தகைய இராமபக்தனுக்குத் திருமகளும் வாய்த்தவர் என் அன்புக்குரிய சகோதரர் க. கு. கோதண்டராமன் அவர்கள் இவருக்கு எல்லாம் சீராமன் தான். தம் முடைய வழிபடு தெய்வம் ராமச்சந்திர மூர்த்தியே! வீட்டின் பெயர் ஸ்ரீராமமந்திரம்; ஆலயத்தின் பெயர் சீராம விண்ணகரம். முழுக்க முழுக்க வைணவராய் இருப்பினும் சமய வெறியற்றவர். “சர்வ தர்ம சமான தர்சனம்” என்ற காந்தி வழி நிற்பவர்.

ராமனைப் போலவே முருகனையும், சிவனையும், கொற்றவையையும், ஏன் முனியனையும் பக்தியுடன் வழிபடுபவர், ஆம்; நாம ரூபம் கடந்த பரம் பொருளை, “ஈஸா வாஸ்யம் இதம் சர்வம்” என்று பேசப்பட்ட உபநிடத தத்துவத்தை, உணர்ந்தவர். “வேறுபடு சமயமெல்லாம் புருந்துபார்க்கில் விளங்கு பரம்பொருளே! நின் விளையாட்டு; அல்லால் மாறுபடும்.

கருத்திலலை” என்ற தாயுமானவப் பெருந்தகையின் சத்துரையை உணர்ந்தவர். “ஒன்றும் நீ அல்லை; அன்றி ஒன்றில்லை.” என்ற மணிவாசகப் பெருமானின் தெளிவுரையைத் தேர்ந்தவர். எம்பிரான் கம்பன் அருளிய வண்ணம் “பல்பெரும் சமயம் சொல்லும் பொருள்” ஒன்றே என்பதைத் தெளிந்தவர்.

இவருக்கு ராமனுக்கு நிகராகக் கம்பன் விளங்குவான். ஆம்; பகவானைவிடப் பாகவதரைப் போற்றும் வைணவத்தைக் கடைப்பிடிப்பவரல்லவா? க. கு. கோ. என்பதைக் கம்பன் குலத்துக் கோதண்டராமன் என்று விரிக்கலாம்.

காரைக்குடி, நாட்டரசன் கோட்டை, தேரமுத்தூர் ஆகியவற்றிற்கு அடுத்தபடியாகக் கம்பன் விழாவைத் தொடங்கிய ஊர்களிப்பட்டியே, அதற்கு ஒரே காரணம் திரு. கோதண்டராமனே! கம்பனைத் தேய்ந்து கற்று அதில் ஊறி ஆழங்காற்பட்டவர் சகோதரர் கோதண்டராமன். கம்பனைப்பாடிப் பரவி மகிழ்வதுடன் அவனுக்கு விழா எடுத்துச் சிறப்புச் செய்யும் ஒரு சிலருள் இவரும் ஒருவர்.

கம்பனும் காந்தியும் இவர் உள்ளத்தில் உறைவதால் தெய்வப்பற்று, தேசப்பற்று, மொழிப்பற்று, ஒழுக்கம், பண்பாடு எல்லாம் செழிக்கத் திகழ்கின்றார். இலக்கியத்துறையில் மட்டுமின்றி வரலாற்றுத்துறை, இசைத்துறை முதலியவற்றிலும் ஈடுபட்டுப் பயன் சுரக்கின்றார்.

இத்தகைய நல்லன்பர் க. கு. கோதண்டராமன் எல்லா நற்பேறுகளும் நிரம்பப் பெற்று மனைவி, மக்கள், பேரன், பேர்த்தி, முதலிய சுற்றமெல்லாம் திளைக்கப் பல்லாண்டு நிறைநல் வாழ்வு வாழ எம்பெருமான் கம்பனும், அவன் பாடிப்பரவும், “மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லாதோர் மும்மைத்தாய காலமும் கணக்கும் நீத்த காரணனும் இராமனும் திருவருள் புரிக!” என மனம்குளிர, வாய்மணக்க வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

கூருண் டறுபதாம் கோதண்ட ராமனவன்
நூருண் டலகிதனில் நோயின்றி - வீரர்ந்து
கன்னித் தமிழேபோல் கம்பன் கவியேபோல்
மன்னிப் பொலிக மகிழ்ந்து.

நினைக்க நினைக்க

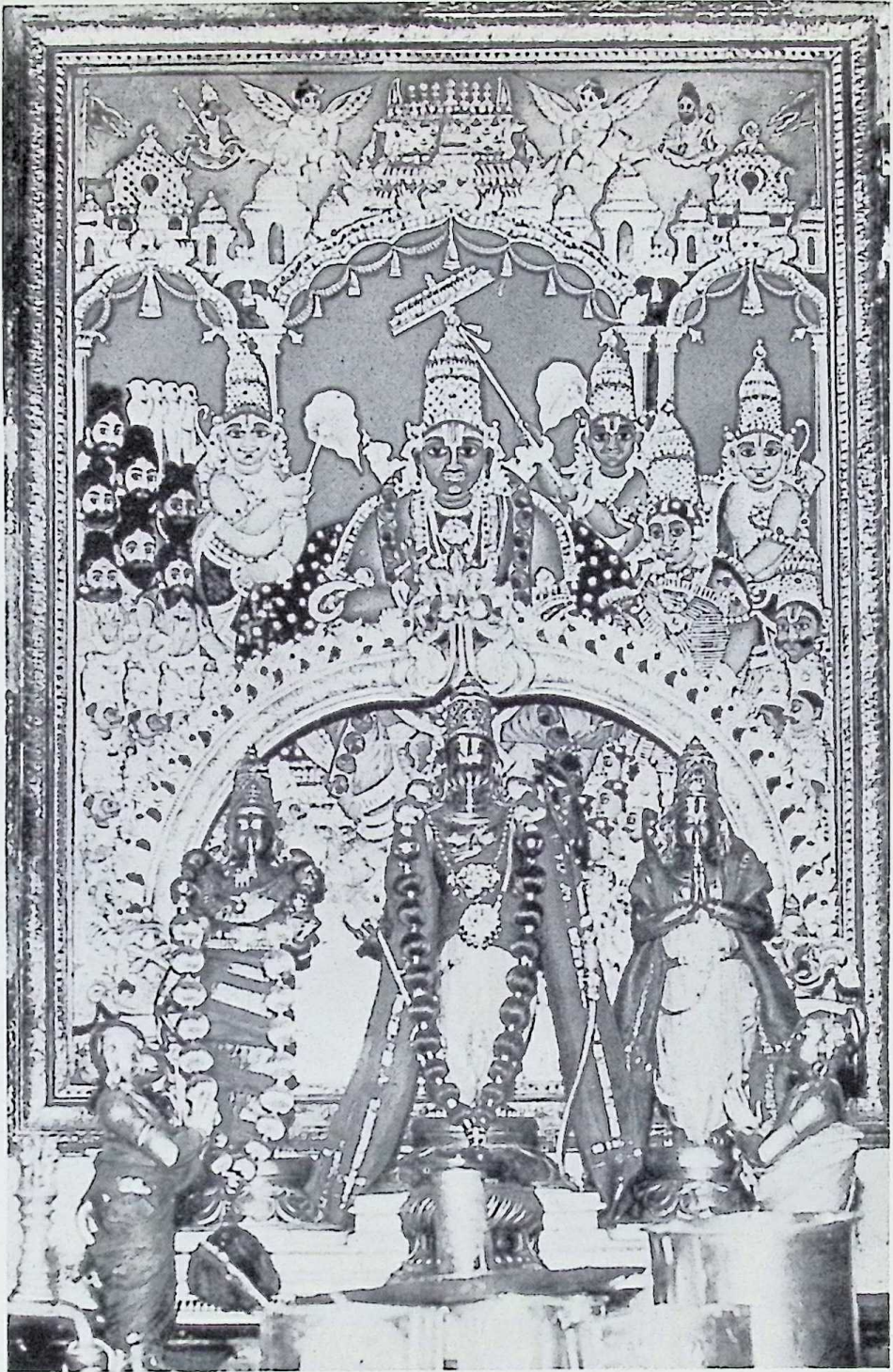
நீளும் அவர் புகழ்

சுமக்கவா முடியும்

சொற்களின் கூட்டம்!

— செளந்தரா கைலாசம்

சீராம விண்ணகரச் சீதாராமன்

சீராம விண்ணகரப் பதிகம்

* கம்பன் அடிப்பாடி

[வெண்தனையான் இயன்ற அளவடி விருத்தப்பா]

உலகம் புகழ் கம்பன் ஓதுதனித் தெய்வம்
மலரடி போற்றி மகிழ்வுறச் சேர்மின்
பலவளம் ஆர்களளிப் பட்டியூர் மேவும்
சினைவலான் நின்றருள் சீராம விண்ணகரே !

வேரோடி நிற்கும் வினைகடிய வேண்டு விரேல்
பாரோர் புகழ்களளிப் பட்டி எனும் தொல்லூரில்
ஆரா அமுதாய் அருள்வான் அமர்கோயில்
சீராம விண்ணகரம் சென்று தொழுமின்களே !

முன்னைப் பழம் புகழை முற்றும் அடைந்துய்யச்
செந்நெல் வயலெல்லாம் செங்கரும்பாய் ஒங்கிவளர்
பன்னரிய சீர்க்களளிப் பட்டி எனும் நல்லூரில்
மின்னுமெழில் சீராம விண்ணகரம் ஏத்துமினே !

தொல்ஹங்கள் நோற்றுச் சுகமடைய எண்ணுவிரேல்
பல்வளங்கள் மேவுகளளிப் பட்டிதனில் என்றும்
நல்லவர்கள் புக்கிருந்து நம்பித் தொழுதேத்தும்
வில்வலான் சீராம விண்ணகரம் சேருமினே !

மண்ணுலகில் பன்னலமும் மன்னிப் பொலிவு கொள
எண்ணுபவர் எல்லாம் எழிற் களளிப்பட்டிதனில்
அண்ணல் தயரதனார் ஆவியுறை சீராம
விண்ணகரம் சேர்ந்து வினைகடிய முந்துமினே !

மீனாமை பன்றி அரிவிந்தைக் குறள் மழுவன்
தானாகக் கம்பன் தனிப் பெரும் காப்பியத்தில்
தேனாய் இனிக்கத் திருவவதாரம் செய்
வானாரும் சீராம விண்ணகரம் வாழ்த்து மினே !

மன்னும் அறம் நிறுத்த மண்ணுலகில் வந்துதித்து
அன்னை சொலக்கானம் அடைந்தரக்கர் ஈடழித்து
சென்னிமுடி சூடினன்சேர் சீராம விண்ணகரம்
தன்னடைந்து தாசரதி தாள்போற்றி வாழுமினே !

கோசலைதன் நல்வயிற்றும் கோதற்றூர் செம்மனத்தும்
ஆசையொடு கம்பன் அருளிராம காதையிலும்
பேசுபுகழ்ச் சீராம விண்ணகரம் சென்றடைவீர்
தாச நெறிபற்றித் தவமுடையீர் ஆவதற்கே !

கொங்குத் தமிழ்நாட்டில் கோதண்ட ராமனவன்
தங்கி மகிழும் தவக் கள்ளிப் பட்டியதில்
செங்கை தலைக்குவியச் சீராம விண்ணகரம்
அங்குப் புகுவார் அருவினைகள் பாறிடுமே !

சீராம மந்திரத்தில் செம்மாந்து வாழ்ந்துதினம்
சீராம மந்திரமே சிந்தை செய்யும் கோதண்டன்
ஆராத காதலுடன் ஆரப்பணிந்து மகிழ்
சீராம விண்ணகரம் சேரவினை சேராவே !

வாழி இராமபிரான் ; வாழி உலகமெலாம்
வாழியெழிற் கள்ளிநகர் வளர்ந்தோங்கி—
சீராம விண்ணகரும் சேவிப்பார் தாமவரும்
ஏரான எல்லாம் இசைந்து

நா. மகாலிங்கம்
மணிவிழாக் குழுத் தலைவர்

சக்தி நிலையம்
பொள்ளாச்சி

வாழ்க பல்லாண்டு !

அணி பெற விளங்கும் மணிவிழாக் காணும் மதிப்பிற்
குரிய நண்பர் க. கு. கோ. அவர்கள் அருட்பெருஞ் சோதி
ஆண்டவன் அருளால் நிறைபுகழோடு நீடுவாழ வாழ்த்துகிறேன்.

இலக்கிய ரசனை நிறைந்த உள்ளமும், தேசபக்தி
தோய்ந்த மனமும், தெய்வபக்தி மிகுந்த இதயமும் படைத்த
திரு. க. கு. கோ. கம்பன் தமிழில் ஈடுபாடு கொண்டவர்.
ஆழ்வார் பாடல்களில் ஆழ்ந்தவர். தியாகையர் கீர்த்தனங்களில்
கரைந்துபோகும் சீலர்.

நிறைவு மிக்க இலக்கிய அன்பர் திருமதி சாரதாம்
பாளுடன் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ இம் மணிவிழாப்
பொழுதில் வாழ்த்துகிறேன்.

நா. மகாலிங்கம்

ம. பொ. சிவஞானம்

தலைவர்

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

புனித ஜார்ஜ் கோட்டை

சென்னை - 600 009

4—4—1981

திரு. க. கு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சிறந்த தேச பக்தர்; செந்தமிழ்ப் புலவர்; கம்பன் அடியார். இந்த மூன்று தகுதிகள் காரணமாக நான் அவரை நீண்டகாலமாக நேசித்து வருகிறேன். பழகுவதற்கு இனிய நண்பர். அவர் அருகில் இருந்தால் கவலை என்னருகே வராது. அவருடன் பேசிய வாயும் மணக்கும்; தமிழும் மணக்கும். சிறந்த தெய்வ பக்தராகவும் வாழ்ந்து வருகிறார். கவர்ச்சிகரமான தோற்றமுடையவர்; குரலும் கம்பீரமானது. இந்த மெய்யன்பர் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலும் வாழ அருளுமாறு இறைவனைப் பிரார்த்தித்து என் வாழ்த்தை வழங்குகின்றேன்.

ம. பொ. சிவஞானம்

M. M. ISMAIL
CHIEF JUSTICE

High Court Buildings
MADRAS - 600 001

17—4—1981

நண்பர் கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்கள் சிறந்த இலக்கிய ரசிகர். இலக்கிய உலகில் தாம் அனுபவித்த இன்பம் அனைத்தையும் கேட்பவர்கள் ரசிக்கும்படி விளக்குவதிலும், பரிமாறிக் கொள்வதிலும் வல்லவர்.

தமிழிலக்கியம் மட்டுமின்றி அறிவுத் துறைகள் அனைத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டவர்.

புன்னகையும், இன்சொல்லும் அவருடைய பிரியா இணையணிகள்.

நண்பர் கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்கள் நீண்ட ஆயுளுடனும், பெருகும் பல்வளங்களுடனும் வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

தங்கள்,

மு. மு. இஸ்மாயீல்

கிருபானந்த வாரியார்

உ
முருகா

சென்னை

13—3—1981

மணிவிழா வாழ்த்து

நேரிசை வெண்பா

முவிருப தாண்டு முருகன் திருவருளால்
பூவுலகில் எய்தியுயர் புண்ணியன் — மேவுபுகழ்
கோதண்டராம குணக்குன்று வாழியவே
வேதங்கள் போலநலம் வேய்ந்து.

அன்புள்ள,

கிருபானந்தவாரி

000000

SRI RAMAKRISHNA MISSION VIDYALAYA

SRI RAMAKRISHNA VIDYALAYA P. O., COIMBATORE - 641 020 INDIA

Telegrams : " KALVI "

Telephone : 89 - 336

21—3—1981

ஸ்ரீ க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர் மணிவிழாக்
கொண்டாடுவது தெரிய மிகவும் சந்தோஷம்.

அவர் தமிழுக்கும் சமயத்திற்கும் செய்திருக்கும்
தொண்டு பெரிது. ஆண்டு தோறும் பக்தியுடன் அவர் கள்ளிப்
பட்டியில் கொண்டாடிவரும் கம்பர் விழா அதற்குச் சான்று.

அவர் நெடுநாள் வாழ்ந்து நாடு வளர, மக்கள் மனத்தில்
ஆன்மநெறி ஓங்கப் பயன்படுவாராக.

அன்புள்ள,

தி. சு. அவினாசிசங்கம்

மணி வீழா நாயகரின் வளர்ப்புப் பண்ணை

சிறிய தகப்பனார்
திரு. கே. எஸ். மாரப்ப கவுண்டர்

சிறிய தாயார்
திருமதி. பொங்கியம்மாள்

க. கு. கோ. வின் மாமனார் ஆர். எஸ். நஞ்சப்பா,
மாமியார் மீனாட்சி அம்மாள்,
அமெரிக்காவில் உள்ள மருமகன் ராம்மோகன்

G. K. SUNDARAM

PRESIDENT

The Indian Chamber of Commerce

PHONE : 30251 — 30255

RESIDENCE : 34122 and 22826

MANAGING DIRECTOR

The Lakshmi Mills Company Limited

The Coimbatore Cotton Mills Limited

Coimbatore - 641 037

2—4—81

அன்புடையீர்,

வணக்கம்

அன்பிற்குரிய நண்பர் திரு. க. கு. கோதண்டராம கவுண்டரின் மணி விழாச் செய்தி கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்தேன்.

சைவ பரம்பரையைச் சார்ந்த குடும்பத்தினர் என்றாலும் முன்னோர் ஆராத விஷ்ணு பக்தர்கள்.

ஸ்ரீராம மந்திர ஸ்தாபகராகிய கவுண்டரின் தந்தையார் அவர்களது ராம பக்தி முனைப்பால் அவன் அருளால் கிடைத்த செல்வத்திற்கு கோதண்ட ராமன் எனத் திருநாமம் சூட்டி மகிழ்ந்ததில் வியப்பில்லை.

தொன்றுதொட்டு, இராம சேவையும், ராம பக்தியும், உடல், பொருள் ஆகிய அனைத்திலும் கலந்திருந்தமையால் அன்பர் க. கு. கோவிற்கு இராம காவியத்தில் இயற்கையான ஈடுபாடு ஏற்பட்டதில் வியப்பிற்கு இடமில்லை.

தமிழன்னியின் அறிவுப்பெருநோக்கு இவர் மீது பூர்ணமாக விழுந்து விட்டமையால் ஆங்கிலமொழி அரசி சற்று அகன்று நின்றாள்.

தம் புலமையை வளர்த்துக் கொள்ள திரு. க. கு. கோ. அவர்கள் முற்பட்டபோது முதன்முதலில் இவரை முழுவதும் ஆட்கொண்ட பெருங் காவியம் கம்பராமாயணமே. இன்னும் கம்பன் கவியமுதக்கடலிலேயே முழிக்கித் திளைத்து அதனைவிட்டு வெளியேற இயலாதவாறு அடிமையாகி உள்ளார்.

அன்பரது நெருங்கிய நண்பர்களுக்கே இவர் ஒரு தமிழறிஞர் எனும் பேருண்மை தெரியும். ஒருமுறை நண்பருக்கு எதிர்பாராத நிலையில் மேடை மீது தோன்றிப் பேசும்படியான சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. மேடையேறினர். பேசினார். கேட்டாரைப்பிணித்தார். அந்த நாள் தான் நண்பருக்கு "தனக்கும் பேச்சுத் திறன் உண்டு" என்று உணர்ந்த நாளாகும்.

கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசனின் தொடர்பு கிடைத்த பின்பு சர்க்கரைப்பந்தலில் தேன் மழை பொழிவது போலப் பேசும் திறமை, குன்றின் மேலிட்ட விளக்கென ஒளி விடலாயிற்று.

கோயில் வீட்டுக் கவுண்டர் எனும் நற்பெயருடன் அழைக்கப்படும் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் நகரத்திற்கு அப்பால் மிகவும் சிறு கிராமமாக உள்ள பகுதியில் கம்பனுக்கும், கன்னித் தமிழிற்கும், இராம பக்திக்கும் ஆற்றி வரும் அடக்கமான உண்மைப் பணியில் தமிழன்னை பேருவகை கொண்டிருக்கின்றாள் என்பது உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

மேலும் ஏகாதசித்திருநாளில் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயப்படி உண்ணாமலும் உறங்காமலும் இராமாயண காலட்சேபம் போன்ற பக்தி மார்க்கத்தில் தானும் ஈடுபட்டுப் பலரையும் ஈடுபடச் செய்து புண்ணியப்பயிர் விளைக்கும் புண்ணியனாகவும், சர்வோதயப் பணியில் முன்னணித் தொண்டனாகவும், அமைதிப் பேரவை கண்டு வழக்கு மன்றப் படி ஏறாதவாறு சமூகத்தினரிடையே பகை ஒழித்து அன்பு மலரச் செய்து செயற்கரிய செயல் செய்த வீரராக இலக்கியப்பணியில் ஒரு முழு மதியாகத் திகழ்ந்து — இன்று மணிவிழாக் கொண்டு மங்கல நலங்களுடன் பொலிவுறுவது கேட்டு நனி மகிழ்ந்தேன்.

அன்பருக்குக் கம்பன் மீதுள்ள பெரும்பக்தியின் விளைவால் கோரியிலும், கள்ளிப்பட்டியிலும் ஆண்டுதோறும் விழாக்கண்டு மக்கள் பயன்பெறுமாறு செய்து வருகின்றமைக்குத் தழிச்சுறும் நல்லுலகம் நன்றிக்கடப்பாட்டிற் குரியது.

இன்று மணிவிழாக்கொள்ளும் தம்பதியர் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு பலகோடி நூறாயிரம் வாழ்கவென மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணனை வணங்குகிறேன்.

இங்ஙனம்

(ஒ-ம்) ஜி. கே. சுந்தரம்

வாழ்து

* கி. வா. ஜகந்நாதன்

தண்டமிழில் பலநூல்கள் இருந்தாலும் கம்பனைப்போல்
தமிழுக் கேற்றம்
மண்டும்வகை கவியியற்றும் கவிஞர்எங்கே உள்ளார்; நன்
மாட்சி மேவக்
கண்டனைய சுவைபடைத்த காசுத்தன் காதையினை
காப்பி யச்சீர்
கொண்டமைய அவனியற்றும் சுவைப்பனுவற் கொன்றைஎதிர்
கூற லாமோ?

அத்தகைய காப்பியத்தில் உளம்பதித்துச் சுவைதேர்ந்தே
அறியும் சீலன்,
வித்தகமார் தரஅதன்பால் உளநயத்தை விளித்துரைக்கும்
மேன்மை மிக்கோன்,
எத்தருண மாளாலும் இராமனடி மறவாமல்
இதயம் வைப்போன்,
உத்தமனும் கோதண்ட ராமப்பேர்ச் செம்மல்அன்பில்
உயர்ந்து நின்றான்

ஆண்டுதொறும் கம்பன்விழா நடத்துகின்றான்; இராமபிரான்
ஆல யத்தைத்
தூண்டுவிளக் கெனப்போற்றிப் பரிபால னம்செய்வான்;
துணைவோ ரென்றே
ஈண்டுதமிழ்ப் புலவரிடம் பேரன்பு பூண்டுநலம்
இயற்ற வல்லோன்,
ஆண்டறுபான் நிறைந்தறிவு நிறைந்தொளிர்வான், இராமன்றன்
அருளி னாலே

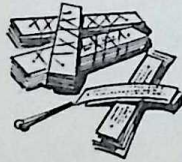
கம்பன்விழா நடக்குங்கால் அவன்வாழும் சிற்றூராம்
கள்ளிப் பட்டி
நம்பன்இரா கவன்வாழ்ந்த அயோத்தியென விழாஅணியை
நண்ணும், வந்தோர்
பம்புகவிச் சுவையருந்தி உணவருந்தி அன்பென்னும்
பரவை ஆழ்ந்து
செம்பொனைப்பெற் றவர்போலக் களிப்பதனைப் பார்த்தவரே
சிறப்பை ஓர்வார்.

முகிலனைய திருமேனி, முல்லையெனும் அணிமுறுவல், முகத்தில் சாந்தம்,
தகவுடையோர் தம்பாலே மிகுபத்தி, அன்பர்பால் தாழா நண்பு,
பகலுமிர வும்கம்பன் பாவினிலே உளம்உலவும் பாங்கு, யார்க்கும்
மிகஉதவி புரிகின்ற பண்பாடு பெற்ற இவன் மேன்மை ஒன்றோ?

விருந்தருந்தி ஏப்பம்விட்டுப் புகழ்வாரும், கவிவிருந்தை
விரும்பி யுண்டு
பெருந்திரளாய் வருவார்கள் களிப்பாரும் அவன்பக்திப்
பெருமை ஓர்ந்து
திருந்தியவீ டணன்போன்றான் எனப்புகழ்ந்து சொல்வாரும்
செல் வந் தன்னைப்
பொருந்தும்வகை செல்வழிக்கக் கற்றானென் றுரைப்பாரும்
புவியிற் பல்லோர்

புலவர்கட்குப் பெருநண்பன், புத்திரர்க்கு நற்றந்தை,
புகழ்வோர் முன்னர்
நிலவுகின்ற பேரடக்கம், எப்போதும் நற்செயலே
நினைக்கு முள்ளம்
சுலவுகின்ற பேராளன் கோதண்ட ராமனெனும்
தூய பேரோன்
குலவும்மயில் ஊர்பரன்றன் திருவருளால் பல்லாண்டு
கொழித்து வாழி!

வாழிகோ தண்டரா மப்பெயர்கொள் மாண்புலவன்!
வாழியவன் கீர்த்தி; வளம்பலவும்—சூழ்தரவே
இல்லாண்ட இன்பம் இனிதே அனுபவித்துப்
பல்லாண்டு வாழ்க பனைத்து!

மணி விழா வாழ்த்துப்பா

* தவத்திரு. சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்

கொங்கின் வடபால் எணத்திகழும் கோபிசெட்டி பாணையத்தின்
பங்கில் கள்ளிப்பட்டியினில் பண்பும் அன்பும் பத்திமையும்
தங்கும் குடும்பந்தனில் தோன்றித் தக்கார் போற்றத்தமிழ் நெறியில்
பொங்கும் ஆர்வம்மிகக் கம்பன் புகழேபாடும் புகழாளன்

சுன்னேரேர் போற்றத் திருமாற்குத் தனியாய் இல்லந்தனைத் தந்து
ஆன்னேர் வழியில் அருச்சனைகள் ஆற்றிச் சைவநலம் போற்றித்
தோன்றாத் துணையாம் இறைவனருள் சுரக்கச் சுரக்கும் தமிழால் எம்
போன்னேர்க்கினிய கோதண்டராமன் வாழ்க புவிபோற்றி

அடல் சேர் இராமகாதையினை அருமைத் தமிழ்த்தாய்க்கு அணியாக்கி
உடலும் உயிரும் எனப்பக்தி யுடனும் அறத்தின் திறலோங்கக்
கடல்தழ் உலகில் உலவவிட்ட கம்பன் அன்பன் புலமைமிகு
கடமையாளன் கோதண்டராமன் என்னும் காராளன்

அன்பு நிறைந்த செந்நாவன் ஆற்றல் மிகுந்த உடல் நலத்தான்
இன்பத் தமிழால் பூரித்து இனிய மொழியால் அனைவரையும்
தன் பக்கத்தில் ஈர்த்திடுவோன் சால்பாம் மணி விழாக் கண்டான்
ஒன்பதுடனே ஒன்றமைய உறமும் பத்தின் மேல் வாழி

நுன்றாய் உலகத்தியல் கண்டு நாடும் தமிழில் புலமை மிகுந்து
இன்றாய்ந்து லகுக் களிக்கின்ற இனிய பேச்சுத் திறனுடனே
கன்னுப் போல கசிகின்ற கனிவார் பக்தி நெறி வளர்த்து
பொன்னுப் புகழால் அறுபதின் மேல் பொலிக வெனவே வாழ்த்துகிறோம்

மணிவிழா வாழ்த்து

* தவத்திரு சுந்தரசுவாமிகள்

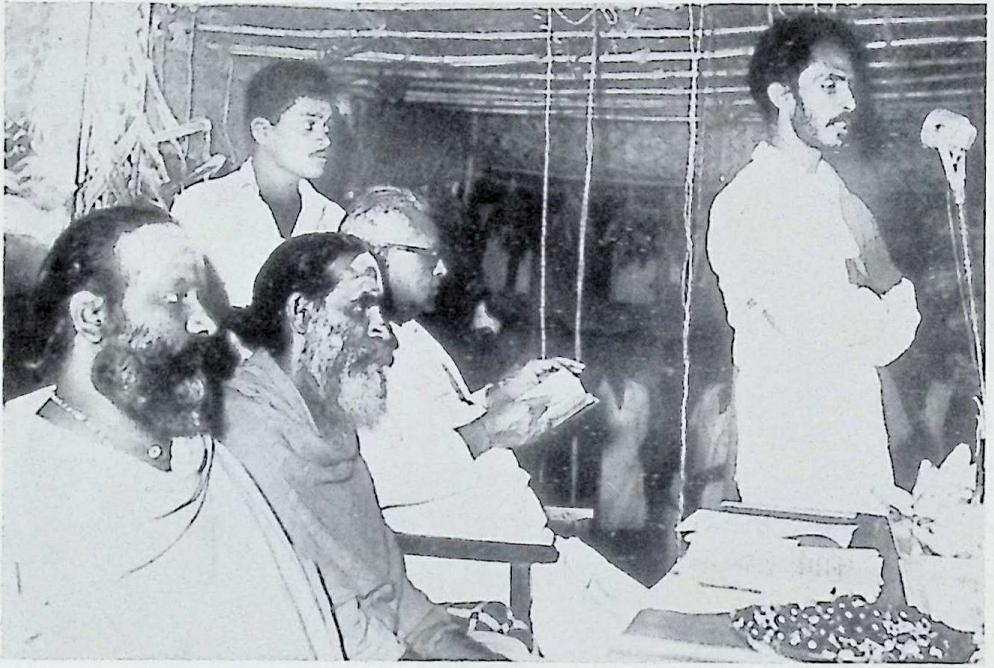
களளிப்பட் டிக்கண் கவின்ற தமிழறிஞர்
தெள்ளி உணர்ந்த செம்மையினார்—விள்ளுபுகழ்க்
கோதண்ட ராமக் குரிசில்பல பல்லாண்டு
மேதகையில் வாழ்க! மிளிர்ந்து.

கவிச்சக்ர வர்த்தியெனும் கம்பநாட் டாழ்வார்
புவிபோற்றும் ராமன் புகழை—செவிசுளிரப்
பேசும்கோ தண்டப் பெருஞ்சொற்கோ வாழியவே!
தேசபுகழ் மேலும் சிறந்து.

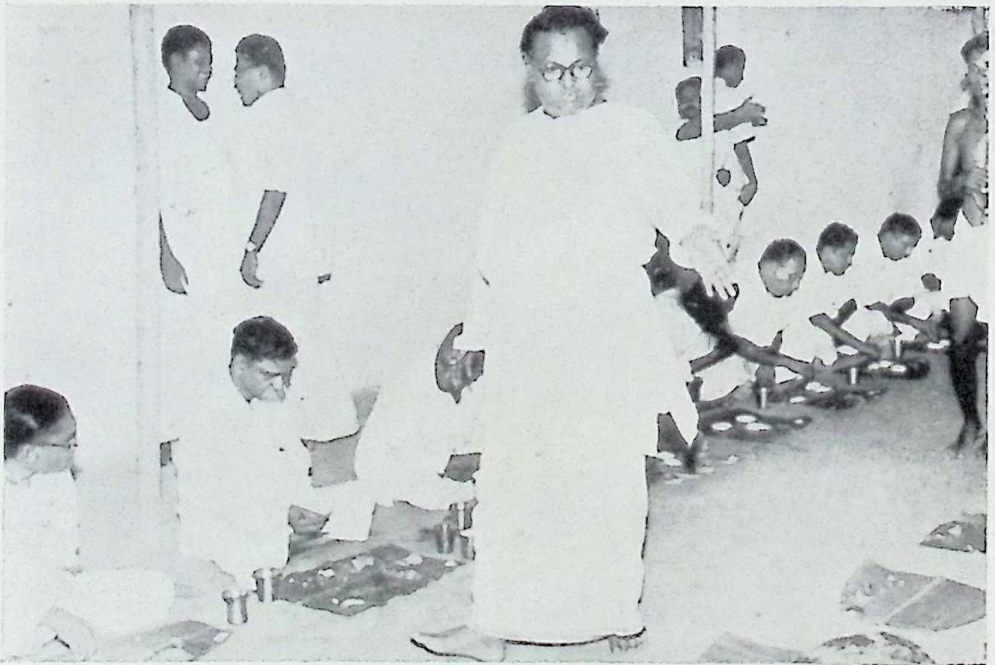
மணிவிழாக் கொண்டவிரும் மாண்புமிகு நண்பர்
அணியாரும் ராமனடிக் கன்பு—பணிபக்தி
நன்கமைந்த கோதண்ட ராமக் கவுண்டர்
நன்னலமாய் வாழ்கநெடு நாள்.

தமிழறிஞர் கம்பன் தனிகவிச்சொற் கொண்டல்
அமிழ்தப் புலமை யமைந்த—சிமையநிகர்
நற்புகழார் கோதண்ட ராமர்பல பல்லாண்டு
பொற்புடனே வாழ்க பொலிந்து.

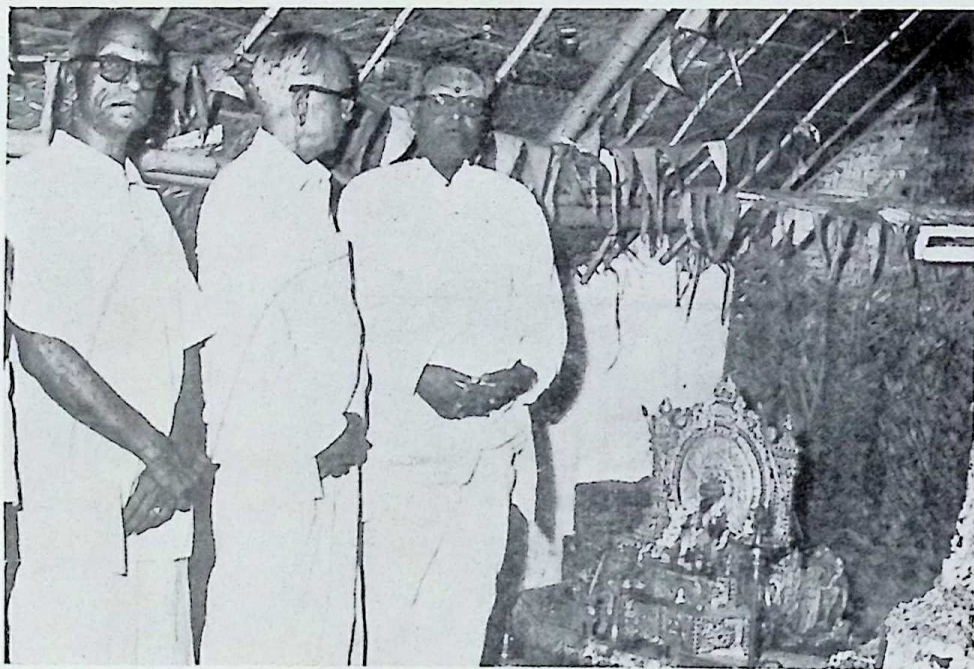

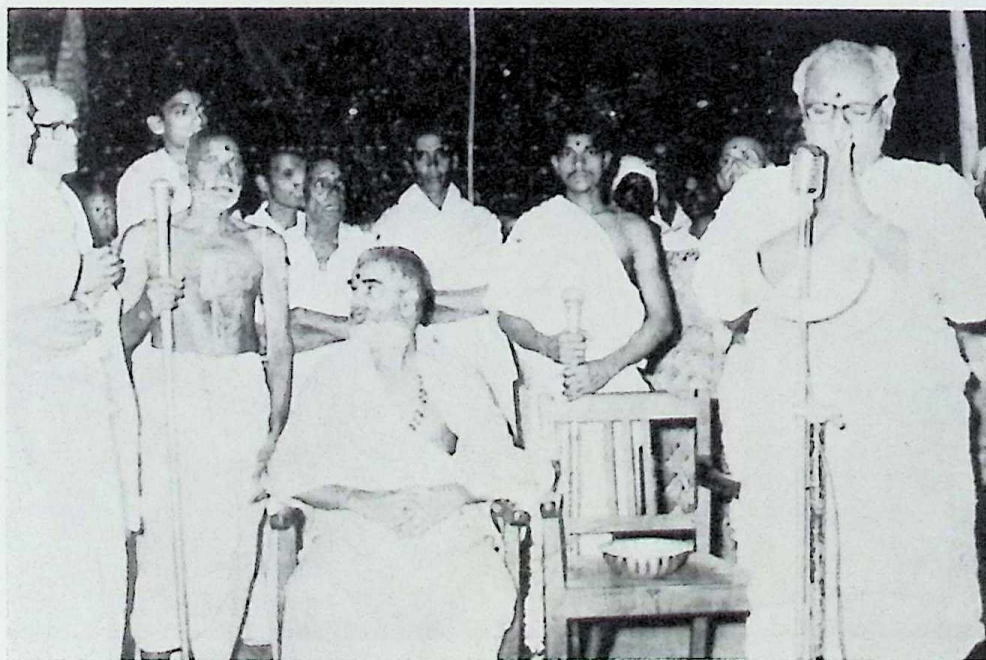
பேரூர், கௌமார மடம் அடிகளார் பெருமக்கள் உடன் உள்ளனர்

கள்ளிப்பட்டி ஸ்ரீ ராம விண்ணகரத்தில் ஆண்டுதோறும் நிகழும் வைகுண்ட ஏகாதசி கம்பன் விழாவில்
விருந்து படைத்து மகிழும் க. கு. கோ; விருந்தருந்தும் வரிசையில் ம. பொ. சி. அமர்ந்துள்ளார்

சங்கிரியில், ஸ்ரீ ராமநவமி உற்சவம் உருவலன்பர் Dr. C. K. நாகராஜ ராவுடன்

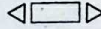
பெரிய கொடிவேரி ஆஞ்சநேய சாமி கோயில் கும்பாபிஷேகம்

M. பக்தவத்சலம்

48, வாரன் ரோடு
மைலாப்பூர்
சென்னை - 600 004

திரு. க. கு. கோ. வின் மணிவிழா நடைபெற ஏற்பாடு செய்து வருவது பற்றி மகிழ்ச்சி. அவர் பல்லாண்டு குறைவற்ற வாழ்க்கை வாழ என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

M. பக்தவத்சலம்

K. S. RAMASWAMY, B. A., B. L.

Phone: 32

KUGÁLUR
VIA ERODE RMS
638 313

கோவைக் கம்பர் கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்கள் 60 ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுகிறார். அவருக்கு என் மனமார்ந்த நல் வாழ்த்துக்கள்.

திரு. கோதண்டராம கவுண்டர் ராம பக்தி மிக்கவர். கம்பராமாயணத்திலே வல்லுநர். அவர் பெயரிலே ராமனையும் கம்பனையும் காண்கிறோம். அவருக்கு ராமபக்தி அதிகமா, கம்பர் பக்தி அதிகமா என்று வழக்காடல் வந்தால் ராமபக்தி தான் என்று தீர்ப்பு வரும். ராமனைக் கம்பன் மூலம் காண்கிறார். அடியார்க்கு அடியார் அல்லவா? தான் ராமனைக் கம்பன் மூலம் காண்பதோடு தமிழகம் முழுவதும் அவன் பெருமையை எடுத்துரைத்து எல்லோரையும் மகிழ்விக்கிறார். ஆன்மீகம் வளர, தமிழ் வளர அவர் தொண்டு வளர்க! வளர்க!!

அன்புள்ள,

K. S. ராமசாமி

திருவாடுதுறை ஆதீன வித்வான்

புலவர் திலகம்

புலவர் கீ ர ன் , M. A. (ஆங்கிலம்), B. Litt. (தமிழ்)

தொலைபேசி எண். 18

93, முதல் தெரு

பரமசிவபுரம்

லாஸ்குடி - 621 601

திருச்சி மாவட்டம்

நாள் : 28—3—1981

வாழ்த்துரை

கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல் திரு. க. கு. கோதண்ட
ராமக் கவுண்டர் அவர்கள் மணிவிழாக் காண்பதறிய மட்டிலா
மகிழ்ச்சி. தேசபக்தி, தெய்வபக்தி, இலக்கியப் புலமை இவற்றின்
வடிவே, கவுண்டர் ஆவார். கம்பன் காவியத்தை இலக்கிய
நோக்கில் மட்டுமின்றிப் பக்தி நோக்கிலும் பார்க்கும் சிலரில்
தலையானவர் திரு. கவுண்டர். இருகை வேழத்து இராகவன்
தான்பற்றித் தலைக்குமேல் செல்லும் அருள் பெற்றவர். அவர்கள்
நூற்றாண்டு விழாவும் கண்டு சிறக்க இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

பல்லாண்டு, பல்லாண்டு, பல்லாயிரத்தாண்டு!!

அன்பன்,

புலவர் கீ ர ன்

Prof. Dr. K. MEENAKSHISUNDARAM,

M. A., M. Litt., Ph. D.

Principal, Government Arts College

Member of the Syndicate, University of Madras

COIMBATORE - 641 018

Date 19—3—1981

கம்பன் காவியத்தை ஆழ்ந்து பயின்று அன்றார்
ஆற்றிவரும் தமிழ்ப் பணி பாராட்டுக்குரியதென்பதில் எல்லோரும்
உடன்படுவர். பிற பணியிலிருந்தும், தமிழை உயிர் மூச்சாகக்
கொண்டு அவர் கம்பன் புகழ் பாடி வருகிறார். மணிவிழாக்
கானும் அவர், இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து நற்பணி புரிய
இறைவன் திருவடிகளை வணங்குகிறேன்.

அன்புள்ள,

கா. மீனாட்சிசுந்தரம்

C. SUBRAMANIAM

Ex. Member of Parliament
(Lok Sabha)

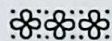
Phone: 414298

“River-View”
MADRAS - 600 085

14—4—1981

‘கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்’ என்ற சிறப்புப் பெயர்பெற்று விளங்கும் திரு. க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்களின் மணிவிழா சிறப்புடன் நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருவதை அறிய பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். க. கு. கோவின் தமிழ்ப் புலமையையும் சொந்திறனையும் தமிழ் மக்கள் நன்கறிவர். அவர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து நாட்டிற்கும் தமிழுக்கும் நற்சேவை செய்ய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்வாராக.

சி. சுப்பிரமணியம்

ALL INDIA CONGRESS COMMITTEE

24, AKBAR ROAD — NEW DELHI - 110 011

G. K. MOOPANAR, M. P.

General Secretary

April 6, 1981

I am very glad to know that the SHASHTYABADA PURTHY Celebration of Shri K. Kodandarama Gounder will be performed on the 12th May 1981 at Gobichettipalayam and to highlight this occasion you are bringing out a Souvenir.

I wish him many more happy returns of the day. I also wish your venture all success.

Yours sincerely,

G. K. Moopanan

எம். ஓ. எச். பாருக்
சட்டப் பேரவைத் தலைவர்

சட்டப் பேரவை
பாண்டிச்சேரி

தேதி 22—4—1981

கம்பன் காவியத்தில் புலமை நலம் மிக்கவரும், பானலம் அறிந்து பாராட்டி மகிழ்பவரும், அறிவுக்கு அரிய மலர்களைச் சொரிந்து இன்பம் துய்க்கும் பேரன்பு பூண்டவருமான கோதண்ட ராமன் அவர்கள் பல்லாண்டு பல்லாண்டு, வாழ்க்கையின் அனைத்து நலன்களும் எய்தப்பெற்று, நாட்டுக்கு அரிய சேவை செய்து இன்பம் துய்க்க இன்னருள் கூட்டவேண்டுகிறேன்.

வெளியிடவிருக்கும் மணிவிழா மலர் நல்ல முறையில் அமைந்து, பல அரிய செய்திகளைத் தாங்கி வெளிவர என் நல்வாழ்த்துக்கள்.

தங்கள் அன்புள்ள,

எம். ஓ. எச். பாருக்

தமிழ் போல் வாழ்க !

* அருட்கவி அரங்க சீனிவாசன்

ஒழுக்கம் மிக் குடைய நெஞ்சர் ;
 உண்மையே வழங்கும் நாவர் ;
 பழுக்கும்இன் கணிபோல் சொல்லர் ;
 பரிவினில் தோய்ந்த நண்பர் ;
 முழுக்கதிர் மதியம் அன்ன
 முகத்தர் கோ தண்ட ராமர் ,
 விழுக்குணம் போல்வா னுளும்
 செல்வமும் மிக்கு வாழ்க !

கள்ளிமா நகர்ச்சீ ராம
 விண்ணகர்க் காகுத் தப்பேர்
 வள்ளல் மா மலர்த்தாள் தொண்டு
 வழி வழியாகச் செய்யும்
 தெள்ளியர் திருக்கோ தண்ட
 ராமராம் செம்மல் என்றும்
 உள்ளிய வளங்கள் யாவும்
 ஒருங்குறப் பெற்று வாழ்க !

○○

தமிழையே வாழ்த்துகின்றேன்

* அம்மையப்பன்

சிங்காரக் கொங்கு நாட்டில்
 சிறப்பெலாம் ஒருங்கே பெற்ற
 குங்குமத்தழகரே ! கோதண்டம்
 குனித்த இராமன், தங்கட்கு
 பொங்கிடும் நலங்கள் தந்தான்
 பூரித்து நின்ற நானும்
 தங்களை வாழ்த்தும் போது
 தமிழையே வாழ்த்துகின்றேன்.

முத்தமிழின் உறைவிடமே! வாழி!

* பாவலர் குமரநடவரசு ஈவப்பனார்

திருஇராம விண்ணகரம் என்று சொல்லும்
சீரார்ந்த பெயரிலங்கும் கள்ளிப்பட்டி
திருவார்ந்த குட்டியப்பர் இலக்குமித்தாய்
சிறந்தோங்கும் காதலிலே விளைந்த வித்து
இருள் விலக்கி ஒளியுமிழும் விளக்காய் இன்று
எல்லார்க்கும் நல்லவராய் இனிமை நல்கும்
திருக்கோதண்டச் செம்மல் அறுபதாண்டை
சென்று நிறைவடைகின்றார் வாழி! வாழி!

குப்பாயத் திருமேனி அணிந்த தோற்றம்
குலையாத மார்விரிந்த மறவர்போன்ற
அப்பழுக்கில்லாத மனம் முழங்கும் தாய்மை
அகலாத செழுமையுள்ளம் மாந்தர் போற்றும்
முப்பாலில் தோய்ந்து நானும் விளக்கம் பொங்கும்
முருகுநகை சிவந்த இதழ் தருகை வீசி
இப்பாறை ஆண்டதிரு பாரிபோன்ற
ஏருடைய கோதண்டராம வாழி!

கன்றுகளை எதிர்பார்க்கும் தாய்ஆ போல
கார்மழையின் வரவை நோக்கும் பயிரைப்போல
மன்றேறி உனது பொழிவெல்லாம் தூய்மை
மறவாத நற்றமிழைப் பொழிக வாழ்த்தி
குன்றெடுத்த கொள்கைகளை நிலத்தில் நாட்டி
கோதற்ற தமிழினத்தின் மொழியை நாட்டை
ஒன்றுகென வாழ்த்துகிறேன் வாழ்வாய் வாழி
ஒப்பற்ற கோதண்டராம ஐயா

விண்ணதிரத் தமிழ்முழங்கப் பட்டிதொட்டி
விரித்தவரே செவிகுளிரத் தமிழின்செல்வம்
கொண்டு வளர்த்திடவேண்டும் கோதண்ட ஐயா
குறியாக இக்கொள்கை பேணிநிற்க
மண்டன்பால் வாழ்த்துகின்றேன் அறுபதாண்டை
மணிவிழாவை எடுக்கின்ற மலரில் தூய்மை
பண்பொளிர் வளர்சிறக்கப் பாவலர்கள்
பாடுகின்றபடி ஒக்கவாழ்க நன்றே!

க. அன்பழகன், எம். ஏ., எம். எல். ஏ.

பொதுச் செயலாளர், தி. மு. க.

துணைத் தலைவர், தி. மு. க. சட்டமன்றக் கட்சி

தொலைபேசி: அலுவலகம் 843965

இல்லம் 612940

நாள் 3—4—1981

எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர், 'கம்பன் செஞ்சொற்
கொண்டல்' திரு. க. கு. கோதண்டராமன் அவர்களின் மணி
விழா கொண்டாடப்படுவது அறிந்து பெரிதும் மகிழ்கிறேன்.

அவர்கள், கம்பன் கவிதை நலத்திலும், இலக்கிய
நயத்திலும் தேர்ச்சிமிக்க ஒரு செந்நாப் புலவராக நாவீறு பெற்ற
நாவலராக, நாடெங்கும் பாராட்டுப் பெற்றவராவர். இனியன
பேசி, நல்லதையே நாடி, நயமிக்க பண்பாளராகத் திகழ்பவர்.
அவரது தமிழ்த் தொண்டு - மேலும் பல்லாண்டுகள் தொடர -
அவர் நலமுடன் பல்லாண்டு வாழ வேண்டும் - என்னும் ஆர்வத்
துடன் எனது வாழ்த்துக்களை வழங்கி மகிழ்கிறேன்.

அன்பன்,

க. அன்பழகன்

P. N. சிலம்பண்ணன், M. A.

கோபிசெட்டிபாளையம்

முதல்வர்

கோபி கலைக் கல்லூரி

எம் கல்லூரியின் நிறுவன உறுப்பினர் (Founder Member) பெரியவர் திரு. கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்களுக்கு மணிவிழா என்பதை எண்ணும்போது உள்ளத்திலே மட்டற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. சொந்த முயற்சியால் தமிழ் அறிஞராகி, அரசியலில் அரும் பணியாற்றி, கம்பருக்கு விழா எடுத்து பெரும் புகழடைந்தவர். கம்பீரமான தோற்றமும், கணீரென்ற குரலும், கூர்மையான தமிழறிவும் கொண்ட திரு. கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்கள் எடுத்த காரியத்தை நிறைவேற்றுவதில் தளரா முயற்சியுடையவர். இன்று அவருடைய சீரிய தமிழ்த் தொண்டினை நினைத்துப் பார்க்கிறோம். இந்த நற்றொண்டு மேலும் வளர்ந்து செழிக்க வேண்டி, என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

P. N. சிலம்பண்ணன்

oooooo

SRI RAMAKRISHNA MISSION VIDYALAYA ARTS COLLEGE

Dr. K. KULANDAIVEL

PRINCIPAL

SRI RAMAKRISHNA VIDYALAYA P. O.
PERIANAICKENPALAYAM R. S.
COIMBATORE - 641 020
TAMILNADU

Date 19-4-1981

தமிழறிஞர், கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல் திரு. க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர் மணிவிழா நடைபெற இருப்பதும், மணிவிழா மலர் வெளியிட இருப்பதும் அறிய மிக மகிழ்ச்சி. அவருக்கு ராமாயணத்தின் பேரிலும் கம்பன் பேரிலும் இருக்கும் பற்றும், அவரது இலக்கிய ஆர்வமும் ஆழமும் அனைவரும் நன்கு அறிந்ததே. கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகைமையும் கருத்து ஆழமும் சொல்லழகும் கொண்ட அவரது பேச்சை மணிக்கணக்கில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்.

ஆண்டவன் அருளால் அன்பர்கள் முயற்சியால் அவரது மணிவிழா சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும். அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு சிறந்த பணியாற்ற ஆண்டவன் அருள் புரிய வேண்டுகிறேன்.

தங்கள் அன்புள்ள,

குழந்தைவேல்

தழைத்து வாழ்க !

* இரா. வடிவேலன்

கொங்குமண் பெற்றெடுத்த மக்க ளெல்லாம்
கூர்மைமிகு அறிவாலும், உழைப்பி னாலும்
தெங்கெனவே நிமிர்ந்துநலம் தருதல் கண்டே
செந்தமிழர், பிறநாட்டார் வாழ்த்தக் கண்டோம் !
கங்குகரை காணாத கடல்போல் கொங்குக்
கடும்உழைப்பு வேளிகளின் அன்பு நெஞ்சைச்
சங்கத்து வேளிர்முதல் இந்நாள் இங்கே
சார்ந்தவர்கள் பாராட்டிப் புகழ்ந்து ரைப்பார் !

அவர்களுள்ளே அரும்புலமைத் திறத்தைப் பெற்றே
அன்னைமொழி தமிழ்வளர்க்கும் தொண்டைப் போற்றி
எவர்வரினும் இனியமுகத் தோடு நின்றே
இன்னுரைகள் பலகூறிச் சதங்கை போன்று
பவளவொளிப் பற்களிடைக் காவி தோன்றப்
பாட்டுமொழிச் சிரிப்புதிர்க்கும் 'கோவைக் கம்பன்'
எவரென்று நான்கூற வேண்டு மோதான் ?
ஏர்வள்ளல் க. கு. கோ. என்றால் போதும் !

காவுண்ட போதினும் வெற்றி யொன்றே
கடப்பாடாய்க் கொண்டுரத்தைக் கொண்டு வென்று
கவுண்டர்களாய்ப் பொலிகின்ற கொங்கு வேளிர்
களப்போர்க்கும் நெற்களத்துப் போர்க்கும் அஞ்சார் !
நாவுண்ட செஞ்சோற்றுக் கடன்க ழிக்கும்
நாகரிகம் மிகவாய்ந்தோர் ; உழைத்து வாழ்வோர்
பாவுண்ட புகழவர்தம் குடிக்கண் உண்டு !
பழங்குடியர் க. கு. கோ., பெருமை வாழி !

கலைமகளின் பேராசான் நட்பும் ; ஆன்ற
காரைநகர்க் கம்பனவர் நட்பும் ; நீதி
நிலைமகளின் உயர்மன்ற அறத்தோன் நட்பும் ;
நெஞ்சன்பை வாரியார் எடுத்த போதும்
மலைமகளின் அருளோடு கொடுப்பார் நட்பும் ;
மணிக்குன்றக் குடியடியார் நட்பும் ; பேரூர்த்
தலைச்சமயச் சான்றோரின் நட்புங் கொண்டே
தமிழ்வளர்க்கும் க. கு. கோ., தழைத்து வாழி !

அறுபது கண்ட தந்தைக்கு அன்பு வாழ்த்து

* செளந்தரம் ஆறுமுகம்

கொஞ்சிவரும் சரயூவின் குளிர்புனலில் நனைகின்ற
மஞ்சுதவழ் கோசலத்தில் மறைவடிவாய் அவதரித்த
நெஞ்சுபுகழ் ராமனையே நித்தியமும் நினைப்பவரே
கஞ்சமலர் மனமுடைய காவியமே வாழியவே

வசிக்கின்ற மந்திரத்தில் வாழ்முதலாம் ராமனையே
ரசிக்கின்ற நலமுடையீர் ரமிக்கின்ற பெயருடையீர்
பசிக்கின்ற பக்திக்குப் பாவனமாம் ராமகதை
புசிக்கின்ற இயல்புடையீர் புண்ணியமே வாழியவே

இடுகின்ற திருநீற்றின் இடையிலணி குங்குமம்தான்
படுகின்ற பேரொளியாய்ப் பார்வையிலே தெரிகிறதே
சுடுகின்ற சொற்காணாச் சுந்தரமே தங்களது
நடுநின்ற நன்மனத்தால் நானிலத்தில் வாழியவே

பருந்தளிக்கும் நிழலற்ற பாழ்பட்ட கோடையிலும்
இருந்தளிக்கும் இயல்போடு இன்சொல்லே நன்சொல்லாய்
விருந்தளிக்கும் சாரதையை விளிக்கின்ற ஞானநிறை
மருந்தளிக்கும் மதிமுகமே மகிதலத்தில் வாழியவே

மங்களமாய் வந்ததம்மா மாண்புடைய அறுபதுவே
குங்குமமாய் ஒளிகாலும் குலமகளாம் சீதையுடன்
சங்கமமாய் அருள்பொழிக செளந்தர்ய ராமனுமே
தங்கமதாய் மனமுடையாய் தண்டமிழே வாழியவே.

நீடு வாழி!

* திருமதி. செளந்தரா கைலாசம்

உலகமெலாம் புகழுகின்ற கொங்கு வேளிர்
 உயர்குலத்தில் வந்துபிறந் துழவு செய்து
 நலமிகவே புவிக்குணவு நல்கி வாழும்
 நண்பரவர் கோதண்ட ராமர் இன்று
 நிலவுலகும் வேணியனின் அருளால் இந்த
 நீணிலத்தில் அறுபதெனும் பிராயம் தாண்டிக்
 கலகலென மகிழ்ந்தறுபத் தொன்றும் ஆண்டில்
 கால்வைக்கும் மணிவீழாவைக் காணுகின்றார்!

சீரதையைத் தம்வாழ்க்கைத் துணையாய்க் கொண்டு
 சந்ததமும் நல்லறத்தைப் பேணி நிற்பார்!
 ஆரமுதக் கம்பனையே உணர்வை ஊட்டும்
 ஆருயிரின் துணையாகப் போற்றி வாழ்வார்!
 சீருடைய ராமனையே தாம் வணங்கும்
 தெய்வமென நாளெல்லாம் சிந்தை கொள்வார்!
 பேருலகில் இவர்போல வாழ்கின்ற
 பிற்தொருவர் அரிதாமென் றுரைக்கலாமே!

வெற்றிலையால் உதடிரண்டும் செம்மை காட்டும்!
 வெள்ளைமனம் என்பதனை வதனம் காட்டும்!
 முற்றியதல் அறிவதனை மொழிகள் காட்டும்!
 முயற்சியிலே உறுதியினைச் செயல்கள் காட்டும்!
 பற்றுக்கின்ற செந்தமிழே உயிரென் நெண்ணும்
 பாங்கதனை வாழ்கின்ற வாழ்க்கை காட்டும்!
 வெற்றிபல பெற்றிந்த வையம் தன்னில்
 வேலனருள் கூடிஅவர் நீடு வாழி!

தமிழ் பெற்ற கொடை

* திரு. மா. வெ. பசுபதி

கம்பனை நெஞ்சுள் வைத்தார்
கம்பநாட் டாழ்வார் காட்டும்
செம்பொனார் இராம நாமம்
செபமுறை நாவுள் வைத்தார்
இம்பரில் தமிழின் சீர்த்தி
யாவுளும் அறிவை வைத்தார்
தம்பெயர் போற்றி னாலே
‘தமிழ்போற்றி’ என்ப தாகும் !

இவர்பதி கள்ளிப் பட்டி
இவருளம் தங்கக் கட்டி
இவரைநாம் க. கு. கோ. என்போம் !
இவர், செயல்தகு கோ என்போம் !
இவர்நெறி காந்தி மார்க்கம்
ஏற்றமார் சாந்த மார்க்கம் !
இவருக்கா அறுபா னாண்டுஇங்கு
இதைமட்டும் நம்ப மாட்டேன் !

கோதண்ட ராம ரென்றும்
குணக்குன்றை மெச்சு கின்றேன்
கோது அண்டா ராம ரென்றும்
குருவினை துதிசெய் கின்றேன் !
மூதண்ட முகடு தொட்ட
முழுமுகக் கருணை யாளன்
சீதங்கொளாசி யாலிச்
செல்வனார் நெடிது வாழ்க !

திரிவேணி சங்கமம்

* என். நமசிவாயம்

முதல்வர், ந. க. ம. கல்லூரி

எங்கள் திருநெல்வேலிச் சீமை தந்த இலக்கியச் செல்வர் புதுமைப் பித்தன் ‘கயிற்றரவு’ என்ற தலைப்பில் ஒரு அபாரமான கதை எழுதியிருக்கிறார். ஓர் தத்துவ ரீதியில் அந்தக் கதை இப்படி ஆரம்பமாகிறது :

“கள்ளிப்பட்டியானால் என்ன? நாகரிக விலாசமிருந்தோங்கும் கைலாசபுரம் ஆனால் என்ன? கங்கையின் வெள்ளம் போல காலம் என்ற ஜீவநதி இடைவிடாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது...”

கள்ளிப்பட்டியில் நாகரிக விலாசம் பரிமளிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு இணையற்ற கலா ரசிகரை தமிழ் மண்ணுக்குத் தந்திருக்கும் பெருமையை அது பெற்றிருக்கிறது.

குற்றலத்து முனிவர் டிகேசி என்றால், கள்ளிப்பட்டி கலாரசிகர் கோதண்டராமக் கவுண்டர்.

“கவிதை என்பது அற்புத ஒளிவிடும் ரத்னம். அந்த ஒளியைக் காண்பது எளிதல்ல. கண்ணுக்குப் புலப்பட்டு விட்டால் முடிவில்லா ஒளி ஊற்றும் இருக்கும்” என்று டிகேசி சொல்லுவார்.

கள்ளிப்பட்டி கவுண்டர் அவர்கள் இந்த ஒளி ஜாலத்தை கம்பனது காவியத்தில் கண்டு, அந்த ஒளி வெள்ளத்தில் முக்குளித்து விளையாடி உல்லாசம் காண்பவர்.

அவர்களது இல்லம் ஓர் பக்திப் பண்ணை; பெற்றோர் இராம பக்தியில் கரைந்து தெளிந்தார்கள்; இராம பக்தியை வாரிசாகப் பெற்றிருக்கும் கவுண்டர் அவர்களுக்கு கம்பனது கவிதை கற்கண்டு; தியாகயரின் கீர்த்தனைகளோ தேன், பால், தேவாமிர்தம்.

கம்பனது காவியம், தியாகயரின் கீர்த்தனைகள், முகலாய சரித்திரம் — இவற்றின் திரிவேணி சங்கமம் கவுண்டரின் பழுத்த தமிழ் உள்ளம்.

மணிவிழாக் காணும் கவுண்டர் அவர்கள் கன்னித் தமிழ் போல, கம்பன் கவி போல, மன்னும் பொதிகை மலை போல நீடுவாழ்ந்து, ஆயிரம் பிறை கண்டு, நிகரற்ற பேரும் புகழும் பெற எம்பெருமான் இராமபிரான் அருள் பாலிப்பதாக!

தொலைபேசி : 47 55 21

தந்தி : "முத்தமிழ்"
பம்பாய்-சயான்

பம்பாய்த் தமிழ்ச் சங்கம்

பிளாட் நெ. 215, சயான் ரோடு, பம்பாய் - 400 022

பேரன்புடையீர், வணக்கம்.

தமிழறிஞர் திரு. க. கு. கோதண்டராமன் அவர்களின் மணிவிழா கொண்டாட இருப்பதை அறிந்து மகிழ்கிறோம்.

பல தமிழ் அறிஞர் பெருமக்கள் பங்கு கொண்டு சிறப்பிக்கும் இம் மணிவிழா பல வழிகளிலும் வெற்றியடைய பம்பாய்த் தமிழ்ச் சங்கம் வாழ்த்துகிறது.

இங்ஙனம்

ஓ. கே. சுப்பராயலு

(கௌரவச் செயலாளர்)

NRITHYODAYA

Regd.

(Founded by Director K. SUBRAHMANYAM)

Director:

Dr. (Miss) PADMA SUBRAHMANYAM

Dancer & Research Scholar.

President :

V. BALAKRISHNAN

Documentary Film Producer

1-5-1981.

அன்புடையீர்,

திரு. க. கு. கோ. அவர்கள் நல்லவர், பண்பாளர், செயல் வீரர், சொல்லின் செல்வர். இவ்வளவு பண்புகளோடு அடக்கத்தையும் கொண்டு இலக்கியங்களிலே காணும் நிறைகுடமாகவும் விளங்குகிறார்.

இந்த மணிவிழாவினால் அன்னாருக்கு புதியதொரு சிறப்பினை நாம் சேர்க்கப் போவதில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு பண்பாளருக்கு மணி விழா கொண்டாடுவதால் நாம் சிறப்படைகிறோம். சின்னூல் வரும் இனைய தலைமுறையினருக்கு ஆக்க பூர்வமான ஒரு வாழ்க்கையை எடுத்து முன் வைக்கிறோம். இந்த நல்லவரின் மணிவிழாவிற்கு தகுந்த வல்லவர் ஒருவர் தலைவராக அமைந்தது மிகச்சிறப்புடையதாகும்.

திரு. க. கு. கோ அவர்கள் மேலும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு தமிழ் மொழிக்கும், மக்களுக்கும் இன்னும் அரிய பல சேவைகள் செய்து அவர்கள் குடும்பத்துடன் குறைகள் ஏதுமின்றி எல்லா செல்வங்களும் பெற்று இனிது வாழ வேண்டுமென்று அவர் வணங்கும் ஸ்ரீராமபிரானை கைகூப்பி, சிரம் தாழ்த்தி வேண்டுகிறேன்.

அன்புள்ள,

பத்மா சுப்ரமணியம்

சீராம விண்ணகர அந்தாதிப் பதிகம்

[வெண்டனையா வியன்ற அளவடி விருத்தம்]

* புலவர் க. சு. துரைசாமி

பூமலி யிவ்வுலகில் புன்முறுவல் சிந்து நற்
காமலி சீர்கள்ளிப் பட்டியெனும் நல்லூரில்
வீமலச் சீராம விண்ணகரத் தெய்வத்தைத்
தூமலர் தூவித் தொழுதுய்ய வாருங்களே!

வாருங்கள் வந்துநாளும் வாழ்த்தியே வாழுநெறி
தேருங்கள் கம்பன் திருநாளில் விண்ணகர்க்கே
ஒருங்கள் பாவைநூல் ஒதும் விழுப்பொருளைப்
பாருங்கள் காகுத்தன் பாரிக்குந் திருவருளே!

தூருவருள் வேண்டித் தினந்தினம் போற்றிப்
பெருமகனார் கோதண்டர் பேருவகை கொள்ளும்
பொருவில்லோன் சீராமன் பொன்மேனிக் காட்சி
அருவினைகள் போக்கியருள் அத்துணையும் சேர்க்குமே!

சேர்க்கும் பொருள்முன்றும் சேர்க்கா பகைநான்கும்
ஆர்க்கும் புலனைந்தும் ஆழ்த்திநல் லாறளிக்கும்
போர்வென்ற சீராமன் பொற்புறுசீர் விண்ணகர்க்கு
ஆர்வந்து வேண்டினும் அவ்வுலகு கையிலம்மா!

வள்ளல் சடையனின் வார்புகழைக் காவியத்தில்
உள்ளல் தவரு உயர்கம்பன் தாசனாய்த்
தெள்ளுதமிழ்க் கோதண்டர் தேசுறு மார்கழியில்
கொள்ளும் விழுவன்று கூடுவீர் விண்ணகர்க்கே!

விண்ணகர்க்கே மேலாம் விரைகள்ளிப் பட்டியதில்
தண்கொங்குக் கம்பனாய்த் தக்கோர்காண் கோதண்டர்
கொண்டுவக்குஞ் சீராமக் கண்மணியைக் காண்போர்க்குப்
புண்ணியக் குவைசேரும் பூமலி யிவ்வுலகே!

மணிவிழாக் காணும் மாமன்னன் வாழி!

* டாக்டர் ந. கோபாலன்

கள்ளிப் பட்டியில் அகிலாயப் பிறந்தான்
உள்ளிக் கொடுப்பதில் முகிலாய்ச் சிறந்தான்
தெள்ளத் தெளிவாய் எடுத்துரைக் கின்ற
வெள்ளம் சுரக்கும் தமிழின் ஊற்று!
பிள்ளை போலே உள்ளங் கவரும்
கொள்ளை அன்பின் கொங்குக் கோமான்!
வேளா ளர்களின் விடிவெள்ளி கல்வித்
தாளா ளர்களின் முன்னோடி! ஒன்றியம்
ஆள வந்த அரசன்! கம்பன்
மீள வந்த மறுபிறவி! நாட்டில்
இராம ராச்சியம் காணத் துடிக்கும்
பராவும் புகழின் கோதண்ட ராமன்!
கம்பன் கழகம் நாடெங்கிலும் வரக்
கணேசன் கண்ட கலியுக வரதன்!
கண்ணுக் கினிய மணியாய், இந்த
மண்ணுக் கினிய அணியாய்த் தமிழின்
பண்ணுக் கினிய குரலாய், வீசும்
தண்மைக் கினிய நிழலாய், ஒளியின்
வண்ணம் இனிய வடிவாய், மக்கள்
எண்ணும் இனிய பண்பாய்ப் பாலின்
வெண்மை இனிய உளமாய், அறிவின்
ஒண்மை இனிய உரமாய் ஒளிர்வோன்!
கொங்கின் திலகம்! குவலயம் போற்ற
மணிவிழாக் காணும் மாமன்னன் வாழி!

மணி விழா வாழ்த்து

* கவிஞர் சக்திக்கனல்

பனிஉமிழ் கொங்குநாட்டின் பழமுதிர் சோலை கொஞ்ச
கண்மகிழ் செக்கர் வானம் கலையழகுரைக்கத் தாயின்
உண்முலைப் பால்மறந்து மழலையர் சிரிக்க இந்த
மண்மகள் குளிர உன்னை வாழ்த்திட வந்தோம் நாங்கள்!

கோதிலாய்! கம்பநாடன் கவிதையில் குளித்தாய்! நித்தம்
தீதிலா அறங்கள் செய்தாய்! செல்வமும் கல்விபெற்றாய்!
ஓதிய உடம்பினுள்ளே உயிரென உயர் காகுத்தன்
காதையைக் கம்பன் யாழை மீட்டிவாழ் கலைஞன் ஆனாய்!

தாயும்நீ! பட்டிமன்ற நடுவராய் அமரும்போது!
சேயும்நீ! கவியரங்கத் தேன் சுவை பருகும்போது!
ஆயும்நீ கம்பன் பாட்டின் அதிசயம் கண்டால் பட்ட
நோயும் நீங்கிடவே பேசும் நுண்மருத் துவனும் நீயே!

நண்பருக் கெளிமை! சொல்லும் நாவினில் உண்மை! ஞானப்
பண்பினில் பக்தி! மக்கள் பழகிடக் கனியும் நெஞ்சம்!
கும்பிடற் குரிய எங்கள் குணக்குன்றே! கோதண்டத்தும்
அம்பினைத் தொடுக்காது அன்புக் கணைவிடும் அன்பேவாழி!

அறுபதும் இன்னும் நூறும் அடுத்தொரு நூறும் ஆகப்
பெறுவது புகழே ஆகிப் பீடிலா அறங்கள் செய்து
தருவது பிறர்காணாத தன்மையில் தழைத்து வாழ்க!
உருகி எம் உள்ளம் வாழ்த்த உவகையில் திளைத்தோம் வாழ்க!!

மணிவிழா மாண்புறுக !

* புலவர் எழில்வேலன்

சீரார்ந்த செழுங்கழனி சூழ்ந்திருக்கத் திருவாணி
ஆரூர்ந்து கயல்புரளும் அழகுமலர்க் கரையோரம்
ஏரார்ந்து வயல்விளைக்கும் எழிலார்ந்த நன்னகராம்
பேரார்ந்த திருக்கள்ளிப் பட்டியெனும் பதிசிறக்க

வந்த பெருவள்ளல், வளம்பொங்கும் பேராளர்
சிந்தை மகிழ்விக்கும் செந்தமிழான் கம்பனது
அந்தமிலாக் கவிதையினில் ஆழ்ந்தபே ருள்ளத்தார்.
செந்தமிழை நாள்தோறும் சிந்திக்கும் நெஞ்சுடையார்.

பாவினிக்கும் பைந்தமிழின் பாங்கான கருத்தனைத்தும்
நாவினிக்கச் செவிமணக்க நன்முறையில் தந்திடுவார்.
சேவையிடு திறத்தாரைச் சேர்த்தனைத்துச் சென்றிடுவார்
கோவைஉலா விருத்தமெலாம் கொஞ்சிவரும் அவர்நாவில்

கொண்டாடும். கம்பன்செஞ் சொற்கொண்டல் எனமுழங்கும்
வண்டாடு மலர்க்குலமும் மலர்ந்திவர்க்கே வாழ்த்துரைக்கும்
எண்டிசையும் புகழ்மணக்கும் கோதண்ட ராமருக்கு
மண்டிலத்தார் கொண்டாடும் மணிவிழா மாண்புறவே!

‘அறுபதில் இருபது’

* கே. மலைச்சாமி

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்

‘நூலம் பயக்கும் நன்னூல்களை நாடிச் சேர்க்கிறோம்; தேடிப் போகிறோம். அதைப் போல நற்றிறம் பெற்ற மாந்தர்களையும் படிக்க வேண்டும். நூல்களைப் படிப்பது போல் அவர்களையும் படிப்பது மேலானது; பயனுள்ளது.’ என்ற ஆன்ருர் வாக்கிற்கிணங்க கள்ளிப் பட்டிக் கவுண்டர் வாழ்க்கையும் படிக்கத் தக்கது.

கள்ளிப்பட்டியிலே பிறந்து கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலமாக கம்பன் புகழ்பாடி கன்னித் தமிழ் வளர்த்து வரும் க. கு. கோதண்டராமக் கவுண்டர் மணி விழா எட்டியிருக்கிறார். மகிழ்ச்சியான செய்தி. இந் நிலையை எட்டுமுன் அவர் கடந்து வந்த பாதை, அதிலே தூவிய விதைகள், துலங்க ஆற்றிய பணிகள் நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றன. பல படிப்பினைகளைச் சுட்டுகின்றன. மனம் மகிழுகிறது. உள்ளம் குளிரு கிறது.

உயர்ந்த தோள்; பரந்த மார்பு; நீண்ட தடக்கை; நீறு பூத்த அகன்ற நெற்றி; அதிலே வட்ட வடிவமான குங்குமப் பொட்டு; ஞானத்தில் முதிர்ச்சியைக் காட்டும் வெள்ளி முடி; வெற்றிலையை விடாது அசை போட்டு மகிழும் செந்தமிழ் வாய்; சிரித்த முகம்; சிந்தை அள்ளும் பார்வை; அல்லையாண்ட அமைந்த மேனி; இவற்றை எல்லாம் உள்ளடக்கிய கம்பீரத் தோற்றம்; கணீர் தொனி, கன்னித் தமிழ்ப் புலமை — இவற்றின் சொந்தக்காரர்தான் மணி விழா நாயகர். கவிப் போக்கிலே, அவர் வணங்கும் கம்பர் பாணியிலே சொல்ல வேண்டுமானால்,

“வாரணம் பொருத மார்பும், வரையினையெடுத்த தோளும், நாரத முனிவர்க்கேற்ப நயம்பட உரைத்த நாவும்” என்ற அடிகளைக் குறிப்பிடலாம். வானகமும், வையகமும் வென்ற வான் புகழ் மாவீரன்; அறிவும் ஆற்றலும் மிகுந்த இலங்கை வேந்தன் இராவணன். இவனுக்குச் சொன்னவை இவ்வுடிகள் என்றாலும் நம் கவுண்டருக்கும் பொருந்துகிறதே! இலக்கியப் பணி புரியும் இன்றைய யுகத்தில் இவருக்கு ஒத்த ஆற்றலுடைய பலரைக் கூடக் காணமுடியும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட எடுப்பான, சபை மெச்சும் கம்பீரத் தோற்றமுடைய ஒருவரைத் சுட்டமுடியுமா என்றால் அது பெரும் ஐயப்பாடே. அந்த வகையில் இந்த ஒருதனித் தன்மை (Uniqueness) ஆண்டவன் அவருக்குக் கொடுத்த வரப்பிரசாதம்.

அகன்ற நெற்றி; நிமிர்ந்த பிடரி; ஆழமான கண்கள் இவை அறிவின் புறக் கருவிகள் என்றார் திரு. வி. க. இப்புறக் கருவிகளும் திரு. கோதண்டராமக் கவுண்டர் விஷயத்தில் பொய்க்கனவில்லை. இந்தத் தத்துவப்படி பார்த்தாலும் அவர் ஒரு அறிவுசான்ற பெருமகனே என்பது தேற்றம் கல்விச் சாலைகள், கல்லூரிகள் இவற்றை நாடி பட்டங்களை அவர் பெறவில்லை என்றாலும் அவ்வகையில் வந்தவர்களை மிஞ்சும் வகையில் தன் முயற்சியால், உழைப்பால், படித்து, தெளிந்து தனக்கென ஒரு சரியான இடத்தை இலக்கிய உலகில் பிடித்துக் கொண்டவர். அந்த வகையில் இவர் முயற்சியும், உழைப்பும் வியக்கத் தக்கது; போற்றத் தக்கது; பின்பற்றத் தக்கது.

இவரின் கடந்த கால இலக்கியப் பணி, குறிப்பாக கம்பர் பணி பயனுள்ளது என்று மேற்கண்ட வாரியாகச் சொல்லுவதைவிட, மகத்தானது, ஆக்கப்பூர்வமானது என்று சொல்லுவதே பொருத்தம். இவரைத் தமிழகம் முழுவதற்கும் தெற்றென அறிமுகப்படுத்தியது மேற்படி பணியே எனலாம். இந்த 25 ஆண்டுகளில் இவர் ஏறத்தாழ மேடைகள், பங்குபெற்ற பட்டி மண்டபங்கள், வழக்காடு மன்றங்கள், சிந்தனை மேடைகள் சிலவேயாகும். தமக்கே உரித்தான கணீர்

தொண்டை, பேச்சின் ஊடே இசையோடு பாக்களைப் பாடும் இனிய சாரீரம், தங்குதடையின்றி வெளிப்படும் சொல்லோட்டம், இடையிடையே கலக்கும் மணிப்பிரவாளம், நடுநடுவே வந்து போகும் தரமான நகைச்சுவை, சொல்லும் கருத்தை வலியுறுத்தத் தரப்படும் ஆழமான விளக்கம். இவர் பங்கு பெறும் இலக்கிய, சமய மேடைகளில் இவர் கையாளும் யுக்திகள் இவை. இவர் உருவாக்கி உருப்படியாக பல ஆண்டுகள் இயங்கி வரும் கோபிக் கம்பன் கழகம் இவர் போட்ட நல்ல முத்திரைகளில் ஒன்று. இந்த வகையில் இவரை இன்னும் வெகுவாக விளக்கமாக விமர்சிக்க முடியும்.

இவரின் பொது வாழ்க்கையும் அப்பழக்கற்றது; போற்றுதற்குரியது. ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத் துணைத் தலைவராக, சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராக, தாம் சார்ந்த அரசியல் கட்சியின் பெரும் பதவியாளராக இப்படி பல பொறுப்புகளில் இவர் பரிமளித்தார். நல்லவராக இருந்தார்; வல்லவராகவும் இருந்தார். இவ்வகையில் நிர்வாகத் தொடர்புடைய பெரும் அதிகாரிகளோடு நெருங்கிப் பழகி, தாம் வகித்த நிர்வாகத்திற்குச் செழுமை ஊட்டினார். அக்காலக் கட்டங்களில் இவரின் அருந்தமிழ்ப் பேச்சும், அணுகும் முறையும், அதிகாரிகளை வெகுவாகக் கவர்ந்ததோடு, தாம் எடுத்த நற்பணி விரைந்து செயல்படுவதற்கும் நன்கு உதவியது. தாம் ஒன்றியத் தலைவராக இருந்த போது நடந்து முடிந்த ஆக்கப் பணிகள், வீஸ்தரிப்புப் பணிகள் இன்றும் சான்று பகரும். அக்காலத்தே, நிர்வாகத்தை நடத்தும் அதிகாரிகளும், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்ட அரசியல்வாதிகளும் பின்பற்ற வேண்டிய சில கோட்பாடுகளை நறுக்குத் தெறித்தார் போல் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். Disinterested devotion to public duty நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும், True spirit of honourable service பொது வாழ்வில் தினைக்கும் அரசியல் வாதிகளுக்கும் இருக்க வேண்டிய ஒன்று என்பது தான் அவர் அடிக்கடி கூறும் கோட்பாடு. மேற்படி கோட்

பாட்டை இருசாராரும் பின்பற்றினால் நாடு எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்!

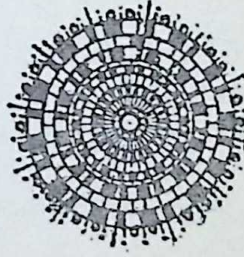
இவை அனைத்திற்கும் மேலாக இனிய சுபாவத்திற்கும், அன்புடைமைக்கும், அற நெறிக்கும், விருந்தோம்பலுக்கும், விரும்பி ஏற்கும் நட்பிற்கும் பாத்திரமானவர்.

சுருங்கக் கூறின் பல கூறுபாடுகளுக்கு இலக்கான வியக்கத்தக்க மாமனிதர். அறுபது வயதை எட்டியவர் என்றாலும் உற்சாகத்தில், உணர்ச்சியில் இருபது வயது இளைஞர் தான்.

வேக்ஸ்பியர் பாணியில் சொன்னால் 'Age cannot wither him nor custom stale his infinite variety' இப்படிப்பட்ட பாங்குகளுக்கு உரிய திரு. கோதண்டராமக் கவுண்டர், கனிந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர் களின் முதிர்ந்த முழுப் பணி இனிதான் த மி ழ க த் தி ர் கு நிறையக் கிடைக்கப் போகிறது.

வாழ்க பல்லாண்டு;

வளர்க அவர்தம் பணி.

க. கு. கோவின் பேராசை

மதுரை திருமலை நாயக்கர் மகாலில் 22-3-81 அன்று க. கு. கோ. அன்பர் சிலருடன் ஒலி ஒளிக் காட்சியில் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்திருந்தார். பரிபாடலையும், “தொடுக்கும் கடவுள் பழம்பாடல்...” என்ற மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடலையும் கேட்டுக் கிறங்கிப்போய், “இனி எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் இந்தத் தமிழ் மண்ணிலேயே பிறக்க வேண்டும்” என்று அளப் பரிய ஆசையை வெளியிட்டபோது, உடனிருந்த அன்பர்கள் இவருடைய ரசனைத்திறனையும் தமிழ்ப்பற்றையும் எண்ணி எண்ணி வியப்பில் முழுகினர்.

கோதண்டராமனும் இலக்கியமும்

* அ. ச. ஞானசம்பந்தன்

சீகோதரர் கோதண்டராமனை ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகளாக அறிவேன். பள்ளிக் கல்வி என்பது இல்லாமலும் ஒருவர் தாமே பயின்று பெரும் புலவராக முடியும் என்பதற்குச் சிறந்த ஓர் எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குபவர் இன்றைய மணிவிழா நாயகர்.

இலக்கியம் என்பது வெறும் எழுத்துக்களின் கோவை என்று நினைப்பவரும், இலக்கியம் எழுவாய், பயனிலை, அணி இலக்கணம் முதலியவற்றைத் தாங்கி நிற்கும் “கோட்ஸ்டேண்ட்” என்று நினைப்பவரும், ஆசிரியரிடம் சென்று ‘செவி வாயாக, நெஞ்சு களனாக இரு என இருந்து’ கற்றால் தான் இலக்கியப் பயிற்சி ஏற்படும் என்று நினைப்பவரும் இன்றும் உள்ளனர். இத்தகையவர்கள் ஆயிரம் ஆண்டு இலக்கியம் பயின்றாலும் எவ்விதப் பயனையும் எய்தமாட்டார்கள். புறப்பட்ட இடத்தையே சுற்றி வரும் செக்குமாடு போன்றவர்கள் இவர்கள். இவர் களுக்குக் கற்பித்த ஆசிரியர் எந்த இடத்தில் நிறுத்தினாரோ அங்கெல்லாம் நிறுத்தி, அவர் பெருமூச்சு விட்ட இடத்தில் தானும் பெருமூச்சு விடுவதே இலக்கியத்தை நன்கு பயின்றதற்கு அடையாளம் என்று நினைக்கின்ற இவர்கள் கவிநலம் காணமாட்டாத கசடராவார்.

பள்ளிப்படிப்பு கல் லா ரி க் கல் வி என்றெல்லாம் காலத்தை வீணடித்து விட்டு இலக்கியத்தின் சுவை அறியாமல் வாழும் மாந்தர் இடையில் கோதண்டராமன் கலங்கரை விளக்காகக் காட்சி அளிக்கின்றார்.

கம்பன் பாடல்களிலும் ஆழ்வார் பெருமக்கள் பாடல்களிலும், ஏன்? தியாகையர் கீர்த்தனைகளிலும் தம்பி ஈடுபட்டுத் திளைப்பதை நன்கு அனுபவிக்கும் பேறு எனக்கு நிரம்ப உண்டு. இசைவாணர்கள் பலரும் தியாகையருடைய பக்திப் பாடல்களைப் பொருளறியாமலும், அறிந்து கொள்ள ஆவல் இல்லாமலும் பாடி வரும் இந்த நாளில் சகோதரர் அக்கீர்த்தனங்களின் மொழி பெயர்ப்பை ஆழ்ந்து படித்து அனுபவிப்பதை பல காலம் கண்டு மகிழ்ந்துள்ளேன். இலக்கிய ரசிகர்களிடம் காணப்பெறும் மற்றொரு புதுமையையும் இவரிடம் நிரம்ப இருப்பதைக் காணலாம்.

தியாகப் பிரம்மத்தின் கீர்த்தனங்களைத் தமிழ் விளக்கத்துடன் படிக்கும் பொழுதே அதே கருத்தை ஆழ்வார்கள் எவ்வாறு கூறியுள்ளார்கள் என்பதையும் சிந்தித்து அப்படித்தகத்தின் பக்கங்களில் எழுதி வைத்துள்ளதையும் அறிவேன்.

இலக்கிய ரசனையில் ஒப்பு நோக்கு ரசனை (Comparative appreciation) மிக மிக அருமையானது. சகோதரப் பிரபந்தங்களிலும், தேவாரப் பாடல்களிலும், காணப்பெறும் கருத்துக்களை நன்கு அறிந்தவராதலால் தியாகையர் கீர்த்தனைகளில் அவர் ஈடுபடும் முறையே அலாதி யானது. தான் என்ற ஒன்றையே இராமபிராணிடம் முற்றிலுமாகக் கரைத்துக் கொண்ட தியாகையர் அந்த ஈடுபாட்டில் முழுகித் திளைத்துப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவர் தாய் மொழி தெலுங்காக இருப்பினும் தமிழ்நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த மையால் தமிழ் மொழியை நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். பிரபந்தங்களில் திளைத்திருக்க வேண்டும். எனவே அவருடைய பாடல்களில் இந்நாட்டில் தோன்றிய பழைய பக்திப் பாடல்களின் மணம் வீசாமல் இருக்க முடியாது. பக்தி மேலிட்டால் பிறந்த பாடல்களே அவை. எனவே அவற்றின் பொருளை அறிந்து அனுபவிக்காமல் இராகங்களைத் தாங்கும் கோட்டஸ்டாண்டாக இக்கீர்த்தனங்களைப் பாடுவது பெருந்தவருக்கும்.

இதனை நன்கு உணர்ந்த சகோதரர், தியாகப் பிரம்மத்தின் கீர்த்தனைகளுடன் பிரபந்தப் பாடல்களையும் ஒப்பிட்டு அனுபவிக்கின்

ருர்! பக்திப் பாடல்கள் இலக்கியமாக இருப்பதுடன் மனக்கோட்டம் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் அல்லவா இருக்கின்றன! இதனை நன்கு உணர்ந்தவராதலின் இலக்கிய ரசனையைப் பெரிதும் பெற்றவராகத் திகழ்கின்றார்.

மணிவிழாக் கொள்ளும் நாயகராம் கோதண்டராமனின் கம்பராமாயண ஈடுபாட்டைத் தமிழ் கூறும் உலகம் நன்கு அறியும். அதிலும் ஒரு தனிச் சிறப்புடன் விளங்குகிறார் அவர். கம்பன் கவிதையில் ஈடுபடுபவர்கள் இருவகையினர். முதல் வகையினர் ஆழமான வைணவப் பற்றுடையவர். இராம பிராணை வழிபடு கடவுளாகக் கொண்டவர்கள். இவர்கள் கம்பனை இலக்கியமாக அனுபவிக்க முடியாது. வாலி கதையில் வாலி பேசும் பேச்சுக்களைத் தம் வாயால் கூற விரும்பாதவர்கள். இரண்டாவது வகையினர் கம்பனை இலக்கியப் படைப்பு என்ற கருத்தில் கற்பவர்கள். 'மும்மைசால் உலகுக்கெல்லாம் மூலமந்திரம்' இராகவன் திருப்பெயர் என்பதனை ஏற்காதவர்கள். கம்பன் கருத்தில் அயோத்தி வேந்தன், 'ஆலமும் வெள்ளிப் பொருப்பும் விட்டு வந்தான்' என்று கூறப் பெற்றாலும் அதனையும் இலக்கியக் கர்த்தாவின் முடிவு அது என்று மட்டுமே ஏற்பார். இவர்கள் இராகவனை வழிபடு கடவுளாகக் கொள்ளாதவர்கள். இந்த இரண்டு பிரிவினரும் கம்பனில் ஈடுபட்டாலும் வெவ்வேறு காரணம் பற்றி ஈடுபடுகின்றனர். இவர்களுக்குள் ஒரே காரணம் பற்றிய ஒற்றுமை இராது.

ஆனால் இன்று மணி விழாக் கொள்ளும் கோதண்டராமன் இந்த இரு வகைகளிலும் சேர்ந்தவராவார். சக்கரவர்த்தித் திருமகன் அவர் அன்றாடம் வழிபடும் இறைவனவான். அதே நேரத்தில் பட்டி மண்டபத்தில் வாலியின் கட்சியில் பேச நேரிட்டால் அழகாக வாதிடுவார். இலக்கியம் என்ற முறையில் கம்பனை ரசிப்பார். அதே நேரத்தில் அதில் வரும் இராமனைத் தெய்வமாக நினைத்து வழிபடவும் செய்வார். இத்தகைய மனநிலையை ஒருவர் பெறுவது மிக மிகக் கடினம். மணிவிழா நாயகர் இயல்பாகவே இதனைப் பெற்றுள்ளமை பாராட்டுதற்குரியது.

மணி விழா நாயகர் தமிழ் இலக்கியங்களில் மட்டுமே ஈடுபடுபவர் என்று கூறுபவர்கள் அவரை முற்றிலும் அறியாதவர்களே யாவார். இந்திய வரலாறு, சிறப்பாக மொகலாயர் வரலாறு என்ற பகுதிகள் இலக்கியம் போலவே அவரால் ரசிக்கப் பெரும் பகுதிகளாகும். வரலாற்று எம். ஏ. மாணவர்கள் படித்துத் தொலைக்க வேண்டுமே என்று படிக்கும் பெரிய வரலாற்று நூல்களை இவர் ஆழ்ந்து ரசித்துப் படித்து அதனைப் பிறர்க்கு எடுத்துக் கூறுவதில் வல்லவர். மிக நுணுக்க

மான பகுதிகளையும் எழுத்தெண்ணிப் படித்து ரசிக்கின்றார். அதைவிடப்பதுமை யாதெனில் வரலாற்றில் வரும் காலம் பற்றியும், யார் யார் எப்பொழுது பட்டத்திற்கு வந்தார்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி என்று நடந்தது என்பன போன்றவற்றை மறவாமல் நினைவில் வைத்துப் பேசுவது புதுமையிலும் புதுமை.

வாழ்க கோதண்டராமன் !

வளர்க அவர் இலக்கிய ரசனை !!

வாக்காளர்களின் புகழ்மாலை

கணியூரில் பட்டிமண்டபம். க. கு. கோ. நடுவர். சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், கோவை சுந்தரராசன் ஆகிய அறிஞர்கள் ஆவேசமாக வாதிட்டனர். தலைப்பு - பாரதி பாடலில் விஞ்சிய சுவையுடையது கண்ணன் பாட்டா? குயில் பாட்டா? வாதங்கள் முடிந்தவுடன் க. கு. கோ. அவருக்கே உரிய கம்பீரமான குரலில்

பின்னாக்கணியமுதே - கண்ணம்மா

பேசும் பொற்சித்திரமே

என்ற வரிகளை அற்புதமாக இசையுடன் பாடியதைக் கேட்ட கூட்டம் கிறு கிறுத்துப் போய் விட்டது. தீர்ப்புச் சொல்லியவுடன் கூட்டத்திலிருந்த சில பெரியவர்கள் ஓடி வந்தனர். M. L. C. தேர்தலில் வாக்களித்த போது உங்களைப் பற்றி நாங்கள் முழுமையாக அறியவில்லை. எவ்வளவு பெரிய மேதைக்கு வாக்களிக்கும் பேறு பெற்றோம் என்பதை இப்பொழுது உணர்கின்றோம் என்று பெருமிதம் பொங்கக் கூறினர்.

கோதண்டராமன் பிள்ளைத்தமிழ்

* கம்பராமன்

காப்பு

கங்கைதரு மரபினன்; கொங்கர்குல நாயகன்;
 கருதுதற் கினிய நெஞ்சன்;
 கள்ளியம் பதியினைச் சாகேத¹ மாக்கிடும்
 கண்ணியன் குட்டி யப்பன்:
 புங்கமுறு தன்னுளந் தன்னையே கோவிலாய்ப்
 பொலிவுற எடுத்த லாலே
 புண்ணியச் சனகியுடன் விண்ணகர்க் குள்மேவு
 பூரணனை அஞ்சலிப்பாம்:
 மங்கலம் நல்கிடும் குட்டியப் பன்செய்த
 மாண்புறு தவத்து தித்து
 மகிழ்வோங்கு சீதையே நிகரான நங்கையை
 மணந்துநற் சுகுமாரனும்
 துங்கமுறு மைந்தனைச் செல்வியர்கள் தங்கனைத்
 தூயவர்கள் வாழ்த்த நல்கித்
 துலங்கிடும் கோதண்ட ராமனை யன்பில்
 தொடர்ந்தினிது காக்க வென்றே.

1 சாகேதம்—அயோத்தி

செங்கீரை

கருதுதற் கினிதான பாவைமா தத்திற்
 களிப்புடன் தீர்த்த மாடிக்
 கனிவுடன் கோதைதரு மணியான பாசுரங்
 கருத்தகத் தினிதின் ஏந்தி
 மருவுநல் லுள்ளமே போலவிரி வுற்றோங்கி
 மாண்புற்ற தூய நுதலில்
 மாசற்ற தென்கலைத் திருமணக் காதலில்
 மகிழ்வுறச் சாத்தி ஏத்திப்

பொருவற்ற சீராம விண்ணகர்க் குள்ளே
 புகுந்துதினை ஏந்து கின்ற
 பூரணப் பரமனை யாரணத் தமலனைப்
 புண்ணியர்க் கினிய வைப்பைத்
 திருவுற்ற நாவினால் அனவரத மேத்துவோய் !
 செங்கீரை யாடி யருளே !
 செந்தமிழ்க் கொண்டலே ! கோதண்ட ராமனே !
 செங்கீரை யாடி யருளே !

தால்

பத்தர்க் கினியன் ; பேரன்சிற்
 பயின்று பயின்று செழிப்புற்றோன் ;
 பாவேந் தர்கள்தம் மணிமுடியாற்
 பதத்துப் பெற்ற தழும்புடையான் ;
 சித்தர்க் கெல்லாம் அறிவுதரும்
 திறஞ்சால் கம்ப நாடெனனும்
 தெய்வத் தச்சன் - கனிவினுடன்
 தேவரெல்லாம் பாராட்ட
 முத்தர்க் குவகை உளத்தேற
 மூவா இன்பாற் படைத்தன்பால்
 முறையால் வழங்குங் காவியத்தை
 முருகார் தொட்டில் எனக்கொண்டு
 நித்தர்க் கெட்டா வுவகையுடன்
 நிதழும் வளர்வோய் ! தாலேலோ
 நிகரில் புகழ்சால் கோதண்ட
 நேயா ! தாலோ ! தாலேலோ !

“வணங்காமுடி வணராயன்”

பொள்ளாச்சி வட்டம் சமத்தூரில் வணங்காமுடி வணராயன் என்ற வள்ளல் வாழ்ந்து வந்தார். அவருடைய அரண்மனை வாயிலில் ஏடும் எழுத்தாணியும் இருக்கும். புலவர்கள் வந்தால் வேண்டிய பொருளை எழுதிக் கொடுப்பர். காவலர் மூலம் எழுதிய பொருளோ, பணமோ சிறிதும் குறைவின்றி வந்து சேரும். அவற்றை வள்ளல் மனமுவந்து புலவருக்கு அளித்து மகிழ்வார்.

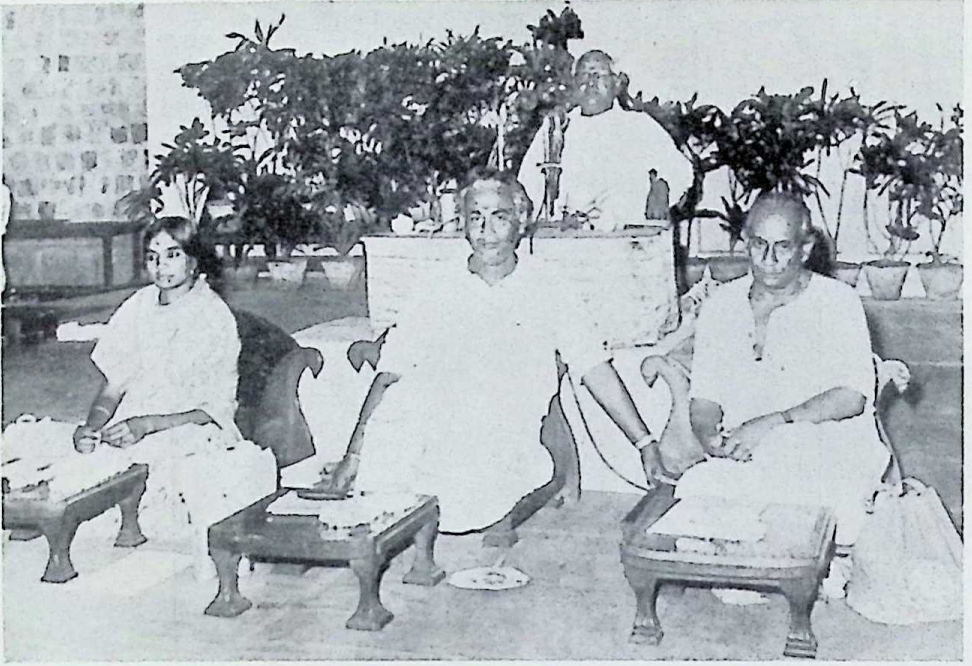
புலவர்கள் இன்னது இவ்வளவு என்று வாய்திறந்து நேருக்கு நேர் கேட்கத் தயக்கமும், கூச்சமும் கொள்வர். எனவே வள்ளல் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருந்தார்.

வள்ளன்மை வரலாற்றில் இது ஒரு போற்றத்தக்க புதுமையே ஆகும்.

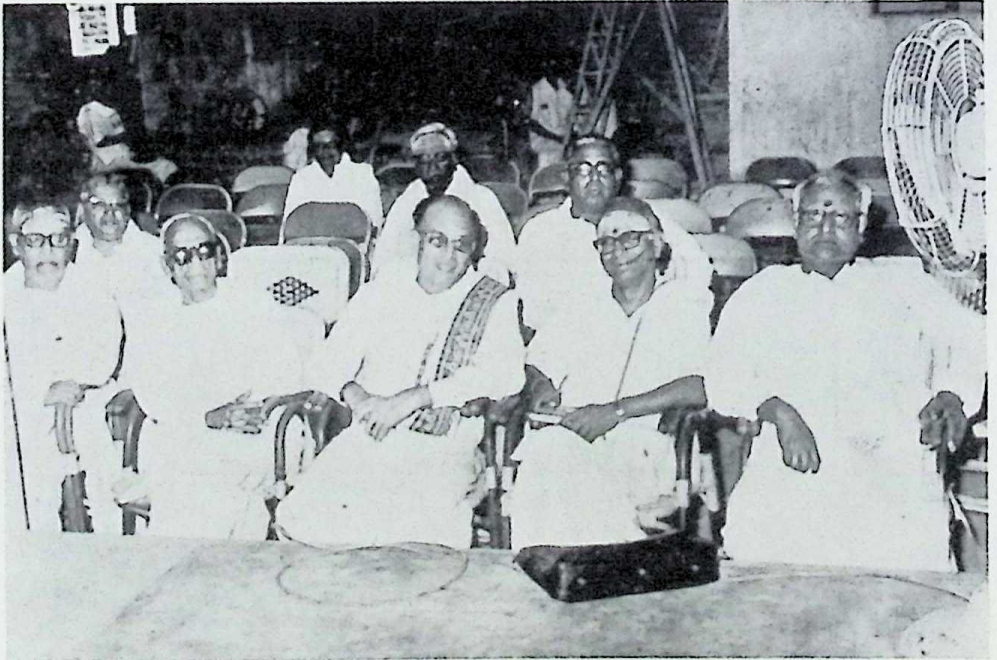
காரைக்குடி கம்பன் விழாக்களில் க. கு. கோ

காவிய நயத்தை ஓவியமாக்குகிறார்

பட்டிமன்றத்தில் பாங்குறு நடுவர்

கி. வா. ஜ., தெ. பொ. மீ. மு. மு. இஸ்மாயில், அ. ச. ஞா. ஆகிய அறிஞர்
பெருமக்களுடன் கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்

“க. கு. கோ.” வின் நா நலம்

* பேராசிரியர் இரா. இராதாகிருஷ்ணன்

நும் நலத்தை விரும்புகிறவர்கள், - விரும்பாதவர்கள் எல்லோரும் நம்மைப் பார்க்கும் போது “சௌக்கியமா” என்று விசாரிக்கிறார்கள். உண்மையான சௌக்கியம் பெருத நாமும் “சௌக்கியம்தான்” என்று ஒப்புக்குச் சொல்லிச் சிரிக்கிறோம். நாம் பிறரை விசாரிக்கும் போது இப்படியே அவர்களும் சௌக்கியமில்லாத சௌக்கியம் சொல்லிச் சிரிக்கிறார்கள். உலகத்திலே சௌக்கியம் அல்லாத சௌக்கியம் பொய்ப் பேச்சிலும், சிரிப்பிலுமே உலாவும் மாயையாகக் கிடக்கிறது.

உண்மையான சௌக்கியத்தை, - சுகத்தை நான் ஓரிடத்தே கண்டேன்.

அண்ணா. க. கு. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டு நான் பெற்ற சௌக்கியத்திற்கு ஈடு எடுப்பில்லை, தமிழகத்து இலக்கியப் பேச்சாளர்களுக்குள்ளே சௌக்கியமான பேச்சு க. கு. கோ. வுடையது.

பேச்சில் க. கு. கோ. வின் வலிமையான அம்சங்கள் பல.

ஆயிரம் பேர் இடையேயும் ஈர்ப்பால் அடையாளம் கண்டு கொள்ளக் கூடிய கம்பீரமான தோற்றம் - கள்ளமற்ற உள்ளம் காட்டும் விழிகள் முகம் முழுதும் பரவிக்கிடக்கும் சிரிப்பு - கனிவுக்கு அறிகுறியிடும்

வெற்றிலைச் சிவப்பேறிய இதழ்கள் - கல்யாண புருஷக் கோலத்திலே க. கு. கோ. மேடை ஏறுவார் கொண்ட பெயருக்கு ஏற்ப ஆணையிடத் தகுதியான கரிய பெரிய திருமேனி - மேடை மீது வந்து நின்றவுடனே, அவை காது கொடுக்கத் தயாராகி விடும். இராம காதைப் பயிற்சியால் தாம் பழக்கிக் கொண்ட பணிவு அவரைத் "திருவடி" ஒப்பவே ஆக்கியிருத்தலால் சபை அவர் பேசத் தொடங்கியவுடன் அவர் பேச்சோடு கரைந்து விடும்.

க. கு. கோ. வின் கொங்கு நாட்டு கிராமியமான பேச்சு நடை - சற்றும் வீரசுப் படாதது - அவையோரை அயல் போக ஒட்டாமல் ஆக்ரமித்துக் கொள்ளும்.

கல்விச்சாலைகளின் திட்டமிட்ட கல்வி பெருமை அவருக்கு ஒரு வலிமை உலகத்து அநுபவக்கல்வி அவர் அறிவை அகலப்படுத்தி விட்டது.

கம்பனோடு, உண்மைக் காதல் கொண்டு, ஊடாடிய தகுதி அவர் அறிவை ஆழப்படுத்தி விட்டது.

இந்தியக் கலாசார வரலாற்றிலே அவருக்குள்ள முர்க்கத்தனமான பிடிப்பு அவரை ஆதர்சம் கண்டு தெளிய வைத்து விட்டது.

தமிழகத்திலே கம்ப ராமாயணத்தைப் பயின்று கம்பனைப் போலவே இராமனிடத்து அய்ந்த பக்தி பூண்டவர் ஒருவர் உண்டு என்றால் அவர் க. கு. கோ. வே என்பது என்னளிய கணிப்பு. இத்தகைய இராம பக்தி அவர் பேச்சிலே இலக்கிய ரசனைக்கும் மீறிய சத்தான உண்மை ஒளியைப் பளிச்சிட வைக்கிறது.

கவர்ச்சியும், அறிவின் அகலமும், ஆழமும், ஆதர்சமும், உண்மையும் ஒருங்கே பொருந்திய, - எல்லோர்க்கும் விளங்கக் கூடிய-ஒரு பேச்சைக் கேட்க வேண்டுமானால் க. கு. கோ. வின் பேச்சைக் கேட்க வேண்டும். அவர் பேசி உருகாதோர் செவி அற்றோர்.

பேச்சிலே வாண வேடிக்கைகள் காட்டலாம். சர்க்கஸ் கூடச் செய்யலாம். ஆனால்

க. கு. கோ. வின் பேச்சிலுள்ள உருக்கத்தை வரவழைப்பது எப்படி? என் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்கிறேன். க. கு. கோ. வின் நா நலத்தின் "தனித்துவம்" உருக்கம், வாக்கீச கலாநிதி. கி. வா. ஜ. அவர்கள் க. கு. கோ. வின் பேச்சைக் கேட்டு உருகி மெய்சிலிர்த்ததைப் பல முறை நான் கண்டவன்.

"தியாகப் போட்டி" என்னும் தலைப்பிலே இராவணன் எறிந்த வேலை வீடணன் மேற்படாமல் தன்மார்பில் இலக்குவன் ஏற்ற திறத்தை, - அடைக்கலம் காத்த ஏற்றத்தைக் க. கு. கோ. சொல்லிக் கேட்டல் வேண்டும். அவையை உலுக்கி விடுவார்.

சிறையிருந்தாள் ஏற்றத்தை அவர் வாய் சொல்லிக்கேட்கக் காது கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

க. கு. கோ. வின் பேச்சிலே ஆங்காங்கு நுண்மையான கருத்துக் கோளங்கள் உருண்டோடும்.

ஓர் எடுத்துக்காட்டு :

பழநியிலே தமிழ் இலக்கியப் பேரவையின் சார்பிலே கம்பன்விழா. க. கு. கோ. தலைவர். தலைமையுரைக்குப் பின் அன்று எனக்கு மட்டும் ஓர் உரை. நல்ல, தேர்ந்த ரசிகர் கூட்டம். க. கு. கோவின் தலைமை உரை தொடங்கியது. சில நிமிஷங்களில் குடு பிடித்தது. 1½ மணி நேரம் பேசினார். எட்ட முடியாத - எல்லை தாண்டிய பேச்சு - அவர் பேசி முடித்த பிறகு நான் நான் பேச வேண்டிய நினைப்பே எனக்கு வந்தது. நான் தொழில் பேச்சாளி - மேடையிலே என் பேச்சுத் தோற்கக்கூடாது - அன்று நான் அஞ்சியது போல என்றுமே அஞ்சியதில்லை. எப்படியோ சமாளித்தேன் !

அன்று அவர் பேச்சிலே ஒரு "கருத்து மின் வெட்டு"த் தெறித்தது.

அரசனை உயிராகவும், குடிமக்களை உடம்பாகவும் கருதி, "மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்" எனல் பழைய கால வழக்கு.

கம்பன் தயரதனை உடம்பாகவும், மக்களை உயிராகவும் கூறுகிறான். “உயிரெலாம் உறைவதோர் உடம்பும் ஆயினான்” என்பது கம்பன் வாக்கு.

இவ்வாறு மாறுதல் செய்தமைக்குக் காரணம் காட்டினார் க. கு. கோ.

உடம்பு மாறிவருவது. மாறும் தத்துவம். உயிர் மாருதது. மாருத தத்துவம்.

அரசு மாறும். ஆனால் ஆளப் படும் குடிமக்கள் என்போர் மாறார்.

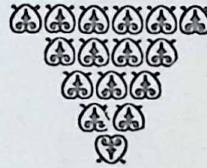
அரசெனும் மாறும் தத்துவத்தை உடம்பாகவும், குடிமக்களாகிய மாருத தத்துவத்தை உயிராகவும் கம்பன் சொல்லுதல் பொருத்தம் என்று க. கு. கோ. விளக்கினார்.

அன்று நான் சத்தியதரிசனம் செய்தேன்.

இவ்வாறு அவர் பேச்சிலே உதிர்ந்து நான் சேகரித்துக் கொண்டன எத்துணையோ!

காந்தீய வழி நிற்கும் க. கு. கோவின் நான்கு துலக்கி நிற்பது அவர் பேசும் சத்தியவசனம். பட்டி மண்டபத்திற்காகக் கூடப் பொய் பேசக் கூசும் இயல்பு அவருடையது. அவர் மனத்திற்குப் பொருந்தாத கட்சி பேச நேரும் போது பட்டி மண்டபங்களில் அவர் பட்ட பாட்டினை நானறிவேன். கட்சி வெற்றி பெறுவதற்காகக் கூட அவர் நா பொய் பேசாது. பொய்யற்ற ஒன்று நிலைத்து வாழத் தானே வேண்டும்.

புரவலர்க்குப் புரவலராய்ப் புலவர்க்குப் புலவராய் விளங்கும் க. கு. கோ. எங்கள் கருவூலம். வாழ்க இனிது!

கல்வி ஒழுக்கம்

ஒளவையார் பாடிய சேமணன் கல்வி ஒழுக்கம் என்ற ஏட்டுச் சுவடியொன்று ஈரோடு கலைமகள் தொல்பொருள் கலைக் கூடத்தில் உள்ளது. ஏற்கனவே இலங்கையிலும், சிலம்புச் செல்வரம். பொ. சி. அவர்களாலும் அச்சிடப் பெற்றிருந்தாலும் இச்சுவடியில் தான் ஒளவையார் பெயரும், நூல் பெயரும் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நல்ல தொடர்களைப் பாடபேதமாகப் பெற்றுள்ளது கலைமகள் சுவடி. முழுமையாகவும் உள்ளது. அதில் சில தொடர்கள்.

இனியது கொடுத்து எழுத்தை அறி
ஊமை என்பது ஒதாதவரை
ஏழை என்பவர் எழுத்தறியாதார்
கண்ணில்லாதவன் கல்லாதவனே
கூர்மையென்பது குன்றாக் கல்வி
கொற்றவன் தன்னில் கற்றவன் பெரியோன்

ஏகம் முதல் கல்வி முளைத்து எழுந்து
எண்ணில் கேள்வி
ஆகும் முதல் திண் பணை நோக்கி
அருந் தவத்தின்
சாகம் தழைத்து அன்பு அரும்பி
தருமம் மலர்ந்து
போகம் கனி யொன்று பழுத்தது
போலும் அன்றே.

— கம்பர்

வீ . மு த் து சா மி

பொரி கடலை வியாபாரம்

565, ஜவகர் பஜார், கரூர்-639 001

கற்பக மலர்

* புலமைப்பித்தன்

கள்ளிப் பட்டியில் கற்பக மலரொன்று
 தெள்ளு தழீன் தேனில் நனைந்து
 நாடு முழுதும் நறுமணம் கொடுக்க
 ஏடு விரிந்து மலர்ந்தது ; பேச்சில்
 நாத சுரத்தின் நல்லிசை பயிலும்
 கோதண்ட ராமன் எனும்பெயர் கொண்டது
 ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்திடப் போகும்
 தூய அவர்க்கின் றறுபதாம் ஆண்டு
 ஆராய்ச்சி விளைக்கும் அறிவுக்கு முன்னர்
 நேராய் நிமிர்ந்து நிற்க இயலா
 ஒரு நம் சிக்கையில் உள்ளது கடவுளாய்
 இருப்பினும் ; ஆத்திகத் துறையிலும் இவர்போய்
 எப்பொருள் யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
 மெய்ப்பொரு ளாகக் கைக்கொள வாய்த்த
 நடுநிலை யாரை நான்கண்ட தில்லை
 கம்பன் கொடுத்த கவிதைக் கனிகளைக்
 கொம்புத்தேன் பேச்சில் குழைத்துக் கொடுப்பவர்
 கொங்கு நாட்டின் குளிர்ந்தபண் பாட்டுத்
 தங்கும் விடுதியித் தமிழனின் இதயம்
 நவில்தொறும் நூல்நயம் காட்டும் நட்புக் (கு)
 இவரது நட்பே எடுத்துக்காட் டாகும்
 வெற்றிலைக் காவியாய் சிவந்த வாயினால்
 கற்ற இலக்கியப் பசுமை காட்டுவார் ;
 கள்ளமோ வஞ்சமோ கபடோ இலாத
 வெள்ளை மனமும் விளங்கக் காணுவார்
 நிறம்பல இவரிடம் நிற்பினும் எந்த
 நிறத்திலும் பேதம் நினைக்காத வர் ; அப்
 பெரியார் ஈன்ற பிள்ளைநான் போற்றும்
 பெரியார் களில்உயர் பெரியார் ; இவர்க்கு
 மணிவிழாக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்
 அணிவிழாத் தமிழ் போல் வாழிய நெடிதே !

கே. கே. மகாதேவன், கள்ளிப்பட்டி

"தேடிச் சோறு நிதம் தின்று — பல
சின்னஞ் சிறு கதைகள் பேசி — மனம்
வாடித் துன்பம் மிக உழுன்று — சிறர்
வாடப் பல செயல்கள் செய்து — நரை
கூடிக் கிழப் பருவம் எய்தி — கொடும்
கூற்றுக் கிரையெனப் பின் மாயும் — பல
வேடிக்கை மனிதரைப் போலே "

வாழாமல், விழுமிய வாழ்வினராய்

உண்ணும் சோற்றிலும்
பருகும் நீரிலும்
தின்னும் வெற்றிலையிலும்

தீந்தமிழின் சுவை காணும்
பாந்தம் மிகு மாமனின்

அறுபதாண்டு நிறைவு விழாவில்
அகங் கனிய வாழ்த்துகின்றேன்

எனது நல்ல மாணுக்கர் க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர்

* கு. குமாரசாமிக் கவுண்டர்

தோற்றம்

கி. கு. கோதண்டராம கவுண்டர் என்பவர் கோபிசெட்டிபாளையத் திற்கு வடக்கே சுமார் ஒன்பது கல் தொலைவிலுள்ள பெரிய கள்ளிப்பட்டி என்னும் ஊரில் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தாய் தந்தையர்கள் ஷே கள்ளிப்பட்டியில் எழுந்தருளியுள்ள கோதண்டராமப் பெருமானைப் பிள்ளைப் பேற்றுக்காக வருந்தி வரங்கிடக்க, அவ்வரத்தின் பயனாகத் தோன்றிய வராவார் என்பது யாவரும் அறிந்ததோர் உண்மை ஆகும். வரத்தால் வருந்திப் பெற்ற பிள்ளைப் பேற்றுக்கும் சாதாரணப் பிள்ளைப் பேற்றுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை நாமனைவரும் கண்கூடாகப் பார்த்து வருகிறோம்.

நான் கோபிசெட்டிபாளையம் வைர வீழா உயர்நிலைப் பள்ளியில் 1933 முதல் 1968 முடியத் தலைமைத் தமிழாசிரியப் பணியை என்னு லியன்றவரை செய்து வந்துள்ளேன். நான் தமிழ்ப் பணி செய்து வருங் காலத்தில் ஏறத்தாழ நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு நமது க. கு. கோதண்ட ராமரவர்களும் இது காலை கோபி கலைக் கல்லூரியில் செயலாளராக இருந்து வரும். க. அ. முத்துச்சாமி அவர்களும் எட்டு அல்லது ஒன்பதாம் வகுப்பில் ஒரு சேர அமர்ந்து அமைதியாகக் கற்று வந்திருக்கிறார்கள். இவ் விருவரும் நெருங்கிய உறவினருமாவார்கள்.

அதுசமயம் ஒரு நாள், க. கு. கோதண்டராமருடைய மலர்ந்த முகத்தை நோக்கி நான், “கோதண்டமே நீ தான் உமது கள்ளிப்பட்டியில் எதிர்காலத்தில் உத்தமனாகப் பேறும் புகழும் பெற்று வாழ்வாய் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை”, என்று ஏதோ எனது மனதிற்பட்டதை எடுத்துரைத்தேன். இதைப் பல நிகழ்ச்சிகளில் அவரைப் பாராட்டு முகத்தான் நினைவு படுத்தியும் வந்துள்ளேன்.

கல்வி

இவர் கல்வி கற்று வந்த காலத்தில் குடும்பத்தில் தந்தையாரின்மையால் குடும்ப காரியங்களைத் தாமே ஏற்று நடத்தும்படி ஏற்பட்டு விட்டபடியால் 'தந்தையோடு கல்வி போம்' என்றபடி மேலே கற்க முடியாமல் கற்பதை நிறுத்திவிட வேண்டியதாயிற்று.

இருப்பினும் நமது தெய்வப் புலவர் தம் நூலில் 'அறிவுடைமை' என்னும் அதிகாரத்தில் கூறிய இயற்கையறிவின் துணை கொண்டு பலப்பல நல்ல நூல்களையும் ஐயந்திரிபறக்கற்றும் கற்றார் பால் கேட்டும் தம் மறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டு பலப்பல இடங்களிலும் சென்று சொற்பெருக்காற்றி வருகிறார். கம்ப ராமாயணம் என்னும் ஆழ் கடலிலே மூழ்கி மூழ்கி அரும் பெரும் பொருள்களை எடுத்தெடுத்து நவநவமாகப் பட்டி மண்டபம் முதலிய இடங்களில் தம் நுண்மான் நுழை புலத்தால்,

“கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க்
கேளாரும்

வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்” என்ற பொய்யில் புலவர் பொருளுரைக் கேற்பக் கற்றாரும் மற்றாரும் வியக்கும்படி சொன்மாரி பெய்து வருகிறார்.

கருதிய பொருளை எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் இவர் பால் இயற்கையில் அமைந்துள்ளமையால் இவரைச் சொல்லின் செல்வர் என்று துணிந்து கூறலாம்.

பண்பு

எதிர்காலத்திற்குரிய நற்குண நற்செயல் களை இளமையில் மாணவப் பருவத்தில் ஆக்கிக் கொள்பவன் எவனோ அவனே நன் மாணக்கனாவான் என்று திரு. வி. கவியாண

சுந்தரனார் எடுத்துரைத்தது எனக்கு இங்கு நினைவுக்கு வருகிறது. நன் மாணக்கனுக்குரிய பண்புகளெல்லாம் இவர் பால் மலிந்து கிடக்கின்றன என்பது மிகையாகாது. சீலமும், நோன்பும், செறிவும், அறிவும், அடக்கமும், கடவுட்பற்றும் ஒரு சேர வாய்க்கப் பெற்ற பாக்கியத்தால்தான் இவரைக் கோவைக் கம்பன் என்று பலரும் பாராட்டி வருகிறார்கள்.

இவர் ஆண்டு தோறும் தமது கள்ளிப் பட்டியில் நடைபெறும் ஏகாதசியை முன்னிட்டு எட்டு திசைகளிலுமிருந்து வரும் பல புலவர் திலகங்களை அன்பெனுங் கயிற்றூற் பிணித்து வரவழைத்து அன்னவர்களை இன்னுரையால் வரவேற்று இனிய அறுசுவையுண்டியும் உறைவிடமுந்தந்து பல படப் பேசுமாறு செய்து பேசுவோர்க்கும் கேட்போர்க்கும் இன்பம் மிகச் செய்து வருகிறார். இச்செயல் ஒன்றே அவர் நற்பண்புக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஏகாதசி விழாவிற்குச் செல்பவர்களை யெல்லாம் இன் முகத்தாலும் சொல்லாலும் வரவேற்றுச் சிற்றனுட்டியும் பேருண்டியும் அருந்துமாறு செய்து வருவதோடு அன்னார்க்குச் செவியுணவுங் கொடுத்து வருகிறார்.

இத்தகைய தோற்றம், கல்வி, பண்பாகிய வற்றைப் பெற்ற நமது பாராட்டுக்குரிய, க. கு. கோதண்டராமரவர்கள் கோதண்டராமருளால் இந்த அறுபதாண்டோடு தெய்வக்காவிரியாற்று மணலினும் பலப்பல ஆண்டுகள் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இம்மையிற் புகழும் மறுமையிற் புண்ணியமாகிய பேறுகளையும் பெறுமாறு எமது எல்லாம் வல்ல பொன்னம்பலவாணன் பொன்னார் திருவடிகளை மனத்துட் கொண்டு வாழ்த்துகிறேன்

கோதண்ட ராமாநீ கோதண்டா தேவாழ்ந்து

போதண்டு முந்தியான் பொன்னருளின் - சாதகத்தால்

எப்பொருளு மேபெற் நிநிதாக வுன்குலமும்

தப்பின்றி வாழ்க தழைத்து.

கோதுண்டம்

* ஸ்ரீனிவாஸன்

கீதர் வேஷ்டி. கதர் ஜிப்பா. கதர் மேலாடை. பெரிய கரிய திருமேனி. நெற்றி யிலே பெரிய குங்குமப் பொட்டு. வாய் நிறைய வெற்றிலை. இவர்தான் திரு. க. கு. கோதண்ட ராம கவுண்டர். கம்பன் திருக் கூட்டத்தாரால் “கோதண்டம்” என்று செல்லமாக அழைக்கப் படுபவர்.

எப்பொழுதும் மலர்ந்த முகம். உடல் போல் உள்ளமும் பெரிது. மற்றவரிடம் குறைகாணாமல் குணங்காண்பார். ஒருவரின் செயலை குறை சொன்னால் அச்செயலுக்கு தக்க முகாந்தரம் கண்டுபிடிக்க முயல்வார் தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்.

கம்பன் இராம காதையைப் பயில்வோர் பல வீதம். சிலர் இலக்கிய நயத்திற்காகவும், சிலர் பொருள் ஆழத்திற்காகவும் கற்கிறார்கள். பலர் கம்பன் விழாக்களில் பேசுவதற்காகப் படிக்கிறார்கள். இராமாவதாரத்தின் சிறப்பை மென்மேலும் உணர்வதற்காகக் கம்ப ராமாயணம் கற்போர் வெகுசிலரில் கோதண்டம் ஒருவர். கம்பனைக் கற்றதால் இராமனிடம் ஈடுபாடு ஏற்பட்டதா அல்லது இராமனிடம் கொண்ட காதலால் கம்பராமாயணம் கற்றாரா என்று எனக்குத் தெரியாது. அவருடைய இராம பக்தி ஆழமானது. இராமனை குறை சொல்லப் பொறுக்கமாட்டார். ஒரு கம்பன் விழாவின் போது அசைவ உணவு அருந்து வது பற்றி நான் சொல்ல, அவர் “ராமா ராமா” என்று சொல்லித் தலையில் போட்டுக் கொண்டார். நான் “ஏன் இராமனைக் கூப்பிடு கிறீர்கள். இராமனே அசைவ உணவு சாப்

பிட்டதாக வால்மீகி முனிவர் சொல்லியுள் ளாரே” என்றேன். “வால்மீகியை விட்டுத் தள்ளுங்கள். கம்பன் என்னய்யா சொல்லி யிருக்கிறான்” என்று ஒரு போடு போட்டாரே, பார்க்கலாம்.

இராமனைக் குறையாகக் கூறுவது வால் மீகியானாலும் கோதண்டத்திற்கு உடன் பாடல்ல. நல்லவேளை! இவர் வால்மீகி இராமாயணம் முழுவதும் படிக்கவில்லை.

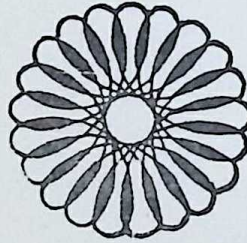
கோதண்டத்தின் இராம பக்தி பூஜை அறையோடு முடிவதல்ல. இராம பக்தியோடு இணைந்து பொருந்தியது. அவர் வாழ்க்கை முறை. சொல்லொன்று செய் லொன்று என்பது சாதாரண வழக்கமாகி விட்ட இக் காலத்தில் கோதண்டம் ஒரு தனிப்பிறவி. அவருடைய கனிவும் மலர்ச்சியும் உதட்டள வல்ல. உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து தங்கு தடையின்றி பெரிந் திரும்பும் பிரவாகம். அவருடைய உள்ளத்தில் வெறுப்பில்லை. ஆணவமும் இல்லை. அடக்கமுண்டு. உள் ளத்தில் களங்கமில்லாததால் விளையாட்டுப் பேச்சில் குழந்தைபோல் கலந்து கொண்டு வாய்விட்டுச் சிரிக்கிறார். கோதண்டம் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர் என்பது எவ்வளவு பெருமையாக இருக்கிறது.

மணிவிழாக் காணும் கோதண்டத்திற்கு ஆண்டவனொரு பரிபூர்ணமாக உண்டு. அவ ரும் அவர் சுற்றமும் சகல சௌபாக்கியங் ளோடு இன்று போல் என்றும் வாழ மாயோன் மருகன் முருகனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த வண்ணம்
இனியிந்த உலகுக் கெல்லாம்
உய்வண்ணம் அன்றி மற்றோர்
துயர்வண்ணம் உறுவ துண்டோ?
மைவண்ணத் தரக்கி போரில்
மழைவண்ணத் தண்ணலே உன்
கைவண்ணம் அங்கு கண்டேன்
கால்வண்ணம் இங்குக் கண்டேன்

— கம்பர்

மணிவிழா நாயகரை மனதார வாழ்த்தும்

லட்சுமி கார்டு குளோத்திங்
மேனுபாக்சரிங் கம்பனி பிரைவேட் லிமிடெட்
குப்புசாமி நாயுடு புரம்-638 662
கோவை மாவட்டம்

கவிதை ஆரத்தி

* சிற்்பி

நிலாப் பார்த்த மழலைகள் போல்
கவிதைகளின்
உலாப் பார்த்துக் களிக்கும்
ரசிக நெஞ்சமே!

கவிச் சக்ரவர்த்தி பால்
சிமிச் சக்ரவர்த்தி போல்
தன்னையே கொடுத்த
தமிழின் இதயமே!

இனிய பல்லாண்டு!

இனிய பல்லாண்டு!

வெள்ளிப் பெட்டிக்
கிளிச் சிறகு வெற்றிலை
அள்ளிச் சுவைத்துத்
தாம்பூலம் தரிக்கும்
களளிப் பட்டிக்காரன் நீ!

ஆனாலும்

கொங்கு மணக்கும் உன்னிடம்
கங்கை மணக்கிறது
காவிரி கமழ்கிறது
தஞ்சை நெல்வயல் கதிர்களைப் போல
தமிழ்க் கவி வரிகள்
தலையசைக்கின்றன

அறுபது கனிந்த உன்
அழுத நெஞ்சத்தில்
தேரழுந்தாரின்
பேரழுந்தி இருக்கிறது

இராமன் திருப்புகழ்
வேரழுந்தி இருக்கிறது

உஞ்ச விருத்தி அந்தணன் ஒருவன்
பஞ்ச ரத்தினத் திருவையாறு
பாய்ந்து பாய்ந்து
பதப்பட்டுள்ளது

கம்பன் என்னும்
கனை கடல் முழுகி
தியாக ராசக்
கீர்த்தனை யென்னும்
தீர்த்தங்களாடித்
தினைக்கும் உனக்கு
அணி பெற விளங்கும்
மணிவிழாப் பொழுது!

இம் மங்கல நல் விழா
இனிய ரசனைக்கு
எடுக்கும் மணி விழா!
கவித்தேன் ஊறிய
களி வண்டுக் குதூகல
மனத்துக்கு எடுக்கும்
மாணிக்க நல் விழா

எழுத்து மலர்கள்
தொடுத்துச் சூடினோம்
கவிதை வரிகளால்
ஆரத்தி எடுக்கிறோம்

வாழ்க பல்லாண்டு!
வாழ்க பல்லாண்டு!

ஊருக்கு உழைத்த உத்தமர்

* க. சு. துரைசாமி

நான் கண்ட மணிவிழாச் செம்மல்

பக்தர்களுக்கு, இராமனுக்குக் கோயில் கட்டிக் கும்பிடும் இராம பக்தராக; இலக்கிய வாதிகளுக்கு, கம்பர் புகழ்பாடும் கம்பதாசராக; தமிழ்ப் பணிக்கும் கோயில் திருப்பணிக்கும் வறியோர்க்கும் ஈத்துவக்கும் வள்ளலாக; இளைஞர்களுக்கு வேலை தேடி வாழ்வு தரும் தெய்வமாக; அரசியல்வாதிகளுக்குச் சிறந்த அரசியல் ஞானியாக; வரலாற்றறிந்தோர்க்கு, வரலாற்றுப் பெட்டகமாக இப்படிப் பலருக்கும் பலவிதமாகக் காட்சி தரும் இப்பெருந்தகையை நான் ஊருக்கு உழைத்த உத்தமராகவே காணுகின்றேன்.

மருதங் கண்ட மரண்பாளர்

மணிவிழாச் செம்மலின் தனிப்பட்ட முழு முயற்சியின் விளைவாய் ஏழு கல் நீளமுள்ள கிளை வாய்க்கால் உருவானது. இதனால் நிலத்திற்கு அணிசெய்யும் நெல்லுங் கரும்பும் இல்லாத ஆயிரத்து ஏழு நூறு ஏக்கர் நிலம் மருதமாய் மலர்ந்தது. நடுத்தர, ஏழை விவசாயிகள் வாழ்வு பெற்றனர். இக்கிளை வாய்க்காலால் வறண்டு கிடந்த கிணறுகள் வளம் பெற்றன, பற்றுக் குறைக் கிணறுகள் நிறைந்து வழிந்தன. இதற்கு மணிவிழாப் பெருந்தகை செய்த முயற்சி! அடைந்த இன்னல்! ஆன பொருட் செலவு! எத்துணை எத்துணை?

இராமலிங்கபுரம் குமாரசாமிக் கவுண்டர் இன்று இருந்திருந்தால் கிளை வாய்க்காலின் அருமை பெருமைகள் பற்றித் தனி நூலே செய்திருப்பார்.

உள்ளூரில் உயர்நிலைப் பள்ளி

1962 ஜூன் 25-ஆம் நாள் ஒரு பொன் னான நாளாகும். ஆம். சோற்று மூட்டையும் புத்தக மூட்டையுமாய்க் காவடி தூக்கிக் கொண்டு கால்கடுக்க நான்கு கல் தொலைவு நடந்து சென்று படித்த மாணவ மாணவி யர்க்கு விடிவு காலம் ஏற்படுத்திய நாள்.

‘களளிப்பட்டிக்கும், அதனைச் சுற்றி யுள்ள சுமார் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வாழும் பகுதிக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லையே, குழந்தைகள் நடந்து சென்று துன்புறுகின்றனரே!’ என்று வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடும் கருணை நெஞ்சப் பாரம்பரியத்தில் வந்த கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல் கவலைப்பட்டார். பள்ளி ஏற் படுத்தத் தீவிர முயற்சி மேற்கொண்டார்.

சென்னை சென்று அப்போதைய கூட் டறவுத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு நல்ல சேனாபதிச் சர்க்கரை மன்றாடியார் அவர்களை அணுகி “எங்கள் வட்டாரத்துக் குழந்தைகள் நான்கு கல் தொலைவு நடந்து சென்று படிப் பதை மாற்றி அவர்களுக்குத் தாங்கள் தான் விடிவு காலம் ஏற்படுத்த வேண்டும்” என்று வேண்டினார். பட்டக்காரரும் பரிவுடன் தக்க அலுவலரை அழைக்கின்றார் உரிய கோப்புகள் (File) புரட்டப்படுகின்றன. அக்கோப்பில் உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டதல் விண்ணப்பம், ‘தள்ளப்பட்டது (Deferred)’ என்று எழுதப் பட்டுச் செத்துக் கிடக்கிறது. திரு. க. கு. கோ. அவர்களை அமைச்சர் அனுதாபத்துடன் பார்க் கிறார். “எங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடம் இல்லை என்றால் கடலில் விழுந்தாவது உயிர் துறப் பேளேயன்றித் தோல்வியுடன் ஊர் திரும்ப மாட்டேன்” என்கிறார் மணிவிழாச் செம்மல்.

அமைச்சர் தொலைபேசியில் முதல்வர் பக்தவத்சலத்துடன் தொடர்பு கொள்கிறார். நேரில் பார்க்கும்படி முதல்வர் கூறுகிறார். நேரில் கருத்துக்கள் பரிமாறப்படுகின்றன. திண்ணிய நெஞ்சங் கொண்ட செஞ்சொற் கொண்டல் எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்து கின்றார்.

பள்ளி வளர்ச்சியில் நாட்டம்

இறுதி வகுப்புப் பொதுத் தேர்வில் தமிழில் முதல் மதிப்பெண் பெறுவோர்க்கு வெள்ளிப் பதக்கம் தருகிறார். மேலும் ஒவ்வொரு பாடத் திலும் இதே போலக் கொடுத்து வரும் நன் கொடைத் திட்டத்திற்கும் வித்திட்டார். இதன் பயனாக ஆண்டுதோறும் ஆறு வெள்ளிப் பதக்கங்கள் வழங்கப்பட்டு வரு கின்றன.

கோபி கல்வி மாவட்டத்திலேயே மிகச் சிறந்த முறையில் இலக்கிய விழாக்கள் நடக் கும் பள்ளியாக இதனை உருவாக்கியவர் கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டலே ஆவார்.

கிராம ஐக்கிய சங்கம்

உள்ளூர் மக்கள் சண்டை சச்சரவு இல் லாமல் அமைதியுடன் இருக்கவும், சொத் துரிமை மற்றும் எல்லைத் தகராறு, குடும்பச் சிக்கல் முதலியவற்றைத் தீர்த்து வைக்கவும் கிராம ஐக்கிய சங்கத்தை ஏற்படுத்தி அதன் செயலராக இருந்து பணிபுரிந்தார். இச்சங்கத் தினால் எத்துணையோ பேர் நன்மை பெற்றுள் ளனர். சான்றுக்கு ஒன்று சொல்லு கின்றேன்.

உள்ளூரைச் சார்ந்தவரும், ஓரளவு வசதி யுள்ளவரும் ஆன ஒருவருக்கு மண வாழ்வில் பல ஆண்டுகள் கழிந்தும் குழந்தைச் செல்வம் வாய்க்கவில்லை. அவரின் மனைவி தன் கணவனுக்கு இரண்டாவது திருமணம் நடத்தி வைத்தார். இரண்டாம் தாரம் கருவுற்ற செய்தி தெரிந்ததும் முத்த மனைவி காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டார். முத்த மனைவிக்குத்தான் அக் குடும்பத்தில் செல்வாக்கு அதிகம். எனவே அவரின் சொற்படி கணவன் இளைய மனைவியைப் பிறந்தகத்திற்கு விட்டி விட்டார்.

ஆண் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்தது. சொத்துரிமை கேட்கப்பட்டது. முத்த மனைவி யின் சொற்படி கணவன் “அக்குழந்தை என் னுடையது அன்று” என்றே கூறிவிட்டார்.

இந்த வழக்கு கிராம ஐக்கிய சங்கத்திற்கு வந்தது. ஆட்சி, ஆவணம், அயலார்தம்

காட்சி என்ற முத்திரத்திலும் ஆய்ந்து, அக் குழந்தைக்குச் சொத்துரிமை உண்டு என்று தீர்ப்பளித்ததுடன் உரிய சொத்துக்களை வாங்கிக் கொடுத்தும் உதவியது இச்சங்கம். இவ்வழக்கு தொடர்பான கோப்பு விண்ணகரத் தார் வீட்டில் இன்றும் இருக்கிறது.

கம்பர் விழா

கள்ளிப்பட்டியில் தன் தந்தையார் கட்டி வைத்த இராமர் கோயில் ஆண்டுதோறும் வைகுண்ட ஏகாதசி நாளில் நடத்தும் கம்பர் விழாவிடாக பெரும் பொருள் செலவு செய்து வருகிறார். உள்ளூர் விழாக்களில் இக் கம்பர் விழாவே மிகச் சிறந்த பெருவிழாவாகும்.

இராம பக்தியும், கம்பனீடுபாடும், தமிழ்ப் பற்றும் கொண்டு காசு பணம் கணக்குப் பார்க் காமல் இலக்கியப் பணி புரிவதனால்தான் பட்டங்களும் பாராட்டுகளும் இவரைத் தேடி வருகின்றன.

ஊராட்சி ஒன்றியத்தில்

தூக்கநாயக்கன்பாளையம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவராகப் பத்தாண்டு காலம் பணி புரிந்தார். கொடிவேரிக் குடிநீர் திட்டத்திற்கு முதன் முதல் வீத்திட்டவர் இவரே. பின்னர் திரு. அட்டியண்ணன், பி. எஸ். சி. (விவ) அவர்களால் இவ்வித்து முளைத்து வளர்ந்து

மரமானது. உள்ளூரில் மாதர் சங்கம் ஏற்படுத்தினார். திருக்குறள் சங்கம் கண்டு தமிழ் மறை பரப்பினார். தொடக்கப் பள்ளியில் கலையரங்கம் மலரத் துணைபுரிந்தார். வாரச் சந்தை ஏற்படுத்தி பொது மக்களுக்கு நலன் விளைவித்தார்.

இன்று தூக்கநாயக்கன்பாளையம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களில் பெரும் பகுதியினர் இவர் காலத்தில் நியமனம் பெற்றவர்களே யாவர்.

நிறைவுரை

அறுபது ஆண்டு நிறைவுறும் இந்த நேரத்தில் கள்ளிப்பட்டியும் சுற்று வட்டாரமும் மணி விழாச் செம்மலின் மாண்பமைந்த செயல்களை எண்ணிப் பார்த்து மனமார வாழ்த்துகிறது.

“மருதங்கண்ட மாண்பாளரே! ஊர் ஒற்றுமைக்கு உழைத்த உத்தமரே! கம்பன் புகழ் பாடும் செஞ்சொற்கொண்டலே! மின் ஒளி கொடுத்த மேன்மையாளரே! வேலை தேடி வந்தோர்க்கு வாழ்வு தந்த சான்றோரே! ஐக்கிய சங்கம் கண்ட ஆன்றோரே! பள்ளி கண்ட பண்பாளரே! நீவிர் செய்த நற்பணிகள் அனைத்தும் எங்கள் நெஞ்சில் நிறைந்துள்ளன. மணி விழாக் காணும் மாமணியே! பல்லாண்டு காலம் வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

“நடையென்றால் களிநெல்லாம் நடுங்கும், உன்றன் நாவசைந்தால் நீதிநெறி நடன மாடும்
கடைக்கண்ணோ கருணைமழை பொழியும், செவ்வாய் காண்சிவப்பில் பவளநிறம் மழுங்கும், துன்பப் படைவந்து வதைத்தாலும் பண்பில் மாறும்
பாங்கிதயம் வைரத்தைப் பழிக்கும்; பேச்சின் நடையென்றால் தென்றலுக்கும் தோல்வி காட்டும
நற்றமிழின் தலைமகனே வாழ்க! வாழ்க!

என்று நல்ல மனங் கொண்டோர் வாழ்த்தும் வாழ்த்துடன் நாமும், மணிவிழா மாண்பாளர் நீடுழி வாழ இறைவனை வணங்கி நிறைவுறுவோமாக.

க. கு. கோ - ஒரு துறைமுகம்!

* சிதம்பரநாதன்

கணுக்கள் இல்லாதவொரு புதுரகக் கரும்பா?

‘களளி’யில் வடிந்திட்ட மதுரசக் குழம்பா?

கம்பமே ஊன்றாமல் கொடியொன்று பறக்குமா?

கம்பனில் பற்றிய கொடிதான் இறங்குமா?

ராமனின் வில்லுக்குள் வீணையின் ராகமா?

ரட்சித்த அவன்வில் ஆயுதம் ஆகுமா?

நுனிநாவில் பட்டதுளித்தேனா இனிக்காது?

முனையளவு ரசனை முனைக்காதா பனைபோல?

கவித்துளிகள் தேங்கி நின்ற

செவிப் பூக்கள் இவருக் குண்டு

கம்பமகா சமுத்திரத்தின் கரையோரம்

க. கு. கோ

உரைநூல்கள் வந்திறங்கும் துறைமுகம்

க. கு. கோ. கேட்பதுவோ கம்பன்பாட்டை

கரைந்து உருகுவதில் கற்கண்டுக்கோட்டை

கட்டுவதோ கதர்த் துணிகள்

வெட்டியநல் வாய்க்கால்போல் பொதுப்பணிகள்

நினைவுகளே நில்லுங்கள் — நீங்கள்இதை

எல்லோருக்கும் சொல்லுங்கள்

கனவுகளில் — கற்பனையில் — கவிதைகளில்

தினந்தோறும் அள்ளுங்கள்.

நான் கண்ட க. கு. கோ.

* கா. குமாரசாமி

நெற்றியிலே திருநீறு சற்றே பருத்த திருஉருவம்
கற்றுகும் காழுறும் வற்றாத நற்றமிழ்ப் பேச்சு
ஒளிரும் கதராடை விளித்திடும் கம்பன் காதை
மலரும் க. கு. கோ. வெனும் திருஉருவினிலே!

கம்பநாடன் தந்த இராம காவியத்தை
வம்புக்கு இழுத்து வாதம் பல புரிய
வளமிகு தமிழ் அறிஞர் வந்திடுவார்
வண்ணமிகு இராம விண்ணகரத்திலே!

தொழிலுக்கு உழவுண்டு மொழிக்கு தமிழுண்டு
வாழ்விற்கு நல்லதுணையுண்டு வளத்திற்கு நன்மக்களுண்டு
உழைத்து பிழைத்து ஊருக்கு உணவளிக்கும்
வேளாண் குலத்துதித்த நல் க. கு. கோ!

கொங்கின் அங்கம் எங்கும் தங்க
பங்கம் ஏதுமின்றி பாங்குடன் மணிவிழா ஏற்க
வங்கக் கடலென மக்கள் வாழ்த்தொலிக்க
சங்கத் தமிழ் மணக்க சனையாது உழைத்திடுவீரே!

இருவகை நண்பர்கள்

ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தலில் க. கு. கோ வெற்றி பெற்ற போது கள்ளிப்பட்டியில் பாராட்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அவருடைய உழுவலன்பர் திரு. சுந்தரம் ஐயர் க. கு. கோவின் குணங்களையே சொல்லி வீரவழிபாடு நிகழ்த்தினார். அவருக்குப் பின் வந்த ஓர் ஆசிரியர், காந்தியடிகளே தம் குறைகளை முழுவதும் போக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை என்று கூறியிருக்கிற போது க. கு. கோவை குறையற்றவர் என்று கூறுவது பொருந்தாது; குறை குறைந்தவர் என்று கூறுவதே பொருந்தும் என்று பேசினார்.

க. கு. கோ பதிலளிக்கையில், வீரவழிபாடு செய்பவர்களால் தெம்பு ஏற்படுகிறது; அது அகம்பாவமாக மாறும் இருக்கக் குறையைச் சுட்டும் நண்பர்களும் தேவை என்று கூறினார். ஒரு மனிதனின் வளர்ச்சிக்கு இருவகையான நண்பர்களும் தேவை என்ற நடைமுறை உண்மையை அழகாக எடுத்துக்காட்டினார்.

சிறியன சிந்தியாதார்

* என். எஸ். நடராசன்

சுவியரசர் பாரதியார் படைத்த செவிநுகர் கணிகள் இன்றும் நம் சிந்தை கொள்ளை கொள்கின்றன. 'எத்துணை அற்புதமான கவிதைகள்' என்று இறுமாக்கிறோம். ஆனால் பாரதிக்கோ தாம் படைத்த கவிதைகள் பற்றி மனநிறைவு ஏற்படவில்லை. பராசத்தியைப் பார்த்து ஏக்கத்துடன் வரம் கேட்கின்றார். என்ன வரம்? ஒரு நல்ல பாட்டுப் பாடுவதற்குரிய ஆற்றல் வேண்டுமாம்!

இதை நினைக்கும் போது என் அன்பிற்குரிய அருமை மாமன் க.கு.கோ. நினைவிற்கு வருகின்றார். எப்பணியைச் செய்தாலும் மிகச் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புவார். அவர் நினைத்தவாறே மிகச் சிறப்பாக செய்து முடிக்கப்பட்டாலும், இன்னும் சிறப்பாகச் செய்திருக்கலாமே என்ற ஏக்கம் அவர் நெஞ்சத்தில் இருந்து கொண்டு தானிருக்கும். அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் ஆகியோரின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையே இந்த ஏக்கம் தான்.

வீட்டுப்பணியாளும், நாட்டுப்பணியாளும் அவர் முன்னின்று நடத்தினால் அதில் ஒரு தனி கம்பீரம், கலையழகு, இனிமை மிளிர்க் காணலாம். இவருடைய அருமைச் செல்வியரின் பெருமை மிக்க திருமணங்கள் இன்றும் நெஞ்சத்தில் இனிமை கூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆடம்பரத்தாலோ, ஆரவாரங்களாலோ இவை பெருமை பெறுவ தில்லை. இவரை நேசிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான நெஞ்சங்களிலிருந்து பீறிடும் அன்புப் பெருக்கும், அப்பெருக்கை வீஞ்சுமளவிற்கு இவர் நெஞ்சிலிருந்து கிளம்பும் கருணைப் பிரவாகமும் ஒன்றையொன்று

சந்திக்கும் போது அப்பப்பா! “வேறுள குழுவை எல்லாம் மானுடம் வென்றது” என்று கூவத்தோன்றுகிறது.

நோற்காதவர் கமலக்கண்களைப் பெற்று என்ன பயன்?

எனது மாமாவின் விருந்தோம்பல் பற்றி நாடே அறியும். விருந்தினர்க்கு அறுசுவை உணவுபடைத்தாலும் இவர் ஆசையடங்காது. இன்னும் இரண்டு வகை சேர்த்திருக்கலாமே என்று நினைப்பார். தன்னுடைய பெருமையை வெளிக்காட்ட வேண்டும் என்ற குறுகிய எண்ணத்தால் இவர் இவ்வாறு செய்வதில்லை. அன்பின் எல்லை விரிய விரிய ஆசையும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றது. இலக்கிய நெஞ்சம் பிறர்க்கென வாழ்த்துடிக்கும் போது வேறு எதையும் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. இதனால் தான் இவருடைய பலங்கள் உலகியல் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் போது பலவீனங்களாகத் தோன்றுகின்றன.

இவருடைய பலங்கள் பலவீனங்களா காமல் தடுக்க நாம் என்ன செய்ய முடியும்? அவரை ஆட்கொண்டுள்ள இராமபிரான் திருவுளப் போக்குத் தான் நமக்குப் புரியுமா?

மலர்ணம் மெல்லிய நெஞ்சம்

வைகுண்ட ஏகாதசியன்று கள்ளிப்பட்டியில் கம்பர் விழா. பட்டிமண்டபத்தில் சிலர் பேசி முடித்தனர். திரு. எஸ். கே. இராம ராசன் பேசியவுடன் அவரை மறுக்க ஓர் இளைஞர் வேகமாக எழு கின்றார். அவர் பிறரைக் கடுமையாகத் தாக்கிப் பேசும் இயல் புடையவர்.

க. கு. கோ. அவரருகில் ஓடி வருகின்றார். “எஸ். கே. இராம ராசன் பெரியவர், அவரைக் கடுமையாகத் தாக்கினால் என் நெஞ்சம் தாங்காது”, என்று கனிவுடன் இளைஞர்க்கு எடுத்துச் சொல்லி அவரை அமைதியாகப் பேசச் செய்தார்.

தன்னால் நேசிக்கப் படுகின்ற பெரியோர்கள் வேடிக்கைக் காகக்கூட தாக்கப்படக் கூடாது என்று விரும்புகிறது இவர் மென்மை நெஞ்சம்.

எனது எண்ணங்கள்

* கே. எம். மாணிக்கவாசகம்

எனது பள்ளி நாட்களில் எங்கள் சின்னையா திரு. கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்கள் ருக்மாங்கதன் நாடகத்தை வைகுண்ட ஏகாதசியன்று நடத்தியது இன்னும் என் மனதில் பசுமையாக உள்ளது. அதில் ருக்மாங்கதனாக சின்னையா அவர்களும், மற்ற பாத்திரங்களில் எனது மற்றொரு சின்னையா கே. எஸ். முருகைய கவுண்டர் அவர்களும் ஆயாவீட்டுப் பண்ணாடி என்று வழங்கப்பட்ட எனது மாமா கே. எஸ். பழனிச்சாமி கவுண்டரும் நடித்தார்கள்.

திரு. என். எஸ். நடராஜன், திரு. மயில்சாமி, நான் எல்லோரும் வரவேற்றுப் பேசி அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்தோம். இப்போது கூட அமோகமாக வருடந்தோறும் நடக்கும் வைகுண்ட ஏகாதசி விழாவிற்கும் கம்பர் விழாவிற்கும் அந்த நாடகமே ஆரம்பம் என்று சொல்லலாம். கம்பராமாயணத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர். புரிசைமுருகேச முதலியார் பெரும் பங்கேற்று ஊக்கமளித்து ராமர் கோவிலில் கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவுகள் ஆரம்பிக்கக் காரணமானார். பின்னர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்ந்து கள்ளிப் பட்டியில் நடக்கும் கம்பர் விழா புகழ் பெற்று சின்னையா அவர்களுக்கு கோவைக் கம்பன் என்ற சிறப்புப் பெயரையே வாங்கித் தந்து விட்டது.

கம்பன் எழுதியது ராமாயணம்; ராமன், லட்சுமணன், சீதை, இராவணன், அனுமார், பரதன், கைகேயி என்ற அளவில் மட்டுமே அறிந்திருந்த கிராமத்து மக்கள், கம்ப ராமாயணத்தை ரசித்து மகிழ வழிவகுத்து விட்டார். இராமாயணத்தில் வரும் முக்கிய பாத்திரங்களின் குண நலன்கள், குறைபாடுகள், பலம், பலஹீனம், சிறந்த பாடல்கள் கவிதைச்

சிறப்பு இவற்றை அநேகமாக எல்லோரும் நன்கு அறிந்துகொண்டுள்ளனர். சா. கணேசன், இஸ்மாயில், கி. வா. ஜ. அ. ச. ஞானசம்பந்தம், ராதா கிருஷ்ணன், கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார், வாரியார் சுவாமிகள், ஜி. கே. சுந்தரம் இவர்களுடைய கம்ப ராமாயண உரைகளைச் சாமான்ய மக்களும் வருடந்தோறும் கேட்டு ஆனந்திக்க இவர் எடுத்துக் கொள்ளும் சிரமங்களை எல்லோரும் அறிவோம். ஒரு கல்யாண விழாவாகவே கம்பர் விழா பரிமளிக்கும்.

சின்னையா அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்ததாக இருப்பினும் சரி, நேற்று நடந்ததாக இருப்பினும் சரி, கோவையாகவும், அழகாகவும் சொல்லுவார்கள். சிறு வயதிலிருந்தே அவருடன் பேசிக் கொண்டிருப்பது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கும். அவரது பேச்சுத் திறனும், கம்ப ராமாயணத்தில் அவரது ஈடுபாடும் சேர்ந்து அவரை இன்று ஒரு சிறந்த சொற்பொழிவாளராக உருவாக்கியிருக்கிறது. இது இன்று நேற்று வந்த கலையல்ல. பழக்கத்திலும், பயிற்சியிலும் பாரம்பரியத்திலும் வந்த கிடைத்தற்கரிய பேராகும். கம்பர் விழா நடக்கும் இடத்தில் இவர் கண்டிப்பாகப் பங்கேற்பது ஒரு வழக்கமாகி விட்டது. இலக்கியத்துறையில் இவர் நண்பர்கள் இவருக்குக் கொடுத்த ஊக்கம் போற்றற்குரியது.

இவரது தந்தையார் ராமருக்கு கற்கோயில் கட்டிப் புகழ் தேடினர் என்றால் மகன் சொற்கோவில் கட்டி ராமனின் புகழையும், கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பனின் புகழையும் எண்ணிசையும் பரப்பிப் பெரும்புகழ் கொண்டுள்ளார்.

அரசியலிலும் சில ஆண்டுகள் தீவிரமாகப் பணியாற்றி பல நல்ல காரியங்கள் செய்துள்ளார். 10 ஆண்டுகள் தூக்கநாயக்கன்பாசையம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகவும், ஆறு ஆண்டுகள் M. L. C. ஆகவும் பொறுப்பேற்றி இருந்தார்கள்.

1941 - ல் கள்ளிப்பட்டியில் எனது சின்னப் பாட்டனார் மருத்துவமனை கட்டினார்.

அதற்கு முன்பாக மக்களின் மருத்துவ வசதிக்காக, தனது வீட்டின் முன்பாகத்தை மருத்துவ விடுதியாக மாற்றினார். Dr. நாகராஜராவ் அதில் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார்.

சின்னையா அவர்களின் தளராத முயற்சியினால்தான் 1952-ல் பெருமுகை வாய்க்கால்கள்ளிப்பட்டிக்கு வந்தது. அதற்கு முன்னாள் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் வந்து ஆரம்பித்து வைத்தார்கள்.

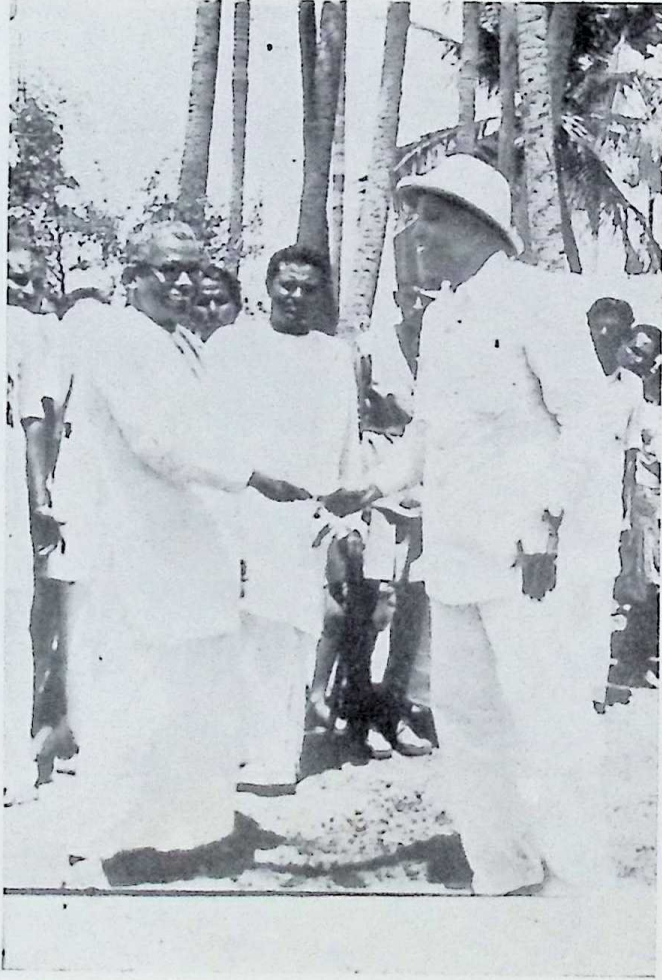
பெருமுகை வாய்க்கால் நீரினால் வளம் பெற்ற விவசாயிகள் எத்தனையோ பேர். கள்ளிப்பட்டியில் உயர்நிலைப்பள்ளி இல்லாத காரணமாக சிறுவர்கள் அருகில் உள்ள பங்களா புதூர் சென்று படித்து வந்தனர். அதில் உள்ள சிரமங்களை அறிந்து மிகவும் தீவிரமாக முயன்று கள்ளிப்பட்டியிலேயே உயர்நிலைப்பள்ளி அமைப்பதற்காகப் பாடுபட்டார்.

பாரதி விழா

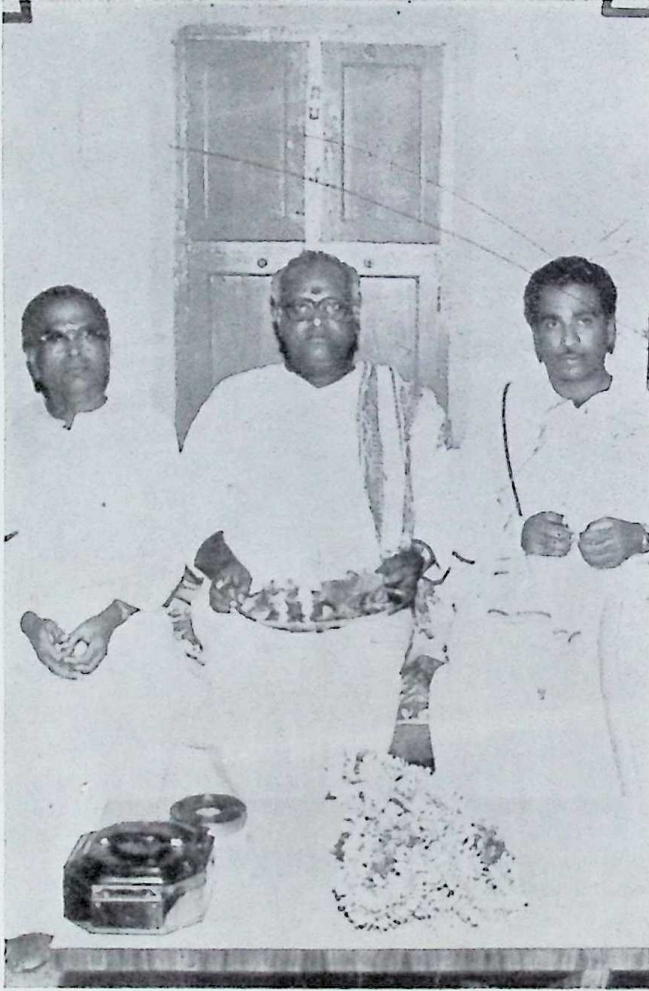
35 வருடங்களுக்கு முன்னர் கள்ளிப்பட்டியில் பாரதி விழா முன்னின்று சிறப்பாக நடத்தினார். அப்போதைய அமைச்சர் பெருமாள் சாமி ரெட்டியார் அதற்கு வருகை தந்தார். பழம் பெரும் நடிகர் K. R. ராமசாமி குழுவினர் நாடகம் நடந்தது, வசந்தம் ஆசிரியர் திரு ஞானசம்பந்தம் பங்கேற்றது, இவை யாவும் இன்னும் எனது மனதில் நேற்று நடந்த நிகழ்ச்சிகளாகப் பசுமையாக இருக்கின்றன.

கால்நடை மருத்துவமனை என்பது மேழிச் செல்வம் நிறைந்த கள்ளிப்பட்டிக்கு இன்றியாமையாத ஒன்றாகும். அதன் அவசியத்தை உணர்ந்து பெரும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். இன்று கால்நடைகளுக்கு உடனடியாகக் கிடைக்கும் மருத்துவ உதவியின்னையா அவர்களினால் தான் என்று கூறவேண்டும். கள்ளிப்பட்டியில் வாரச்சந்தை உருவாவதற்கும், விவசாய குடோன் அமைப்பதற்கும் சின்னையாவே காரணமாவார். இவைகளினால் கிராம மக்கள் பெரும் பயன் அடைகின்றனர்.

எனது அத்தை மீனாட்சி அம்மாள் மாமாய்ந்திரு N. S. நஞ்சப்ப கவுண்டர், அவர்கள்

பெருமுகை அத்தாணி வாய்க்கால் விழாவில் அமைச்சர்
பக்தவத்சலத்துடன் க. கு. கோ.

கள்ளிப்பட்டி ஸ்ரீ ராம விண்ணகரத்தில் நடந்த விழாவிற்கு வந்த
அறிநிலைய அமைச்சர் கண்ணப்பனுடன் க. கு. கோவின்
அன்புச் சகோதரர் அமரர் K. S. முருகையாவும் உடனுள்ளார்

மகள் பூநீமதி சாரதாம்பாள் அவர்களை மணந்து நன்மக்கட் பேறு பெற்று புகழ் வாழ்வு நடத்து கிறார்கள். சின்னையா அவர்களுடைய விருந்தோம்பலும், கடவுள் பக்தியும் போற்றத்தகுந்தன.

எங்கள் உறவில் மட்டுமல்லாமல் தேவைப்படுபவர்கள் யாராயினும் சரி ஜாதகம் பார்க்க, கல்யாணம் பேச, நிச்சயம் செய்ய தேதி குறிப்பிட வேண்டிய உதவிகளை மனமுவந்து செய்வார்கள்.

கள்ளிப்பட்டியில் ஊர் நடுவில் பழுத்த மரமாக நின்று பலருக்கும் பயன்படும்படியான

சீர்மிகு வாழ்க்கை நடத்தும் சின்னையா அவர்களுக்கு பயன் அடைந்தவர்களும் பயனடைந்தவர்களை அறிந்தவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து அவரது 60 ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடுவது சாலப் பொருத்தமே. இந்த விழா நன்றி கூறும் விழா. அவருக்கு மேன்மேலும் சிறப்புப் பணிகள் செய்திட ஊக்கம் அளிக்கும் விழா. அவருக்கு நீண்ட ஆயுளும், தேக ஆரோக்கியமும் அருளிச் செய்ய வேண்டும் என்று எல்லோரும் இறைவனை வழிபடுகிற விழா. அவர் வணங்கும் ராம பெருமான் சகல செளபாக்கியங்களையும் நீண்ட ஆரோக்கிய வாழ்வையும் அளிக்கப் பிரார்த்திப்போமாக.

கொங்கு நாட்டுப் பழமொழிகள்

பறக்கப் பறக்கப் பாடுபட்டாலும் பறக்கப் பாயில்லே
விடிய விடியப் பாடு பட்டாலும் விளக்குக்கு எண்ணெயில்லே.

அம்மணி நூற்கிற நூல் அய்யனுக்கு
அரைஞாண் கயிற்றுக்குப் பற்றாது.

மேகு மினுக்கியை மணந்தவனும் கெட்டான்
மேட்டாங்காட்டை உழுதவனும் கெட்டான்.

கட்டுத்தரை திறமாயிருந்தால் கன்னுக்குட்டி துள்ளும்.

குட்டிநாய் குலைத்துப் பட்டிநாய்க்குக் கேடு

— பாதி மணியம்

அன்புக்கு இனியவர்

* கே. எம். சுப்பிரமணியம்

பல்துறையில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, ஒவ்வொரு துறையிலும் தம் தனித்தன்மை மிளிரும் வண்ணம் செயலாற்றிவரும் செம்மல் க. கு.கோ.வுக்கு மணிவிழாக் கொண்டாடுவது சாலச் சிறந்ததாகும். அவருடன் பல்லாண்டுகள் (1960-70) இணைந்து பணியாற்றி, அவருடைய திறன் ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்திலும், அரசியல் நிர்வாகத்திலும் எப்படிப் பரிமளிக்கின்றது என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனித்திருக்கின்றேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மாவட்டத் தலைவராக விளங்கி அனைத்துத் தலைவர்களின் அன்பையும் பாராட்டுதலையும் பெற்று அரும் பணியாற்றினார். வறட்சிப் பகுதியினரும், வளம் நிறைந்த பகுதியினரும் ஒருங்கே மனநிறைவடையுமாறு சாதாரணமாகச் செயல் ஆற்றினார். தூக்க நாயக்கன்பாளையம் ஒன்றியத்திலிருந்து லக்கம்பட்டி, செங்களரி, செய்யாம்பாளையம் ஆகிய கிராமங்களை கோபி ஒன்றியத்திற்கு விட்டுக் கொடுத்து எல்லாப் பகுதிகளும் வளம் பெறச் செய்தார்.

கல்விப்பட்டம் பெருமலே அருள்வாக்கு வாய்க்கப் பெற்றவர். பிறரைத் தம்பால் ஈர்க்கும் காந்த சக்தி பெற்றவர். எப்பேர்ப்பட்டவரையும் தம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் ஆளுமைத் திறன் படைத்தவர். இவருடைய கவர்ச்சியான பேச்சு கல் நெஞ்சையும் கரைக்கும் பெற்றியது. நபருக்குக் கொடுக்கும் மதிப்பைவிட அறிவுக்கு அதிக மதிப்புக் கொடுப்பார். இவருடைய அறிவாற்றலை மாற்றுக் கட்சியினரும் மதித்துப் போற்றினர். தி. மு. க. ஆட்சியில் காங்கிரஸ் M. L. C. ஆக இருந்து மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்பதை மெய்ப்பித்தார்.

இலக்கிய உலகம் இவரை இழுத்துச் செல்லாமலிருந்திருந்தால் அரசியலில் இவரை யாரும் விஞ்ச முடியாது என்பது கருத்து.

இவர் இலக்கிய உலகிற்குச் சென்றதும் ஒரு வகையில் நல்லது தான். இவர் போலப் பேசினால் தான் என்னைப் போன்றவர்கள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். பெண் உள்ளத்தைப் புரிந்து கொண்டு பேசும் ஆற்றல் இவரிடம் நிறைய இருப்பதால் அவர்களிடத்தில் இவருக்கு அபரிமிதமான செல்வாக்கு இருக்கின்றது.

‘ஈதல் இசைபட வாழ்தல்’ எனும் குறளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்பவர். தம்மிடம் இல்லையென்றாலும் வேறிடத்தில் வாங்கியாவது கொடுக்கும் வள்ளன்மைவுடையவர். “இல்லையென்றிரப்போர்க்கு இல்லை யென்றுரையா இதயம் வேண்டும்” என்று கர்ணன் கண்ணனிடம் கேட்டது போல் கேட்

கும் மனத்தினர். நடைமுறை வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படாமல் ஈத்துவக்கும் இன்பத்தில் திளைப்பவர்.

இத்தகைய குணநலன்கள் இருந்தாலும் இவரிடம் சில குறைகளும் இருக்கின்றன. முதலில் யார் எதைச் சொன்னாலும் அப்படியே நம்பி விடுவார். கூடவே இருப்பவர்களை எந்நிலையிலும் ஆராய்ந்து பார்க்காமல் அவர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற பலவீனமும் இவரிடம் உண்டு. ‘எல்லாம் இராமனே’ என்று தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவரிடம் நடைமுறை வாழ்க்கையின் நெளிவு சுளிவுகளையும், குழ்ச்சித்திறனையும் நாம் எதிர்பார்க்க இயலுமா?

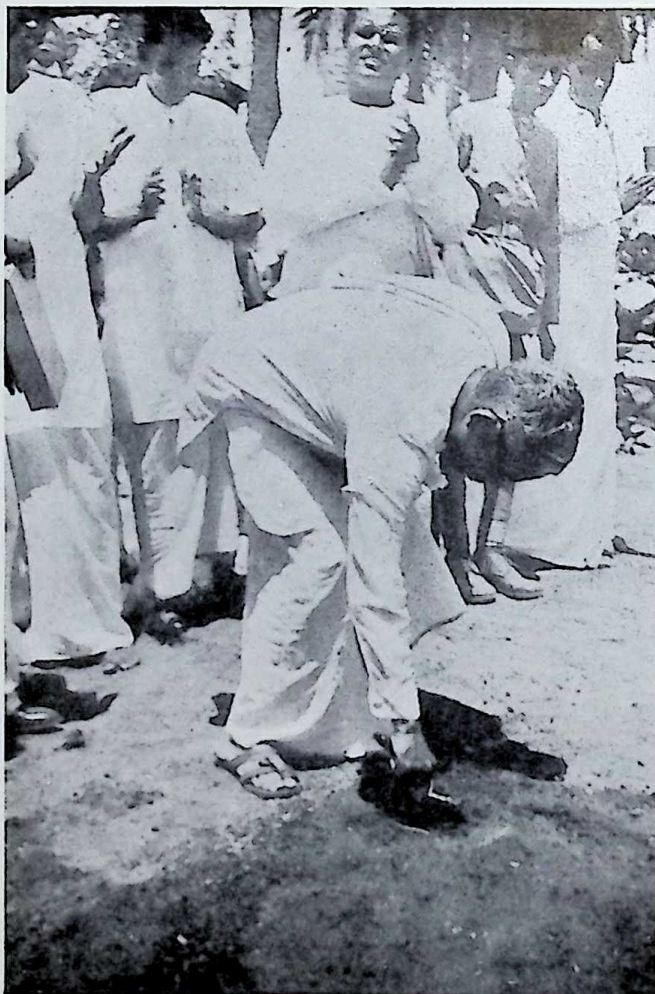
தீரன் சின்னமலை (1756 – 1805)

இவன் பழையகோட்டைச் சர்க்கரை மரபினன். இவன் ஈரோடு—பழைய கோட்டை வழியில் ஈரோட்டிலிருந்து பதினாறு கல் தொலைவில் கிழக்கே ஒரு கல் தூரத்தில் உள்ள ‘ஓடாநிலை’ என்னும் ஊரிலிருந்து ஆண்ட குறுநில மன்னருகச் சிறந்து விளங்கினான்.

‘கொங்கு நாட்டார் எதற்காக மைதுருக்குத் திறை செலுத்துவது’ என்று கூறி, மைதுருக்குச் சென்ற வரிப்பணத்தை நிறுத்திவிட்டு, மைதூர் ஆட்சியை எதிர்த்தவன்.

மைதூர் ஆட்சி வீழ்ச்சிக்குப் பின் ஆங்கிலேயருக்கு உரிய கோவைக் கோட்டத்தை ஐந்து ஆண்டுகள் அவர்களுக்கு விடாமல் ஆட்சி செய்தான். அவர்களும் தீரன் சின்னமலைக்கு அஞ்சினர். துழ்ச்சியில் வல்ல ஆங்கிலேயர், உள்ளாள் வைத்துச் சிறைப் பிடித்துச் சங்ககிரிக் கோட்டையில் தூக்கிவிட்டனர்.

இவனே தமிழகத்தில் தனித்தமிழ் ஆட்சி புரிந்த கடைசித் தமிழர் தலைவன் ஆவான்.

க. கு. கோ. வின் பெருமுயற்சியால் உருவான பெருமுகை அத்தாணி
வாய்க்கால் வெட்டும் பணியை பக்தவத்சலம் தொடக்கி வைக்கிறார்

இலக்கியச் செம்மல் க. கு. கோ. வின் பொதுப்பணி

பெருமுகை அத்தாணி கிளை வாய்க்கால் க. கு. கோ. வின் அரும்பெரு
முயற்சியால் வெட்டப்பட்டது.
அதை பக்தவத்சலம் தொடங்கி வைத்த விழாவின் போது
க. கு. கோ. மரம் நடுகிறார்

அவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகி

* டி. என். என். மாதையன்

ஆம்!

அவர் ஒரு மாபெரும் இலக்கிய மேதை என்பதை மக்கள் அறிவர்.

அவரைக் “கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்” என அன்போடு அழைப்பர்.

கோவைக் கம்பன் என்றும், சிறந்த அரசியல்வாதி எனவும், சமூகத் தொண்டர் என்றும் கூறுவர்.

ஆனால் அவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகி-என்பதைப் பலர் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. சுமார் பத்தாண்டுக் காலம் தூக்கநாயக்கன்பாளையம் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவராக சிறந்த நிர்வாகியாகப் பொறுப்பேற்று விளங்கியதை அப்போது அவர் தலைமையின் கீழ்ப் பணியாற்றிய யான் நன்கு அறிய முடிந்தது.

1961 ஏப்ரல் 22-ல் போட்டிகள் ஏதுமின்றி தூக்கநாயக்கன்பாளையம் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார்.

பின்பு பெருந்தலைவர் தனது அறைக்குச் செல்கின்றார். அங்கு, அன்றைய கூட்டத் தீர்மானங்கள் பற்றிய ஆய்வு நடக்கிறது. ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் தத்தம் கருத்தை வலியுறுத்த அவற்றைப் புன்முறுவலுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறார். வளர்ச்சிப் பணிகள் பற்றிய கருத்துப் பரிமாற்றம் நடைபெறுகிறது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒன்றியக் கூட்டம் தொடங்குகிறது. எவ்விதச் சலசலப்பும், ஆர்ப்பாட்டமும் இன்றி அமைதியாக அனைத்துத் தீர்மானங்களும் செவ்வனே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. “தீர்மானிக்கப்பட்டது” எனப் பச்சை எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். யாருக்கும், எவ்விதப் பாரபட்சமோ, அளவுக்கு மீறின சலுகையோ இருக்காது. நியாயத்தின் அடிப்படையில், தகுதியின் அடிப்படையில் அனைத்தும் நிறைவேறும். அனைத்துத் தலைவர்களும் அன்பும், அமைதியும் பூண்டு ஒப்புதல் தெரிவிப்பர்.

ஐந்து ஆண்டுகள் முடிந்து மீண்டும் ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தல் வருகிறது! அன்பும், பாசமும் மிக்க இரு நண்பர்களுக்குள் போட்டி எப்படியோ ஏற்பட்டு விட்டது!

வாக்குப் போடும் தனி இடத்தில் இரு வரும் எதிர் எதிரே நிற்கும் எதிர் பாராத சந்திப்பு தற்செயலாக ஏற்படுகிறது போட்டி மனப்பான்மையை மறந்து அன்பு உள்ளங்கள் சந்திக்கின்றன. இருவரும் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு, “நமக்குள் இவ்வாறு தேர்ந்து விட்டதே” எனக் கண் கலங்குகின்றனர். அனைத்தும் இறைவன் திருவிளையாடல் என எண்ணிப் பிரிகின்றனர். போட்டியிலும் அன்பு காட்டிய பெருமை அந்த இருபெரும் தலைவர்களிடத்திலேதான் கண்டோம். மீண்டும் வெற்றி பெற்றார் க. கு. கோ.

இக்காலத்தில் அவர் ஆற்றிய பணிகள், செய்த சேவைகள்—அளவில் அடங்காது. எத்தனை ஆசிரியப் பெருமக்கள் தங்கள் இன்றைய வளமான வாழ்க்கைக்கு வித்திட்டுக் கொண்டனர்? எத்தனை முதல் நிலை, கடை நிலை ஊழியர்கள் கடைத்தேற வழிவகை செய்யப்பட்டது? பொதுநலப் பணிகள், பொதுமக்களுக்காக நிறைவேற்றியவை எத்தனை! எத்தனை!! இன்று நன்றி நிறைந்த நெஞ்சங்கள் அவரை வாழ்த்திப் பணிகின்றன.

வேளாண்மையில் அவர் காட்டிய ஆர்வம் என்றும் நினைவில் நிற்கும். “பழையன கழித் தல்—புதியன புகுத்தல்” என்கிற கருத்தில் -

பழமைக்கும் புதுமைக்கும் ஒரு பாலம் போல் நின்று தேவையான பழைய கருத்துக்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கக் கூடாது என்பார். தானே வேளாண்மையில் ஈடுபடுவதோடு தனது ஒரே மகனும் அதில் சிறப்பாகச் செயலாற்ற உறுதுணையாக இருப்பார்.

அனைத்துக்கும் மேலாக அவர் ஒரு தலை சிறந்த நிர்வாகி என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு. அவர் அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள், மற்றும் பணியாளர்கள் அனைவரிடமும் பழகும் முறை. அன்பும், ஆதரவும் காட்டும் பண்பு - அதே சமயம் தவறுகள் தேர்ந்தால் பொறுக்காத மனம். அன்பான உபசரிப்பும், இனிமையான உரையாடலும் என்றும் உண்டு. அதே சமயத்தில் கடமையில் கண்டிப்பானவர். தவறு செய்பவர்களுக்குச் சிறிதும் இடம் கொடார்.

இத்தகைய பெருந்தலைவருக்குப் பாராட்டு விழா என்றால் மகிழாத மனம்தான் ஒரு மனமோ? இலக்கியப் பற்று மிக்க ஒன்றியத் தலைவரை, கம்பன் புகழ்பாடும் அன்புத் தமிழரை சிறப்பு மிகு நிர்வாகத் திறன் மிக்க ஒன்றியத் தலைவரைத் தமிழகத்தில் எங்கள் ஒன்றியம் பெற்றது - அதுவே பெரும் பேறு என்போம்

“ இராம மந்திரக் குடியிருப்போன் - கம்ப இராமன் புகழ் பாடிக் களிப்போன் - தானும் இராம நாமமே பூண்டோன் - இக்கோதண்ட இராமன் வாழிய வாழிய என்போம் ”.

ஏரகம் எது?

குறிஞ்சிக் கிழவன் முருகப் பெருமானின் அறுபடை வீடுகளில் ஒன்று ஏரகம். அத்தலம் தஞ்சை மாவட்டத்துச் சுவாமி மலையா, மலைநாட்டு ஊரா என்பது பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. ஆனால் ஏரகம்—திருச்செங்கோடே என்று எண்ணினார், எழுதினார் கொங்கு நாட்டுப் பெரும்புலவர் அமரர் வெ. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் அவர்கள்.

திருச்செங்கோட்டை மேல் ஏரகம் என்று தனிப்பாடல்களும், ‘குமாரத் தும் திருப்படை வீடு’ என்று அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட திருச்செங்கோடு பாவடி செங்குந்தர் தொடக்கப் பள்ளி அருகே இச்சி மரத்தடியில் உள்ள கல்வெட்டும் கூறி அக்கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

க. கு. கோவும் ஊராட்சியும்

* கே. பி. முருகையன்

“கேடுவைக் கம்பன்” என்றும், “கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்” என்றும் முத்தமிழ்த் துறையில் முறை போகிய, வித்தகர்களால் பாராட்டப் பட்டவர். “க. கு. கோ” என்று சாதாரண மக்களும் உரிமையோடு அழைக்கின்ற அளவு மக்களிடத்தில் அன்பும், பாசமும் கொண்ட பெருந்தகையாளர் ஆவார்.

1948-ல் கள்ளிப்பட்டியில் கிராம ஐக்கிய சங்கம் என்ற அமைப்பு மக்கள் நலத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டுச் செயலாற்றிக் கொண்டிருந்தது திரு. க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்கள் அச்சங்கத்தின் செயலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். 1948 முதல் 1952 முடிய அவர் அதன் செயலராக இருந்தார். அப்போது அவர் ஆற்றிய தொண்டுகள் பல. எடுத்துக்காட்டாக பெருமுகை - அத்தாணி கால்வாய்த் திட்டமாகும். அன்றாது விடா முயற்சியாலும் ஊக்கத்தாலும் அந்நாள் தமிழக மராமத்து இலாகா அமைச்சர், மாண்புமிகு எம். பக்தவத்சலம் அவர்களால் 1951 - ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் 2 - ஆம் நாள் இக்கால்வாய்த் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இதன் பயனாக பெருமுகை, அத்தாணி கிராமங்களில் சுமார் 1800 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெற்று, வளம் கொழிக்கின்றது

வளர்ச்சிப்பணிகள்

16-1-1953-ல் கொண்டையம்பாளையம் ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினரானார். தன்னுடைய அயராத உழைப்பால் மக்கள் இவர்பால் வைத்த அன்பாலும், நம்பிக்கையாலும் 23-5-1958-ல் கொண்டையம்பாளையம் ஊராட்சி மன்றத் தலைவரானார். 1964-ல் கோவை, நீலகிரி மாவட்ட

ஸ்தலஸ்தாபன அமைப்பிற்கான M. L. C. தேர்தலில் அமோக வெற்றி பெற்று மேலவை உறுப்பினரானார். அக்காலத்தில் அவர் மக்களுக்காற்றிய பணிகள் பலப்பல. 1958 முதல் 1970 முடிய தூக்கநாயக்கன் பாளையம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றினார். “ஒன்றியத் தந்தை” என எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டார்.

வீதிகள் தோறும் மண்ணெண்ணெய் விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருந்தது. அவைகளை நீக்கி மின்விளக்குகள் முதல் முதல் வீதிகளில் ஒளிரச் செய்து ஊரை ஒளிமயமாக்கிய பெருமை நம் அன்பிற்குரிய க. கு. கோ. அவர் களுக்குண்டு.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் தணியாத அன்பு கொண்ட அவருடைய மனம், அரிசனக் காலனியில் நான்கு மின்குழல் விளக்குகள் ஏற்றி வைத்து மகிழ்ந்தது. அத்துடன் அம் மக்கள் உலக அறிவு பெற்றுத் திகழ வேண்டும் என்று கருதி அங்கே ஒரு வாஜ்ஜலி அறையும் கட்டி வைத்துப் பெரு மகிழ்வு கொண்டது. கொண்டையம்பாளையம் கிராமத்தில் மேல் நிலைத் தண்ணீர்த் தொட்டிகள் இரண்டும், தரைமட்டத் தொட்டி ஒன்றும் கட்டி குடிநீர் பற்றாக் குறையைத் தீர்த்து வைத்தார்.

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும்” என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க அறிவுக் கண்ணைத் திறப்பதற்காகப் பெரும் பணியாற்றியுள்ளார். கள்ளிப்பட்டித் தொடக்கப்பள்ளிக்கு மூன்று கூடுதல் கட்டிடங்களும், கொண்டையம் பாளையம் தொடக்கப் பள்ளிக்கு இரண்டு கூடுதல் கட்டிடங்களும் இவருடைய காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டன.

கள்ளிப்பட்டியில் ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற மக்களின் ஆசையை நிறைவேற்றப் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார். அதன்படி 1962-ஆம் ஆண்டு உயர்நிலைப்பள்ளி உருவாகியது. அதற்கு திருமதி சி. கே. கே. வள்ளியம்மாள் அவர்கள் தன் கணவர் நினைவாகக் கட்டிட உதவியளித்தார்கள்.

இளைஞர்களும், பெரியவர்களும் கற்று மகிழ் மாவட்டக் கிளை நூலகம் ஒன்றைக் கள்ளிப்பட்டியில் ஏற்படுத்தினார்.

வசதிகள்

1969 அக்டோபர் 5-ஆம் நாள் முதல் கள்ளிப்பட்டியில் ஞாயிறு வாரச் சந்தை துவக்கப்பட்டது. 1970-ஆம் ஆண்டு முதல் துணை விவசாயக் கிடங்கு ஒன்று கள்ளிப்பட்டியில் ஏற்படுத்தப்பட்டு இயங்கி வருகின்றது.

ஆரம்பப் பள்ளியாக இயங்கி வந்த கட்டிடத்தை ஊராட்சி மன்ற அலுவலகக் கட்டிடமாக மாற்றினார். அதற்காக சென்னை கிராம வளர்ச்சி இயக்குநரிடம் முயன்று அனுமதி பெற்று வந்தார் எனில் அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

தொலைபேசி நிலையம், கால்நடை மருத்துவமனை, மின் ஆய்வாளர் அலுவலகம், துணை அஞ்சலகம் போன்றவை கள்ளிப்பட்டியில் அமைப்பதற்கு திரு. க. கு. கோ. அவர்களின் தளராத முயற்சிதான் காரணம் என்பதைப் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஊருக்குழைக்கும் பெருமகனார் திரு. க. கு. கோ. அவர்கள் நாட்டுக்குழைத்த அண்ணல் காந்தியடிகளுக்கு அழகான சிலை ஒன்றை ஊரின் கிழக்கு முகப்பிலே எடுத்தது தனது தொண்டக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தது போல் அமைந்துள்ளது.

ஆண்டு தோறும் சீராம விண்ணகரத்தில் திருவாளர் க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்கள் கம்பர் விழா நடத்துவதால் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் இங்கே ஒன்று கூடுகிறார்கள். இந்தக் கள்ளிப்பட்டியானது கல்விப்பட்டியாக மாறுகிறது.

இவ்வாறு தனது எண்ணத்தாலும், செயலாலும் அயராது தொண்டு செய்யும் கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல், கோவைக் கம்பன், க. கு. கோதண்டராம கவுண்டர் அவர்களுக்கு மக்களின் அன்பு வாழ்த்துக்கள் பலப்பல.

வளர்க! அவர் தொண்டு!
வாழ்க! அவர் புகழ்!

கொங்குச் சடையன்

* அமுதன்

பழ மொழிகள்
 “பழ” மொழிகளாய்
 இனிக்கும் பாங்கு
 சில மொழிகட்கே உண்டு.

எனக்கு
 நினைக்க இனிக்கும்
 ஒரு மொழி:
 “கள்ளி வயிற்றில்
 அகில் பிறக்கும்”
 - எனும் அருமைத் திருமொழி!

கள்ளிப் பட்டியில்
 கம்ப மணம் பரப்பும்
 அகில் ஒன்று பிறக்கும்
 என்று
 அன்றே சொன்ன
 ஆருட மொழி யல்லவா
 அந்த அற்புதப் பழமொழி!

உன் வாழ்வே
 ஓர் உலாவியற் படலம்!
 எங்குள்ளது
 கம்பன் விழா?
 அங்குள்ளது உன்
 இன்ப உலா!

உன் வாழ்வின்
 பால காண்டத்திலும்
 அரசியற் படலம்
 இலங்குகிறது!

உன் வாழ்வுக் காதையிலும்
 நாட்டுப் படலம் உண்டு.
 ஆனால்,
 நகரப்படலம் தான்
 இல்லை!
 பட்டியிற் பிறந்த உனக்குக்
 கிராமப் படலமே உண்டு ...!

ஆனால்,
 அந்தக் கிராமத்திற்கே
 கோசலத்தைக்
 கூட்டி வந்து விட்டவன் நீ!

அயோத்தியையும்
 அங்கே
 அழைத்து வந்து
 விட்டு விட்ட
 அற்புதருள் அற்புதன் நீ!
 தெரியாமலா சொன்னார்கள்
 இராமன் இருக்குமிடம்
 அயோத்தி என்று!
 உனக்கு மட்டும்
 பொங்கல்
 மார்கழியில் வருகிறது!
 — ஏகாதசி யன்று!
 அன்று தான்
 உன் “பட்டி” யில்
 பட்டி நோன்பு.
 அன்று தான்
 ஏறு தழுவுகிறாய்!
 — அறிஞர் ஏறுகளை!

அவன் கோதண்ட ராமன்!
 நீயோ கோதண்டா ராமன்!
 ஆன்பாலும் நெய்யும்
 அரம்பை முதல் முக்கனியும்
 தேன்பாய உண்டு தெவிட்டிய
 கவிச் சக்கரவர்த்தி
 அந்தச் சடையனை
 ஆயிரத்தில் ஒருவனாய்
 ஆக்கி மகிழ்ந்தான்.

கொங்கின்
 கோடியிலிருக்கும்
 உன்னைக்
 கோடியில் ஒருவன்
 ஆக்க எங்கள்
 இதயம் துடிப்பினும்
 நூருண்டு வாழ்ந்து
 நும் போல்வார்
 நூற்றுக்கு ஒருவராய்
 ஆனால் தான்
 எம் போலும்தமிழர் இதயம்எல்லாம்
 இலக்கிய முப்போகம்
 எடுக்கும் வாய்ப்பு
 என்றும் உண்டு!

*

ரசனைக்கு ஒரு க. கு. கோ.

* அரு. நாகப்பன்

வளத்தமிழின் சாறெடுத்து
வடித்தளிக்கும் மாமேதை
இளைஞர் படைகட்கோ
இவர்தானே தளபதியார் !

அணிதிரளும் இளைஞர்களின்
அகமெல்லாம் இனிப்பவர்க்கு
மணிவிழா என்றவுடன்
மனத்தில் வியப்படைந்தேன் !

ரசிகமணி டி. கே. சி
நம்முளத்தில் இன்றைக்கும்
வசிக்கின்றார் க. கு. கோ
வடிவத்தில் ! மெய்யாகும் !

பேசுகையில் கண்ணீர்
பெருக்கெடுத்தே ஓடிவரும் !
வாசமலர்த் தேன்போல
வார்த்தைகளே நாடிவரும்

குழலிசையில் ஏ. கே. சி
கூட்டத்தை மயக்குதல்போல்
அழகெல்லாம் இவர்பேச்சில்
அப்படியே நிலைத்திருக்கும் !

மணிவிழாத் தம்பதியர்
மகிழ்நலங்கள் பலகாணத்
தணிகைவடி வேலனருள்
தாள்பணிந்து வேண்டுகிறேன் !

நந்தா விளக்கனைய நாயகன்

* செ. சு. பழனிசாமி

கண்ணிரின் மகிமைபற்றிக் காவியங்கள் பேசுகின்றன. கள்ளிப் பட்டி உருவான வரலாறே ஒரு கண்ணீர்க் காவியம்தான். சென்னிமலைக்கு அருகில் உள்ள தோப்புப்பாளையத்தில் ஒரு கல்யாண விருந்து. ஏழைச் சகோதரர்கள் மூவர் பந்தியிலே அமர்ந்து சாப்பிடத் தொடங்குகின்றனர். எளியவர்கள் நடுப்பந்தியில் அமர்ந்திருப்பதைச் சகிக்காத பிரபுக்களின் முர்க்கத்தனம் விஸ்வரூபம் எடுக்கின்றது. மூவரையும் இழுத்து வெளியே தள்ளுகின்றனர். தள்ளப்பட்டவர்கள், தங்கள் பங்காளிகளையே தள்ளி விட்டு நெஞ்சக் குமுறலுடன் கோபிப் பக்கம் தஞ்சம் புகுகின்றனர். அயரா உழைப்பாலும் அசைக்க முடியா நேர்மையாலும் வெள்ளையர்களின் உள்ளத்தையும் கொள்ளை கொள்ளுகின்றனர். செருநர் செருக்கறுக்கும் செல்வம் பெருகுகின்றது. தங்களுக்கென ஓர் ஊர் அமைக்கின்றனர். அந்த ஊர்தான் இன்றைய கள்ளிப்பட்டி.

அந்த மூன்று சகோதரர்களின் வழித்தோன்றல்களில் ஒருவர் குட்டியாக் கவுண்டர். இவருடைய இளமைக் குறும்புகள் ஏராளம். வாழ்க்கையில் சோதனைகள் வருகின்றன. பரம்பொருளிடம் சரண் புகுகின்றார். இராமதாசர் ஆகின்றார். நிலத்தையும் கவனியாது பொருட் பற்றற்றுக் காசுத்தன் கருணையை நாடுகின்றார். கருணையின் நிலையம் அருள்மழை பொழிகின்றது. தசரதனுக்கு இராமன் பிறந்தது போல் 12-5-1921 அன்று சுக்கில பட்ச புனர் பூசத்தில் ஆண்மகவு பிறக்கின்றது. அக்குழந்தைதான் இன்றைய மணிவிழா நாயகர் க. கு. கோ.

அருளையே பெரி தென் றெ ண் ணிய அருமைத் தந்தை, மகனுக்குப் பொருளின் இன்றியமையாமையைப் புலப்படுத்தாமல் இராமாயணக் கதை மாந் தரி ன் அன்புப் பெருக்கை அறிவுறுத்திக் கொண்டிருந்தார். இதனால், ஆறு வயதுச் சிறுவன் கனவில் அண்ணலும், இளவலும், அனுமனும் தோன்றினர். அவர்கள் வழங்கிய அருள் மீட்டாயை வாங்கித்தின்ற அந்தக் குழந்தை அறுபதாண்டுகள் ஆன பின்னரும் அதற்காக தான் எங்கித் தவித்து அழுது புலம்பி அரற்றித் துடிக்கிறது.

தந்தையின் அன்புப் பிடியிலிருந்து விடு பட முடியாததால் வீட்டிலேயே இராமுடு ஐயங்காரிடம் படிப்புத் தொடங்குகிறது. பின்னர் கோபிப் பள்ளியில் ஒன்பதாம் வகுப்பு வரை கல்வி தொடர்கிறது. சராசரி மாணவராயிருப்பினும் பிறர் கவனத்தைத் தன்பால் ஈர்க்கும் ஆளுமைத் திறன் அரும்ப தொடங்கிவிட்டது. பள்ளித் தேர்வில் தோல்வியே அறியாதவர் வாழ்க்கைத் தேர்வில் கடுமையான சோதனைகளைச் சந்திக்கின்றார்.

பங்களிப் பொருமையாலும், கட்சிப் பிரிவுகளாலும் சிவில் கிரிமினல் வழக்குகளில் ஈடுபட்டுத் தங்களைத் தாங்களே நாசமாக்கிக் கொள்வதில் கொங்கு வேளாளர்களை விஞ்சக் கூடியவர்கள் எங்குள்ளார்கள்? இக்கொடுமையை எண்ணிக் கொதிக்கின்றார் க. கு. கோ. கிராம ஐக்கிய சங்கம் உருவாகிறது. சில ஆண்டுகள் ஊரிலேயே வழக்குகள் தீர்க்கப் படுகின்றன. இது மிகப் பெரிய சமுதாயப் புரட்சி எனலாம்.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகவும், மேலவை உறுப்பினராகவும் பணியாற்றி அரசியல் வானில் ஒளி பரப்புகின்றார். இலக்கியப் பணியும் தொடர்கின்றது. புலவராகவும் புரவலராகவும் விளங்கிப் புகழ் பரப்புகின்றார்.

க. கு. கோவின் வரலாறு தனிமனித வரலாற்று. அது ஒரு இயக்கத்தின் வரலாறு;

சமுதாய வரலாறு, சமய வரலாறு; அரசியல் வரலாறு; இலக்கிய வரலாறு.

காவியத்தலைவராய், வரலாற்று நாயகராய் விளங்கத்தக்க இவரைக் கடுமையாக விமர்சிப்பவரும் உளர். பொருளைப் போற்றி, வல்லவராய் வாழத் தெரியாதவர் என்று குறை கூறுகின்றனர். அது உண்மை தான். “பொருளாதார ஞானக்குறைவுடையவன்” என்று அவரே தம்மைப்பற்றி விமர்சிக்கின்றார். அரசியல், இலக்கியம் இரண்டுமே நல்ல வருவாயைத்தந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில் இரண்டிற்கும் தம் பணத்தைச் செலவு செய்யும் ‘அப்பாவி’ யாக விளங்குகின்றார்.

“மாணிக்க மயத்து ஒரு மான் உளதால் காணத்தகும்” என்ற மைதிலியின் பேச்சால் மயங்கினான் அந்தக் கோதண்டராமன். அசலுக்கும் போலிக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் இந்தக் கோதண்டராமன் தனிப்பதும் உண்டு. இதனால், இவரை உண்மையாக நேசிக்கின்றவர்கள் உள்ளம் நெந்து போவதையும் நான் கண்டிருக்கின்றேன். இலக்கியப் பூங்காவில் உலவி மகிழ்ந்து நறுமணம் நுகரும் நெஞ்சம், நடைமுறை சாகடையின் நாற்றத்தை அறியாமல் போகிறதே என்று பலர் அனுதாபப்படுவதையும் பார்த்திருக்கின்றேன்.

இலக்கியத்திற்கும் நடைமுறைக்கும் உள்ள இடைவெளியின் அகலம் சில நேரங்களில் இவரைப் பிரமிப்படையச் செய்கின்றது. தாம் செல்லும் பாதை பற்றிய சிந்தனை எழுகின்றது. குழப்பம் தலையெடுக்கிறது. இருப்பினும், பாதையை மாற்றாமல் இராமனிடம் சரண்புகுகின்றார். உள்ளக் குமுறல்களை ஒளிக் காமல் கொட்டித் தீர்க்கின்றார். கண்ணீர் பெருக்கெடுக்கின்றது. இதயச்சுமை இறங்குகிறது. எண்ணச் சூருவனியால் அலைக்கழிக்கப் பட்ட அந்த அன்புத் திருவிளக்கு மீண்டும் அருமையாக, அமைதியாகச் சுடர் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றது.

வள்ளல் சம்பந்தச் சர்க்கரை

* கோயக்காரர்

கீடையெழு வள்ளல்களைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நன்கு அறியும். அவர் தம் புகழைப் புலவர்கள் பாடி வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றும் போற்றுபவர் பலர். உரைநடை நூல்களும் இன்று வள்ளல்கள் புகழைப் பேசுகின்றன. இன்றைய தமிழ் அறிஞர்களும், புலவர்களும் வள்ளல்களை நெஞ்சாரப் பாராட்டிப் பேசி எழுதி வருகிறார்கள். அதே போல பாரதக் கதைப் பாத்திரமான கர்ணன் கொடையின் பெருமையைப் பரத கண்டத்துப் பாமரனும் அறிவான். கர்ணனோடு, வள்ளல்களோடு வைத்து எண்ணத்தக்க ஒரு மாபெரும் கொடையாளி, தமிழ்ப் புலவரை ஆதரித்த வள்ளல் ஒருவர் கொங்கு நாட்டில் வாழ்ந்திருக்கிறார் என்பதைத் தமிழகத்தில் பெரும்பாலோர் அறிந்திருக்கவில்லை. அறிந்த சிலரும் அசட்டையாக இருந்து விட்டனர். எட்டாவது வள்ளலாகச் சேர்த்து எண்ணத்தக்கவர், இருளிலே இருக்கிறார். யார் அவர்? மனைவியின் தாலியைத் தண்டமிழ்ப் புலவனுக்கு ஈந்த சம்பந்தச் சர்க்கரை, எந்த நிலையில் ஈந்தார்? பஞ்சம் வந்து வரிகட்ட முடியாமல் மதுரை மன்னன் திருமலைநாயக்கன் முதன் மந்திரியும் தளவாயுமான இராமப்பையனால் சங்ககிரிக் கோட்டையிலே சிறை வைக்கப்பட்டு இருந்த போது ! வறுமையிலே வாடியிருந்த போது !

1623 விருந்து 1659 வரை ஆண்டவர் திருமலை மன்னன். அவரது ஒப்பற்ற முதன் மந்திரி, சேனை நாயகன் (தளவாய்) இராமப்பையன். கொங்குநாடு மதுரை அரசுக்கு உட்பட்டிருந்தது. பழையகோட்டை சர்க்கரை மன்றாடியார்கள் சிற்றரசர்போல இருந்தவர்கள். 15-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் விஜயநகர காலத்தில் பட்டமும் பதவியும், வரி வசூல் உரிமையும் பெற்றவர்கள்.

காங்கய நாடு அடிக்கடி மழை இன்மையால் பஞ்சத்தால் வாடும் பகுதி. சம்பந்தச் சர்க்கரை மன்றடியார் காலத்தும் இப்படியொரு பஞ்சம் வந்துவிட்டது. மதுரை அரசுக்குச் சேர வேண்டிய பகுதிப் பணத்தைக் கட்ட சர்க்கரையால் இயலவில்லை. வரியைத் தள்ளுபடி செய்யாமல் வரி கட்டாதவர்களைச் சிறையில் தள்ளினர் தளவாய் இராமப்பையன். பல பாளையக்காரர்களோடு சங்ககிரிச் சிறையில் தள்ளப்பட்டார் நம் சம்பந்தச் சர்க்கரை.

வறுமையில் வாடினான் தமிழ்ப்புலவன் ஒருவன். சர்க்கரை வள்ளலின் கொடைத் திறம் அறிந்து பழைய கோட்டை செல்கிறான். சிறையில் இருப்பதை அறிந்து சங்ககிரிக்கு ஓடோடியும் வருகிறான். பாளையக்காரர் பல ருடன் சிறையிலிருந்த இடம் செல்கிறான். சம்பந்தச் சர்க்கரையிடம் பரிசில் பெற வந்துள்ளேன் அவரைக் காட்டுங்கள் என்று ஏக்கத்துடன் கேட்கிறான். உடனிருந்த சிறைவாசிகள் எள்ளி நகையாடி “பரிசில் பெற இதுவா இடம்?” என்கின்றனர். அப்போது புலவன்,

“எவரை என்று நாம் அறிவோம்;

இரப்பவனோ

இடம் அறியான் இரவில் வானம் கவரு மதி ஒருபுறத்தே நிலவெரிக்கும்

பான்மைதனைக் கண்டிலீரோ

அவரை பதமாகு முனம் கடுகு பொடி

ஆகிவிடும் அதனை ஓர்ந்து

துவரை முதல் காதலனும் சம்பந்தச்

சர்க்கரையார்

சொல்லுவீரே”,

ஆம் வறுமை வறுமையை நாடுகிறது! வள்ளல் வறுமையாளராகச் சிறையில் இருக்கிறார் கொடிது கொடிது வறுமை, அதனினுங் கொடிது புலவனின் வறுமை. படித்து விட்ட தினல் உடல் உழைப்புச் செய்து உண்ண முடியாது. இக்காலம் போல்தான் அக்காலமும். படித்தவன் ஏர் உழ மாட்டான். ஆகவே புலவர்கள் வள்ளலின் தயவில்தான் வாழ வேண்டும். “இரப்பவனோ இடம் அறியான்” என்று புலவன் கூறுவது அவனது வறுமையின் கொடுமையையும் அவன் படும் துயரத்தையும் நன்கு காட்டுகிறது. இப்பாடலில் வரும் இரண்டு உவமைகளுள் கவையானது.

பாடலைக் கேட்ட சர்க்கரை மனம் உருகிறார். தான் இருப்பதோ சிறைச்சாலை! கையிற் பொருளோ இல்லை! புலவனோ இரக்கிறான். கொடுக்காவிட்டால் வறுமையில் இறந்தும் விடுவான். உள்ளத்திலே பளிச்சென்ற மின்னல்! மனைவியின் கழுத்திலிருக்கும் தாலி, கணவன் இறந்த போது மட்டும் எடுக்க வேண்டிய பொருள். வள்ளலின் குடும்பத்தில் எஞ்சியிருக்கிற ஒரே சொத்து. ஆம் அதனை இந்தப் புலவனுக்குக் கொடுத்து புலவன் வறுமையை நீக்கலாமே என்று எண்ணுகிறார். உள்ளம் துள்ளிக் குதிக்கிறது. ஏட்டையும் எழுத்தாணியும் கொண்டு “புலவனுக்குத் தாலியைக் கொடுத்து விடு” என்று மனைவிக்கு எழுதிப் புலவன் கையில் கொடுத்து அகமகிழ்கிறார்! இந்த இடத்தில் கர்ணன் நினைவுக்கு வருகிறான். 17 ஆம் நாள் போர்! கர்ணன் முழு வீரத்தோடு அர்ச்சுனனோடு போராடி சளைத்து விட்டான். அர்ச்சுனன் கைமேலோங்கி கர்ணனைப் பாணங்களினால் சரமாரியாக அடித்தான். பாணங்கள் கர்ணனை ஒன்றும் செய்யாத நிலையைக் கண்டு அர்ச்சுனன் விதிர் விதிர்க்கிறான். கண்ணன் அர்ச்சுனனுக்கு ஞானக் கண்ணைக் கொடுத்து கர்ணனை தரும் தேவதை காத்து நிற்பதைக் காணச் செய்தான். இந்தநிலையில் கண்ணன் ஏழை அந்தண வடிவு கொண்டு கர்ணன் முன் நின்றான். உடலெல்லாம் சல்லடைக் கண்களாக சரங்களால் துளைக்கப்பட்டு சோர்வுற்று இருக்கும் வேளையிலும் தன்முன் இரப்பவனைக் கண்டு கர்ணன் கோபம் கொள்ளவில்லை. அனுதாபமே கொண்டான். கண்ணன் அவன் செய்த புண்ணியத்தைத் தானமாகக் கேட்டான், எல்லையில் உவகை கொண்டு கர்ணன்,

“ஆவியோ நிலையில் கலங்கியது யாக்கை அகத்ததோ புறத்ததோ அறியேன் பாவியேன் வேண்டும் பொருள் எலாம் நயக்கும்

பக்குவம் தன்னில் வந்திலையால் ஓவு இலாது யான் செய்யும் புண்ணியம் அனைத்தும்

உதவினேன் கொள்க நீ உனக்குப் பூவில் வாழ் அயனும் நிகர் அலன் என்றால் புண்ணியம் இதனினும் பெரிதோ”

என்று கூறி தான் செய்த புண்ணியம் அனைத்

தும் தாரை வார்த்துக் கொடுத்து விட்டான். கண்ணன் ஆகிய இறைவன் தன் திவ்விய தரிசனம் தந்து வரங்களையும் தந்தான் கண்ணனுக்கு.

கண்ணன் புகழை வில்லிப்புத்தூரார் பாடி வைத்தது போல் சர்க்கரையின் புகழைப் பாட ஒரு புலவன் கிடைக்கவில்லை. வேறு தெய்வ தரிசனமும் கிடைக்கவில்லை.

தாலியைக் கொடுக்கச் சொன்ன ஓலையோடு புலவன் சர்க்கரையின் பத்தினியை அணுகிறான். அந்த உத்தம பத்தினி கணவன் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு தாலியைக் கழற்றி புலவன் கையில் கொடுத்து விடுகிறாள். புலவன் மனம் நெக்கு உருகு கின்றது. தன் வறுமையை மறந்தான். மதுரை செல்கின்றான் இராமப்பையரைக் கண்டான். சர்க்கரையின் கொடைத்திறனைச் சொல்லி “இப்பேர்ப்பட்ட வள்ளலையா சிறை வைத்திருக்கிறீர்” என்கிறான். இராமப் பையன் கல்மனதும் கரைந்து வள்ளலோடு அனைவரையும் விடுதலை செய்து விடுகிறான்.

சம்பந்தச் சர்க்கரையின் வரலாற்றை தமிழ் மக்களுக்குத் தந்தவர் தமிழ்த்தாத்தா டாக்டர் சாமிநாதஅய்யர் அவர்கள் ஆவார். பல தமிழ் இலக்கியங்களைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து தமிழருக்குத் தந்ததுபோல் ஒரு வள்ளலையும் கண்டுபிடித்து தந்த அப்பெரு மகனுக்கு தமிழர் என்றும் கடமைப்பட்டவர் ஆவார். அவருக்குத் துணை செய்தவை சில தனிப்பாடல்களும், கொங்குமண்டல சதகப் பாடல்களுமே ஆகும்.

சர்க்கரையின் புகழை கொங்கு மண்டல சதகம் :-

“சங்ககிரி துருக்கத்தில் சிறையினில்
சார்ந்திடு நாள்
சங்கையிலாத ஒரு பாவாணன் சென்று தமிழ்
உரைக்க
அங்கண் இருந்து தன்இல்லாள் கழுத்தில்
அணிந்திருக்கும்
மங்கிலியந்தன்னைப் பெற்றனித்தான்
கொங்குமண்டலமே”.
(கொ. ம. ச. 66)

இராமப்பையன் சிறை வைத்ததை:-

“கொங்கினில் இராமப்பையன் அதிகாரக்
குருத்தினால்
கங்குல் இராப்பகல் சர்வசங்காரம் செய்
காலத்திலே
சிங்கநல் சம்பந்தச் சர்க்கரை தேவி திருக்
கழுத்தின்
மங்கிலியந்தனைத் தந்தான் தமிழ்க் கவி
வாணருக்கே”.

என்று ஒரு பழம் பெரும் பாடல் கூறும். மேலும் புலவன் உரை கேட்டு இராமப் பையன் அனைவரையும் விடுதலை செய்ததை:-

“வாணன் உரைத்திடமால் இராமப்பையன்
மனமகிழ்ந்து
வேணது கேளென சம்பந்தச் சர்க்கரை
வேள் எனும் இவ்
வீணரைக் காவல் விடர் என்று கூறிட
விட்டிடலும்
தானுவென்று இம்முடிக் காணிக் கை
சாசனம் தந்தனரே”
என்று ஒரு பாடல் நமக்கு அறிவிக்கின்றது.

இப்படிப் பெரும் புகழ் வாய்ந்த இவ்வள வல் எந்தக் காலத்தவர்? பட்டக்காரர் வரிசை யில் எப்பொழுது இருந்தவர்? இதனை அறிய வேண்டுவது அவசியம் அல்லவா! “பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர் நாட்டுப்பாடலும் பூர்வப்பட்டமும்” என்ற அருமையான நூலைப் பதிப்பித்துத்தந்துள்ளார். பெரும் புலவர் பேராசிரியர் அருணாசலக் கவுண்டர் அவர்கள் பழையகோட்டைக் கைபீது என்ற சான்றின் அடிப்படையில், 27 பட்டக்காரர் பெயர்களும் அவர்கள் வாழ்ந்த காலமும் அந்நூலில் குறிப் பிடப்பட்டுள்ளன. இந்தகைபீது 12-7-1807ல் அப்பொழுது பட்டத்திலிருந்த 21 வது பட்டக் காரரான நல்லதம்பிச் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியாரால் தயாரிக்கப்பட்டு கம்பெனியாரின் ஆட்சியாளர்க்கு சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. 1799 மே மாதம் 4 வது மைசூர்ப் போரில் திப்பு வீழ்ந்த பின் கோவை மாவட் டம் கம்பெனியின் நேரடி ஆட்சிக்கு வந்து விட்டது. அப்பொழுது இங்கிருந்த பட்டக் காரர்களும் பாளையக்காரர்களும் தங்கள் பூர் வீகப் பெருமையை எடுத்துக் கூறி தங்கள் பரம்பரை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று

விண்ணப்பித்ததற்குச் சாட்சியாக கைபீதுகள் தயாரிக்கப்பட்டன. அப்படித் தயாரித்த கைபீதுகள் காலநிர்ணயத்திற்கு ஒத்துவராது இருப்பது இயல்பே. மேலும் கைபீதுகளில் வரும் பட்டக்காரர்களின் பெயரில் சம்பந்தச் சர்க்கரை என்ற பெயர் கொண்டவரே இல்லை! இந்திலையில் யார் சம்பந்தச் சர்க்கரை என்று அறிவது சிரமம்தான். இருப்பினும் “பட்டக்காரர் நாட்டுப்பாடல்” துணை கொண்டும், நத்தக் காரையூர் சிவன் கோயில் சாசனத்தின் துணை கொண்டும் சம்பந்தச் சர்க்கரை யார் எனக் கண்டு பிடித்து விடலாம்.

கைபீதில் உள்ள மன்றாடியார் பரம்பரை அதிலுள்ள காலக் குறிப்பின்படியே திரு. அருணாசலக்கவுண்டர் அவர்கள் பதிப்பித் துள்ளார்கள். காலக் குறிப்புகள் பிழையானவை பெயர் வரிசையும் மாறி இருக்கலாம். ஆனால் பெயர்கள் பலவற்றிற்கு தனிப் பாடல்கள் சான்று பகர்வதால் பெயர்களை ஏற்றுக் கொள்வதில் தவறு இல்லை. மன்றாடியார்கள் பட்ட வரிசைப் பெயர்கள் வருமாறு :-

1) அழகன் சர்க்கரை, 2) சொக்கன் சர்க்கரை, 3) கரியான் சர்க்கரை, 4) சோமன் சர்க்கரை, 5) அழகன் சர்க்கரை, 6) கரியான் சர்க்கரை, 7) அழகன் சர்க்கரை, 8) கரியான் சர்க்கரை, 9) பெரிய சர்க்கரை, 10) பிள்ளைச் சர்க்கரை, 11) பறியன் சர்க்கரை, 12) பெரிய சர்க்கரை, 13) விசுவநாதச் சர்க்கரை, 14) கந்தன் சர்க்கரை, 15) பால சர்க்கரை, 16) நஞ்சையன் சர்க்கரை, 16) பெரிய சர்க்கரை, 18) நல்ல தம்பிச் சர்க்கரை, 19) கொற்றவேல் சர்க்கரை, 20) நல்ல சேனாதிபதிச் சர்க்கரை, 21) நல்ல தம்பிச் சர்க்கரை இவருடன் இந்த வரிசையை நிறுதிக்க கொள்வோம். 21 வது எண்ணுள்ள நல்ல தம்பிச் சர்க்கரை தாம் திப்புசாலத்தின் இறுதியிலும் கம்பெனி ஆட்சி ஆரம்பத்திலும் இருந்தவர். 1807-ல் கைபீது தயாரித்து கம்பெனிக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பியவர். மேல் கண்ட பெயரோடு “உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார்” என்று சேர்த்துக் கொண்டால் முழுப்பெயர் ஆகிவிடும். மேலே சொன்ன பெயர்களில் யாருக்கும் சம்பந்தச் சர்க்கரை என்ற பெயர் காணோம். ஆனால் அதிர்ஷ்டவச ஒரு தனிப்பாடல் நமக்கு உதவி செய்கிறது.

சம்பந்தர் என்ற பெயர் ஒரு நல்ல தம்பிச் சர்க்கரைக்கு இருந்தது என்று பெருமையோடு குறிப்பிடுகிறது. சமயாசிரியர்கள் நால்வரில் பிரதானமானவர் அல்லவா ஞான சம்பந்தர். பாடலைப் பார்ப்போம்:-

“கும்பம் தான் என்னு முலைப்பால தொடு
ஞானத்தை கொடுத்த தேவி
சம்பந்தா என அழைத்த நாயனார் பேர்
சிறிதிற் சாற்றும் தர்மத்
தம்பந்தான் இக்கொங்கு நாட்டு மன்னரே
என்னத் தாலம் போற்றும்
பிம்பம் தான் இவர் நல்ல தம்பிச் சர்க்கரை
துறையாம் பிரபு தானே”.

இந்தப் பாடலைக் கொண்டு ஒரு நல்ல தம்பிச் சர்க்கரைக்குத்தான் சம்பந்தர் பெயர் கூட இருந்தது என்று தெளிவாகக் தெரிகிறது. முன் சொன்ன-21 மன்றாடியார்கள் பெயரில் 18-வது எண்ணில் ஒரு நல்லதம்பி 21 - ல் ஒரு நல்ல தம்பி. 21 - வது எண்ணில் வரும் பெயரான நல்ல தம்பியும் 19-வது, 20 -வது நூற்றாண்டுகளில் இருந்த நல்ல தம்பிகளும் நம் ஆராய்ச்சிக்குத் தேவை இல்லை. ஏனெனில் கொங்கு மண்டல சதகம் 250 அல்லது 300 வருடங்களுக்கு முன் பாடப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆதலால் 18-வது எண்ணுள்ள நல்ல தம்பியே நாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இனி தனிப் பாடல்களைக் கொண்டு அறியும் உண்மைகளை கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் ஆதரித்து விட்டால் 100% சரியாகி விடும். நத்தக்காரையூர் ஜெயங்கொண்டநாதர் ஆலயத்தில் நமக்கு ஒரு அருமையான கல்வெட்டு கிடைத்திருக்கிறது. கலி 4722, சகம் 1543, கிறிஸ்து வருடம் 1622-மார்ச்சு 3 துன்மதி - பங்குனி 9 ஞாயிற்றுக் கிழமை, முத்துவிரப்ப நாயக்கர் மதுரையில் அரசு செலுத்தும் நாளையில் ஒரு நல்லதம்பி விசுவநாதச் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார், நொய்யலுக்கு அணை கட்டி பாசன வசதி செய்து அத்தனை பூமிகளையும் ஜெயங்கொண்டநாத ஸ்வாமிக்குத் தர்மம் செய்கிறார்! காலப் பிழையில்லாத தெளிவான சாசனம். ஈகையும் தர்ம குணமும் உள்ளவர் என்பது சாசனத்தால் விளங்குகிறது. 1622-ல் முத்து

வீரப்ப நாயக்கர் காலத்தில் இருந்த நல்ல தம்பி விசுவநாதச் சர்க்கரை, உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியார். அடுத்து 1623-ல் பட்ட மேறிய முத்து வீரப்பர் தம்பி திருமலை நாயக்கர் காலத்திலும் வாழ்ந்திருப்பார் என்பதிலும் ஐயமில்லை. திருமலை மன்னர் 36 ஆண்டுகள் அரசாண்டவர். இந்த நீண்ட ஆண்டுகளில் மேலும் ஒன்று இரண்டு பேர் பட்டக்காரர்களாக வந்திருக்கலாமே என்ற ஒரு ஐயம் ஏற்படுவது நியாயமே. சாசனத்தில் சம்பந்தச் சர்க்கரை என்ற பெயர் இல்லை. தனிப்பாடல்களில் சம்பந்தச் சர்க்கரை என்ற பெயர் கிடைக்கிறது. திருமலைமன்னன் சிறைவைத்தது சம்பந்தச் சர்க்கரையைத் தான் என்று தனிப்பாடல் கூறுகிறது.

இனி, முன்னர் காட்டப் பெற்ற ஒரு தனிப்பாடல் நல்ல தம்பி என்ற பெயர் உள்ளவர்க்கு சம்பந்தர் பெயர் இருந்ததாகச் கூறுவதால் கல்வெட்டும் சாசனத்தில் காணும் நல்ல தம்பியே என்று கொள்வது ஏற்புடையதாகும். எந்த வருடம் முதல் எந்த வருடம் வரை பட்டத்தில் இருந்தார் என்பது சரியாக சொல்ல முடியாவிட்டாலும் முத்து வீரப்ப நாயக்கர் காலத்திலும், திருமலை மன்னர் காலத்திலும் இருந்தவர் என்பது நிச்சயம். பட்டக்காரர்கள் பெயர் வரிசையில் விசுவநாதன் என்ற பெயரும் சம்பந்தன் என்று பெயரும் வேறுயாருக்கும் இல்லாமல் இவருக்கே இருப்பதால் நிறைந்த சிவபக்தியுடையவர் என்பது யாரும் மறுக்க முடியாது.

எழுதியவர்: கோயக்காரர் என்கிற க. கு. கோ.

நத்தக் காரையூர் சிவபெருமானுக்கு ஏராளமான நிலபுலங்களை அவர் தானம் செய்ததும் இதனை உறுதிப்படுத்துவதாகும். கொடையில் சிறந்தவராயும், சிவபக்திச் செல்வராயும், மக்கள் பணியில் வல்லவராயும் விளங்கிய நல்ல தம்பி விசுவநாதச் சர்க்கரை உத்தமக் காமிண்ட மன்றாடியாரே வள்ளல் சம்பந்தச் சர்க்கரையாவார்.

சம்பந்தச் சர்க்கரை என்ற வள்ளலைப் பயந்தவர்கள், பெரிய சர்க்கரையும்-வள்ளியாத் தானுமாவார்கள். தனிப்பாடலில் வள்ளியாத் தாள் பாடிய நொண்டிச் சிந்து கிடைக்கிறது. கல்வி கேள்வியிற் சிறந்தவராயும், பக்தியிற் சிறந்தவராயும் பதிபக்தியுடையவராயும் விளங்கிய உத்தமியின் மகனே நம் சம்பந்தர், அவர் பட்டத்துக்குரிய மூத்தமகன் அசுவதியிற் பிறந்த விசுவநாதன் என்று கூறுகிறார். விசுவநாதன் காலில் இருந்த வெண்ணிறக் குட்டப்புண் தீரவேண்டி சிவன் மலை முருகனை வேண்டுகிறார். சிவன்மலை முருகன் அருளால் புண் குணமாகிறது. நன்றியுடன் ஒரு வெண்பா பாடுகிறார்

ஐயா சிவன்மலை ஆண்டவனே பன்னிரண்டு கையா என் சேய் விசுவின் காலதனில்-மெய்யாக

வந்த வெண்குட்டமதை மாற்றிக் கருணையது தந்தவனே நின் தாள் சரண்.

ஆக சாசனம் தந்த விசுவநாதரே வள்ளல் சம்பந்தச் சர்க்கரை என்பதில் யாதும் ஐயமில்லை.

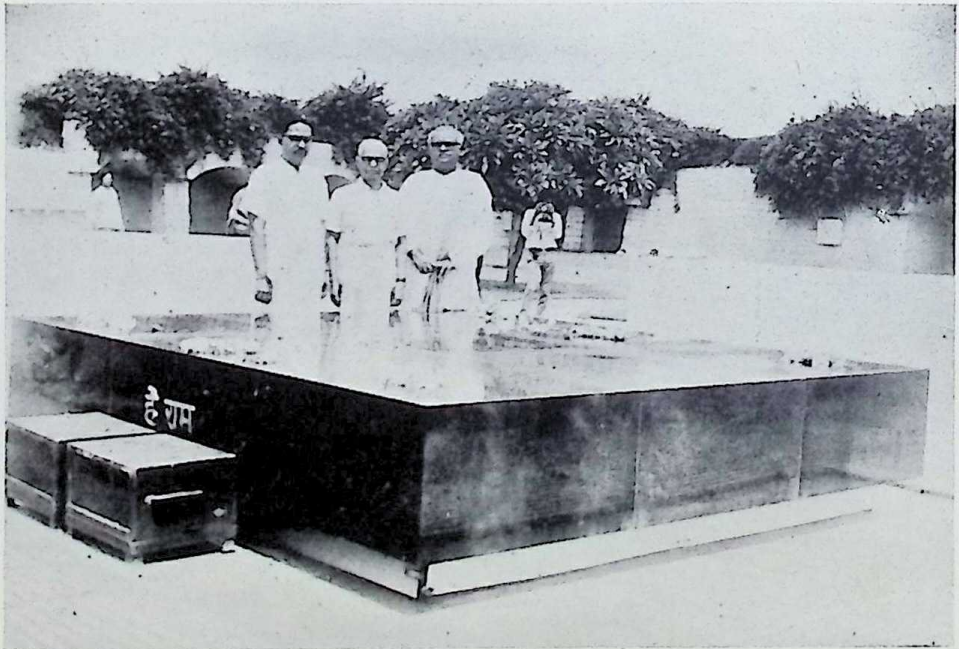
அறம் வளர்த்த பேராளர்

செங்கரும்பைப் பிழிந்தெடுத்த சாறும் காய்ச்சு
செழுப்பாகும் மாங்கனியும் கண்டும் நல்ல
தெங்கிளநீர் கொல்லிமலைத் தேனும் பாலும்
தெள்ளமுதும் தீனைமாவும் பலவும் அழகு
மங்கையவள் தருகின்ற இன்பம் யாவும்
மணிக் குரவில் கோதண்ட ராமர் கொட்டும்
பொங்குருவித் தழிழ்ப் பேச்சின் முன்னால் தோற்றுப்
போன இடம் தெரியாமல் போகுதம்மா

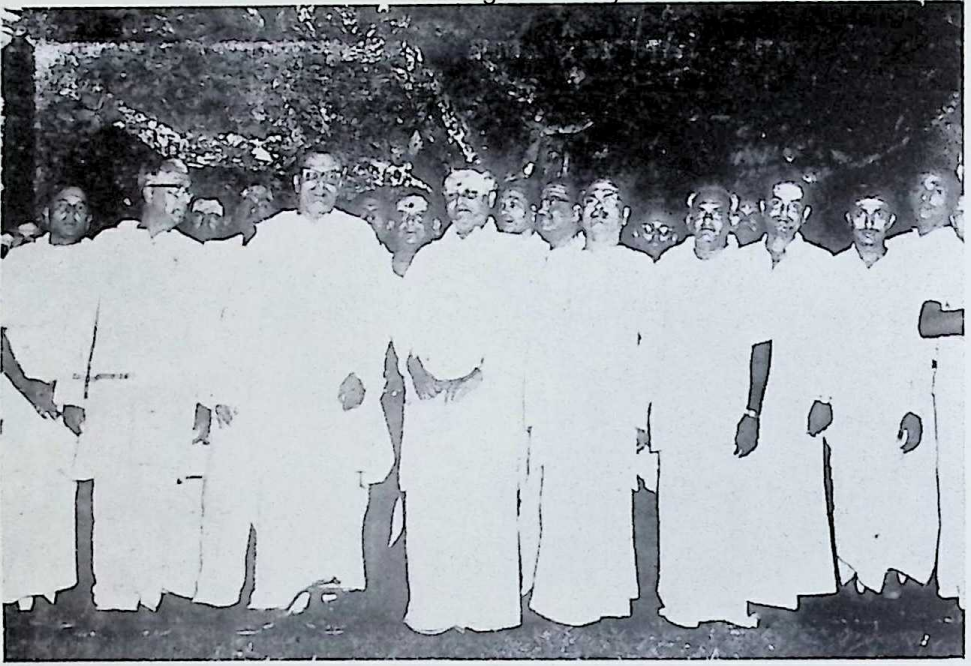
கோ. ப. தமிழ்ச்செல்வன்

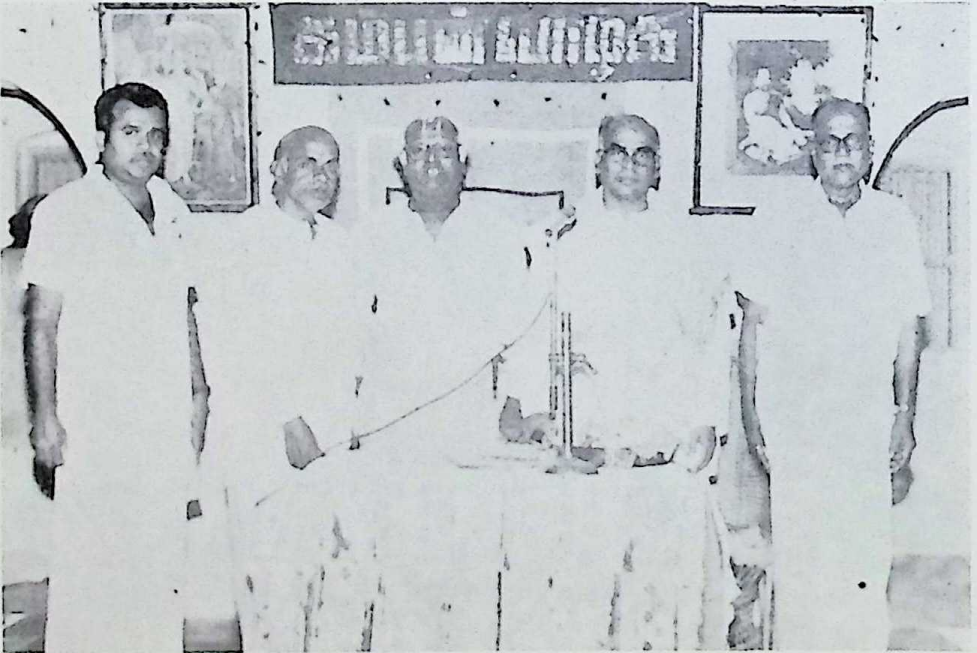
துக்கநாயக்கன்பாளையம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்க விழா. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் க. கு. கோ., க. கு. கோ. வின் உறுவலன்பர், V. K. C. நடராசன் (இடது கோடியில்)

டெல்லி காந்தி சமாதியில் அண்ணலுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்றார் க. கு. கோ.

திருப்பதியில் மகள் அமிர்தவல்லி திருமணத்தின் போது பழையகோட்டை பட்டக்காரரும் உறவினரும் உடன் உள்ளனர்

கள்ளிப்பட்டியில் 1980-ஆம் ஆண்டு வைகுண்ட ஏகாதசியன்று நடந்த கம்பன் விழாவில் தலைமை தாங்கிய வள்ளல் நா. ம. அவர்களுடன் க. கு. கோ. இவ்விழாவில் காந்தி காதை பாடிய அரங்க சீனிவாசனுக்கு நா. ம. 5000 ரூபாய் அன்பளிப்பு வழங்கிப் பாராட்டினார்

“கொங்குப் பெருமக்களிடையே கம்பர்பெருமான்”

* கு. அருணாசலக் கவுண்டர்

கொங்கு நாட்டின் எல்லை காலந்தோறும் மாறுபட்டு வந்துள்ளமை நாம் அறிந்ததே. ஒரு காலத்தில் கொங்கு நாடு திருவண்ணாமலை திருக்கோவலூர் வரை நடு நாடெங்கும் பரந்திருந்தது. அங்கெல்லாம் கொங்கர் ஆதிக்கம் நிலவியது.

திருவெண்ணையநல்லூரில் இருந்து ஆதிக்கம் செலுத்திய சடையன் என்பவன் கொங்கர் இனத்தில் வேளாள சாதியில் சாத்தந்தை குலத்தைச் சார்ந்தவன் அவ்வள்ளலே கம்பரை ஆதரித்து இராமகாதை பாடச் செய்தவன்.

அச்சடையனைப் போலவே கொங்கர்குலம் ஒன்றில் தோன்றி வக்கபாகை என்ற ஊரிருந்து ஆதிக்கம் செலுத்திய வரபதி ஆட்கொண்டான் வில்லியைக் கொண்டு பாரதம் பாடச் செய்து அரங்கேற்றினான். இவனைக் கொங்கு வேளிருள் ஒருவன் என்றும் கொங்கு மண்டல சதகம் தெரிவிக்கிறது.

இராமாவதாரமே அன்றி கொங்கு மண்டல சதகத்தைச் செய்த வித்தவனும் வெண்ணையநல்லூர்ச் சாத்தந்தைச் சடையனே என்றும் சதக நூல் கூறுகிறது சதகம் பாடுவித்த சடையன் கம்பர் அபிமானியான சடைய வள்ளலின் வழி வந்தோன் ஆதல் கூடும் என்பர் சிலர். இவன் காலம் கி. பி. 17ஆம் நூற்றாண்டு ஆகலாம். இந்நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சோழன் பூர்வபட்டயம் என்ற நூல், முன் எப்போதோ “சோழ தேசத்தின் தென்திசை வேளாளர்களைக் கொங்கு நாட்டிலே குடியேற்றினான் கரிகாலன்” என்று கூறுகிறது. இக் குடியேற்றத்திற்குத் தலைமை தாங்கியவன் வெண்ணையநல்லூர்ச் சடையனின் வழிவந்த குமார சடையனே ஆவான்

இவற்றால் கொங்கு வேளாளர்கள் சடைய வள்ளலிடத்தும் அவனின் வழி வந்தோரிடத்தும் கொண்ட தொடர்பு புலப்படும். மேலும் கொங்கு வேளாளர்கள் கம்பரைப் போற்றியது போல் வேறு எந்தக் கவிஞனையும் போற்றியதில்லை. கம்பரும் இவர்களைப் புகழ்ந்தது போல வேறு எவரையும் புகழ்ந்ததில்லை.

கம்பருக்கு அடிமை புகுந்தது :

கம்பர் தம் இராமாயணத்தை அரங்கேற்றங்கால் இராமனது பட்டாபிஷேக நிகழ்ச்சியை

“அரியணை அனுமன் தாங்க

அங்கதன் உடைவாள் ஏந்தப்

பரதன் வெண்குடை கவிக்க

இருவரும் சுவரி பற்ற

விரிகடல் உலகம் ஏத்தும்

வெண்ணெய்மன் சடையன் வண்மை

மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி

வசிட்டனே புனைந்தான் மௌனி”

என்ற பாடலால் விளக்கினார். இச்செய்யுளைக் கேட்டதும் அங்குக் கூடியிருந்த கொங்குப் பெருமக்கள், காவியத்தின் மணிமகுடமாய்ச் சடையப்பனுக்கும் அவன் மூலம் தங்களுக்கும் கம்பர் பெருமான் தந்திருக்கும் கௌரவத்திற்குக் கைம்மாறாகத் தங்களையே அவருக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்டார்கள்.

கொங்கு வேளாளர்கள் ஒவ்வொரு குலத்தாரும் கம்பருக்கு ஒவ்வொரு பணி செய்யத் தங்களை ஆட்படுத்திக்கொண்டு அடிமை ஆனார்கள்.

வதுவை வரி ஈகை :

குலோத்துங்கன் காலத்தில் காவிரியில் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்துக் கரை யுடைத்துச் சென்றது. அரசு அதிகாரிகளும் குடிமக்களும் எவ்வளவோ முயன்றும்

மதுக்கரைப் பக்கம் உடைப்பை அடைக்க முடியாமல் அலமந்தனர்,

அப்போது அங்கு வந்த கம்பர்

“கல்னி அழிந்தனள் கங்கை திறம்பினள் பொன்னி கரைசுழிந்து போயினள் என்று இந்நீர்

உரைகிடக்கல் ஆமோ உலகுடைய தாயே கரைகடக்கல் ஆகாது காண்”

என்று பாடினார், உடனே வெள்ளப் பெருக்கு நின்றது.

வெள்ளம் நிற்கக் கண்ட மன்னன் மகிழ்ந்தான். கம்பருக்குக் கைமாறாக எது கேட்டாலும் தருவதாகக் கூறினான். “குடிமக்கள் மன்னனுக்குச் செலுத்திவரும் திருமணவரி (வதுவைவரி) யைத் தமக்கு நல்கும்படி கம்பர் கேட்டுக்கொள்ள மன்னனும் மகிழ்ந்து வதுவைவரியைக் கம்பருக்கு உரிமை ஆக்கிச் சாசனம் எழுதிக்கொடுத்தான்.

“கதுவிவரு பொன்னி கரைகடவா வண்ணம் பதுமமுகக் கம்பரவர் பாட-வதுவை வரி மாடை அரைக் கழஞ்சு வண்கம்பர்க்குந் தபரிசு ஏடர் குலோத்துங்கன் எழுத்து”

என்பது அந்தச் சாசனப்பாடல் இந்த வதுவை வரியைக் கண்ணாலக்காசு என்கிறது. கல் வெட்டு கண்ணாலம் ஆண்தலை அரைக்கால் பொன், பெண்தலை அரைக்கால் பொன் வரியாக அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டியதை ஈரோட்டில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்று தெரிவிக்கிறது.

கம்பர் வாழி

கம்பர் தனக்குக் கிடைத்த வதுவை வரியைத் தமிழுக்கே உரியதாகக் விரும்பினார். கொங்கு நாட்டில் ‘புலவர்’ கூட்டம் ஒன்று தொன்று தொட்டுத் தனிச்சாதியாக இருந்து வந்ததல்லவா? சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு முக்யத்துவம் தரக்கூடிய

கம்பர், வாழி (வாழ்த்துப்பா) ஒன்று பாடி அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கல்யாண காலங்களில் அதைக்கூறி மணமக்களை வாழ்த்தித் தமக்குக் கிடைத்த வதுவை வரியான பொன் அரைக்கழஞ்சையும் தலை முறை தத்துவமாய்ப் பெற்றுக் கொள்ளு மாறு ஏற்பாடு செய்தார். அப்பழக்கம் கொங்குநாட்டில் இன்றும் இருந்துவருகிறது.

சுப காரியங்கள் தொடங்கும் போதும் ஊர் நியாயம் பேசும் போதும், பெண் பார்த்துத் திருமண நிச்சயம் செய்யும் போதும் புலவர் ஒருவர் உடன் இருக்க வேண்டும் என இன்றும் கொங்கு வேளா ளர்கள் விரும்புகின்றனர். இம்மரபு ஏற் பட்டது கம்பர் பொருட்டே ஆகும். இதி லிருந்து கம்பரிடம் கொங்கு மக்கள் கொண்ட பக்தி புலனாகும்.

ஆழ்ந்த கல்வியும் அருட்புலமையும் அபரி மிதமான கவித்துவ சக்தியும் வாய்ந்து இராமாவதாரம் பாடி உலகம் வியக்கும் படியான வெற்றி கண்ட கம்பரைத் தெய் வமாக மதித்து அவருக்கு அடிமையாகியும் அவர் தம் கவிதைக்குப் பரிசாக வதுவை வரி வழங்கியும். திருமணச்சடங்கிலே மந்திர மொழியோடொப்பச் சிறப்பான வாழி பாடியும் மங்கல வாழ்த்துச் சொல்லியும் சிறப்பான இடம் தந்து கம்பர் காலம் முதல் இன்று வரை விடாது போற்றி வரும் கொங்குப் பெருமக்களின் பத்தியை கம்பரிடம் கொண்ட பெருமதிப்பை என் னென்றுரைப்பது.

வாழ்க கம்பன் புகழ்!

வளர்க கொங்குப் பண்பு!!

மாணிக்கவாசகரும் கொங்கும்

தேவாரம் பாடிய மூவர் முதலிகள் போல மாணிக்க வாசகர் விரிவான தலயாத்திரை செய்து பாடல் பாடியவர் அல்லர். இருப்பினும் அவிநாசி, கொடுமுடி, (மொக்கணிச் சுரம்) குடக்கோட்டுர் ஆகிய மூன்று கொங்கு நாட்டுத் தலங்களை மாணிக்க வாசகர் பாடியுள்ளார்.

‘அரிய பொருளே அவிநாசி அப்பா’

‘பாண்டி வெள்ளமே’

‘மொக்கணி அருளிய முழுத்தழல் மேனி

சொக்கதாகக் காட்டிய தொன்மையும்’

என்பன திருவாசக அடிகள். கொடுமுடியைப் பாண்டிக் கொடுமுடி என்பது திருமுறை வழக்கு. அவிநாசி, விசய மங்கலம், கூனம்பட்டி ஆகிய இடங்களில் மாணிக்கவாசகர் திருமடங்கள் உண்டு. கூனம்பட்டியில் இப்பொழுதும் உள்ளது. (சான்று ; தமிழக அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம் எண். டி. 2966 ஆர் 8257)

எங்களது உளங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்!!

செஞ்சொற் கொண்டல் க. கு. கோ. அவர்கள்
மணிவிழா

வாழ்த்து

கம்பன் புகழ்பாடிக் கன்னித் தமிழ்வளர்க்கும்
எம்முறவுக் கோதண்டப் பெம்மான்-உம்பரது
திரு நாட்டில் வாழும் திருவெண்ணெய் வள்ளற்
பெருமான் சடையன் பிறப்பு.

கொங்கு தமிழ்ச் செல்வந்தர் கோக்கவிஞர் கோதண்டர்
தங்கம் நிகர்த்த தவவாழ்க்கை - பொங்குகடற்
செஞ்சொல் விலக்கியத்தால் சேர்கல்வி நல்லறத்தால்
நெஞ்ச நிறை யாண்டறு பது.

எங்குநிறை பந்துசனம் பொங்குகட லென்னவரத்
திங்களணி செஞ்சடையான் தோற்றத்தில்-கொங்கதன்கண்
அணிசேர் திருமால் அறம்வளர்க்கும் நாயகர்
மணிவிழாக் கண்டார் மகிழ்ந்து.

இங்ஙனம் வாழ்த்தும்
கல்லூரிக் குழுவினர், முதல்வர்,
ஆசிரியர், அலுவலர், மாணவர்

கொங்கு நாடு கலைஅறிவியற் கல்லூரி

ஞானம்பிகை ஆலை (அ. ந.)

கோவை-641 029.

கொங்குவேளிர் காட்டும் கொங்குநாட்டு மகளிர்

② பெரன் முனியப்பன்

முன்னுரை

கொங்கு மண்ணில் தோன்றிய பொங்கு கவை மலிந்த பூந்தமிழ் இலக்கியம் பெருங்கதை. சமண சமய இலக்கியம் என நினைத்துப் பலர் இதனைச் சரியாகப் பார்ப்பதுமில்லை! படிப்பதுமில்லை. ஆயின் இளங்கோ வடிகளுக்கு நிகரான சமயப் பொது நோக்கு உடையவர் கொங்குவேள். கம்பரினும் விஞ்சிய பாநலம் கொஞ்சம் பைந்தமிழ் இலக்கியம் கொங்குவேள் மாக்கதை.

சமண சமயத்தவரிடம் மகளிரைப் போற்றும் மாண்பினைக் காண முடியாது என்பர். ஆயின் கொங்குவேளோ, மகளிரை “மண் விளக்காக்கி வரத்தின் வந்த பெண்விளக்கு” என்று இனிமையுற ஏற்றிப் போற்றுவதுடன், அவர்களை எத்துணையளவு மதித்துள்ளார் என்பதையும் இக்கட்டுரையின் கண் காணலாம்.

கொங்குவேள்

கதையை மட்டுமே கடன் கொண்டு, மற்றுள்ள மாண்புகள் அத்தனையும், தமிழ் நாட்டினின்றும் தழுவிக்கொண்டார். கொங்கு நாட்டின் இயல்பையெல்லாம் தம் இலக்கியத்துள் கொட்டி வைத்துள்ள கொழுமையான சிறப்பால் இவர் தம் பெயரையே இழந்து கொங்குவேள், கொங்குவேள், கொங்குவேளிர் எனப் போற்றப் படுகின்றார். தக்க அக, புறச்சான்றுகளின் வழி இவருடைய காலம் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டாகும்.

குண்டியர்

பெருங்கதையை முதலில் படைத்தவர் குண்டியர் இவர் படைத்த 'பிருகத்தகதா' என்னும் நூல் பைசாசி மொழியில் அமைந்தது. இது சமயச்சார்புடையது. 'பிருகத்தகதா' என்னும் பெயர், பெருங்கதை என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் பிராகிருத, பைசாசி மொழித் திரிபேயன்றி சமஸ்கிருதச் சொல்லன்று.

கொங்கு மகளிர்

கொங்கு நாட்டு மகளிரின் மாண்புகள் பெருங்கதையில் பிறங்குகின்றன. கொங்கு வேள் கொங்கு நாட்டு இயல்பையெல்லாம் இதில் கொட்டி வைத்துள்ள கொழுமையை கூர்ந்து நோக்கின் தேர்ந்து தெளியலாம்.

குலச்சிறப்பு

குலத்தின் சிறப்பிற்கு அடிப்படை தூய்மை. தூய்மையும் பழமையும் உடைய தொல்குடி தமிழ்க்குடி அக்குடியிற் பிறந்த கொங்கு மகளிர் தம் பிறப்புச் சங்கையும் பாலையும் ஒத்த சால்புடையது என்கிறார் கொங்குவேள்.

'சங்கிலும் பாலிலும் சலமில் வாய்மை விழுத்தினைப் பிறந்த ஒழுக்குடை மரபினர்' பொங்கியெழும் பாலையும், மங்காது ஒளிரும் ஒலிக்கும் சங்கையும் பிறப்பின்தூய்மைக்குச் சான்று காட்டுவது மரபு.

மேலும், ஒண்மையும் நிறையும் ஒங்கிய ஒளியும் பெண்மையும் பெருமையும் பிறவும் உடைமையின் மகளிரைக் கண்ணகன் ஞாலத்துப் பெண்ணருங்கலம் எனப் பெருமைப்படுத்துவார் கொங்குவேள். உலாவைக் கண்டு நிறையழிந்தவர் பரத்தையார் மட்டுமே என்று ஒழுக்கவரம்பிட்டுள்ளார் நம் கொங்குவேள். இதனை, 'ஞாலத்திரியா நன்னிறைத் திண்கோள் உத்தம மகளிர் ஒழிய மற்றைக் கன்னியர்' எனத் தம் நூலுள் இயம்பியமை எண்ணி மகிழ்த்தக்கதாகும்.

மாணக்கியர்

மகளிர்கல்வி பயிலுங்காலத்தில் பெறும் பெயர் மாணக்கியர் என்பது. கழகக்காலம் முதலே தமிழகத்தில் பெண் கல்வி சிறப்புற்றிருந்தது. அது கொங்குவேள் காலத்திலும் கொங்கு நாட்டில் சிறந்திருந்தது என்பதை

'மகள்மாணக்கி வணங்கு நும்மென'-எனவும் 'நின், மாணக்கியை எம்மன்னவன் அருளால்' எனவும்,

'மாணக் காட்டுநின் மாணக்கியரேம்'— எனவும் வரும் இனிய தொடர்களால் அறிய முடிகிறது.

களவியல் வாழ்வு

தமிழர் கண்ட பொருள் செறிந்த பொருளியல் வாழ்க்கையின் முதற்பகுதி 'அருந்தவர்க் காயினும் திருந்துமுகம்

இறைஞ்சாது செங்கதிர் விரும்பும் பைங்கொடி நெருஞ்சிப் பொன்புனை மலரின் புகற்சி பால வெறுத்த வேட்கை தாமுளஞ் சிறப்பக் காதலர்க் கவாஅவும் காம நோக்கம் எனக் கவினுறக் காட்டியமை கருத்தத்தக்கது

மேலும் இவர்தம் இயல்பினை ஈன்றோர் மாட்டும் எதிர்முகம் நோக்காது, மான் றேங்கு ஊறும் மம்மர் நோக்கினர், என்பதைக் கொங்கு நிலத்தில் கண்டு கூறியுள்ளார்.

கற்பியல் வாழ்வு

களவியல் என்னும் காதல் வாழ்வு முடிந்துநெஞ்சுதனை அவிழ்ந்த புணர்ச்சிக்கும், இல்லறப் பாங்கிற்கும் இடம்தரும் ஏற்றமுடையது கற்பியல் வாழ்வு. இவ்வாழ்வையுற்ற மகளிர் இயம்பும் சொற்கள் எல்லாம் வரும் துன்பங்களை நீக்கும் மருந்திற்கிணையானது. இதனை, மாதர் நுதலிய மருந்தியற் கிளவி எனச் சுட்டுகின்றார் கொங்குவேள்.

கற்பியலில் ஊடல் மிக்கவழி கூடல் இன்பம் கிட்டாது. எனவே காமம் பதனழியாது உணர்ந்து கூட வேண்டிய மாண்பு மகளிர்க்கு உரியது. மகளிர் தம் அழகாலும் சாதலாலும் கூடப் பதனழியாது பேணுவதை

‘உணர்ப்புள் ன்றுத்த ஊடல் அமிர்த்தத்துப் புணர்ப்புள் ன்றுத்த புரைபதம் பேணும் காமக் காரிகைக் காதன் மகளிர் எனக் காட்டுகின்றார்.

கற்பியலில் மகளிர் மங்கலமனைமாட்சியாய்த் திகழ்ந்து நன்கல நன்மக்களைப் பெற்று, அவர்களுக்குப் பாற்சோறுட்டி வளர்க்கும் கொங்கு மகளிரின் தன்மையினை ‘சுரைபொழி தீம்பால் நு ரை தெளித் தாற்றிச் சுடர் பொன் வள்ளத்து மடல் விரல் தாங்கி, மதலை மாடத்து மாண்குழை மகளிர்’ எனக் காட்டியுள்ளமை கருத்த தக்கது.

கற்பு

மகளிரின் கற்பு மாண்பினைக் கொங்கு வேள், வள்ளுவர் வழி நின்று வழங்கிய கருத்துக்கள் பல. அவற்றில் சில பின்வருமாறு: ‘இன்றையன்றியும் தொன்று வழி வந்த குன்றக்கற்பு, என்பது ஒன்று. அடுத்து ‘விழுத்தகைத் தெய்வம் வழத்தா மரபிற்று ஆர்ப்பொலி மேனிக் கூர்ப்பணங்கு ஒடுக்கிய மண்டு தணித்தோள் மாசின் மகளிர் எனவும், ‘கையதுவீழினும் கணவனல்லது, தெய்வமறியாத் தேர்ந்துணர் காட்சிப்படிவக் கற்பு, எனவும், வழங்குதல் காண்க.

‘இம்மை மாறி மறுமை யாயினும், நீயாகியரெங் கணவன்’ என்னுங் குறுந்தொகை நறுங்கருத்திற்கு ஏற்ப அழித்துப் பிறந்தாயினும் எய்துதல் வலித்தனென் செய்வது கேளெனத் தெய்வமாதர் திட்பம் எனக் காட்டியுள்ளமை உணர்ந்து மகிழத் தக்கது.

மேலும், கற்பானது வள்ளுவர் வகுத்துரைத்த வண்ணம் சிறை காக்க முடியாத செம்மையுடையது என்பதை, ‘அருங்கடம் பூண்ட அவிசாக் காதலொடு, பயந்தினி தொடுத்த படைப் பெருங்கற்பு எனக் கற்பின் பொற்பைக் காட்டியுள்ளார்.

ஊராண் மகளிர்

மனம் பொருந்தி உரையாடும் மக்கள் நலனமைப்பு ஆய்வுக் கூட்டத்தில் மகளிரும் பங்கு கொண்டுள்ளனர். இவ்வாயில் உரையாடும் போது பறவை, விலங்கு முதலான உயிர்களின் ஆண்பாற் பெயர்களை வழிப் படக் கூறினாலும் கூட அது கேட்டு நாணம் ‘ஒழுக்கம் மிகுந்த ஊராண் மகளிர்’ பற்றி உரைத்துள்ளார் கொங்குவேள்.

பட்டம் பெற்ற பைங்கொடியர்

எட்டி, காவிதி என்னும் பட்டங்கள் அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டன. ஆயின் மகளிரும் அப்பட்டங்களைப் பெற்ற செய்தியைக் கொங்குவேள் குறிப்பிட்டுள்ளார். வணிகச் சிறப்பிற்காக வழங்கப்படுவது எட்டிப்பட்டம். உழுந்தொழில் வழி ஆற்றும் உயர்விற்காக வழங்கப்படுவது காவிதி பட்டம்.

இன்றைக்கும் கூட தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளைவிட கொங்கு நாட்டில் தான் மகளிர் இவ்விரு தொழில்களிலும் மிகுதியாக ஈடுபட்டுள்ளதைக் காணலாம். எனவே அன்றைக்கே

‘கோலச் செய்கை வாலணிப் பொலிந்த எட்டி காவிதிப் பட்டந் தாங்கிய,

மயிலியன் மாதர்’

எனக்கொங்குவேள் கூறியதில்வியப்பென்ன?

மேலும், இப்பட்டத்திற்கு அடையாளமாக மன்னன் பொன்னுலான கண்ணியினை வழங்குவதையும், அதனை அம்மகளிர் அணிந்து கொள்வதையும் ‘செண்ணை

மமைந்த செம்பொற் பட்டத்து, வண்ண மணியொடு முத்திடைய விரைஇய, கண்ணி நெற்றிக் காவிதி மகளிர்' என்றும்; கை வீணைக் கண்ணி கவின்பெறச் சூட்டி என்றும் காட்டியமை காணத்தக்கதாகும்.

பெண்ணுலகு

'ஆடவருக்குப் பெண்டிரின் மிக்கப் பெரும் பொருளின்மையின் உயிரென மதிக்கப்படுவது உரிமை மகளிரே' என்றனரத்த கொங்கு வேள் பெண்ணுலகுபற்றிச் சில செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆரவல்லி, சூரவல்லி என்னும் பெண்ணரசிகள் பற்றி வரலாற்றில் அறிகின்றோம். ஆயின் இவர்களை வரலாற்று மகளிராக நம்பியதில்லை. இப்போது இவர்கள் வாழ்ந்த கோட்டைகள் கொங்கு நாட்டில் பவானி அணைக்கட்டு, தாளவாடி ஆகிய பகுதிகளில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இதற்குப் பெண்ணரசிகள் ஆட்சிபுரிந்த கொங்கு நாட்டில் வாழ்ந்த கொங்குவேள் இவர் தம் ஆட்சிப்பகுதியைப் பெண்ணுலகு என்று போற்றியுள்ளார்,

'எண்ண லாகத்து பெண்ணுலகு'

'விண்ணுறைத் தேவரும் விழையும் போகத்து, பெண்ணுறை யுலகம்'

'பொன்னியற் புரசையோர் பெண்ணுறை பூமிபொன்னியற் புரிசையோரையும், இன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புரிசையையும் (கோட்டையும்) ஆய்ந்து உண்மை காண வேண்டியது அடுத்துள்ள அரும்பணியாகும்.

சில பழக்க வழக்கங்கள்

கொங்கு நாட்டு மகளிரிடம் மட்டுமே காணப்படும் பழக்க வழக்கங்கள்கில, அவை பற்றிக் கொங்குவேள் காட்டியவற்றுள் ஒன்றிரண்டை சுண்டு காண்போம். தலைக்கு ஒருவகை மண் தேய்த்துக் குளிக்கும்வழக்கம் இங்கு உள்ளது. இன்றும் கொங்கு நாட்டுச்

சிற்றூர்ப்புறங்களில் இவ்வழக்கம் உண்டு. இதனைக் 'கூந்தல் நறுமண் சாந்தொடு கொண்டு, எனக்கூறியுள்ளார். இந்த நறுமண் கோவையிலிருந்து பாலக்காடு செல் பகுதியில் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் எனச் சிற்றூர் முதியவர்கள் கூறக் கேட்டுள்ளோன்.

குறுந்தொகைப் பாடலும் இதுபற்றி 'கூழைக்கு ஏர்மண் கொணர்கம்' எனக் கூறுவதும் நோக்கத் தக்கது. மேலும், மணநெய் தேய்த்து, கூந்தலில் ஆனைந்து தெளித்து நீரில் மூழ்கி, ஆவரம்பூவும் அறுகம்புல்லும் தலையில் செருகிக் கொட்டி மடித்த பட்டுடையை அணிந்த கொங்கு மகளிரின் மங்கலப் பாங்கையும் பெருங்கதை அருமையாய்க் கூறுகிறது.

நெற்கதிரை மகளிர் அணிகலன் போலச் சூடும் வழக்கமும் கூறப்படுகிறது. இள மகளிர் மணற்குன்றேறி மணலை அள்ளி 'முலைக்கச் சிளமுலை முகத்திரை அப்பி' குரவையாடிய வழக்கமும் கூறப்பட்டுள்ளது. மகளிர் சென்ற வண்டிகளை மகளிரே ஓட்டிச் சென்ற வழக்கம் மாண்புறக் காட்டப்பட்டுள்ளது,

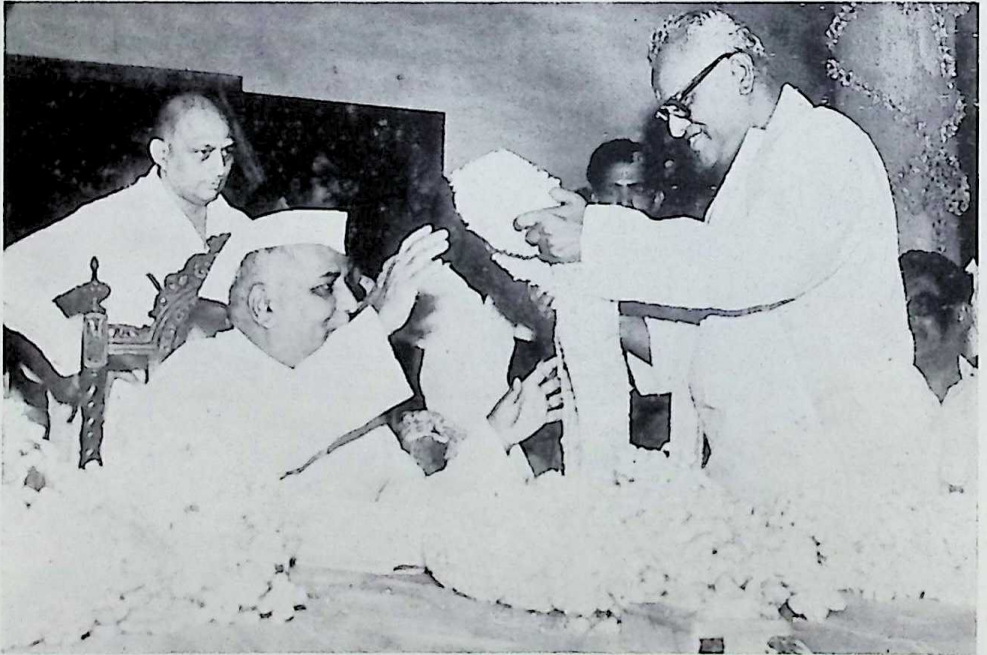
இம்மட்டோ? இன்றும் கொங்கு வேளாளர் நடத்தும் திருமண முறையினையும் கொங்குவேள், பெருங்கதையின் இரண்டாங் காண்டத்தின் 3,4,5,6,7 ஆம் காதைகளில் கூறியுள்ளார். மேலும் நாலாம் காண்டத்தின் பத்தாம் காதையிலும் இதுபற்றிய சில செய்திகளை அறியலாம்.

முடிவுரை :

இவ்வண்ணம் கொங்கு நாட்டு மகளிரின் தனித்தன்மைகள் பலவற்றைப் பெருங்கதை விளக்குவதால் கொங்குவேள் காட்டிய கொழுமைசால் மகளிரெல்லாம் கொங்கு நாட்டு மகளிரே. □

கள்ளிப்பட்டி விழாவில் அமைச்சர் சி. எஸ். அவர்களை வரவேற்கின்றார்

கூகலூர் காந்தி கல்வி நிலையக் கலையரங்குத் திறப்பு விழாவின் போது
மத்திய அமைச்சர் சவானுக்கு மாபயிடுகிறார்

பொன்னாடை

கள்ளிப்பட்டி அரசு உயர் பள்ளி க. கு. கோவின் கடும் முயற்சியால்
உருவானது அதன் புதிய கட்டிடத் திறப்பு விழாவின் போது
அமைச்சர் பக்தவத்சலம் க. கு. கோ. சேவையைப்
பாராட்டி பொன்னாடை போர்த்துகிறார்

ஆர். சண்முகசுந்தரம் நாவல்களில்

கொங்குச் சமுதாயக் குடும்பச் சிக்கல்கள்.

✻ இர. கர. மாணிக்கம்

உலகக் கோளத்தின் பல்வேறு நாடுகளில் தோன்றிய விடுதலை யுணர்வு, தொழிற்புரட்சி கல்வி வளர்ச்சி ஆகியன பத்தொன்பது இருபதாம் நூற்றாண்டுகளை மறுமலர்ச்சி நூற்றாண்டுகளாக உருவாக்கின. வாழ்வின் தாக்கம், போக்கு இவையே இலக்கியமாக மலர்தலின் இலக்கியத் துறைகளிலும் வேகமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. எனவே பழைய புராணக்கதைகள், ராஜாராணிக் கதைகள் பாடுவதை விடுத்து பொதுமக்கள் பால் அவர்தம் வாழ்வு நிலைகள் மீது எழுத்தாளர்கள் தங்கள் பார்வையை செலுத்த முற்பட்டனர்.

தமிழக இலக்கிய வரலாறும் இப்போக்கினின்றும் பிறழ்ந்து செல்ல வில்லை. பண்டிதர்கள், சமஸ்தானங்கள், மடங்கள் ஆகியோர் கையிலிருந்த தமிழிலக்கியம் பாரதி தொடங்கிப் பாமரர் கைகளிலும் புகுந்தது. நடைமுறை வாழ்க்கை முறைகள், அதன் சிக்கல்கள் ஆகியன வற்றைத் தங்கள் படைப்பிலக்கியங்களில் கொண்டுவரும் ஆவலால் உந்தப்பட்ட ஆசிரியர்கள் அவற்றை மறுமலர்ச்சிக்காலக் கருப்பொருளாகக் கொண்டனர். அதிலும் இந்தப் புத்துலகப் புதுபார்வைக்கு—கருத்துக்களை எடுத்து மொழிவதற்கு நாவல் ஒருசிறந்த கருவியாகப் பயன்பட்டது.

மண்ணின் மணம் கமழ எழுதப்படும் வட்டார நாவல்களில், கொங்கு நாட்டின் வேளாளப் பெருங்குடிகளை மையமாக வைத்துச் சிறந்த நாவல்கள் எழுதிப் புகழ் பெற்றவர் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் அவருடைய 'தனிவழி', நாகம்மாள் ஆகிய இரண்டு நாவல்கள் காட்டும் வேளாளர்-கவுண்டர்களின் குடும்பச் சிக்கல்கள், குறைபாடுகள் இவற்றைச் சுட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் துணை நூலாக 'மூன்று அழைப்பும்' எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

கொங்கு நாட்டின் மிகுந்த வறட்சிப் பகுதியாகிய கிரனூர், ஊத்துக்குளி, சென்னிமலை ஆகியன பின்புலமாக அவரது நாவல்களில் மிளர்கின்றன.

1. 'குடி கெடுக்கும் குடி'—பொதுவான ஓர் உண்மை. கொங்கு வேளாளர் குடும்பங்களும் அதற்கு விதி விலக்கா என்ன? வறுமையால் குலத்தொழில் புரியாது மிளகாய் வணிகம் செய்யும் சென்னிமலைமாரக்காளின் கணவன் திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சும் தீயோர் உறவின்றி இருந்தவரை குடும்பத்தில் சிக்கல் இல்லை. குடியால் வணிகம் இழந்து வறுமையே முதலாகப் போக அவன் அக்குடும்பத் தலைவன், மனைவி மக்கள் என்ற பற்றுக்கூட இல்லாமல் ஒடிப் போகின்றான். இதற்குக் காரணம் தன் பெண்டு, பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையின்மையே. ஒருவேளை வணிகம் செய்யாது விவசாயம் செய்திருந்தால் அவனால் ஓட முடியாது. இருந்திருக்குமோ? தன்னம்பிக்கையில்லா இச்செயலே பல குடும்பங்களை முடித்திருக்கிறது. 'தனிவழி' இதனைக் காட்ட 'நாகம்மாளில்' இட்லி, கள் இவற்றிற்காக இருந்த நிலம் போன கெட்டியப்பனைக் காணுகிறோம் அதோடு இல்லை. அதே குடிவெறி கொண்ட கெட்டியப்பன் இன்னொரு குடும்பத் தலைவனைக் கொலை செய்யவும் துணிந்து காரியத்தையும் முடிக்கின்றான்.

2 வேளாளக் கவுண்டர் என்றாலே விவசாயம்தானா? "மானம் பார்த்தும்" பூமியில் "கிணறு வெட்டியும்" அலுத்துப் போன அவர்களுக்கு "உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை" "பதியெழு அறியாப் பண்பு" என்பன சினமூட்டும் சித்தாந்தங்கள். வயிற்றுக் கஞ்சிக்காக வேறு தொழில், பிற இடம் போதல் இவை இயற்கை அவர்களுக்கு தந்த பரிசு. கிரனூர் வண்டிக்கார நாச்சியப்பன், சென்னிமலை மிளகாய்க்காரன். மாரக்காள் புருஷன், கிரனூரிலிருந்து சிங்காநல்லூர் சென்று காவேரிமில் மேஸ்திரியான கருப்பண்ணன் இவர்களைத் 'தனிவழி' காட்டுகிறது.

இதில் "தனிவழி" குடிபெயர்தலை வரவேற்கும் பாவனையில் ஒரு புதிய சமுதாய எழுச்சியைக் காட்டுகிறது. நாகரிக வாசனை புகாத கிரனூர்ப் பத்தாம் பசலிகளின் பிரதிநிதியாகிய நாச்சியப்பன் கால் முறிந்த நிலையில் ஒண்டிப்புதூர் செல்ல வேண்டிய இக்கட்டில் தள்ளப்படுகின்றான். ஆனால் சிங்காநல்லூரில் நிரந்தரமாகத் தங்க நேர்ந்த அவனுக்கு "மில் நாகரிகம்" மனிதர்கள் வேகம், இழவு சேதி தெரிவிப்பதுபோல் தோன்றும் சங்கொலி"—இவை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத பொருள்கள் ஆனால் அவன் மகன் கிட்டானோ சுட்டிப் பயல். எனவே கூடை தூக்கும் பையனாய்ச் சேர்ந்த அவன் ஒரு லேத்து மட்டும் இருந்தால் அசுவமேத யாகமே செய்துவிடுவேன்." என்று கூறித் தொழிலதிபனாகத் துடிக்கிறான். இந்த மாறுதல்களோடு கிட்டப்பன் மிக எளிதாக ஒன்றாவது போன்று நாச்சப்பனால் ஒன்ற முடியவில்லை.

எந்தக் கிரனூர் வறுமை தன்னை விரட்டியதோ அங்கேயே சென்று அந்தச் சுழலுக் 'குத் தக்க தொழில் செய்யத் துடிக்கிறான். 'போரிங் மெஷின்' வைத்துக் குழாய்க்கிணறு தோண்ட நினைக்கும் அவன் புதிய கவுண்டர் சமுதாயத்தின் எழுச்சியாய்த் தென்படுகிறான்.

3. பொருளியல் மாற்றங்கள் சமுதாய மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன என்பது பொதுவுடமைவாதிகளின் முடிவு. பொருளியல் வாழ்வு குடும்பச்சூழல்கள், சிக்கல்கள் இவற்றிலும் பங்கு கொள்கின்றது. பட்டாச் சத்தம் கேட்டவுடன், ஊத்துக்குளிச் சந்தையிலிருந்து நாச்சப்பன் வாங்கி வரும் கடலை பொறிக்காகத் “தேமேண்ணு” காத்திருக்கும் கிரனார் கிட்டான், காவேரி மில்லின் பண நோட்டுக்களால் பாசத்திலிருந்து மெதுவாக விலகுகிறான். கூலிங்கிளாஸ் சைக்கிள், ரிஸ்ட்வாட்ச் இவற்றை வாங்க அப்பனின் அனுமதி பெறவிட்டால் கூடக் கவலையில்லை; காவேரி மில்லில் சேர்த்தி விட்ட கருப்பண மேஸ்திரியை எதிர்த்துப் பேசி வேறொரு சங்கத்தில் சேர்ந்தாலும் பரவாயில்லை; ஆனால் தான் ஓட்டிய மாட்டு வண்டியைத் தன் மகனுமா ஓட்ட வேண்டுமென்று தனக்குள்ளே கேட்டு அதை முடிவு செய்யப் பூவரம் கேட்டு அதிலும் மாரியாத்தானும், செல்லாத்தானும் முரண்பட்டுப்போக, முடிவு செய்ய முடியாமல் தவிக்கும் மசக்கவுண்டன் நாச்சப்பனுக்குத் தெரியாமலேயே, மலையக்காள் மகள் குஞ்சாள் கழுத்தில் மஞ்சக்கயிறு ஏற்றுகின்றனே அது அந்த வண்டியோட்டியை எப்படிப் பாதிக்கும்? அதுவும் சொந்தக்காரி தானாத் தாவை மாப்பிள்ளை பார்க்க வரச் சொல்லியுள்ள சூழலில்! தான் சம்பாதிக்க முடிகிறது என்ற பொருளியல் வாழ்வுதானே இந்தத் துணியைத் தந்துள்ளது?

“நாகம்மானோ,” கொழுந்தனார் கஞ்சி ஊற்றுவாரா? என்ற ஒரே கேள்வியைக் கேட்டு வயிற்றுப் பிரச்சனை காரணமாக குடும்பத்தையே குலைத்து விடுகின்றான். கிட்டான் பாசத்தைக் கொல்ல, நாகம்மாள் கொழுந்தனையே கொல்லுகிறாள்.

4. பெண்களின் நிலை இயற்கையாக—இயல்பாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பது வியத்தற்குரிய ஒன்று. குடியால் கெட்ட கணவன் பவானி ஆற்றில் முடிவைத் தேடுகிறான்.

ஆனால் குடிவெறியில் அவன் செய்த அட்டூழியங்கள் அவனது இறப்புக்குக் கூடக் கண்ணீர் சிந்தாத அளவுக்கு அவளது இதயத்தை இரும்பாக்கி இருந்தன. எனவே கணவன் இறப்பு அவளை ஒன்றும் பாதிக்கவில்லை. தன் மகள் “குஞ்சாளை” வளர்த்து வாழ்வு கொடுக்கும் வரை அவள் வாழ்வே போராட்டம்.

ஆனால் மாரியம்மன் வாண வேடிக்கையால் கணவனை இழந்த “மசப்புள்ளை” என்று வெங்கமேட்டார் வருணிக்கும் நாகம்மானோ தன் குழந்தையிடம் மாறாத அன்பு காட்டும் கொழுந்தன்—அவன் மனைவிராமாயி—இவ்விருவரும் அவளிடம் அடங்கி நடத்தல் செய்தும் குடிகாரக் கெட்டப்பனிடம் கேட்டு விடுகிறான். ஆனால் அதற்கு உடல் தினவே காரணம் எனச் சொல்ல முடியவில்லை. சின்னப்பன், அவன் மாமியார் காளியம்மாள் ஆகியோர் ஏமாற்றிச் சொத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு தன்னை நடட்டாத்தில் விட்டு விடுவார்களோ என்ற பயம். இயற்கையான பொருமைக் குணம் இவை அவளை வேறொரு துணையைத் தேடச் செய்து விட்டன. ஆனால் அதற்கு இக்குடிகாரனாகிடைக்க வேண்டும்!

5. கொங்கு வேளாளர் சமுதாயத்தின் இழிநிலை அல்லது அச்சமுதாயக் களங்கம் அல்லது முன்னேற்றத்தின் முட்டுக்கட்டை பங்காளிப் பொருமையே. ஒரே ஒரு மகன் தான் தனக்கு வாரிசு என்றாலும் தனிச்சட்டி வைக்கும் சமுதாயத்தில் அண்ணன், தம்பி கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்வது எப்படி நடக்கும்? வேளாளர் தம் பங்காளிப் பொருமையின் விளைவு “மூன்று அழைப்பு” நாவலில் சொல்லப்படுவதுபோல அமைந்து விடுகிறது.

“உங்க ஊர் இருக்கே தாராபுரம் தாலுக்கா? அடிதடி கலகத்துக்குப் பேர் போனது! வாய்ப்பேச்சு வாயிலிருக்க வெச்

சிடுவாங்க கை! கொலை செய்யறதிங்கறது
பனங்காய் சீவறதைப்போல அவுங்களுக்கு”
(பக : 136)

அந்தச் சொற்களுக்குத் தகுந்தாற்
போலத்தானே வாய்ச்சொல் வாயிலிருக்கச்
சின்னப்பன் தலை பங்காளிக் காய்ச்சலால்
சீவப்படுகிறது!

தன் நிலத்திற்கு இனமாகவும், தன்
பெருமைக்குக் குந்தகமாகவும் இருக்கும்
சின்னப்பன் நிலத்தையும், அவனையும்
தீர்த்துக்கட்ட நினைக்கும் மணியகாரருக்கு
யார்தான் துணை இருந்தால் என்ன? காரியம்
நடந்துவிடுமா? ஆனால் சின்னப்பனின்
நங்கையாகாரி, முண்டச்சி நாகம்மாள்
அதற்கு எண்ணை வார்த்ததின் விளைவுதானே
அக்குடும்பமே முடிந்து விடுகிறது.

பங்காளிக் காய்ச்சல் என்ற கொடு
மையே வேளாளக் குடும்பங்களின் சொத்துக்
களை அழிப்பதற்கும், கொலைகள் பலவற்றை
முடிப்பதற்கும் காரணமாக இருந்துள்ளது!
இக்கொடிய தன்மைக்கு அவர்களின் மசப்
போக்கிலே விளைகிற விலங்குணர்ச்சியே
காரணமாம். வெஸ்ஸக்ஸ் (Wessex) பின்
னணி கொண்ட ஹார்டியின் (Hardy) பாத்

திரங்களில் சில கூட இப்படியே சித்தரிக்கப்
படுதலைக் காணலாம்.

6. குடும்ப மானத்தைப் பெரிதாகக்
கருதும் வேளாளர் சமுதாயம் அது நீங்குங்
கால் துடிதுடிக்கின்ற செயலையும் காணலாம்
நங்கையா நாகம்மாள் சோரம் போனது
குடும்ப மானமே போலதுபோலக் கருதும்
சின்னப்பன், அதற்காக வேறொரு ஊருக்குப்
போகத் துணிகின்றான். நாகம்மாள் வில
கிடப் போவது கூடப் பெரிதில்லை; ஆனால்
அதைச் சாக்காக வைத்து அன்னியர் தலை
யிடுவதைப் பொறுக்க முடியவில்லை. ஆனால்
அதற்குள் கெட்டிப்பன் குடிவெறியில்
சின்னப்பனைக் கொலை செய்துவிடுகிறானே!
“போகிற வயசா?” அவனுக்கு.

வட்டார நாவல்களின் தனிப்பண்பு
உள்ளதை அப்படியே படைத்தல்; சிறுசிறு
நுணுக்கமான வருணனைகளைக்கூட விடாமல்
கூறுதல்; அந்தந்த மண்ணின் மனம் கமழச்
செய்தல் ஆகியன. ஆர். சண்முகசுந்தரம்
இவ்வகைகளில் பெருவெற்றி பெறுகின்றார்.
ஆனால் அவரது இந்த இரு நாவல்களிலும்
சிக்கலைச் சுட்டிக் காட்டிய அளவுக்கு அவர்
விடைகளை- விடிவுகளைக் கூறியுள்ளாரா
என்பது ஐயமே!

கொங்கு நாட்டு நீதி

கொலை செய்தவர்கட்குத் தண்டனை உண்டு. தலை விலையாகக் கொடுத்து
விடுவது தான் அது! (துக்கு) ஆனால் தீமை புரிந்தாரைக் கொன்றாலோ, படுகாயப்படுத்த
தினாலோ தண்டனை தலைவிலை இல்லை, இதைக் கூறுவது ஈரோடு அருகே உள்ள
சாத்தம்பூர் வல்லாள ஈசுவரக் கல்வெட்டு இதோ வாசகம்!

...“அழிபிழை அநியாயம் செய்தாரை வெட்டுதல் குத்துதல் செய்தால் அவனுக்குத்
தண்டந் தலைவிலையில்லையாக இப்படிக்கமைந்திக்கல் வெட்டிக் குடுத்தோம்.....”

கோய் கம்பன் வீழா

வரவேற்புரை நல்கும் இலக்கியப் பணி

சி. கே. கே. மணிவிழாவில் க. கு. கோ.

பாலைவனத்தில் நீருற்றைக் காண்பது போல், இதய வறட்சி மிகுந்த நம் சமுதாயத்தில் ஈரக் கசிவுடையவர்களைக் காண்கின்றோம். க. கு. கோ. அவர்கள் உயர்ந்த பதவிகளைப் பெற்றிருந்த போது பழுத்தமரம் நாடிவரும் பறவைகள் போல் வந்து பயன்பெற்றுப் பின் மறந்தவர் போல் அல்லாமல் எப்போதும் மாறாத அன்பு செலுத்தியவர் அமரர் சி. கே. கே; க. கு. கோ. வின் வாழ்விலும் வளர்ச்சியிலும் உண்மையான நாட்டங்கொண்ட உத்தமர். தமக்கு வந்த பதவியைக் கூடத் தம் நண்பருக்கே விட்டுக் கொடுத்த அந்தத் தியாகச் செம்மலை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து போற்றி வணங்குகின்றோம்.

கோவைக் கோட்டையில் ஒரு அரசுத் தலைவன் இருந்தான். அவன் பெயர் வயலாளர். தலைமுறை தலைமுறையாக ஆட்சிக்கு வந்த அவன் 20-ஆம் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன். கோவை நகரின் தெய்வமாகிய கோணியம்மன் கோவில் கோட்டையின் வடக்கு வாயிலாகவும், காவல் தெய்வமாகவும் விளங்கியது. கோவை நகரம் பல காலம் பாண்டியர் கீழ் இருந்தது. பிற்காலத்தில் இது மைசூரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. ஐதர் அலியின் ஆட்சிக் காலத்தில் 'மாதன்னா' என்பவன் இங்கு அதிகாரியாக இருந்தான். அவன் காலத்தில் கோட்டை பழுது பார்க்கப்பட்டு விரிவாக்கப்பட்டது. புக்கானன் பார்வையிட்ட போது ஆங்கிலப் படை முகாமாகப் பயன் படுத்தப்பட்டு வந்தது. அண்மைக் காலப் போர்களால் கோட்டை மிகவும் பழுதடைந்திருந்தது. இக் கோட்டைக்குள் ஈகவரன் கோயில் ஒன்று உள்ளது.

கோவை நகரில் சுமார் 2,000 வீடுகள் இருந்தன என்று புக்கானன் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நகரின் முக்கிய வீதியில் திப்பு சுல்தான் கட்டிய மகுதி உள்ளது. திப்பு சுல்தான் கோவைக்கு வரும் போதெல்லாம் இந்த மகுதியில் தங்கிச் செல்வது வழக்கம். புக்கானன் கோவைக்கு அருகில் இருக்கும் புகழ் பெற்ற பேரூர்க் கோயிலுக்குச் சென்று வருகிறார். கோவிலைப் பாண்டிய மன்னர் கட்டினார் என்று குறிப்பிடுகின்றார். மானியமாக மிகப் பெரும் அளவில் நிலங்களும் பணமும் கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தன. புக்கானன் பார்வையிடும் சமயம் கோயில் வருமானம் குறைவாகவே இருந்தது. திப்பு சுல்தான் தனது பேரரசில் மூன்று முக்கிய இந்துக் கோயில்களுக்கு உதவியளித்து ஆதரித்தான் என அறிகிறோம். அவற்றில் ஒன்று பேரூர்ச் சிவன் கோயில் மற்ற இரண்டு கோயில்கள் சீரங்கப் பட்டணத்தில் ஒன்றும், மெயில் கோட்டையில் (Mail Cota) ஒன்றும் இருந்தன. நொய்யல் நதி கோவையில் தெற்கு எல்லையாக அமைந்துள்ளது. இதனால் கோவை நகரின் தெற்குப் பகுதி செழிப்பு மிக்கதாக உள்ளது.

அப்போதே கோவை நகரம் செழிப்புமிக்கதாக விளங்கியுள்ளது. கோவை நகரில் புகழ் பெற்ற மஸ்லின் துணி நெய்யப்பட்டது. நெசவுத் தொழில் மிகப் புகழ் பெற்ற தொழிலாக இங்கு நெய்யப்பட்டது. ஆயினும் இங்கு விளைந்த பருத்தி பிற மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.

அவிநாசியில் டிக்கானன் (2-11-1800)

அவிநாசி ஒரு தாலூக்காவின் தலைநகர். இங்கு விளையும் மிக முக்கியமான பொருள் கொள்ளு ஆகும். பனை மரங்கள் குழந்தைகாட்டுப்பகுதி எழில் மிக்கதாக உள்ளது. ஊரின் தெற்குப்பகுதிகளில் இரண்டு பெரிய ஏரிகள் உள்ளன. மழைக் காலங்களில் இவ்வேரிகளில் நீரைத் தேக்கி வைத்து பயிர்ந்தொழிலுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். புக்கானன் அவிநாசிக் கிராமத்திற்கு வந்தபோது மொத்தம் 50 வீடுகள் இருந்தன. இவ்வீடுகளும் வசிக்கும் குடும்பங்களும் அவிநாசி

யப்பர் கோயிலுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள். மக்களின் முக்கிய தொழில் ஆடு வளர்த்தல்.

டிக்கானன் கண்ட திருப்பூர் (3-11-1800)

அவிநாசியிலிருந்து திருப்பூர் வரை வழியில் உள்ள வீடுகள் அழிந்த நிலையில் உள்ளன. திருப்பூரில் நொய்யலாறு பாய்கிறது. ஆனால் பவானியைப் போலப் பயன்படவில்லை என்று புக்கானன் எழுதியுள்ளார். திருப்பூர்க் கிராமத்தில் 300 வீடுகள் இருந்தன. இங்கு வாரச் சந்தை மிகச் சிறப்பாக விளங்கியது. திருப்பூர் அருகே 'பாலார்' என்னுமிடத்தில் ஒரு கோட்டை இருந்தது. அக் கோட்டையில் 30 வீடுகள் இருந்தன. தாலூக்கா அலுவலகம் அங்கே இருந்தது. விஜயநகர அளவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

சென்னிமலைப் பயணம் (5-11-1800)

இங்கு புகழ் பெற்ற இரும்புத் தொழிற்சாலை இருந்தது. பழங்காலத் தொட்டுத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் இரும்புத் தொழில் செய்து வந்தனர். இரும்பு உலை திறந்த வெளியில் கட்டப்பட்டிருந்தது. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட இரும்பு நாட்டின் பல பாகங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு இரும்புக் கருவிகள் செய்யப்பட்டன. இத்தொழிலைச் சென்னிமலையில் உழவர்களே செய்து வந்தனர் என்று புக்கானன் குறிப்பிடுகின்றார். இவர்கள் மழைக்காலத்தில் அருகிலிருக்கும் மலைகளிலிருந்து அடித்துக் கொண்டு வரும் (இரும்புத் தாது) கருமணலைச் சேகரிப்பர். அறுவடைக் காலம் முடிந்ததும் மீண்டும் விதைக்கும் காலம் வரை உள்ள இடைப்பட்ட காலம் மூன்று மாதங்களில் இரும்பு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டனர். இதனால் மக்களுக்கு அதிக வருவாய் கிடைத்தது. முப்பதில் ஒரு பாகம் வரியாக அரசுக்குச் செலுத்தினர். அதற்கு ஈடாக அவர்கள் உபயோகிக்கும் எரிபொருள்களை அருகிலிருக்கும் காடுகளிலிருந்து சேகரிக்கும் உரிமையை அவர்கட்கு அரசு அளித்திருந்தது. திப்பு சுல்தான் காலத்தில் 200 வீடுகளும் புக்கானன் பார்க்கும் போது 125 வீடுகளும் சென்னிமலையில் இருந்தன.

புக்கானன் பார்த்த பெருந்துறை (6-11-1800)

சென்னிமலையிலிருந்து பெருந்துறை வரும் வழியில் வறட்சி மிக்கதாகக் காட்டு நிலங்கள் இருந்தன. செல்லும் வழியில் ஒரு கிராமம் அழிந்த நிலையில் இருந்தது. பெருந்துறையில் நெசவுத் தொழில் நடைபெற்றது. 118 வீடுகள் இருந்தன. மண் கோட்டை ஒன்று இருந்தது. அங்கு வீடுகள் இல்லை. பல வீடுகள் அழிந்துள்ளன. சிவன் கோயில் ஒன்று உள்ளது. அதற்கு மிக அளவில் நிலங்கள் மானியமாக விடப்பட்டிருந்தது. இவ் வூரில் முகமதியர்களும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் இந்துக்களுடன் ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றனர்.

அன்றைய ஈரோடும் புக்கானனும்

ஈரோட்டில் ஒரு பெரிய மண்கோட்டை உள்ளது. ஆங்கிலப்படை யின் பிரிவு ஒன்று இருந்தது. அவர்களில் பலர் திப்புவிடம் பணியாற்றியவர்கள். பல வீடுகள் ஈரோட்டில் அழிந்திருந்தது. திப்பு சுல்தான் காலத்தில் 3000 வீடுகள் இருந்தன. புக்கானன் வந்த போது 400 வீடுகள் தான் இருந்தன. ஈரோடு கொங்கு நாட்டின் நடுவே இருந்ததால் இராணுவ முகாமிற்கு ஏற்றதாகக் கருதப்பட்டது. இங்கு முக்கியத் தொழில் நெசவு ஆகும். 2050 பேர் இங்கு நெசவு நெய்தனர்.

புக்கானன் ஈரோட்டிலிருந்து பவானி, அந்தியூர் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று விட்டு கொங்கு நாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகட்குச் செல்கிறார். கொங்குநாடு ரோமானியத்தொடர்பு கொண்டிருந்ததைப் புக்கானன்

கூறுகின்றார். இவர் கோவையில் இருந்த போது திரு. ஹர்டிஸ் இவருக்கு ரோமானியக் காசுகள் இரண்டு அளித்தார். இரண்டு காசுகளும் இரண்டு வகையானவை.

ஒரு காசில் Ceasar/Augustus/Divi Filius Patriae என ரோமானிய மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதன் மறுபக்கம் இரு ரோமானியர் இரண்டு எருமைகளுடன் நின்றுகொண்டிருக்கும் காட்சி பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. மத்தியில் ஒரு ஈட்டி பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் Augustus Filio / Consule / Desic / Princivvent என்ற சொற்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. உருவங்களுக்குக் கீழே Caesarie என்ற சொல் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

இரண்டாம் வகைக் காசில் ஒருபக்கம் Tiberius Caesar Divi / Augusti Filius Augustus என்ற சொற்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. மறுபக்கம் ரோமானியப் படை வீரன் உட்கார்ந்த நிலையில் ஒரு கையில் ஈட்டி ஒன்றையும் மறுகையில் மரக்கிளை ஒன்றையும் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். உருவத்தின் கீழே DONTFLEX MAXIMUS என்ற சொற்கள் ரோமானிய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவைகளைப் பற்றி விரிவாகப் புக்கானன் எழுதியுள்ளார்.

புக்கானன் இன்னும் பல குறிப்புக்கள் கொங்கு நாட்டு ஊர்கள் பற்றி எழுதியுள்ளார். அவை கொங்கு நாட்டின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கை நிலைகளை நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

கொங்குத் தமிழ்

மரியாதை நிறைந்த தமிழ், பாசம் தொனிக்கும் தமிழ். சென்னைத் தமிழின் வாப்பா, போப்பா போன்ற எடுபிடித்தொனிகள் இல்லாத தமிழ்.

— நா. பா.

சங்ககாலக் கொங்கு நாட்டும் புலவர்கள்

* டாக்டர் க. வெள்ளிமலை

‘விண்ணோர் மதித்திட வாழ்வு தழைத்திட நீள்கொங்கு மண்டலமே’ என்று கொங்கு மண்டல சதகத்தில் சிறப்பித்துக் கூறப் பெறும் கொங்கு நன்னாட்டில் சங்ககாலத் தொட்டு இன்று வரை சொல்லே ருழவர் பலர் தோன்றியுள்ளனர்; தமிழிலே பல இலக்கியங்களைப் படைத்துத் தமிழர் தம் நெஞ்சக் கழனிகளில் கருத்து வித்துக்களைத் தூவியுள்ளனர். அவர்களுள் காப்பியங்களைச் செய்தார் சிலர்; சங்கப் பணுவல் களைப் பாடினர் ஒரு சிலர்; இலக்கியம் கண்டதற்கான இலக்கணங்களை வகுத்தார் மிகச் சிலர். அவருள் சங்ககாலப் புலவர்களைக் குறிக்க ஈண்டு எழுத முற்படுகிறேன்.

அரசப் புலவர்கள்

கொங்கு நாட்டை அரசோச்சி வந்த நீள்நில வேந்தர் சிலரும் அறிவுநலஞ் சான்ற பாவேந்தராகப் புகழ்க் கொடி நாட்டியுள்ளார்.

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

இவர் சேர மன்னர். கொற்றவன் என்பதற்காகவா இவனுக்குப் புகழ்! இல்லை. கற்றவர் என்பதால் தான் புகழ் மேம்பட வாழ்ந்தார். கற்றோர் ஏத்தும் கவித்தொகையில் பாலைக்கவி பாடியவர் இவரே. பாலைத் திணையின் இயல்பைக் கேட்டார்ப் பிணிக்குமாறு பாடுதலில் வல்லார் ஆதலின் இவர் ‘பாலைபாடிய’ என்னும் அடைமொழி பெற்றார். இவரது சிறப்பைப் பேய் மகள் இளவெயினி பாடியுள்ளார். ‘தண் பொருதைப் புனல் பாயும் விண்பொரு புகழ் விறல்வஞ்சிப் பாடல் சான்ற விறல் வேந்தனும்மே’ என்று அவர் தம் வஞ்சியையும் புலவர் பாடுஞ் சிறப்புடை மன்னனையும் புறநானூற்றில் அப்புலவர் பாராட்டுகிறார்.

பெருங்கோ பாடிய ‘பாலைக் கவி’ உவமைகளுக்கு நிலைக்களமாக உள்ளது.

‘காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றெருத்தல்
யாழ்வரைத் தங்கி யாங்கு’

‘யாழினும் நிலையில்லாப் பொருள்’ போன்ற
பல உவமைகள் நம் நெஞ்சைக் கொள்ளை
கொள்கின்றன.

‘தாம்,
கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர்
துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர்
வவ்வலின்
புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொள் ஆரிடை’

என்று பாலை நிலத்தின் கொடுமையை நெஞ்சு
அஞ்சி நடுங்குமாறு வடித்துள்ளார். மேலும்,
‘வீறல் மலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரம்
தூறதத் பட்ட ஆறு மயங்கு அருஞ்சுரம்’
எனப் பாலைத் தன்மை காட்டப்படுகிறது.

36 பாடல்களைக் கொண்ட பாலைக் கலி
யில் பறவை, விலங்குகளின், அன்பைக்
காட்டிப் பகுத்தறிவுள்ள மனிதர் அவ்
அன்பைக் கைக் கொள்ளாதது ஏன் எனக்
கேட்கிறார்.

‘துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிநெனவும்
உரைத்தனரே’

என்னும் தொடர்களில் களிநு தன் பிடியிடம்
காட்டும் அன்பை வரைகிறார்.

மேலும், கவிஞர் பாரதக் கதை நிகழ்ச்சி
களை ஏற்ற இடங்களில் அமைத்து இலக்கியச்
சுவை கூட்டியுள்ளார். இக் கலியில் வாழ்வின்
உண்மைகள் அழகுபடக் காட்டப் பெற்
றுள்ளன. ‘பொருள்தான், பழனியை மருங்
கின் பெயர்பு பெயர்பு உறையும்’, ‘சென்றோர்
முகப்பப் பொருளும் கிடவாது’ என்பன
போன்ற உண்மைகள் என்றும் நெஞ்சில்
நிழலாடுவனவே.

புகழூர்க் கல்வெட்டில் ‘கோ ஆ த ன்
செல்விரும்பொறைமகன் பெருங்கடுங்கோன்’
என்று வருகிறது. செல்விரும்பொறையே
7-ஆம் பத்தில் பாடப் பெறும் செல்வக் கடுங்
கோ வாழியாதன் ஆவன். அவன் மகனே
பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ என்பவன்.

இரும்பிடர்த் தலையார்

இவர் சோழன் கரிகாலனின் அம்மான் ;
அவனுக்கு உசாத் துணையாக இருந்து அசாத்
தணித்தவர், பிடர்த்தலையைச் சேர்ந்த இவர்
வேண்டு உடையாரின் குல முதல்வராம்.
‘பெருங்கை யானை இரும்பிடர்த் தலையிருந்து’
என்று யானைத் தலையை இரும்பிடர்த் தலை
என்று குறிப்பிட்டமையால் அவருக்கு இப்
பெயர் அமைந்திருக்கலாம் என்றும் கூறுவர்.
இப் புலவர் பாண்டியன் கருங்கையொள்வான்
பெரும் பெயர் வழதியைப் புறத்தில் பாடி
யுள்ளார். ‘நிலம் பெயரினும் தின்சொல்
பெயரல்’ என்னும்,

‘முன்னம் முகத்தின் உணர்ந்து அவர்
இன்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே’

என்னும் அப் பஞ்சவனைக் கவி பாடிப் பெருமை
செய்துள்ளார்.

சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை

இவர் சேர அரசர்; சோழன் செங்
கண்ணானோடு போர் செய்து தோற்றமையால்
குட வாயிற் கோட்டச் சிறையில் அவதிப்
பட்டார். இவ் வீரரை விடுவிக்கவே பொய்கை
யார் ‘களவழி நாற்பது’ பாடினார். ஆனால்
ஐயகோ உருத்து வந்தாட்டும் விதிக்கு அவர்
இறையானார். வீரமானம் மிக்க இவர் பாடிய
பாடல் புறநானூற்றில் முதுமொழிக் காஞ்சி
பற்றியது. இப் பாடல் விலங்கு நீர்மை
கொண்ட மாந்தரின் நெஞ்சக் கண் கலையும்
உருக வைக்கும் ‘தொடர்ப்படு குமலியின்
இடர்ப்படுத்து இரீதியு’ என்று நாயினும்
கடைப்பட்ட தம் நிலையைப் பேயும் இரங்கு
மாறு கண்ணீரால் தீட்டியுள்ளார்.

மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோ; பாலை
பாடிய பெருங்கடுங்கோவின் இளவலே இவர்
என்பர். இவர் மருதத்தினையை எழிலுறப்
பாடினமையால் இவ் அடைமொழியால் இவர்
அழைக்கப் பெறுகின்றார். இவர் பாடிய
பாடல்களாக அகநானூற்றில் இரண்டும்
(96, 176) நற்றிணையில் ஒன்றும் கிடைத்
துள்ளன. தோழி தலைவனை வாயில் மறுத்துப்
பாடியதாக நெடுந்தொகை காட்டுகிறது.

“நிலம்பக வீழ்ந்த வேர்முதிர் கிழங்கின்,
களிற்றுச் செவியன்ன பாசடை மருங்கில்’

என்று இயற்கையை இனிதுற வருணிக்
கின்றார் (அக. 176) புலவர். ‘நெடுங்கண்
ஈர்ஞெண்டு வெண்குருகிற்கு அஞ்சி இருஞ்
சேற்று அள்ளலிடத்துச் செறியும்’ என்று நீர்
வளம் சித்திரிக்கப் பெறுகிறது. ‘புல்லுளைக்
குடுமிப் புதல்வன்’ எனக் குழந்தையின்

குடுமித் தன்மையை எழுதுகிறார். மகளைச்
சொல்லி அவளுக்குத் தந்தை இவர்’ என்று
சொல்லும் பாங்கு பெண்மையை உயர்த்துவ
தன்றோ! இதை ‘மாமை அஃதை தந்தை’
என்னும் தொடர்களால் (நற் 50) அறியலாம்.
தலைவன், பெண் வடிவு பூண்டு மகளிரோடு
சேர்ந்து துணங்கையாடும் செய்தி ‘விழுவயத்
துணங்கை தழுஉகம் செல்ல’ என்னும்
தொடர்களால் அறியக்கிடக்கிறது.

சோழர் காலப் பெருவழி

கோவை அருகில் சுண்டக்காழுத்தூர் பச்சப்பாழி அருகே
ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட பெருவழியும் அதைக் குறித்த கல்
வெட்டும் உள்ளது. இந்தியாவில் பழங்காலத்துப் பெருவழியும்
அதுபற்றிய கல்வெட்டும் பற்றிய செய்தியால் இதுவே பழமை
யானதாகும்.

தமிழ் எழுத்து :

ஸ்வஸ்த இராசகேசரிப் பெருவழி

வட்டெழுத்து :

ஸ்வஸ்தஸ்ரீ இராசகேசரிப் பெருவழி

திருநீழலைப் பன்னா டிருஞ்சிருந் தமைப்ப

ஒரு நீழலைப் பயங்களைப் பொங்கு-இருநீழல்நல்

வாழியர் கோச்சோழன் வளங்கா விரிநாடன்

கோழியர்கோக் கண்டராதித் தன்.

மணி விழா காணும் தமிழறிஞர்
க. கு. கோமண்டராமன் அவர்களும்
அன்னாரின் குடும்பத்தாரும் பல்லாண்டு நலமே வாழ்ந்து
தமிழ்த் தொண்டு செய்திட வாழ்த்துகிறோம் !

முப் பரம் பொருளிற்குள் முதலை, மூலத்தை,
இப் பரம் துடைத்தவர் எய்தும் இன்பத்தை
அப்பனை, அப்பினுள் அமிழ்தை, தன்னையே
ஒப்பனை, ஒப்பனை உரைக்க ஒண்ணுமோ !

— க ம ப ர்

தியேட்டர் சாந்தி

பொள்ளாச்சி

மேனேஜிங் பார்ட்னர்ஸ்

டாக்டர் எஸ். முருகையன் ★ கே. முருகேசன்

உரிமையாளர்கள் : எம். எம். எண்டர்பிரைசஸ் பொள்ளாச்சி

கொங்கின் பழம் பெரும் ஊர்கள்

* சு. வேலுச்சாமி

இன்றைய கொங்கு நாடு பண்டைய சேர நாடே. சேரருக்கும் கொங்கர் என்ற பெயரும் உண்டு. கொங்கர் என்ற சேரரால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட நாடே சேர நாடு. சங்க காலப் பிற்பகுதியில் கொங்கர் என்ற சொல் கொங்கு நாட்டு வேளாண் பெருமக்களைக் குறிக்கும் சொல்லாக வழங்குகிறது. “கொங்கர் ஆபந்தன்ன” என்பது சங்க நூற்சான்று. இன்றும் கொங்கு வேளாளர் ஆக்காத்து ஒம்பும் அரிய பண்புடையவராகத் திகழ்வதைக் காணலாம். மலைவளம், முல்லை நிலவளம் அதிகம் கொண்டது கொங்கு நாடு. பண்டைய சேர வரலாற்றை அறிய வேண்டுமானால் இன்றைய கொங்கு நாட்டு வரலாற்றை அறிந்தேயாக வேண்டும். கொங்கு நாட்டு வரலாற்றை ஒதுக்கிவிட்டுச் சேரர் வரலாற்றை எழுதப் புகுந்து இடர்ப்பட்டவர் பலர். அவர்கள் எழுதி வைத்திருக்கும் வரலாறு குறையுடையதே, சேரர்க்குப் பண்டைய தலைநகராக விளங்கியது, இன்றைய கருவூராகிய வஞ்சிமாநகரமே என்பது தமிழகத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை இயக்குநர் டாக்டர் நாகசாமி அவர்களால் நிறுவப்பட்ட ஒன்றும். பண்டைய சேர நாடாம் கொங்கு நாட்டில் சிறப்புற்று விளங்கிய ஊர்கள் சில பற்றிப் பார்ப்போம்.

கொடுமணம்

“கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி ஒக்கலொடு”

“கொடுமணம் பட்ட வினைமாண் அருங்கலம்” —பதிற்றுப் பத்து

பதிற்றுப் பத்து சேர அரசர்களைப் பற்றிக் கூறும் சங்க நூலாம். கொடுமணம் வேலைப்பாடமைந்த அணிகலன்கள் செய்யும் ஊராக இருந்திருக்கிறது.

கொடுமணம் எங்குள்ளது என்பது ஆய்வாளர்க்குப் புரியாமல் இருந்தது. பண்டைய புகழ்பெற்ற கொடுமணம் இன்று நொய்யலாற்றங்கரையில் இருக்கிறது. கொடுமணம் என 'மருவி' வழங்குகின்றது என்பதனைச் சில ஆதாரங்கள் காட்டி ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதினேன். அது பற்றியறிந்த புலவர் இராசு அவர்களிடம் அவ்வூர் சென்று வரலாமென்று அழைத்தேன். ஆனால் மூன்றாண்டுகள் அவரால் வர இயலவில்லை. தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை அலுவலர் திரு. பூங்குன்றன் அவர்களை அழைத்துச் சென்று காட்டிய போது அவ்விடம் ஆய்வுக்குரியதே என்பதை உணர்ந்தார்.

இங்கு கிடைத்தற்கரிய ரோமாபுரி மட்ட பாண்டச் சிதைவுகள், பிராமி (தமிழ்) எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட மட்டாண்டச் சிதைவுகள் கிடைத்தன. ஒன்றில் 'குதிரமலே' என்ற தொடரும்; மற்றொன்றில் "லன்கு" என்ற எழுத்துக்களும் இருந்தன.

ஆய்வுக்குத் தோண்டப்பட்ட குழியில் பழங்காலக் கட்டிடத்தின் எச்சங்கள் காணப்படுகின்றன. அது மட்டுமன்றி இரும்பினால் ஆன மண்வெட்டியும், சட்டுவமும் கிடைத்தன. இரும்பு மண்வெட்டியை இராசாயன முறையில் பரிசோதித்ததில் அது கி. மு. 500 ஆண்டுகட்கு முன்னையதாக இருக்கலாம் என்று கூறுகின்றன. சிந்து வெளி மக்கள் செம்பைப் பயன்படுத்திய காலத்துத் தமிழக மக்கள் இரும்பினைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

நுண்கருவிக் காலத்திற்குரிய கருவிகள் எண்ணற்றவை கிடைத்துள்ளன. அதுவும் மணி சங்கு வேலைகட்டுப் பயன் படுத்தப்பட்ட படிக்கதாலான கருவிகள் ஏராளமாகக் கிடைத்துள்ளன.

பழைய கொடுமணம் சுமார் முப்பது ஏக்கர் பரப்பில் அமைந்திருக்கின்றன. அப்பகுதிக்குக் கிழக்கே மாண்டவர் புதைகுழித் திட்டைகள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றில் சிலவற்றிற்கு அருகில் 20 அடி உயரமும் 10 அடி அகலமும் உள்ள பலகைக்

கற்கள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்புதை குழிகளின் அமைப்பிலிருந்து இவ்வூர் கி. மு. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாகும் என்று தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினர் கருதுகின்றனர்.

இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப் பேருதவி செய்த கொடுமணல் பெரியோர்களுக்கும் குறிப்பாக இளைஞர் தற்பணி மன்றத்தார் அதன் செயலர் கோ. இராமச்சந்திரன் B.Sc., க்கும் அருள்மிகு தங்கமன் திருப்பணிக்கு குழுச் செயலர் உயர்திரு. V. இராமசாமிக் கவுண்டர் அவர்களுக்கும் கொடுமணல் இலக்கியங்கள் அடங்கிய ஏடுகள் கொடுத்த தம்பிராட்டி பாளையம் நாச்சிமுத்துப் புலவர்க்கும் ஆய்வாளர்கள் நன்றிக் கடப்பாடு உடையவராவர்.

ஒகந்தர்

“ஏத்தல் சான்ற வியனுடை வேள்வி
ஆக்கிய பொழுதின் அறத்துறை போகி
மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவர்க்கு
ஓத்திர நெல்லின் ஒகந்தூர் ஈந்தும்”

பதிற்றுப்பத்து 7-இன் பதிகம்

ஓத்திரம் என்பது வேள்விக்குரிய நெல். இந் நெல் விளைந்த நிலத்தை செல்வக் கருங்கோவாழியாதன் கருவூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமாலுக்குத் திருவிடையாட்டமாகக் கொடுத்துள்ளான். ஓத்திரம் என்ற நெல் இன்று இராகாஸி என வழங்கப்படுகிறது. இவ்வூர் எங்குள்ளது என்பது தெரியவில்லை என்று மயிலை சீனி வேங்கடசாமி தமது கொங்கு நாட்டு வரலாற்றில் கூறுகிறார். ஆனால் ஒகந்தூர் பேச்சு வழக்கில் சிறிது உருமாறி ஒடுகந்தூர் என்றும் ஒடுவந்தூர் என்றும் இன்றும் வழங்கி வருகிறது. கருவூருக்கு வடகிழக்கில் காவிரிக்கரையிலுள்ள நெருக்கு எதிரே காவிரியின் வடகரையில் உள்ளது. சேரர்க்குரிய வஞ்சி கருவூரே என்பதற்கு இது சிறந்த சான்றாகும்.

கொல்லி

கொல் - பகுதி; 'இ' - பெண்பாற்பெயர் விருதி. கொல்பவன் என்பது பொருள். "இ" - தொழிற்பெயர் விருதியினால் கொல்லு

தல் என்பது பொருளாய் ஆகி பெயராய்ப் பொருளைக் குறிக்கும். பூச்சிகொல்லி என்ற மருந்துபற்றி அறிவோம்

சங்ககாலத்திலிருந்து இன்று வரை “கொல்லி” என்ற மலை இப்பெயருடனேயே வழங்கி வருகிறது. சேரர்க்குரிய மலையே கொல்லிதான். சேரன் கொல்லிக் காவலன் எனப்பட்டான். கொல்லிஎன்ற பெயர் தம்மைக் கண்டாரை மயக்குவிக்கும் அழகுடைய அணங்கினைக் குறிக்கின்றது. அது கொல்லிப்பாவை எனப்பட்டது. அது வாழும் மலையே கொல்லி மலையாம். சங்ககாலச் சேரநாடு மேற்கு கடற்கரைப் பகுதியேயெனில் அங்கு உள்ள வாணர்ந்த மலைகளில் ஒன்றிற்குக் காவலன் என்று சேர் அழைக்கப்படலாம் அல்லவா? எனவே சங்க சேரநாடு கிழக்கே கொல்லி முதல் மேற்கே கடற்கரை வரை பரவியிருந்தது. சேரநாட்டு எல்லை வகுக்கும் பிற்காலத் தனிப்பாடல் ஒன்றுண்டு. அது வருமாறு:

“வடக்குத் திசைப் பழனி வான்கீழ்தென் காசி குடக்குத் திசைக் கோழிக் கோடாம்—

கடற்கரையின் ஓரமோ தெற்காகும் உள்ளெண் பதின், காதம் சேரநாட் டெல்லையெனச் செப்பு”

இப்பாடல்படி பார்த்தால் சங்க நாட்டு சேர் வரலாறு எழுதப் புகுவோர் இடர்ப்படுவர். இப்பாடல்படி பார்த்தால் முன்னைய கொச்சி, திருவிதாங்கூர் அரசர்களுக்குரிய பகுதியே சேர நாடாகும். இதே போன்று “வடக்கு பெரும்பாலை வைகாழி தெற்கு” — என்று தொடங்கும் பாடலைக் கொண்டு சங்ககால வரலாற்றை ஆய்ந்தால் இடர்ப்பாடே நேரிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மேலும் கேரள நாடு பிற்காலத்து (கி. பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில்) வாழ்ந்த சேரமான் பெருமான் நாயனாது காலத்துக்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தான் தோற்றுவிக்கப் பட்டது என்பது கேரளோற்பத்தி, கேரளதேச வரலாறு போன்ற நூல்களில் அறியலாம். அது மட்டுமன்றி தொண்டியென்னும் சிறந்த சேரநாட்டுத் துறைமுகப் பட்டினம் சேரநாட்டில் சேரோது விடப்பட நேரிடும்.

திருவஞ்சைக்களமும், கொடுங்கோளும் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஊர்களே என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து. எனவே கிழக்கே கொல்லிமலை முதல் மேற்கே கடல் வரை பரந்து பட்டபகுதி சேரநாடாகும்.

பொதினி

பண்டைய சேரநாட்டதும், இன்றைய கொங்கு நாட்டதும் தெற்கு எல்லையாக விளங்குவது சேரருடன் கொள்வன கொடுப் பன உடைய ஆனியர் நாடாகிய வையாவி நாடாகும். இன்றைய பழனி மலைக்குன்றுகள் அடங்கிய பகுதி. இந்நாட்டின் தலைநகர் பொதினி.

“முருகன் தன்பேர் நெடுவேள் ஆவி அறுகோட்டி யாணைப் பொதினி”

அகநானூறு முதற் பாட்டு 3-4

“முழவுள் திணிதோள் நெடுவேள் ஆவி பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதினி”

அகநானூறு 61; 15-16

ஆனியர் கோநகராய் இருந்ததால் பொதினி ஆவின் நன்குடி என்று வழங்கப்பட்டது. பிற்காலத்தே அதற்குப் புராணக் கற்பனைக் கற்பித்து வேறு பொருள் கூறுகின்றனர். வையாவி நாடு - வையாபுரி நாடு என்றும், பொதினி - பழனி, வைகாழி, வையாபுரி எனவும் வழங்கப்படுகிறது. திருப்புகழ், திருமுருகாற்றுப்படை முதலியன இவ்வூரைப் புகழ்கின்றன.

நன்று

பதிற்றுப்பத்துப் போற்றும் சேர மன்னருள் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் ஒருவன். இவன் கருவூரம் வஞ்சியைத் நலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தவன். இதைப் புகழியூர்த் கல்வெட்டு உறுதி செய்கிறது. அவன் தன்னைப் பாடிய கபிலருக்கு “நன்கு” என்ற குன்றேறிக் கண்ணிக் கண்ட நாடுகளை யெல்லாம் காட்டி அந்நாட்டின் வருவாயை அவருக்குப் பரிசாக தல்கினான். — என்று 7-ஆம் பத்தின் பதிக அடிக்குறிப்பு குறிப்பிடுகிறது. பவானிக்கு அருகில் உள்ள ஊராட்சிக் கோட்டை மலையே நன்று என்று புலவர், குழந்தை அவர்களும், மயிலை சீனி. வேங்கட

சாமி, புலவர் இராச போன்றோரும் கூறு கின்றனர்.

ஆனால் இவர்கள் 'கருத்தை மறுத்து பெரும் புலவர் அமரர் வே. ரா. தெய்வசிகா மணிக் கவுண்டர் அவர்கள், "சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள 'கபிலமலையே' 'நன்று' என்ற குன்று" என்று கூறுகிறார்கள். நன்று- நல்ல கபிலைப் பசு. கபிலை என்ற சொல் பதிற்புப் பத்தில் வழங்குகின்றது.

"பார்ப்பார்க்குக் கபிலை யொடு குடநாட்டோர் ஊர்ந்து"

—6 ஆம் பத்தின் பதிகம்

"நல்லிசைக் கபிலன் பெற்ற ஊரினும் பலயே"

—பதிற்புப் பத்து 85

சேரன் கபிலருக்குத் தானம் செய்த ஊர்கள் பலவாம். நன்று என்ற குன்று கபிலமலையே என்றும் கபிலருக்கு வழங்கப்பட்டதால் பிற காலத்தார் கபிலர் மலை என்றும் வழங்கு கின்றனர்.

படியூர்

படியூர் சங்க காலத்துப் புலவர்களால் பாடப்பட வில்லையானாலும் "பிளோரி" என்ற யவன ஆசிரியன் இவ்வூரைப் படொராஸ் (Paedoras) என்று கூறுகின்றான். படியூரி லும் அதைச் சுற்றிலும் கடல் நில நிற மணிக ள் (Beryals) கிடைத்தன. மணிச் சுரங்கம் கிழக்கிந்தியக் கம்பனிக் காலம் வரை இருந் திருக்கிறது. இம் மணிகளுக்கு உரோமாபுரிப் பெண்களிடம் மிகுந்த போட்டி இருந்ததாக பிளோரி எழுதுகிறான். எனவே சங்க நூலில் வரும் கொடு மணம் பட்ட வினை மாண் அருங் கலம் செய்ய இம் மணிகள் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் பண்டைய படியூர் கொடுமணத்திற்கு அருகில் இருந் திருக்கிறது.

இடையாறு

"நெடுங்கால் மராத் துறும்பறை பயிற்றும் செல்குடி நிறுத்த பெரும்பெயர் கரிகால் வெல்போர்ச் சோழன் இடையாறன்ன"

இப்பாடலில் வரும் இடையாறு என்ற ஊர் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. உண்மையில் ஓளவை துரைசாமி பிள்ளை சொல்வது போலத் தஞ்சை மாவட்டத்து இடையாற்று மங்கலமாக இருக்க வாய்ப் பில்லை. உண்மையான இடையாறு எது? சிறிதும் மாற்றமின்றி இடையாறு என்றே காவிரிக்கரையில் சேலம் மாவட்டத்தில் வேலூருக்குக் கிழக்கே ஊர் உள்ளது. அங் குள்ள சிவன் கோவில் தொன்மையானது கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

பெருந்தலை

பெருந்தலை சங்க கால ஊர்களில் ஒன்று. இவ்வூரில் வாழ்ந்த புலவர் பெருந்தலைச் சாத்தனார். இவர் குமணனையும் கரியநெடு வேட்டுவனையும் பாடியவர். இவர் வாழ்ந்த பெருந்தலை இன்று "பெருந்தலையூர்" என்று பெரியார் மாவட்டம் பவானி வட்டத்தில் உள்ளது.

குடவாயில்

குடவாயில் என்பது சங்க கால ஊர். கீரத்தனார் என்ற புலவர் இவ்வூரில் வாழ்ந்த வர். எனவே குடவாயில் கீரத்தனார் என்றழைக்கப்படுகிறார். பண்டைய குடவாயில் "கொடுவாய்" என்று இன்று அழைக்கப்படு கிறது. இடிகரைக் கல்வெட்டு இதை உறுதிப் படுத்துகின்றது.

சந்தூர்

சங்க கால வள்ளல்களுள் ஈந்தூர் கிழான் ஒருவன். இவனது கொடை வன்மைபற்றிய பாடல் புறநானூற்றில் வருகின்றது. இப் பாட்டின் அடிக்குறிப்பில் "ஈந்தூர்-ஈங்கூர் என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வூர் ஈரோடு - கோவை செல்லும் இரயில் மார்க்கத்தில் உள்ளது" - என்று டாக்டர் உ. வே. சாமி நாதய்யர் கூறுகிறார். ஈந்து - ஈஞ்சு எனப் பேச்சு வழக்கில் வரும். ஈந்தூர் - ஈஞ்சூர் - ஈங்கூர் என்றாயிற்று.

பொத்திபாளையம் ; பொன்முடி

கோப்பெருஞ் சோழனுக்கு தண்பராக இருந்த புலவர் பலர். அவர்களுள் பொத்தி

யார், பொன்முடியார் என்பவர் சோழனுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர். இப்புலவர்கள் வாழ்ந்த ஊர்கள் இன்றும் அவர்கள் பெயராலேயே வழங்குகின்றன. காங்கயத்திற்கு அருகில் பொத்திபாளையம் என்ற ஊர் உள்ளது. கோவை செல்லும் பெரும் பாதையில் பெருந்துறைக்கு மேற்கே 5 கல் தொலைவில் பொன்முடி என்ற ஊர் இன்றுமுள்ளது.

காக்கைபாடி.

பதிற்றுப் பத்துள் ஒரு பத்தைப் பாடிய பெருமை காக்கை பாடினி என்ற பெண்பாற்புலவரையே சாரும். சேரர் தலைநகராம் கருவூரின் தெற்கே காக்கைபாடி - காக்காவாடி என்ற பெயருடன் வழங்குகின்றது.

குதிரை மலை

“நள்ளிவ் ஊர்ப் பிடந்தை மகன் கீரன்
கொற்றன்”

“நள்ளி ஊர் ஆபிடன் குறுமகள்”

என்று வரும் புகழியூர்க் கல்வெட்டில் கூறப்படும் நள்ளியூர் பற்றி ஆய்ந்து; புகழியூருக்கு அருகிலேயே நள்ளியூர் - நன்னியூர் என்று

வழங்குவதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். இந்த கல்வெட்டில் வரும் பிட்டனும் பிட்டங் கொற்றனும் தகடூர் எறிந்த பெருஞ் சேரல் இரும்பொறையின் தானைத் தலைவர்களாக இருந்ததோடு குதிரைமலைப் பகுதியில் வாழ்ந்து அப்பகுதியை ஆண்டு வந்தனர். அவ்வேளிர் வழி வந்தவனே குமணன். அவனது தலைநகராக இருந்தது குமணம் என்ற ஊராகும். அது இன்று கொழும்பு என்று வழங்கப்படுகிறது. கொடுமணலில் கிடைத்த பாளை ஓட்டில் பிராமி எழுத்தில் ‘குதிரைமலை’ என்று எழுதியிருக்கிறது. அது உடுமலைப் பேட்டை வட்டத்திலுள்ளது.

இவ்வூர்கள் மட்டுமன்றி தகடூர், பூந்துறை, மோகூர் - மோரூர், என்ற ஊர்களும் கொங்கு நாட்டகத்தன. யவனரொடுவாணிகத் தொடர்புடைய ஊர்கள் பொள்ளாச்சி, வெள்ளலூர், கத்தாங்கண்ணி, கலையமுத்தூர், கரூர் அனைத்தும் கொங்கு நாட்டிலுள்ளவையே. எனவே கொங்கு நாடு பண்டைய சேர நாடு என்பதும்; கொங்கு நாட்டு ஊர்கள் சங்க காலத்துக்கு முற்பட்டன என்பதும் தெரிய வருகின்றது.

கோவைப் பண்பு

தழுகின்ற பண்பெல்லாம் கோவையில்தான்
சுவையெல்லாம் பண்பெல்லாம் கோவையில்தான்
ஏனுங்க! என்னவுங்க! ஆமாறுங்க!
இருக்குங்க! சரியிங்க! பாக்கவாங்க!
தேனுங்க! கையெடுங்க! சாப்பிடுங்க!
திருப்பூரு நெய்யுங்க! சுத்தமுங்க!
ஏனுங்க! எழுந்தீங்க! உக்காருங்க!
ஏ பையா பாயாசம் எடுத்துப் போடு
அப்பப்பா! கோவையிலே விருந்து வந்தால்
ஆறு நாள் பசி வேண்டும்! வயிறும் வேண்டும்!
தப்பப்பா! கோவைக்கு வரக்கூடாது!
சாப்பாட்டிலேயே சாகடிப்பார்!

கண்ணாசன்

மணீஷீழா நாயகருக்கு மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள் !

தாயொக்கும் அன்பில்

தவமொக்கும் நலம் பயப்பில்

சேயொக்கும் முன்னின் றெரு

செய்கதி உய்க்கும் நீரால்

நோயொக்கும் என்னின்

மருந்தொக்கும் நுணங்கு கேள்வி

ஆயப் புகுங் கால்

அறிவொக்கும் எவர்க்கும் அன்னான்

— கம்பர்

அமர்ஜோதி பேப்ரிக்ஸ்

‘அமர்ஜோதி பில்டிங்ஸ்’

கருர் - 659 001

கொங்குச் சோழர் யார்?

செ. இராசு

கல்வெட்டாய்வாளர், ஈரோடு.

கி. பி. 11ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் முதல் 14ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முடிய ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகள் கொங்கு நாட்டில் தனி அரசு செலுத்திய ஒரு பரம்பரையினரை நாம் 'கொங்குச் சோழர்கள்' என்று அழைக்கின்றோம். மத்தியத் தொல்பொருள் துறையினரும் அவர்களைக் கொங்குச் சோழர்கள் என்றே அழைக்கின்றனர். மாவட்ட வாரியாகக் கல்வெட்டுக் குறிப்புகளைத் தொகுத்த வி. ரங்காச்சாரி அவர்களும், கொங்குச் சோழர் என்ற பெயரினைத் தருகின்றார். அக்கொங்குச் சோழர் யார் என்று ஆராய முற்படுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆராய்ந்த முன்னோர்

கோவை கிழார் சி. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார் அவர்கள் கொங்குச் சோழரைச் சோழப்பேரரசின் இனைய வழியினர் என்றார். டாக்டர் மு. ஆரோக்கியசாமி அவர்கள் சோழப் பேரரசின் பிரதிநிதிகள் என்ற கருத்தைக் கூறினார். புலவர் அ. மு. குழந்தை அவர்களும் தஞ்சைச் சோழரின் ஆணையாளர்கள் கொங்குச் சோழர்கள் என்று எழுதினார். கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியார் அவர்களும், டி. என். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கூட்டாக எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் முதல் இராசராசனின் படைத்தலைவன், இராசேந்திரனுடன் சேர்ந்து கங்கநாட்டில் போரிட்ட 'கொட்டமண்டல நாதன்' அப்பிரமேயனே கொங்குச்சோழன் - அவன் வழியினரே பிறரும் என்றனர். கே. வி. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் கோநாட்டுக் கொடும்பாளூர் இருக்கு வேளிரே கொங்குச் சோழர் என்றார். நடன காகிநாதன் கலிமூர்க்கன் எனப் பெயர் வருவதால் முத்தரையர் மரபே கொங்குச் சோழர் மரபு என்று கூறுகிறார்.

முதல் கொங்குச் சோழன் சகம் 927 :

கொங்கு நாட்டை முதலில் ஆதித்த சோழன் வென்று அடிப்படுத்தினான். பரந்தகன் கல்வெட்டுக்கள் கொங்கு நாட்டில் கிடைக்கின்றன. அவன் காலமுதல் கொங்கு நாடு நேரடியாகச் சோழப் பேரரசர்களின் நேரடி ஆட்சியில் ஒரு தலைவனின் கீழ் இருந்தது. திருவிடை மருதூர்க் கல்வெட்டு இதனைத் தெளிவாகவும், வெளிப்படையாகவும் கூறுகிறது.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மதிரைகொண்ட கோப்பரகேசரியாண்டு கொங்கில் சோழனார்க்காய் ஸ்ரீகார்யம் ஆராய்கின்ற காரிய நக்கனார் என்பது அக்கல்வெட்டுப்பகுதி, நக்கன் மாறன் என்ற கொங்குத் தலைவனையும் அங்கு காணுகின்றோம்.

இந்தக் கொங்கு ஸ்ரீகார்யத்தலைவர்கள் எவரும் தம் பெயரில் தனியாகக் கல்வெட்டு பொறித்துக் கொண்டது இல்லை. கொங்கு நாட்டு வாலாற்றுக் குறிப்புக்களை கூறும் மிகச் சிறந்த வரலாற்று நூலாகிய 'கொங்குதேச ராசாக்கள்' சாலிவாகன சகவருஷம் 927 விசுவாவசு வருஷம் மாக சுத்த பஞ்சமி சதய நட்சத்திரம் தஞ்சாவூரிலே இருந்து கொண்டு கப்பம் வாங்கிக் கொண்டு கர் நாடக தேசம், கொங்கு தேசம் இரட்சித் தான்' என்று கூறுகிறது.

திங்ஞரில் முதல் கொங்குச் சோழ மன்னன் கோ நாட்டான் கலிமூர்க் கவிர்மசோழனின் 40 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு சகம் 967ஆம் ஆண்டைக் குறிக்கிறது. இது இராசராசசோழனின் 19ஆம் ஆட்சியாண்டாகும். கி. பி. 1004 அல்லது 1005 ஆகும். கொங்கு தேச ராசாக்கள் கூறும் காலம் கல்வெட்டுடன் ஒத்து வருகிறது. கொங்கு தேச ராசாக்கள் நூலினை அறிஞர்கள் நன்கு மதிப்பீடு செய்துள்ளனர் கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியார், டி. என். சுப்ரமணியம் கருத்து

அப்பிரமேயன் வழியினர் கொங்குச் சோழர் என்பர். அப்பிரமேயனைப்பற்றி 1006 - இல் கிடைக்கும் கல்வெட்டினையே சான்றாகக் காட்டுகின்றனர். இராசேந்திரனுடன் இணைந்து கங்க நாட்டில் போரிட்ட தளபதி அப்பிரமேயனின் அடைமொழிகள் பலவும் அவனை யாதவ வம்சத்து உச்சங்கிப் பாண்டியருடன் தொடர்பு படுத்துகிறதே தவிர கொங்குச் சோழர் அல்லது சோழர் தொடர்பே இல்லை.

தாராபுரத்துக்கு அருகில் உள்ள கொற்றனூர் தான் கொட்ட மண்டலம் என்று அவர்கள் கூறும் செய்திக்கு ஆதாரம் எதுவும் இல்லை. சோழ நாட்டிலேயே கொற்றமங்கலம் என்ற சில ஊர்கள் உண்டு.

கொற்றனூர் சிவாலயத்திற்கு அப்பிரமேயர் என்ற பெயர் உண்டு. வெளிநாட்டு வணிகன் திருப்பணி செய்ததாகத் தலபுராணம் கூறுகிறது. அப்பிரமேயன் திருப்பணி செய்திருக்கலாம், அதன் காரணமாக அவனைக் கொங்குச் சோழன் என்று ஏற்றுக் கொள்ள எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை.

கே. வி. சுப்பிரமணிய அய்யர் கருத்து :

அய்யர் அவர்கள் முதற் கொங்குச் சோழன் கல்வெட்டில் கோ நாட்டான் என்று வருவது கொண்டு கொங்குச் சோழரைக் கோ நாட்டுக் கொடும்பாளூர் இருக்குவேருடன் தொடர்பு படுத்துகின்றார். திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும், பெரியபுராணமும் (இடங்கழியார். திருத்தொண்டர் புராண சாரமும் சோழனுக்கும் கோ நாட்டான் என்ற பெயர் பொருந்தும் என்று கூறுகிறது. கோநாடும் சோழருக்கு உரியதாகையால் சோழரும் அப்பட்டம் பெற்றவர்.

‘கள்ளழகர் அம்மாளை’ என்ற நூல்
பின்வருமாறு கூறுகிறது.
‘‘கறந்து வைத்த பால்தனையே
காகமது தீண்டாது
பசவும் புலியுமொரு மாந்துறையில்
நீர் குடிக்கும்
எலியுடனே பூனைகளும் இருந்து
விளையாடும்
நீதியுள்ள சோழன் நெல்லி
வளநாடு
நெல்லி வளநாடு நிகரில்லாக்
கோநாடு
சிறுலைப் பட்டணமும் சேர்ந்த
பொன்னி வளநாடு’’

கொங்குச் சோழர் ஆட்சியுரிமை ஏற்ற
பின்னரும் பல கோநாட்டுத் தலைவர்கள்
குறிக்கப்படுகின்றனர். ‘கொடும்பாளூர்
உடையான் கணபுரவன் குவலயன்’ என்பது
கல்வெட்டுத் தொடர். எனவே கோ
நாட்டான் என்ற பெயர் மட்டும்
கொங்குச் சோழருக்கு வருவது கொண்டு
இருக்கு வேளிர் என எடுத்துக் கொள்ளக்
கூடாது.

நடன காசிநாதன் கருத்து:

‘கலிமூர்க்கன்’ என்ற பெயர் கொங்குச்
சோழனுக்கு வருவதால் பல்லவ தந்தி
வர்மனின் கல்வெட்டில் குறிக்கப் பெறும்
வாழி வடுகனான கலிமூர்க்க ஈழவரை
யனின் வழியாகக் கொங்குச் சோழரைக்
கொள்ள முடியாது.

கலிமூர்க்கன் என்ற பெயர் முத்தரை
யருக்கு மட்டுமல்ல சேரருக்கும் உண்டு.
ஈரோட்டில் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி
இரவிகோதையான கோக்கலி மூர்க்கன்
கல் வெட்டு உண்டு. சேரரை வென்ற
காரணத்தாலும் கொங்குச் சோழர் இப்
பெயரைப் பெற்றிருக்கலாம். ஒரு
பாண்டியனுக்குக் கூடக் கலி கடிந்த
பாண்டியன்’ என்ற பட்டம் உள்ளது.
‘கலிகேசரி’ என்று சில தலைவர்கள்
அழைக்கப்பட்டனர்.

கொங்கு நாட்டில் வழங்கும் நாட்டுப்
பாடல்கள் சில சோழர் அரசாட்சிமுறை
பற்றிக் கூறுகின்றன. ஒரு பாடலில்

‘சோழமகா ராசனுடன் துரை
மக்கள் தன்பேரும்
மாடப்புறச் சோழன் என்றும்
மணிமுடிச் சோழன் என்றும்
கரிகாலச் சோழன் என்றும்
கனகமுடிச் சோழன் என்றும்
முத்துமுடிச் சோழன் என்றும்
மூர்க்கமுள்ள சோழன் என்றும்
ஆளுக்கு ஒருகூறு அரண்மனைக்கு
மேல்வாரம்.

என்ற தொடர்கள் காணப்படுகின்றன.
பிற்காலச் சோழர் மெய்க் கீர்த்தியில் பல
இடங்களில் ‘வெங்கலி நீக்கி’ அரசு புரிந்த
செய்தி கூறப்படுகிறது. கலி என்பது
தீமை பொதுப்பெயர். ‘களப்பிரன் என்னும்
கலியரசன்’ என்ற வேள்விக்குடிச் செப்
பேட்டில் வருவதால் களப்பிரனுக்கு
மட்டுமே உரியது எனக் கொள்ளுவது
பொருந்தாது. கலிக்குப் பகைவரான
எல்லா அரசர்களும் கலிமூர்க்கர்தான்.
களப்பிரரை வென்ற முத்தரையருக்கு
மட்டும் உரியது இப்பெயர் என்பதை
ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது.

சோழப் பேரரசர் மரபே!

சோழபாண்டியன், வானவன், சோழ
கங்கன், சோழகேரளன், வில்லவன்,
மீனவன். சோழ இலங்கேசுவரன்.
இலங்கையர்க்கு இறைவன், பல்லவன்,
கன்னகுச்சியர், காவலன் சோழ அயோத்தி
ராசன்’ என்று நெருங்கிய உறவினர்களைச்
‘சுடர்மணி மகுடம் சூட்டிப் படர்புகழ் ஆங்க
வர்க்கு அவர்நாடு அருளிய’ செய்திகளை
ராசாதிராசன், இரண்டாம் இராசேந்திரன்
வீர ராசேந்திரன், ஆகியோர் மெய்க்கீர்த்
திகளில் (11ஆம் நூற்றாண்டு பெரும்பகுதி)
விரிவாகக் காணுகின்றோம். நிலையான

கொங்குச் சோழ மரபு இருந்த காரணத்தால் 'கொங்கன்' என்று தனியாக யாரையும் கொங்குக்கு அனுப்பவில்லை போலும்.

தென்னகத்தில் அனைத்துப் பேரரசர் சிற்றரசர், வேளிர் இல்லங்களில் எல்லாம் பெண்ணெடுத்துப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்த சோழ மன்னர்கள் கொங்குச் சோழருடன் மூன்று நூற்றாண்டு முழுவதும் மண உறவு வைத்துக் கொண்டதாகச் சான்றுகளே இல்லை. தஞ்சைச் சோழரின் ஒரு பிரிவினரே கொங்குச் சோழர் என்ற எண்ணத்தை இது உறுதிப்படுத்துகிறது.

தனக்கென்று தனிமெய்க்கீர்த்தி பொறித்துக்கொண்ட இராசராசன் கொங்குச் சோழர்கட்கும் மெய்க்கீர்த்தி எழுதிக்கொள்ள அனுமதித்தான்.

‘ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கோக்கலி மூர்க்க
ஸ்ரீ விக்கிரம சோழதேவர்க்குத்
திருவெழுத் திட்டுச் செங்கோலை ஓச்சி
வெள்ளி வெண்குடை மினிர ஏந்தி
நாடுவளம் படுத்து நையும் குடிஓம்பி
ஆறில் ஒன்றுக்கொண்டு அல்லவை

கடிந்து

கோவீற்றிருந்தது குடிபுறங் காத்துப்
பெற்ற குழவிக்கு உற்றநல் தாய்போல்
திருமிகு சிறப்பில் செல்லா நின்ற’

என்பது

முதல் கொங்குச் சோழன் மெய்க்கீர்த்தியாகும்.

தென்கொங்கினை மட்டும் ஆளுமாறு பணித்திருந்த கொங்குச் சோழர்கள் அதை மீறி வட கொங்கு அரசன் அதியமானுக்குத் தொல்லை கொடுத்து இரு கொங்கும் ஆண்டவர்கள் என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டும் பாண்டியருடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டு அவர்களை மருமகன், மச்சகன், தோழனார், ஐயன் என்று அழைத்துக்கொண்டும் இருந்தனர். அப்போது சோழப் பேரரசர்கள் மூன்றாம் குலோத்துங்கனும், மூன்றாம் இராச

ராசனும் படைகொண்டு வந்து தண்டித்தனர். இவ்விரு நிகழ்ச்சி தவிரக் கொங்குச் சோழருக்கு 1004 முதல் இறுதிக்காலம் வரை எச்சோழப் பேரரசரும் தொல்லை கொடுக்கவில்லை.

தென் கொங்கில் தம் கல்வெட்டுக் களையும் பெரும்பாலும் பொறிப்பதைச் சோழப் பேரரசர் தவிர்த்தனர். அவர்கள் கல்வெட்டுக்கள் மிக மிகச் சிலவே அப்பகுதியில் அகப்படுகின்றன.

கொங்கு நாட்டில் மண்டலம் (அதிராச ராச மண்டலம்) வளநாடு (வீரசோழ வளநாடு) ஊர் (செயங்கொண்ட சோழச் சதுர் வேதி மங்கலம் கோயில் (வீர ராசேந்திர விண்ணகரம்) அலுவலர் (மும்முடிச்சோழப் பெருமாள்) நிலம் (இராசாதித்தன் மண்ணறை) வழி (இராசகேசரிப் பெருவழி) முதலிய எல்லாப் பெயர்களும் தஞ்சைச் சோழப் பேரரசரின் அமைப்பிலேயே அமைந்துள்ளன. முத்தரையர், இருக்குவேள் பெயர் அமைப்பினைக் காண இயலவில்லை.

தலை நகரங்களும் இராசராசபுரம், மேல்தலைக் காவிரிப்பூம்பட்டினம், மேல்தலை தஞ்சாவூர் என்றே கொங்கு நாட்டில் அமைக்கப்பட்டன. சோழ நாட்டிலிருந்து 'கொங்குப் பெருவழி' இங்கு வந்தது. கொங்கு நாட்டிலிருந்து சேரனை வெண்கண்ட சோழப்பெருவழி சேரநாடு சென்றது திருவலஞ்சலழிநாதர், சீர்காழிநாதர் சோழிசுவரர் ஆலயம் என்றெல்லாம் கொங்குக் கோயில்கள் அழைக்கப்பட்டன. இதனால் தஞ்சைப் பேரரசுச் சோழருடன் கொங்குச் சோழருக்கு உள்ள உரிமையும்-உறவும் நன்கு விளங்குகிறது.

கண்டராதித்தன் மேற்கெழுந்தருளியது

பிற்காலச் சோழர் வரலாற்றில் தக்கோலப்போரில் முதல் பராந்தகனின் மூத்த மகன் இராசாதித்தன் இறந்தது முதல் இராசராசன் பட்டம் ஏற்ற

காலம் வரை (985) மிகவும் சிக்கலான காலம். பெயர் இல்லாமல் எண்ணற்ற இராசகேசரி, பரகேசரி கல்வெட்டுக்கள் கிடைப்பதும் இக்காலத்தில்தான். சோழர் வரலாற்றில் இன்னும் தெளிவாகாத பார்த்திவேந்திராதிபன்மன் பெருநற்கிள்ளி பொன்னேரிபன்மன் பொன்மாடத்தாண்ட மணிமுடி மகாராசா போன்றோர் பெயர் வருவதும் இக்காலத்தில்தான்.

கல்வெட்டொன்று கண்டராதித்த சோழரை மேற்கெழுந்தருளிய தேவர் என்று குறிக்கின்றது. இத்தொடருக்கு மேற்கே போரில் இறந்த மேற்கே தலயாத்திரை செய்த என்று பொருள் கொள்ளுகின்றனர் ஆனால் எழுந்தருளிய என்பதற்குக் கல்வெட்டுக்களில் அரசு கட்டிலில் ஆட்சி புரிய ஏறுதல் என்றே பல இடங்களில் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. மேற்கே போக விரும்பிச் சென்றவர் என்ற பொருளிலேயே மைசூர் கெசட்டியரிலும் கூறப்படுகிறது. கண்டராதித்தர் தன் வாழ்நாளில் இறுதிப் பகுதியில் மேற்கே கொங்கு நாட்டுக்கு வந்திருக்கலாம்.

திருக்கோவலூருக்கு அருகில் சோழ வாண்டிபுரத்தில் மும்முடி சோழதேவகண்டராதித்தன் கல்வெட்டுக் கிடைத்தது. சோழ நாட்டில் கண்டராதித்தன் ஆட்சி செய்ததற்கு அடையாளமாகக் கல்வெட்டுக்கள் இல்லை. முதலாம் பராந்தகன் இராசாதித்தன் மறைவுக்குப்பின் வாழும் மூத்த மகன் கண்டராதித்தனுக்கு பட்டம் கட்டாமல் இளைய மகன் அரிஞ்சயனின் மகன் (பேரன்) இரண்டாம் பராந்தகனாகிய சுந்தர சோழனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டினான். அதனால் மன வெறுப்படைந்த கண்டராதித்தர் தொண்டை நாட்டுப்பகுதிக்குச் சென்று இராஷ்டிரகூடக் கன்னர தேவனான மூன்றாம் கிருஷ்ணன் ஆதரவில் இருந்தான் என்பது அறிஞர் கருத்து.

தொண்டை நாட்டில் உத்திரமேரூர் கோயில் திருப்பணி செய்தவன் ஸ்ரீ கொங்

கரையன் நின்ற பெருமாள் ஆவார். ஆண்டி மலைப் பாறைக் கல்வெட்டில் 'கொங்கரையர்' என்ற பெரியவர் குறிக்கப்படுகின்றார் கோவை அருகே இராசகேசரிப் பெருவாயைத் திருப்பணி செய்தவன்.

'வாழியர் கோச்சோழன் வளங்காவிரிநாடன் கோழியர்கோக் கண்டராதித்தன்' என்று குறிக்கப்படுகிறது.

ஒரு கொங்குப் படைத்தலைவன் கண்டிய தேவனான கண்டராதித்தன் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டுள்ளான். கங்க நாட்டின் தெற்குப்பகுதிக்கும் கொங்கு நாட்டுக்கும் பல தொடர்புகள் உண்டு. அங்கே கண்டராதித்தன் தொடர்புகள் பல உள்ளன. மேட்டூர் அணைக்குள் மூழ்கிவிட்ட காவேரிபுரத்தில் கன்னர தேவன் கல்வெட்டுகள் உண்டு. கண்டராதித்தனின் மற்றொரு மகன் என்று கருதத்தக்க பார்த்திவேந்திராதிபன்மன் கல்வெட்டுக்கள் தொண்டை நாட்டில் மட்டும் கிடைக்கின்றன.

சோழ அரசு இவ்விதம் இரண்டாகப் பிரிந்து தொண்டை நாட்டுப் பகுதி அரசர் கொங்கு நாட்டுக்கும் அரசரானதை கொங்க தேச ராசாக்களும் சுட்டுகிறது. "இந்த ராசாவுக்கு (முதல் பராந்தகன்) வெகுபேர் பிள்ளைகள். அவர்களிலே தேசோதித்திய ராயருக்குச் சோழ தேசமும் அரிஞ்சய ராயருக்கு திராவிட தேசமும் (தொண்டை நாடு) கொடுத்து ஸ்வர்க் கத்தை அடைந்தான். அரிஞ்சய ராயனுக்கு திராவிட தேசம் பட்டாபிஷேகம் பண்ணு வித்து கொங்க தேசம் முதலாவதும் இராச்சிய பரிபாலன தருமத்துடனே"... என்று கூறும் பகுதி ஆய்வுக்கு உரியது. எனவே அரிஞ்சயனுக்குப் பின் சோழநாட்டு சூழ்நிலையால் தொண்டை நாடு சென்று கன்னரதேவன் ஆதரவில் வாழ்ந்த கண்டராதித்தன் இறுதிக் காலத்தில் கொங்குநாடு வந்தான் என்ற கொள்ளச் சான்றுகள் இடம் தருகின்றன.

கண்டராதித்தன் மகன் உத்தம சோழனும்
கொங்கும்

கண்டராதித்தனுக்கு அடுத்து அவன் மகன் உத்தம சோழன் 'பிள்ளையார்' என்ற பெயருடன் சோனாட்டு இளவரசுப் பட்டம் இல்லாமலே இருந்திருக்கின்றான். சோழ நாட்டுப் பகுதியைத் தன் அதிகாரத்துக்குள் கொண்டுவர அவன் முயற்சித்திருக்க வேண்டும். இராசராசன் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருக்கலாம். உத்தம சோழனுக்குப்பின் அவன் மகன் மதுராந்தக கண்டராதித்தன் ஆட்சி புரியாமல் இராசராசனுக்கு வழி விடுவதாக இருந்தால் உத்தம சோழனின் ஆட்சிக்கு உடன்படுவதாக இராசராசன் ஒப்புக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இந்தச் சமரச முயற்சிக்குச் செம்பியன் மாதேவி உதவி இருக்கலாம்.

பலர் வேண்டிக் கொள்ளவும் தன் சித்தப்பா உத்தம சோழருக்கு ராஜ்யத்தின் மீது ஆசை இருக்கும் வரை தன் மனத் தாலும் அதைப்பற்றி நினைப்பதில்லை" என்று இராசராசன் கூறியதாக திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு கூறுகிறது.

(சுலோகம் 68, 69)

செம்பியன் மாதேவியைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுக்கள்பெரும்பாலும் "மதுராந்தக தேவரான ஸ்ரீ உத்தம சோழ தேவரைத் திருவயிறு வாய்த்த மழவரையர் மகளார் உடையபிராட்டியார் பிராந்தகன் மாவ தேவடிகளான செம்பியன் மாதேவியார்".

"ஸ்ரீ பராந்தக தேவரான பெரிய சோழனார் மகனார் கண்டராதித்த தேவர் தேவியார் மழபெருமானடிகளார் மகளார் ஸ்ரீ உத்தம சோழர் தங்கள் ஆச்சி செம்பியன் மாதேவியார்" என்று கூறும் கருத்து கூர்ந்து ஆராயத் தக்கது.

முதல் கொங்குச் சோழனுக்கு உள்ள விக்ரம சோழன் என்ற பெயர் உத்தம சோழனுக்கு உண்டு. கரபுரம் என்ற

கொங்கு நாட்டு ஊர் மேல்தலைக் காவிரிப் பூம்பட்டினமாகிய உத்தம சோழபுரம் என்று அழைக்கப்பட்டது. பரஞ்சேர்வழி உத்தமசோழன் சதுர்வேதிமங்கலம் ஆயிற்று முத்தூரில் உத்தமசோழிச்சுரம் என்ற கோயில் கட்டப்பட்டது. பல அலுவலர் விக்ரமன், உத்தமன் என்ற பெயரைப் பெற்றனர். கொங்குச் சோழரில் இராசராச உத்தமன், உத்தம சோழ ராசாதி ராசன், உத்தம சோழ வீர நாராயணன் என மூன்று அரசர்கள் இருந்தனர்.

முதலாம் குலோத்துங்கன் பட்டம் ஏற்றபோது என்ன குழந்தையைக் கலிங்கத் துப்பரணி வருணிக்கிறதோ ஏறக்குறைய அதே குழந்தையைக் கொங்கு தேச ராசாக்கள் இராசராசன் பட்டமேறிய காலத்தைக் கூறுகிறது. இறுதி நாட்களில் கண்டராதித்தனைப் போலவே உத்தம சோழனும் கொங்கு நாட்டின் மீது தனிக் கவனம் செலுத்தியிருக்கவேண்டும். அதை ஏற்றுக்கொண்ட இராசராசனும் அவன் வழியினரும் கொங்கு நாட்டின் மீது அக்கறை கொள்ளாமலே இருந்திருக்கின்றனர்.

கொங்கு நாட்டின் பழைய கோட்டைப் பட்டக்காரர்கள் அனைவர் பெயருடன் உத்தமக் காமிண்டன் என்ற பெயர் இணைந்து வருகிறது. இப்போதைய பட்டக் காரர் நல்ல சேனாதிபதிச் சர்க்கரை உத்தம காமிண்ட மன்றாடியார். உத்தமக் காமிண்டன் என்பதன் பழைய வடிவம் கல் வெட்டில் உத்தம சோழக் காமிண்டன் என்று காணப்படுகிறது.

'உறந்தைப் பாக்கம் குடியிருந்த முன்னோர் உத்தம சோழன்'.

"சோழதேசத்தே பிறந்து முற்

காலத்தே

சூரப்பாண்டி யனைச் சேர்ந்து

வாழக் காஞ்சிநதி கூடிய கொங்கிற்கு

வந்தவராம் என்றே வாழ்த்துங்கடி"

என்பது தனிப்பாடல் பகுதிகள் அவர்கள்

காணிப்பாடல் சோழநாட்டுத் தஞ்சாவூரை யும், கன்டியூரியையும் காணிசனாகக் குறிப் பிடுகிறது. கன்டியூர் கண்டாதித்தம் ஆகும். இரண்டு கொங்கு மண்டல சதகப் பாடல்களிலும் உத்தமச் சோழன் பழைய கோட்டைத் தொடர்பு பேசப்படுகிறது.

‘இத்தரை மீதினில் சேனா பதியாய்

இருந்து வெற்றி

ஒத்து வரப்பெற்ற தற்காத் தனக்கிங்கு

உறுபெயராய்

உத்தமச் சோழன் என்று அன்பாத் தரப்

பெற்ற ஒங்குபட்ட

வர்த்தனர் வாழ்வதும் ஆனூர் திகழ்

கொங்கு மண்டலமே!

நத்தக் காரையூரில்.

“சரங்கொண் டிலங்கை சமைத்த

பெற்றான் தரியாரை இறைஞ்ச

உரங்கொண்ட காரைமன் உத்தமச் சோழன்

உபயபுயம்

இரங்கும் படியரு வான்மட வீரின்

என்னுயிரைத்

குரங்கின்கை யிற்பட்ட பூமாலை ஆக்கும்

குளிர் தென்றலே”

என்ற கல் வெட்டுப் பாடல் உள்ளது.

(காரை - நத்தக்காரையூர்.

முடிவுரை

கண்டராதித்தனும் உத்தம சோழனும் தத்தம் இறுதிக் காலங்களில் கொங்கு நாட்டிற்கு வருகைபுரிந்ததற்கான சம்பவங் கள் பலவற்றைப் பார்த்தோம். அவர்கள் வழியினரே கொங்கு சோழர்களாக இருக்க வேண்டும். இக்காரணம் கருதித்தான் குலோத்துங்க சோழன் உலா, விக்கிரம சோழன் உலா, இராசராசன் உலா, என்ற மூவருலாக்களிலும், சங்கர சோழன் உலா விலும், கலிங்கத்துப் பரணியிலும் கண்ட ராதித்தன் உத்தம சோழன் ஆகியோர் கூறப்படவில்லை. கொங்குதேச ராசாக்கள் நூல் கூட இவ்விருவரையும் குறிக்காமல் விட்டது நோக்கத்தக்கது. இக்கட்டுரையில் காணும் காலப்பகுதி இன்னும் ஆய்வுக்குரியது.

1800ல் பெருங்கல் சின்னம்! (புதைகுழி)

‘காங்கேயத்தில் சேர்ந்த 12 கிராமங்களிலும் பாண்டுக்குழி என்று குட்டைகளாக இரண்டு கற்கள் நட்டு அதன்மேல் கல் ஒன்று முடி ஒரு குகையாக பூமி இருப்பது வழக்கம். ஆகையால் பாண்டுக்குழி பதுங்கிக் கொள்ளும் இடம். இந்தக்குட்டைகள் தோண்டிப்பார்த்தால் ஒரு குடமாவது பசுக்களாவது புதைக்கப்பட்டிருக்கும் என்று சொல்லக் கேள்வியே தவிர ஒரு குட்டையைக் கூடத் தோண்டிப் பார்த்ததில்லை.

இது 1800ல் மெக்கன்சி தொகுப்பில் கூறப்பட்ட செய்தி. இன்றும் இதே நிலைதான்!

“ராசிபுரத்துக் கோதண்டராமன்”

* நீதிபதி ஆர். செங்கோட்டுவேலன்

1938 -ஆம் ஆண்டு நான் ராசிபுரம் உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஏழாவது வகுப்பு படித்து வந்தேன். அவ்வமயம் எனக்குத் தமிழாசிரியராக இருந்த பெரியார் எழுமாத்தூர் வேலம்பாளையம் வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் அவர்கள். எனது நல்வினைப் பயன் காரணமாக அப்பெரியாரோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன்.

பிரதோச நாட்களில் சிவன் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும் என்பது பெரியவர்கள் நம்பிக்கை. அதை யொட்டி அத்தகைய ஒரு நாளில் ஒரு சிவாலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டு மென்ற கருத்தை வெளியிட்ட எனது ஆசிரியப் பெருமகனாரை ராசிபுரத் தில் உள்ள பழைமை மிக்க கைலாசநாதர் ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் சென்றேன்.

ஓர் அனுவிற்கு கற்பூரம் வாங்கிக் கொண்டேன். ஒவ்வொரு தெய்வத் திற்கும் ஏற்றி அவர் கும்பிட ஆரம்பித்தார். ஆலயத்தின் தென்மேற்கு பாகத்தில் ஆலயத்திற்கு வெளியில் ஒரு கம்பீரமான உருவம் வில்லேந்தி நிற்கும் நீண்டு பருத்த வில், மணிமகுடம், அருள் வீசுகின்ற முகம், காலில் வீரக் கழல், காலணி ஆகியவைகள் சிறக்க ஒரு மேடை மீது நிற்கும் பொலிவு மிக்க அவ்வுருவத்தை “கோதண்டராமன்” என்று அவ்வூர் மக்கள் வழிபட்டு வந்தார்கள். இந்தக் கோதண்டராமர் திரு உருவம் எவ்வாறு இங்கு வந்தது என்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று அப்போது அறநிலைய ஆணையராக இருந்த திரு காமேஸ்வர ராவ் அவர்களும் உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தார்.

அவ்வுருவத்தின் முன் கற்பூரம் ஏற்றி ஐயா இது “கோதண்டராமர்”, வழிபடுங்கள் என்றேன். அவ்வுருவத்தை முதல் முறையாகப் பார்த்த எனது ஆசிரியப் பெருமகனார், சிறிது நோம் சிந்தனை செய்து, “ராமர் என்கிறாயே, அப்படியானால் சீதை எங்கே?” என்றார். சீதை இல்லை என்று சொன்னேன். “இலக்குவன், அனுமன் உள்ளனரா” என்று வினவினார். அவர்களும் இல்லை என்றேன். “தனித்திருக்கும் இயல்பு ராமனுக்கு இல்லையே, தனித்து நிற்கும் இவ்வுருவத்தை ராமன் என்கிறாயே, சிறிது அமர்ந்து ஆலோசிப்போம்” என்று அவ்வுருவத்தின் முன்பு

அமர்ந்து சிந்தனையில் ஈடுபட்டார். சிறிது நேரம் கழித்து திடீரென எழுந்து, அவ்வுருவம் தாங்கியுள்ள வில்லை விரற்கடை அளவு போட்டார். மணிமுடியையும், வீரக் கழலையும் தடவிப் பார்த்தார். கண்டறியாத ஒன்றைக் கண்டவர் போல் ஆனார். கண்களில் நீர் பெருக அவ்வுருவத்தைக் கட்டி அணைத்து “பல தமிழ்ப் புலவர்களுக்குப் பேருதவிகள் செய்த உனக்கு ஒரு கூரை கூட வாய்க்கவில்லையே, அந்தோ, நான் என் செய்வேன். உன்னுடைய நிலையே இப்படியெனில், தமிழ்ப் புலவர்கள் என்ன ஆவது” என்று அவர் வாய் முணு முணுத்தது. சிறுவனாகிய எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஆலய வழிபாடு முடிந்து வீட்டிற்குச் செல்லும் போது “ஐயா தாங்கள் அந்த வில்லைந்திய உருவத்துடன் பேசினீர்களே. அது எனக்கு ஒன்றும் புரிய வில்லையே” என்றேன்.

அதைக் கேட்ட எனது ஆசிரியப் பெருமகனார், “வில்லைந்திய உருவம் ராமர் அன்று, ராமர் தனித்திருக்க மாட்டார், இவ்வுருவம் இக்கொல்லிமலை நாட்டை சங்க காலத்தில் ஆண்டவனும் கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவனும், கொடைமடம் மிக்கவனுமான வல்வில் ஓரியின் திருஉருவம். அவனது வல்வில்லிற்கு இலக்கணம் சங்க இலக்கியங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்றதோல் இவ்வுருவம் தாங்கியிருக்கும் வில் அமைந்திருக்கிறது. வல்வில் ஓரி என்று உணர்ந்தவுடன், அவனது கொடைமடம் எனது நினைவிற்கு வந்தது உணர்வீழ்ந்து விட்டேன். எனது செயல் உனக்கு ஆச்சரியமாகப் பட்டிருக்கும்” என்றார். அடுத்த நாள் அவ்வாலயத்தில் இருந்த கல்வெட்டுகளுக்கு கண்ணாம்பு தடவி, வல்வில் ஓரி அவ்வாலயத்தில் நடனம் பயில நிலம் விட்டதாக உள்ள கல்வெட்டையும் காட்டினார். ஆகவே “கோதண்டராமர்”, “வல்வில் ஓரியாக” மாறினார். அனைவரும் இக்கருத்தை ஒப்புக் கொண்டனர்.

ஓரியில் “வல்வில்லின்” இயல்பை வன்பரணர் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

சரியான உச்சிப்போது வேட்டைக்காரர்கள் எல்லாம் சென்று விட்டனர். எங்கும்

அமைதி நிறைந்திருந்தது. ஆனால், வல்வில் ஓரி பெரிய யானையை அம்பு எய்து கொண்டிருந்தான். கம்பீரமான உருவத்தையுடைய அந்த வேடன் மார்பில் வில்லை மதிக்க முடியாத மணியாரங்களை அணிந்து கொண்டிருந்தான். மார்பு நிறையச் சந்தனம் பூசிக் கொண்டிருந்தான். பரந்த மார்பின் அழகை அது எடுத்துக் காட்டியது. யானை வேட்டையில் ஈடுபட்டிருக்கும் அவனை வன்பரணர் கூர்ந்து நோக்கினார். அடுத்த நொடியில் ஒரு பயங்கரக் காட்சி. அவனால் தூர்த்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த யானைக்கு முன் ஒரு பெரிய வேங்கைப்பூவி கோரமாக உறுமிக் கொண்டே பாய்ந்தது. ஓரியின் வில்லில் இருந்து புறப்பட்ட அம்பு யானையை ஊடுருவி, புலியையும் ஊடுருவி, இரண்டையும் கீழே வீழ்த்தி விட்டு புதரில் பதுங்கியிருந்த ஒரு புள்ளி மானை கீழே உருட்டித் தள்ளி, அருகேமயிரைச் சிலிர்த்துக் கொண்டு நின்ற ஒரு முள்ளம் பன்றியைக் கிழித்து விட்டு, மரத்தடியில் புற்றின் மேல் கிடந்த உடம்பின் மேல் போய்த் தைத்து நின்றது. இதைப் பார்த்த வன்பரணர் ஐந்து மிருகங்களை ஒரே அம்பில் வீழ்த்திய ஓரியின் வில்லை “வல்வில்” என்று பாராட்டினார்.

ஏழு மராமரங்களைத் துளைத்த இராமனின் அம்பின் சிறப்பைப் பாட வந்த கம்பர்,

“ஏழு மா மரம் உருவி, கீழ் உலகம் என்று
இசைக்கும்
ஏழும் ஊடு புக்கு உருவி, பின் உடன்
அடுத்து இயன்ற
ஏழ் இலாமையால் மீண்டது. அவ்
இராகவன் பகழி
ஏழு கண்டபின், உருவுமால், ஒழிவது
அன்று, இன்னும்”.

ஏழு மராமரங்களைத் துளைத்து, கீழ் உலகம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஏழையும் புக்கு ஊடுருவி ராமபிரானது அம்பு மீண்டது.

ஓரியின் “வல்வில்லுக்கும்”, இராம பிரானது கோதண்டத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமையை நோக்கும்போது, ஒருவர் மற்றவராகக் கருதப்பட்டதில் வியப்பொன்றும் இல்லை *

பரதரின் நாட்டியமும் பரத நாட்டியமும்

* டாக்டர் பத்மா சுப்ரமண்யம்

விஞ்ஞான ரீதியாக ஒரு பொருளைப் பற்றி ஆராயும் போது, அதில், மொழி, இனம், பிரதேசம் இவற்றின் அடிப்படையில் எவ்வித வீரூப்பு வெறுப்புகளோ அல்லது குறுகிய கண்ணோட்டமோ இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பது உண்மையான ஆராய்ச்சித் துறையின் மரபு. இந்த முறையில் தான் நான் கண்டறிந்த சில கருத்துக்களை இங்கு அளிக்க முற்படுகிறேன்.

“பரத நாட்டியம்” என்று இன்று பெரும் புகழுடன் விளங்கும் உன்னதமான நடனக்கலை வடிவம், சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் வரை “சதிர்” என்றும் “சதிர்க் கச்சேரி” என்றுமே அழைக்கப்பட்டது. 1930-ம் ஆண்டு, இந்த ‘சதிர்’ நடனம் ஆலயங்களில் நடத்தப்படக் கூடாது என்று ஒரு சட்டம் நிறைவேறியது. இந்தச் சதிரின் மறு மலர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டவர்கள் கையாண்ட உத்திகளில் ஒன்று தான் சதிரை ‘பரத நாட்டியம்’ என்ற பெயரில் பிரகடனப்படுத்தியதும். இது, அவர்கள் கோரிய பலனை அளித்து மாபெரும் வெற்றி பெறச் செய்தது. இது உண்மை. நல்ல குடும்பப் பெண்கள் நடனக் கச்சேரியைப் பார்க்கவும் கூடாது என்ற நிலை மாறி, இன்று நடனமாடுதல் ஒரு நாகரிகச் சின்னமாக வளர்ந்து விட்டது. பரத முனிவரின் பெயருக்குத் தான் எவ்வளவு சக்தி! சமூக மரியாதை என்ற மாபெரும் தன்மையைத் தவிர ‘பரத நாட்டியம்’ என்ற பெயர் வேறு சில குழப்பங்களுக்குக் காரணமாகி விட்டது. இந்த அடிப்படையில் இன்று நம்மிடையே சில கருத்து மயக்கங்கள் நிலவி வருகின்றன.

1. இந்த 'பரத நாட்டியம்' தான் பாரதத்தில் இப்போதுள்ள கலை வடிவங்களுள் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது.
2. இந்த பரத நாட்டியம் 2000 ஆண்டுகளாக அதன் தனித்தன்மையின் தூய்மையை அப்படியே காத்து வந்துள்ளது.
3. பரத முனிவரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்தை முழுமையாகப் பின்பற்றும் ஒரே 'நாட்டியம்' இந்த 'பரத நாட்டியம்'.
4. பாவம், ராகம், தாளம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்தது தான் 'பரத நாட்டியம்'.
5. இன்னும் மொழிப் பிரச்சனை அடிப்படையிலும், தமிழில் பரத நாட்டியமா? தெலுங்கில் பரத நாட்டியமா? போன்ற சில வேண்டாதகொந்தளிப்புகள். இதற்கிடையில், தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்கள் மராட்டி மொழியில் இயற்றிய நடன இசைப்பாடல்களும், கேரளத்தில் ஸ்வாதித்திருநாள் மஹாராஜாவின் ஸம்ஸ்கிருத, மலையாள, ஹிந்துஸ்தானி, மணிப்பிரவாள பாடல்களும் இன்று பல கேள்விக் குறிகளுக்குக் காரணமாகின்றன. சற்று ஆழ்ந்து, நிதானித்து பரத சாஸ்திரத்தைப் படித்தால், இந்த பிரச்சனைகள், பிரமைகள் எல்லாம் தீர்ந்து தெளிவு பிறப்பது உறுதி. நான் இவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவதால் இன்று வழக்கிலிருக்கும் டிரபுகளைக் குறைவாக மதிப்பிடுகிறேனென்றே, குறை கூறுகிறேனென்றே எண்ண வேண்டாம். சரித்திரப் பூர்வமான சில உண்மைகளை எடுத்துக் கூறுவதனால் இந்த மரபின் சிறப்பியல்புகள் எவையும் குறையப் போவதில்லை.

பரதர் எழுதிய சாஸ்திரத்தில் 'நாட்டியம்' என்ற சொல்லுக்கு நாடகம் என்று தான் பொருள். நிருத்தம் என்பது நடனம். நிருத்தியம் என்ற மற்றொரு சொல் கருத்துக் களை உணர்த்தும் நடனம் என்று பரதருக்குப் பிற்பிய காலத்தில் பொருள்பட்டது.

இலக்கண முறையில் பார்த்தால் சதிர் நடனம் நிருத்த, நிருத்திய வகைகளைத்தான் சாருமேயன்றி 'நாட்டியம்' என்ற பொதுத்தலைப் பிறகு எப்படி பொருந்தும்? பரத நாட்டியம் என்ற சொற்றொடரில் சொல்லளவில் தான் இணைப்பு உள்ளது. சாத்திர அடிப்படையில் இந்த நடன வடிவத்திற்கும் பரதர் விவரிக்கும் நாட்டியத்திற்கும் இடையே பல வேறுபாடு உள்ளன. இன்றைய பரத நாட்டியம் ஒரு நடன வடிவமே. ஆனால், பரதரின் நாட்டியத்தில் நடிக, நடிகையர்கள், தாமே வசனம் பேசி, பாடி, ஆடி நடக்க வேண்டும். அந்த அபிநயம் தவிர நடன வடிவை எடுத்துக் கொண்டால் கூட பரதரின் நாட்டியத்தில் கையாளப்பட்ட பல அம்சங்கள் சதியில் இல்லை. உயிரோட்டமுள்ள எந்தக் கலையும் காலப்போக்கில் மாறிக் கொண்டே தான் வருகிறது. 2000 ஆண்டுகளாக நம் மொழிகள் மாறுதலடையவில்லையா? வாழ்க்கை முறை வேறுபடவில்லையா? அதே போலத்தான் பரதரின் நாட்டியத்தில் கையாளப்பட்ட செய்முறை வேறு. இன்று நாட்டியங்களிலும், நடனங்களிலிலும் கையாளப்படும் செய்முறைகள் வேறு. கலையின் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தால் இந்த உண்மை புலப்படும்.

இன்றைய பரத நாட்டியம் சதிர் வடிவில் சுமார் 250 ஆண்டுகளாகத்தான் நிலவி வந்துள்ளது. இதில் பிரத்யேகமாகக் கையாளப் படுவது பரத அடவுகள் தான். சாரிகள் என்று பரதர் கூறியுள்ள முழுமையான கால் அசைவுகள் இதில் அதிகம் இடம் பெறவில்லை. சென்ற 300 ஆண்டுகளாக பாரதம் முழுவதிலும், பாதத்தை நகர்த்துவதைவிட தட்டுவதே முக்கியமாக விளங்குவதாக நடன செய்முறை வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. பரதரின் நாட்டியத்தில் நடிக நடிகையர்கள் ஆடவும் வேண்டியிருந்தது. நடனம், அந்த நாட்டியத்தின் ஒரு பகுதியாகத்தான் பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்த நடன அசைவுகள் பொதுவாக வெற்றிடத்தை அதிகமாக நிரப்பி, பயன்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தன. இன்றைய அடவுகள் பாதத்தைத் தட்டுவதிலேயே அதிகக் கவனம் செலுத்துவதால் அதிக இடத்தை நிரப்ப முடிவதில்லை, தேவையும் இருப்பதில்லை.

பொதுவாக வடிவ அமைப்பின் அடிப்படையில் பார்த்தால் தமிழகத்தின் தெருக்கூத்து, மற்றும் பாகவதமேளம், கேரளத்தின் கூடியாட்டம், கர்நாடகத்தின் யட்சகானம், ஆந்திர பிரதேசத்தின் கூச்சுபடி பாகவதமேளம், உத்தரபிரதேசத்தின் ராம் - லீலா நாடகங்கள், வங்காளத்தின் ஜாத்ரா போன்ற கலை வடிவங்களை பரதரின் நாட்டியத்துடன் ஒப்பிடலாம். பரதரின் நாட்டிய சாஸ்திரம் வெறும் நடன நூல் அல்ல. அரங்கக் கலையை முழுமையாக போதிக்கும் ஒரு கலைக் களஞ்சியம். இது சுமார் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டது. இன்று கிடைத்துள்ள அரங்கக்கலை நூல்களுள் உலகிலேயே மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது இந்த நூல். ஸம்ஸ்கிருத அலங்கார சாஸ்திரத்தின் முதல் நூலும் இதுவே. இந்த நூல் கூறும் பல அம்சங்களில் ஒன்று யரப் பிலக்கணமாகும். இவையாவற்றின் அடிப்படையில் எழுதுவது தான் பரதரின் 'நாட்டியம்'. அந்த நாட்டியம் இப்போது அதன் முழுவடிவில் எங்குமில்லை. ஆனால், பரதரின் நூலைத்தழுவாத கலைவடிவமும் நம் நாட்டில் எங்கும் இல்லை. அவர் நூலை முழுமையாக பின்பற்றாமல், ஒரு சில அம்சங்களை மட்டும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பரம்பரையாகக் கையாண்டு வருகிறோம். பரதரின் நூலில் காணப்படும் பொருள்கள் நம் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் சிதறிக் கிடக்கின்றன. குமரி முதல் இமயம் வரை என்பதைவிட, நம் ஆசியாக்கண்டம் முழுவதும் பரதர் கூறும் அம்சங்கள் சிதறிக் கிடப்பது உண்மை. இந்த நிலையில், சதிர் பரத நிருத்யம், கதகளி பரத நிருத்யம், கதக் பரத நிருத்யம், மணிபுரி பரத நிருத்யம் என்றும், கூச்சுபடி பரத நாட்டியம், கூத்து பரத நாட்டியம், கூடியாட்ட பரத நாட்டியம் என்றும் சொல்வது பொருத்தமல்லவா? பரதரின் பெயரும் நூலும் எல்லோருக்கும் தான் சொந்தம்.

பரத சாஸ்திரம் தமிழகத்தில் அதிக மதிப்பு போடு விளங்கியது என்பதற்கு எண்ணற்ற ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. தமிழில் இன்று கிடைத்துள்ள நடன, நாடக, சம்பந்தமான நூல்கள் யாவும் பரதரின் பெயருக்கும், கருத்துக்களுக்கும் பெருமதிப்புக் கொடுத்து

இருப்பதாக இருக்கிறது. பரதசேனாபதியம், பரதகுடாமணி, பரதசங்கிரஹம், சுத்தானந்த பிரகாசம், பஞ்ச மரபு, கூத்தநூல் போன்ற இவையாவும் பரதருக்குப் பின் எழுந்த நூல்கள். இவை நமக்குக் கிடைத்த அளவில் பார்த்தால் பரத சாஸ்திரத்தை, அவை சில அம்சங்களில் பின்பற்றுவதை அந்நூல்களே அறிவித்துள்ளதைக் கண்டு, அந்த நூலாசிரியர்களின் உண்மையான பண்பும், தெளிவான சிந்தனையும் நமக்குப் புலனாகிறது. மொழி, இனம், ஆகிய விருப்பு, வெறுப்புகளின்றி சிறப்புக் கலை, அம்சங்களைப் பகிரங்கமாக எடுத்தாண்ட தமிழக் கலைஞர்களையும், பண்டைய நூல் ஆசிரியர்களையும், எண்ணி மகிழ்ந்து இன்று வியக்க வேண்டியிருக்கிறது. 'பரதர்' பெயருக்கு அளவற்ற மதிப்பு நாடெங்கும் வளர்ந்ததின் சின்னம் இந்தத் தமிழ் நூல்கள்.

ஆனால், 'பரதர்' என்ற பெயரில் பலர் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது சில ஆராய்ச்சியாளர்களின் முடிவு. ஆதிபரதர், விருத்தபரதர் என்று பல பரதர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். 'பரதர்' என்ற புனைப் பெயரில் நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் 37 அத்தியாயங்களையும், பல நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். நமது தாய் மொழியான தமிழுக்கு 'அகத்தியர்' என்ற பெயர் எவ்வளவு முக்கியமோ, அதே போல் நாடகம், நடனம், இசை, கவிதை, அலங்காரம் இவை ஒருமித்த கலையுலகத்திற்கு 'பரதர்' என்னும் பெயர் விளங்கி வந்துள்ளது. ஆகவே பரதர் ஒரு வரலார், பலராவர்.

தென்னாடு போர்களினாலும், மதவெறி அழிவுகளாலும், அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாததால், காக்கப்பட்ட நமது பழம்பெரும் கலாசாரத்தின் பல அம்சங்களில் பரதக் கலையும் ஒன்று. பரதக்கலையின் செய்முறையைக் காலத்தால் அழியாத வகையில் கல்லிலே வடித்துக் காத்த பெருமை தமிழகச் சிற்பிகளைச் சாரும். இது, தமிழக மக்களின் கலைப் பண்பை, அவர்களின் ஒருமித்த உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்த தமிழ் மன்னர்களின் பண்பைக் காலமெல்லாம் பறைசாற்றுகின்றன. பரதக்கலை எங்கு பிறந்தது பற்றித்

திறமையோடும், தகுதியோடும் விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய்ச்சிகள் நடக்கட்டும். ஆனால், அது தமிழகத்திலே எந்த அளவுக்குக் காக்கப்பட்டுள்ளது என்பது நமது பெருமைக்குரியதாகும். இதைக் கூறும் போது நமது சதிர் நடன சம்பிரதாயத்தைத் தலைமுறை தலைமுறையாகக் காத்துக் கையாண்டு நமக்கு அளித்துள்ள உன்னதமான நடனக் கலைஞர்களுக்கும், வணக்கத்திற்குரிய நடன ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பாரத நாட்டின் பல்வேறு கலை அம்சங்களைச் சேகரித்து ஒரே நூலாக வடித்தெடுக்கப்

பட்டது நாட்டிய சாஸ்திரம். சேகரிக்கப்பட்ட அம்சங்களில் தமிழகக்கலை அம்சங்களும் சங்கமமாகியிருப்பது உறுதி. பல்வேறு ஆதாரப்பொருள்களை ஒவ்வொரு பகுதியும் அளித்து அவற்றின் முழுமையான சேர்க்கையின் வடிவத்தை அப்பகுதிகள் திரும்பப் பெற்றன. அந்த முழுமையான அரங்கக்கலை வடிவம் தான் பரதரின் நாட்டியம். நாம் இன்று பரத நாட்டியம் என்றழைக்கும் நடன வடிவம் அந்த கொத்துக்கடல் மத்தியிலுள்ள ஒரு முத்தைத்தான் குறிக்கும். நாட்டிய சாஸ்திரம் என்னும் இந்தக் கடலில் எண்ணற்ற முத்தும், பவளமும், வலம்புரிச்சங்கும் வரிசை வரிசையாகப் பரவிகிடக்கின்றன.

சின்னவன் எழுதிய கடிதமும் மன்னவன் அனுப்பிய பதிலும்

மணிவிழா நாயகர் ஐயா அவர்கள் கூறிய ஆசி மொழி என்னை அடிக்கடி தாக்கி வந்தது, அந்த ஆசி மொழியை மானசீகமாக ஏற்றுக் கொண்டு வாழ்க்கையில் நுழைந்தேன். “உங்கள் ஆசி பெற்ற பையன் வீண் போகவில்லை” என்பதை ஒரு நாள் நிரூபிக்க வேண்டும் என்ற உறுதி எடுத்துக் கொண்டு, அரசியல், சமய, சமூக சேவைகளில் ஈடுபட்டு வந்தேன். ஒகோ என்ற நிலைக்கு வந்தபின் ஐயா அவர்களுக்கு, அவர் எனக்கு செய்த உதவி, நான் மேற்கொண்ட நிலை, தற்போதைய தன்மை, ஆகியன குறித்தும், காரமடை ஸ்ரீவைகுண்ட ஏகாதசிப் பெரு விழாவிற் கு ஆண்டுதோறும் வர வேண்டும் என்று கேட்டும் ஒரு கடிதம் எழுதினேன்.

ஐயா அவர்களிடம் இருந்து பதில் வந்தது.

அன்பார்ந்த ஐயா அவர்களுக்கு

வணக்கம். தங்கள் கடிதம் கிடைத்தது...என்ற வாசகத்தைப் படித்தேன். அதற்கு மேல் படிக்க முடியாமல் கண்ணீர் என் கண்களுக்குத் திரையிட்டது. மோசி கீரனின் நினைவு என் நெஞ்சில் எழுந்தது.

பசியில் வாங்க வந்த மோசி கீரனார் பசி மயக்கத்தால் அரசுக் கட்டிடத்தில் படுத்தவர் தூங்கி விட்டார். அங்கு வந்த அரசன் இதைப் பார்த்தான். இரவலருக்கு இது தகுமா எனச் சிளங்கொள்ளவில்லை. மாறாக வெயிலின் கொடுமை புலவரைத் தாக்காது இருக்க விசிறி கொண்டு விசிறிக் கொண்டிருந்தான். அந்த நினைவு தான் எனக்கு வந்தது.

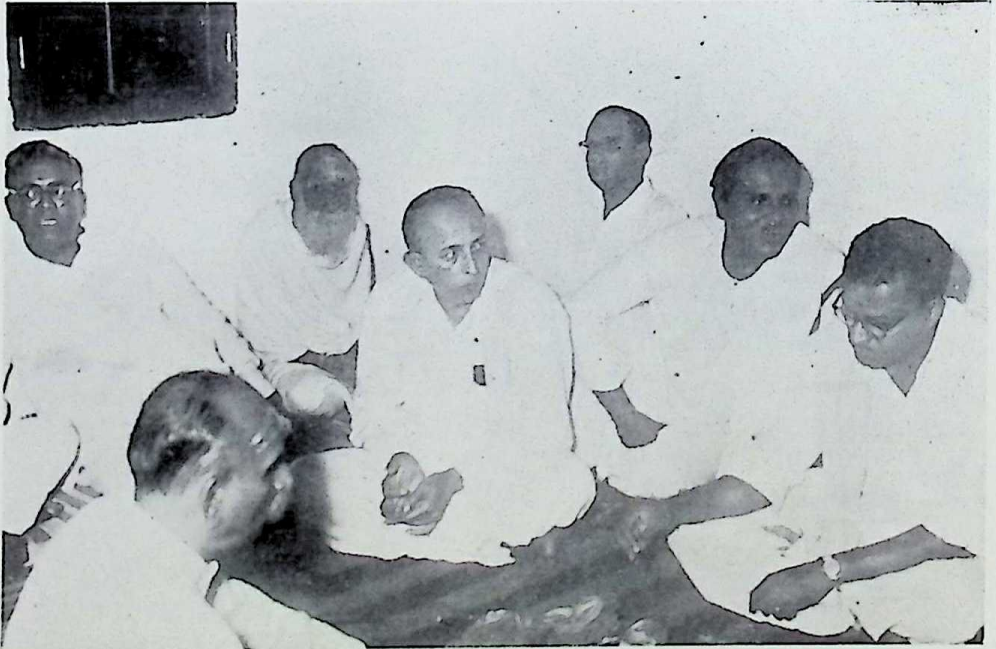
மோசி கீரனரிடமாவது தமிழ் இருந்தது; அரசன் கவரி விசிறன்! என்னிடம் என்ன இருக்கிறது? தான் ஒரு இரவலன். எனக்கும் இவ்வளவு மதிப்பா?

இலக்கிய ஐயப்பவர்களும் நீதிமாம்களும் முடி சாய்த்து அடி வணங்கும் மாமன்னர் என விளங்கும் ஐயா அவர்கள் இந்தச் சின்னவனுக்கும் எத்தகைய மதிப்புக் கொடுத்துள்ளார் என்பதை எண்ணி எண்ணி ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தேன்.

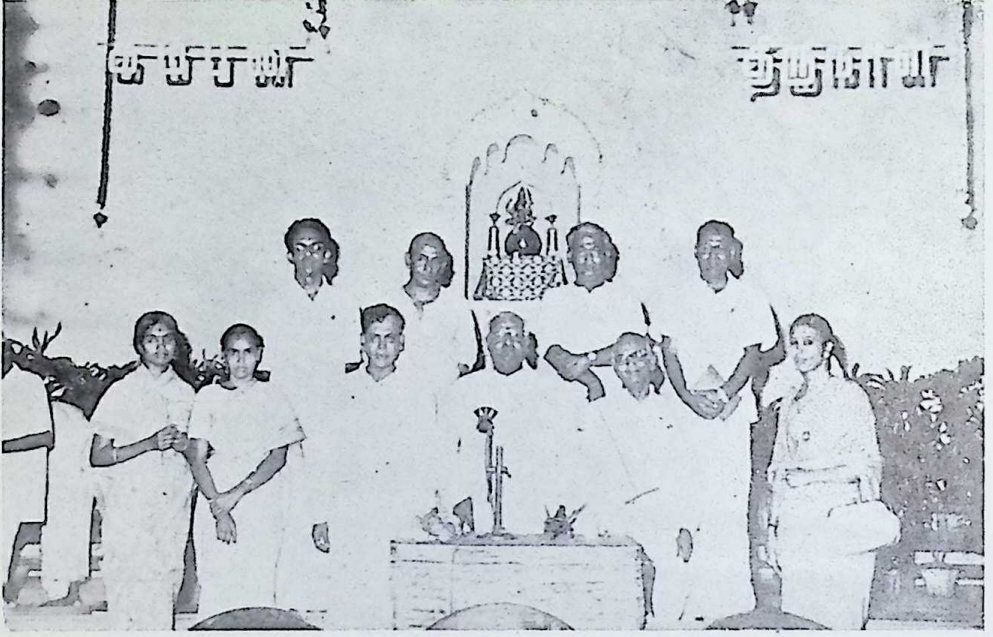
— காரமடை சின்னராமசாமி

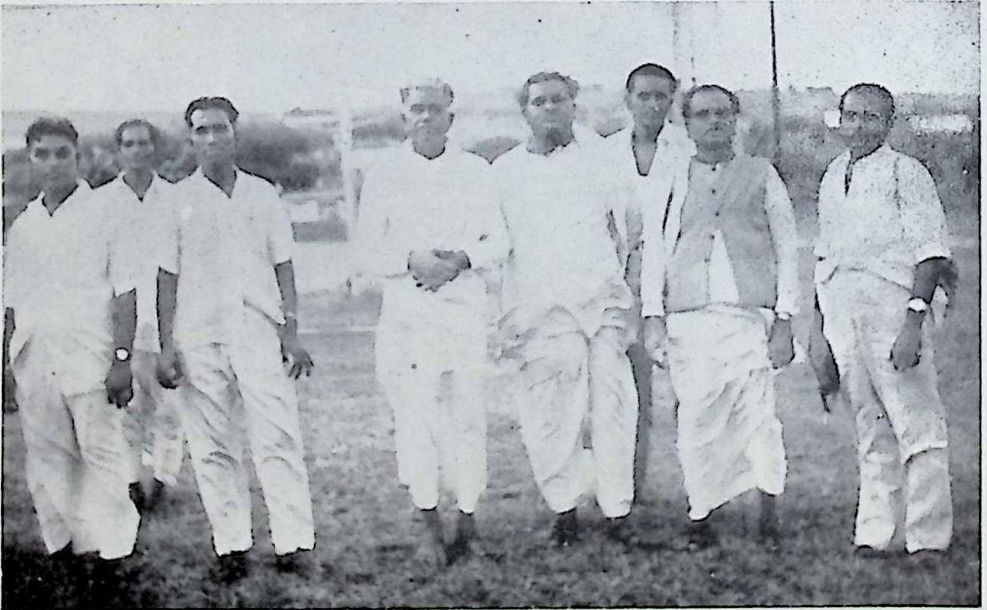
சா. க., மு. மு. இஸ்மாயில், கி. வா. ஜ. ஆகிய அறிஞர்களுடன்
கோவை கம்பன் விழா

1956-57-ல் க. கு. கோ. முன்னின்று நடத்திய விழாவில் தொ. மு. பால்கரத் தொண்டைமான்,
பழைய கோட்டை பட்டக்காரர், வி. சி. சுப்பைய கவுண்டர், பேரூர் அடிகளார்

ஊராட்சி ஒன்றியச் சுற்றுலா

க. கு. கோவின் அருமை நண்பர் அமரர் ஏ. ஆர். ரங்கசாமிக் கவுடரும், க. கு. கோவின் அன்புச் சகோதரர் அமரர் கே. எஸ். முருகையாவும் க. கு. கோவின் இருபுறங்களிலும் உள்ளனர்

துணை, யாருக்கு யார்?

* டாக்டர் ஈ. கோ. பாஸ்கரதாஸ்

வாழ்க்கையில் பெண்ணுக்கு ஆண் துணை ஆதலும், ஆணுக்குப் பெண் துணையாதலும் இயற்கை. மொழிக்கு மட்டும் அல்லாமல் வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியரின் கருத்தையும் வாழ்க்கைக்கு விளக்கம் கூறிய திருவள்ளுவரின் கருத்தையும் ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஒன்றோடொன்று துணையாதல், கூட்டம் (புணர்ச்சி), இன்றியமை யாத நிலை, பிரிவினமை என்னும் பொருள்கள் தோன்றத் தொல்காப்பியர் துணை என்னும் சொல்லைக் கையாண்டுள்ளார்.

அளவு, உதவி, துணைவர் (கணவர்), துணையாம் தன்மை, பெருமை என்னும் பொருள்கள் வெளிப்படத் துணை என்னும் சொல்லைத் திருவள்ளுவர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

தொல்காப்பியரும் திருவள்ளுவரும் துணை என்னும் சொல்லைப் பல நிலைகளில் எடுத்தாண்டிருப்பினும் இரண்டு தொடர்கள் நம் சிந்தனைக்கு விருந்தாகின்றன.

“துணைச்சுட்டுக்கிளவி” என்னும் தொல்காப்பியரின் தொடரும், “வாழ்க்கைத்துணை” என்னும் வள்ளுவரின் தொடரும் இக் கட்டுரையின் அடித்தளங்களாய் அமைகின்றன.

தலைவியின் போக்கினைக் குறித்து அவளைச் சேர்ந்தவர்கள் ஐயமுற்றனர். அவள் போக்கில் ஏற்பட்ட வேறுபாடு குறித்து அவர்கள் சிந்தித்தனர். தலைவியிடத்துத் தோழிக்கும் செவிலிக்கும் அன்பு மிகுதியான காரணத்தால் பல்வேறு வகையால் தலைவியின் ஆக்கமும் கேடும் குறித்து அவர்கள் ஆராய்ந்தனர். தலைவி ஒரு துணையைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டாள் எனத் தோழியும் செவிலியும் முடிவு செய்தனர். இதுவரை ஆயத்தின் துணையுடன் இருந்த தலைவி, இப்போது ஓர் ஆணின் துணையைத் தேடிக்கொண்டாள் என்று அவர்கள் பேசிக் கொண்டனர். தனக்குரிய தலைவனைத் தலைவி நிச்சயித்து விட்டாள் என்று அவர் கூறினார். அப்போது தலைவி, அவர்கள் பேச்சுக்களை ஏற்று ஒப்புக்கொண்டு பேச வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

உள்ளப்புணர்ச்சியும், மெய்யுறு புணர்ச்சியும் கொண்ட தலைவி, தலைவனைக் குறித்த செய்திகளை வெளியிட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாயிற்று. தலைவியின் உள்ளம், உடல் இரண்டிலும் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு தோன்றியமை தோழியின் கவனத்தை ஈர்த்தது.

மாலைப் பொழுதில் பொருள் இல்லாதவன் இளமையைப் போல வாடி இருந்தவன், மறு நாள் காலைப் பொழுதில் அருள் வல்லவன் ஆக்கம் போல அழகு பெற்று விளங்கினான்.

மாலை நேரத்தில் நிரந்தர பயிர் போலப் பொலிவிழந்து இருந்த தலைவி, மறுநாள் காலை நேரத்தில் மழையைப் பெற்ற நிலத்தில் உள்ள பயிரைப் போலப் பொலிவுடன் திகழ்ந்தாள்.

தலைவனிடத்து ஏற்பட்ட சந்திப்பினாலேயே இத்தகைய வேறுபாடுகள் தலைவியிடத்துத் தோன்றின என்னும் உண்மையை உறுதி செய்த தோழி, பலநூறு வகையில் ஆராய்ந்து முடிவு செய்தாள். தலைவிக்கு உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அப்போது அவள் தன் துணைவனைச் சுட்டிச் சொல்ல வேண்டியதாயிற்று. மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டுவனவற்றைத் தோழியும் செவிலியும் பொறுப்பேற்று நடத்துவர் என்பது அவள் நம்பிக்கை.

மேலும், மற்றவர்கள் தன் துணையைச் சுட்டிச் சொல்லும் போது தவறு நிகழவும் கூடும். யாரோ ஒரு வனுடன் தன்னை இணைத்துப் பேசினால் தலைவியின் உள்ளம் தவிக்கும். அதுமட்டுமன்று, பிறர் சுட்டிக் கூறுதற்கு முன்னர்த் தன் உள்ளம் ஏற்றவனைத் தானே சுட்டிக் கூறினால் அவள் உள்ளம் நிறையும். தானே சுட்டிக் கூறுதல் என்பது அவள் உரிமையும் கூட, தனக்குரிய துணைவனைக் குறித்துத் தானே வெளியிடலே முறைமையும் உரிமையும் ஆகும்.

இந்நிலையினை அகப்பொருள் இலக்கணம் அறத்தொடு நின்றல் என்று குறிப்பிடும். "பன்னூறு வகையினும் தன்வயின் வருஉம் நன்னய மருங்கின் நாட்டம் வேண்டலின் துணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகும் துணையோர் கரும மாக லான"

துணைச்சுட்டுக் கிளவி என்னும் தொடர்தன் துணைவனைப் பற்றிக் கூறும் சொல் என்னும் பொருள் தருவதாகும். ஈண்டு துணை என்னும் சொல், ஆணைக் குறித்து வந்து தலைவனைச் சுட்டியது. ஆதலின் பெண்ணுக்கு ஆண் துணை என்னும் பொருளில் அமைந்துள்ளது.

இறைவன் துணை என்று கூறுகையில் இறைவனே பெரியோன் என்பது போலத் தலைவன் தனக்குத்துணை என்று தலைவி கருதும் போது தலைவன் உயர்ந்தவன் என்னும் உள்ளுறைப் பொருளைத் துணைச்சுட்டுக்கிளவி என்னும் தொடரில் காண்பதற்கு இடமுள்ளது.

திருவள்ளுவரின் கருத்து, தொல்காப்பியரின் கருத்திற்கு வேருனது போலத் தோன்றுகிறது. தலைவியின் கருத்தில் தலைவன் உயர்ந்தவனாக இருக்கலாம். தலைவியும் தலைவனும் நடத்தும் இல்வாழ்க்கையில் தலைவியே சிறந்தவளும் உயர்ந்தவளும் ஆவாள் என்பது திருவள்ளுவரின் கருத்தாகும்.

புறவாழ்க்கையில் சிறந்தனவாய்த் திகழும் ஒருவன் அகவாழ்க்கையில் மனைவியின் சிறப்பால் உயர்தலைக் காணலாம். "மாண்ட என் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்" என்று பிசிராந்தையாரும் அந்த உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்தினார். மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களையுடைய மனைவியை, மனைத்தக்க மாண்புடையவள் என்பார் திருவள்ளுவர். மேலும், அவள் சிறப்பைக் கூற வந்த அவர், தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தகுந்த வாழ்க்கையை உடையவள் என்று போற்றினார். அத்தகையவளே வாழ்க்கைத் துணையாவாள்.

"மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தந்த்

கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை"
என்பது பொய்யாமொழி.

அடுத்துவரும் குறள்களிலும், மனைமாட்சி, இல்லவள் மாண்பு, என வள்ளுவர் குறிப்பிட்டார். பிசிராந்தையாரும் வள்ளுவரும் "மாண்" என்னும் வேர்ச்சொல்லிலிருந்தே தம்

கருத்திற்கேற்பச் சொற்களை அமைத்துக் கொண்டனர்.

தொல்காப்பியர் கருத்திற்கு இயைந்த முறையில் மதுரைக் காஞ்சியிலும் பட்டினப் பாலையிலும் துணை என்னும் சொல் கணவனைக் குறிப்பதாய் அமைந்துள்ளது.

“காதல் இன்றுணை” (காதலையுடைய தமக்கு இனிய கணவர்). “வீழ்துணை” (தம்மை விரும்பின கணவர்), “துணைப்புணர்ந்த” (கணவரைக் கூடின) ஆகிய இடங்களில் துணை, கணவனைக் குறிக்கக்காணலாம்.

மலைபடுகடாத்தில், “துணைபுணர் கானவர்” என்னும் தொடருக்கு நச்சினர்க்கினியர், மனைவியரோடு கூடி இருக்கிற கானவர் என்று பொருள் கூறுவர். இங்குத் துணை என்னும் சொல்லின் கருத்து வள்ளுவர் கருத்துடன் இயைந்திருத்தலை உணரலாம்.

துணை என்னும் சொல் பெண்பால் உயிரைக் குறிக்கும் முறையினை நெடுநல் வாடையிலும், குறிஞ்சிப் பாட்டிலும் காணலாம். “துணைபுணர் அன்னம்” என்னும் தொடர், தம் பேடையைப் புணர்ந்த அன்னச் சேவல் என்னும் பொருளையும் “துணைபுணர் ஏற்றின்” என்னும் தொடர், ஆவைப் புணர்ந்த ஏறுபோல என்னும் பொருளையும் தரும் வகையில் உள்ளமை நோக்குதற்குரித்தாம்.

பழந்தமிழ்ப் பாடல்களின் தொடர்களில் உள்ள துணை என்னும் சொல் சிலபோது கணவனைக் குறிப்பதாகவும், சிலபோது மனைவியைக் குறிப்பதாகவும் காணப்படுகிறது. தொல்காப்பியர், துணை என்னும் சொல்லால் தலைவனைக் குறிப்பிட, வள்ளுவர், தலைவியைக் குறித்துள்ளார், என்பது கவனத்திற்குரியது.

நேருக்கு நேர் பொருள் கூறும் வண்ணம், இலக்கண முறையில் தொல்காப்பியர் துணை என்னும் சொல்லை ஆண்டுள்ளார். ஆனால் திருவள்ளுவரோ, இலக்கிய முறையில் வாழ்க்கைத்துணை என்று குறிப்பிட்டார்.

வாழ்க்கைத் துணையாகிய தலைவியின் சிறப்பைச் சொல்ல வந்த அதிகாரத்தின் தலைப்பு ம் கவிதைச் சிறப்புடையது. வாழ்க்கைத்

துணை நலம் என்னும் தலைப்பு, பொருள் ஆழம் நிறைந்த தொடராகும். துணை என்னும் சொல்லுக்கு முன்பு வாழ்க்கை என்னும் சொல்லும், பின்பு நலம் என்னும் சொல்லும் அமைந்துள்ளமை அழகு மிக்கதாகும்.

மக்கள் வாழ்க்கை நலமுற அமைய வேண்டுமாயின், துணையாகிய தலைவியே இன்றியமையா இடம் பெறுதல் வேண்டும் என்னும் உண்மையை வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்னும் தொடர் உணர்த்துகிறது.

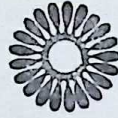
வாழ்க்கைத்துணை நலம் என்னும் அதி காரத்தில் வாழ்க்கைத்துணை என்று ஒருமுறையும் இல்லாள் என ஒரு முறையும், இல்லவள் என இருமுறையும், மகளிர், பெண்டிர், இல், மனை என ஒவ்வொரு முறையும் வாழ்க்கைத் துணையியாம் பெண்ணை வள்ளுவர் குறித்துள்ளமையை எண்ணிப் பார்த்தல் வேண்டும். பெண்மையின் உயர்வைப் போற்றுவதில் வள்ளுவர் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தை மேற்கண்ட சொற்கள் உணர்த்துகின்றன. எல்லாச் சொற்களின் திரண்ட பொருளையும் ஒரே தொடரால் குறிக்க வேண்டுமாயின், வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்னும் தொடரே பொருத்தமானதாகும்.

அதிகார முறைவைப்பின் அடிப்படையில் நோக்குவோமானும், இல்லவாழ்க்கையை அடுத்து வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்னும் அதிகாரமும் அதனை அடுத்து மக்கட்பேறு என்னும் அதிகாரமும் அமைந்துள்ளமை சிந்தித்தற்குரியது. இல்லவாழ்க்கையும் மக்கட்பேறும் வாழ்க்கைத் துணை நலத்தையே சார்ந்துள்ளமை புலனாகும்.

மரபுகளின் நிலைக்களனும் அமைவது இலக்கணம், அதனை மாற்றி அமைக்கும் புரட்சியாளராக வள்ளுவப் பெருந்தகை திகழ்கிறார்.

ஆண்மையின் சிறப்பினை மிகுவிக்கும் வகையில் தொல்காப்பியர் துணை என்னும் சொல்லினை ஆட்சி செய்ய, பெண்மையின் பெருமையினைப் போற்றும் முறையில் திருவள்ளுவர் துணை என்னும் சொல்லினை ஆண்டுள்ளார் என்பதே இதுவரை விளக்கியவற்றால் பெறக்கூடிய உண்மையாகும்.

மணி வீழாக் காணும்
தமிழறிஞர் க. கு. கோதண்டராமன் அவர்கள்
நீடு வாழ மனதார வாழ்த்துக்களும் !

பொற்பில் நின்றன பொலிவு ; பொய் இலா
நிற்பின் நின்றன நீதி ; மாதரார்
அற்பின் நின்றன அறங்கள் ; அன்னவர்
கற்பின் நின்றன கால மாரியே

— கம்பர்

தியேட்டர் கீதாலயா

உரிமையாளர்கள்

கோயமுத்தூர்

முருகேசன் என்டர்பிரைசஸ், பொள்ளாச்சி

மேனேஜிங் பார்ட்னர்ஸ்

கே. ஆறுமுகம் ★ கே. முருகேசன்

SURFACE LEVEL OPPOSITION IN 'KUYIL PATTU'

* Dr. K. S. Kamaleswaran

The foremost point is that it is expressed at all three levels.

- (a) peripheral or surface level opposition.
- (b) In-between or shallow level opposition.
- (c) Central or deep level or deep opposition.

The order followed is from (a) to (c). The approach is from bigger to smaller units or from macro to micro units. The theme concerns mainly the events and the poetic atmosphere effected by the events. So the study centres firmly around the story.

1. The opposition in the macro unit

The primary broad oppositional units in the poem are the two opposite stages of the human. They are wakefulness and dream. This broader opposition is intensified and sharpened by the sub-oppositions within the boundary of the unit. The bright morning of the dream has been found opposed to that of the *dim* evening of the wakefulness stage. The *green* forest mainly with the luxuriant mango trees opens another fact of opposition when placed near the *grey* home with the old manuscripts and the used mat, the quill and the newspapers.

The happy climax with the pleasant atmosphere in a rising tension has been sharply and strongly contrasted with that of the woeful, painful and bleeding cut of the wakeful stage. To sum up, the rosy dream of few hours runs through the hundreds of lines, whilst the grim reality of counted years smiles ghastly through tears in a few lines.

2. The oppositional element within the dream stage

The dream unit has a story. The centre of the story is love between opposite sexes. The events with love as centre has been shown to take place at two circles. A comparison of these two circles gives the significant feature that the movement of the events at these two circles are set in opposite directions. The human sees the dream. The Super-human sees the past. Saint is the Super-human in the dream stage. He shows the link between the two births.

Surface level opposition

(a) First comes the place opposition. Take the four primary characters. In the first circle all are human beings. Their birth place is Kerala - a place situated in the western side of the Southern part, compare this to the birth places at the second circle, Kuyili's is a place lying vertically opposite i. e., Vindya mountains in the north. Her lover's is one lying vertically as well as horizontally opposite is Puduchery - horizontally east and vertically north and positionally middle.

(b) Next comes the time - opposition. In the first birth, all the four meet

together in one day at an evening time. But in the Second birth one day becomes 'many'. This 'many' has been symbolised as four by the poet. Then in all the four days, the meet takes place only at the early morning under the beauties and splendours of the rising sun. The opposition does not stop with this. The "together meet" of the earlier birth has been well contrasted with the "Split-meet" of the latter birth.

(c) Thirdly comes the age opposition. The opposition measures a distance of nearly two thousand years in the time scale. The day oscillates between the morn and eve. But the age never turns. This onward march of the never-turning age is portrayed in the poem with a deep cut of conspicuousness. The expressions *ceeramaan*, *Vanei-t-talaivan*, *munru tamil naatu*, *veentan aali-y-aracan* etc. clearly prove that the circle of past life has its temporal centre at the age of crowned royal kings i.e. nearly two thousand years ago. On the other hand, the first person, the name *Putucceeri* and the reference to *paakai - v - ileevaal* etc denote that the age is modern-struggling for independence through liberation with the hands of people holding the sword of ahimsa or non-violence. □

You must have heard people say that mine is all magic. But the manifestation of Divine Power must not be interpreted in term of magic. Magicians play their tricks for earning their maintenance, worldly fame and wealth. They are based on falsehood and they thrive on deceit, but this body could never stoop to such a low level. This body has come through the Lord's resolve to come. That resolve is intended to uphold the Satya or Truth. Divine resolve is always true resolve. Remember there is nothing that Divine Power cannot accomplish. It can transmute earth into sky and sky into earth. To doubt this is to prove that you are too weak to grasp great things, the grandeur of the Universe.

- SRI SATHYA SAI

வேளாண் பழமொழிகள்

* பேராசிரியர் இல.செ. கந்தசாமி

தமிழில் ஏறத்தாழ 12,000 பழமொழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் 4000-க்கும் மேற்பட்டவை வேளாண் தொழில் பற்றி வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் கூறும் பழமொழிகளாகும். அவை நிலம், நீர், உழவு, பருவம், பயிர், எரு, களை, காப்பு முதலாய் வேளாண்மை இயல், வேளாண் பொறியியல், கால்நடை, கால்நடை மருத்துவம், மீனியல், வனஇயல், மனையியல், வேளாண் சமுதாய இயல் ஆகியவை பற்றித் தனித் தனியாக விளக்குகின்றன. இவ் வேளாண் பழமொழிகளில் பல அறிவியல் ஆய்வுக்குப் பொருந்த உள்ளன. இன்னும் பல, ஆராய்ந்து காணவேண்டிய உண்மைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன.

வேளாண்மையில் பருவம் பார்த்துப் பயிரிடல், சரியான அளவில் உழவு செய்தல், போதிய இடைவெளி விட்டு விதைத்தல், நடுதல், களை எடுத்தல், ஊடுபயிர் முறைகள், வானிலை முதலாய் பயிரிடுவதற்கு ஏற்ற கட்டுக்கோப்புச் சாகுபடிக்குறிப்புகளை உழவியல் தருகின்றது.

பாழில் போட்டாலும் பட்டத்தில் போடு
எழுழவு உழுதால் எருப்போடவேண்டாம்
அழிய உழுது அடர விதை
கார்ப்பயிர் கலந்து கெட்டது
பிசாணப்பயிர் நெருங்கிக் கெட்டது
களைபிடுங்காப் பயிர் கால்பயிர்
காரையும் எள்ளையும் கருதிப் பயிரிடு

என்பன போன்ற பழமொழிகள் இன்றைய ஆராய்ச்சி முறைகளை உள்ளடக்கிக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

மண்ணின் தரத்தையும், மண்ணைத் தரப் படுத்தும் விதத்தையும், எந்த மண்ணுக்கு எந்தப் பயிர் பிடிக்கும் என்பதனையும் எந்தப் பயிருக்கு எத்தகைய உரம் போட்டால் மிகுந்த விளைச்சல் காணும்? எவ்வெப் பயிர்களுக்கு மிகுந்த உரம் தேவை? என்பதையும் ஆய் கின்றது மண்ணியல்.

காணி தேடினும் கரிசல் தேடு களர் முறிக்க வேப்பந்தழை மஞ்சள் வைப்பது மதவை நிலத்தில் ஆடு பயிர் காட்டும் ஆவரை நெல் காட்டும் எள்ளும் கரும்பும் எடுக்கும் பயிராம்

முதலைய பழமொழிகள் பண்டைய உழவர் பெருமக்களின் ஆய்ந்து தெளிந்த முடிவுகளா கும். ஆராய்ச்சி செய்து காணவேண்டிய இத்தகைய பழமொழிகள் இன்னும் பல உள.

இன்று போல் புதிய புதிய பயிர் இரகங் கள் காணப்படவில்லை என்றாலும் பயிர்களின் தரத்தை உயர்த்த பல்வேறு பயிர்களை பயிரிட்டுப் பயிரிட்டு எது விளைச்சல் அதிகம கொடுத்ததோ அதைத் தேர்ந்தெடுத்து அப் பயிர்களைப் பயிர் செய்ய வேண்டும் என்று கொண்டார்கள். நெல் பயிரிடுதலே பெருவழக் காக இருந்ததால் நெற்பயிர் பற்றிய குறிப்பு

களே பழமொழிகளில் மிகுந்து காணப்படு கின்றன.

கதிருக்கு முந்நாறு நெல் இருந்தால் முழு விளைச்சல்

நட்டாலும் தில்லை நாயகம் நடவேணும் கொம்பில் ஒரு நெல் விளைந்தாலும் சம்பாவுக்கு ஈடாகாது

நெல்லுக்கு நேரே புல்

பணிக்குப் பலிக்கும் வரகு, உளுந்து

மழைக்குப் பலிக்கும் நெல்லு

இம்முறை இன்றைய பொறுக்கு இரகங்களைக் கண்டறியும் முறைக்கு இணையானதாகும்.

இத்தகு உயர்விளைச்சல் இரகங்களைப் பயிரிடுதற்கு அடிப்படையான விதையினைத் தெரிவு செய்து, உலர வைத்து பக்குவப் படுத்தும் முறையினைக் கூறும் பழமொழிகள் விதை நுண்ணியல் ஆய்வுடன் ஒப்பு நோக்கத் தக்கன.

காய்ந்த வித்துக்குப் பழுதில்லை

சொத்தைப்போல வித்தைப்பேணு

ஒடுகள் விதைவைக் கேடறக் காக்கும்

கலயப்பயிர் விதைத்து உழக்குப்பயிர்

விளைந்தாலும்

புதுப்பயர் புதுப்பயர் தான்

*

“எங்கள் குடியானவர்கள்”

“எங்கள் ஊரிலே குடியானவர்களே மிகுதி. ஒட்டு மொத்தத்தில் பாதி வீடுகள் குடியானவர்கள் வீடுகளே. அவர்கள் வீடுகள் அமைதியாகவும் கம்பீரமாகவும் இருக்கும். ஊரைச் சுற்றி யுள்ள புலங்களில் பெரும்பான்மை, ஊர்க் குடியானவர்களுக்கே சேர்ந்தவை.

பொதுவாகக் குடியானவர்கள் என்றால் வேளாளர்கள் என்று தான் கூற வேண்டும். எங்கள் ஊர் வேளாளர்கள் எல்லோரும் கொங்கு வேளாளர்களே. இவர்களுடைய பட்டப் பெயர் கவுண்டர் கள் என்பார்கள். கவுண்டர் அல்லது கொண்டர் என்ற சொல்லி னுடைய பொருள் பெரும்பான்மையான வேளாளர்களுக்கே தெரியாது. கவுண்டன் என்னும் சொல் காமின்டன் என்ற சொல்லிலிருந்து வந்ததாகவும் அதுவே கௌண்டன் என நாளாவட்டத்தில் மாறினதாகவும் கூறுவர். காமின்டன் என்ற சொல்லிற்குத் தலையன் என்பது பொருளாம்”.

— ‘எங்கள் நாட்டுப் புறம்’ பக்கம் 75, 76
கோவைக் கிழார் சி. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார்

ஆகமங்களுக்கு முந்தைய அருந்தமிழ் வழியாடு

* வழக்கறிஞர் கு. ச. ஆனந்தன்

ஸீசுவம் தமிழகத்தில் தோன்றி வளர்ந்த தனிச்சமயம். மாலியமும் இந்த மண்ணிற்கு உரியதே. தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் இருபெரும் சமயங்களாக பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த சைவமும் வைணவமும் அவற்றில் மெய்யுணர்வுப் பகுதிகளும், ஆலய முறைகளும், வழிபாட்டு நெறிகளும் இங்கு தோன்றி வளர்ந்துள்ளன எனக்கூறின் மிகையாகாது. வேதங்களில் கூறும் கடவுள்களில் சிவனும், திருமாலும் குறிப்பிடப் படுவதில்லை. இந்திரனே வலிமை கொண்ட பெருந் தெய்வமாக வணங்கப் பட்டான்.

ஆனால் தமிழில் ஐந்திணைத் தெய்வ வணக்கங்கள் அந்தந்த நிலத்திற்கேற்ப இயற்கையாகத் தோன்றி வளர்ந்தவை ஆகும். சேயோன் வணக்கத்தினின்று சிவ மதமும், மாயோன் வணக்கத்தினின்று திருமாலும் தோன்றின. தீயின் கூடுக சிவ வணக்கமும், முல்லை நிலத் தெய்வ அடிப்படையில் நீரின் கூடுகக் கொண்டு திருமால் வணக்கமும், தமிழர் தம் பண்பாட்டில் ஒரு கூடுக வளர்க்கப்பட்டன. சிவனியமும், மாலியமும் எல்லாம் வல்ல இறைவனான ஒரே தெய்வத்தை வெவ்வேறு தெய்வத்தின் பேரில் வணங்கும் பெருந் தேவ மதங்களாகும்.

ஆரிய வருகைக்கு பற்றெடுங் காலத்திற்கு முன்பே இவ்விரு மதங்களும் தமிழ் மக்களிடையே பரவி திருக்கோயில்களின் வழிபாட்டால் தமிழ் மறைகளால் தமிழ் மந்திரங்களால் வேகுன்றி நிலைத்துவிட்டன. ஆனால் முதலிரு தமிழ்ச் சங்கங்களும் அழிக்கப்பட்டு விட்டமையால் பின்வந்த ஆரியக் கலப்பு, தமிழ்ச் சமயங்களினூடே பிரித்தெடுக்க முடியாவண்ணம்

இயைந்துவிட்டது. அடிப்படைச் சான்றுகளும் மங்கிவிட்டன. ஆனால் பிற்காலச் சங்க இலக்கியங்களும், அவற்றின் ஆழ்கருத்துக்களும் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பெருங்கூறுகளாகத் தனித்து நின்றன. பேராசிரியர் கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் தனித் தமிழ் மறை நூல்களும் மந்திர நூல்களும் குமரி நாட்டில் தோன்றி வளர்ந்து நின்றதை தமது “திருநாள் மறைவினக்க” உரையிற் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் அவை வந்தேறிகளால் அழிக்கப்பட்டன.

சிவன் கோவில்களில் “பண்டாரம்” என்னும் வகுப்பாரும், திருமால் கோவில்களில் “நம்பியார்” என்னும் வகுப்பாரும் காணிகோவில்களில் “உவச்சர்” எனும் வகுப்பாரும் பூசனையும், பொது வழிபாடும் தனித்தமிழில் நடத்தி வந்தனர். திருகோயிற் பணிகளை கவனித்தற்கு ஊரவைப் பிரிவு ஒன்று இருந்தது. பெருங் கோவில்களில் “முதுகேள்வி” (Supervising Officer) இளங்கேள்வி (Subordinate Supervising Officer) என்னும் அதிகாரிகள் இருந்து வந்தனர் எனப் பாவாணர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

சிவ வழிபாடு பழந்தமிழ்க் குமரிக் கண்டத்தில் தொடங்கி உலகில் பல் வேறு நாடுகளுக்கும் பரவியது. அமெரிக்காவில் சில பாகங்களிலும் இவ்வழக்கம் காணப்படுகின்றது. பேராசிரியர் பி. முகர்ஜி அவர்கள் “சீனா, சப்பான், இந்துமாத்கடல், பசிபிக் கடற்தீவுகள், ஆகிய இடங்களில் சிவ வழிபாடு வெகுவாகப் பரவியிருந்ததுடன், இன்னும் அவை முற்றாகத் தூர்ந்து போகவில்லை” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பாபிலோன் நாட்டில் பல சிவலிங்கங்கள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டன. அசிரிய, யூத, சிரிய, சின்ன ஆசிய, பாபிலோனிய மக்களிடையேயும் சிவ வழிபாடு காணப்பட்டன. விதுவேனிய மக்கள் பதினான்காம் நூற்றாண்டு வரையில் சிவவழிபாட்டைக் கைக்கொண்டு இருந்தனர்; பின்பு கிருத்துவ மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். மெக்சிகோ, பெரு, ஹைதி தீவுகளிலும் இவ்வழிபாடு இருந்தமைக்குத் தக்க சான்றுகள் இருந்தன.

மொகஞ்சதாரோவில் சிவலிங்கமும், சிவ வழிபாடும் இருந்தமைக்குப் பல சான்றுகள் உண்டு.

“மொகஞ்சதாரோ, ஆரப்பா என்னுமிடங்களிற் கிடைத்த களிமண்ணுற் செய்யப்பட்ட உருவங்களும், கடவுள் வடிவங்களும், லிங்கங்களும், தூர்க்கை சிவவழிபாடுகள் மிகப் பழமையானவை என்பதை அறிவிக்கின்றன”

என பேராசிரியர் ஆர். டி. பாளர்சி குறிப்பிடுகின்றார்.

எனவே சைவ மதமும் சிவவழிபாடும் பல்வேறு நாடுகளில் அந்தந்த மொழிகளில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பரவலாக இயக்கப்பட்டு வந்தன என்பதை வரலாறும் அகழ்வாய்வுகளும் தெளிவுபடுத்துகின்றன. தமிழகத்தில் அவற்றிற்குரிய நெறிமுறைகளோடு அதற்கும் முன்பிருந்தே தமிழில் நடைபெற்று வந்தவை தெள்ளிதின் புலனாகும்.

உண்மை நிலை இவ்வாறுருக்க கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் தோன்றிய இன்றைய வடமொழி ஆகமங்களால் தான்-அவைகள் கூறும் ஏற்றத்தாழ்வு கொண்ட வருணமுறையில் தான் - வடமொழியால்தான் இறைவழிபாடுகள் இயங்க வேண்டும் என வாதிடுவது குறும்புத்தனமான கற்பனைத் திறமேயாகும்.

“முற்காலத்தில் தமிழர்கள் திருக்கோயில்களில் உள்ள திருவுருவங்களைத் தாமே தொட்டு நீராட்டி, பூவிட்டு, அகில் புகைத்து வழிபட்டார்கள். இஞ்ஞான்றும் வடநாட்டில் உள்ளவர்கள் அங்குள்ள திருக்கோயில்களில் தாமே திருஉருவங்களைத் தொட்டு வழிபாடு ஆற்றுகின்றனர்”

என மறைத்திரு மறைமலை அடிகளார் குறிப்பிடுகின்றார்.

“சொற்றமிழால் பாடுக”

சங்க இலக்கியங்களில் மிகப் பழமையானது பத்துப்பாட்டு. அதில் முதல் பாட்டு

திருமுருகாற்றுப்படையாகும். கி. மு. முதல் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த நூல் எனத் தமிழறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். முருகனது அருளைப்பெற அவனது புகழ், அருள், சிறப்பு ஆகியவற்றை மற்றவர்களுக்கு கூறி அவர்களை வழிப்படுத்தும் முறையால் அந்நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது, இன்றும் நோய், துன்பம் ஆகியவைகளை நீக்க திருமுருகாற்றுப்படை பாடல்களைப் பாடி வழிபட்டு நிறுபூசம் வழக்கம் நெல்லை மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளில் இருப்பதை நாம் காணலாம். பரி பாடலில் தமிழ் வழிபாடுகள் உள்ளத்தை உருக்கும் முறையால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முருகன், திருமால், செவ்வேள் பற்றிய பல தனி அருட்பாடல்கள் இசைப்பாடல்களாகவும் வழிபடு பாடல்களாகவும் விளங்குகின்றன.

அதற்கடுத்து சிலம்பிலும், சேயோன், திருமால் மற்றும் தமிழ் தெய்வங்கள் பற்றிய இயல், இசைப்பாடல்கள் இன்றும் வழி பாட்டிற்கு உரியனவாக அமைந்துள்ளன. வெறும் புனிதவதியாக இருந்து, தமிழால் இறைவனை வழிபட்டு, மெய்யுணர்வு பெற்று முக்தி அடைந்தவர், காரைக்காலம்மையார் அவர்கள். கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்த அச்சமயப் பெரியார் சிவனைப் பற்றிய பப்பத்து வழிபாட்டுப்பாடல்களை இசைப்பாடல்களாக தாண்டகத்தில் அமைத்தார். “ழற்த திருப்பதிகம்” என இன்றும் இவ்வழிப்பாட்டுப் பேரிலக்கியம் வழங்கப் படுகின்றது. எந்த வடமொழி மந்திரத்தையும் கூறாமல், தமிழிலும் தமிழ் மறையிலும் ஒதி, தலைகீழாக நடந்து கைலாயம் கண்ட வராகக் கருதப்படுகின்றார்.

அதற்குப் பின்னர் எழுந்த நெஞ்சையுருக்கும். இறையோடு கலக்கச் செய்யும் தேவார திருவாசகங்கள், நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தங்கள், திருமந்திரம் இன்றோரன்ன பல்வேறு தமிழ்ச்சமய இலக்கியங்கள், வெறும் இலக்கியங்கள் மட்டுமே ஆகா; அவற்றில் செம்பாதிக்கும் மேலாக இறைவனை உருகி வழிபடுவதற்குரிய அத்துனை வழிபாடுகளும், முறைகளும் மந்திரங்களும், மெய்யுணர்வு நிலையும் அடங்கியுள்ளன: அவை இறைவனோடு

இணைந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சிறப்புப் பகுதியாக மலர்ந்து வடமொழி ஆகமங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு செறிவோடு விளங்குவதை இன்றும் யாரும் மறுக்க முடியாது.

தமிழகப் பெருங் கோயில்களில் ஆகம முறை வழிபாடுகள் மட்டுமே மரபாக வழங்கப் பட்டுவந்தன என்ற கூற்று ஒரு தலைச் சார்பானது. ஆதாரமற்றது. சைவ சமயக் குரவர்களும் ஆழ்வார்களும் அறுபத்து நான்கு நாயன்மார்களும் இன்றோரன்ன பழந்தமிழ்ப் பெரியோர்களும் சொற்றமிழால் இயற்றி வழிபட்டு தமிழ் மக்களது வாழ்க்கையும் இறையோடு இணைத்து வாழ்ந்த வரலாறு. தமிழ்க் கோயில்களின் ஒரு பகுதி வரலாறு மட்டுமல்ல; தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் தமிழ்ச் சமய வரலாறும் ஆகும். காலத்தின் கோலத்தால், வரலாற்று விபத்தால் அவை மறைக்கப் பட்டுவிட்ட காரணத்தால், தமிழர் தம் மதமும் தனித்த வழிபாட்டு நெறிகளும் கோயில் செயற்பாட்டு முறைகளும் முற்றும் வழக்கொழிந்து போய் விடவில்லை.

சமய வல்லுநரான திரு டி. எம். பி. மகாதேவன் அவர்கள், “தென்னிந்தியாவில் தமிழ்மொழியில் சங்க காலத்திய நூல்களாகிய பழையதும் இன்றும் உள்ளனவாகிய இலக்கியங்களில் சிவனாரைப் பற்றியும் அவருக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடுபற்றியும் பல குறிப்புகள் உள்ளன. சைவ சமயத்தின் சிறந்த காலமாவது அறுபத்துமூன்று அடியார்கள் என்று அழைக்கப்படும் திருத்தொண்டர் தொகையில் வகைப்படுத்தப்பெற்ற அடியார்கள் வாழ்ந்து சிவபெருமானுக்கு அன்பு செய்யும் முறையைக் காட்டிய காலமேயாகும்.” என சைவத் திருமுறைகளின் வழிபாட்டு நெறிகள் ஒங்கிய காலத்தைக்காட்டி தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் அவை தனியானவை என்று தெளிவுபடுத்துகிறார்.

ஆனால் அரசியல் துறையிலும் சமுதாயப் பிடிப்பிலும், கல்வி நிலையிலும் வருணாசிரம முறை காரணமாக மேல் தட்டில் நின்று கொண்டு மற்ற தமிழ் மக்களை எல்லாத்துறைகளிலும் ஆட்டிப் படைத்து வந்த சில பார்ப்பனர்கள் மட்டும் இத்தனி தமிழ் வழிபாட்டு

முறைகளையும் இறைநெறிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், வடமொழி வல்லாண்மை செலுத்தினர். அக்காரணத்தினால் தமிழகச் சமய வழிபாட்டுத்துறையில் தீராய்ப்புசலும் போராட்டமும் அவர்களுக்கும் தமிழ்ப் பெரியார்களுக்கும் இடையே தொடர்ந்து நீடித்து வந்ததைத் தமிழக இலக்கிய வரலாறு சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

“கண்ணுதற் பெருங் கடவுளும் கழகமோடு
அமர்ந்து
பண்ணுறத் தெரிந்த இப்பசுந்தமிழ் ஏனை,
மண்ணிடைக் கிடந்த சில இலக்கணவரம்பிலா
மொழிபோல்
எண்ணவும் படுமோ”

என வெடித்த பரஞ்சோதி முனிவர் அவர்கள், அதற்குச் சான்றாக நிற்கிறார். இராமானுசாச்சாரியார் செய்த பெரும்புரட்சி, சமயப்புரட்சி மட்டுமல்ல; மொழிப்புரட்சியும் ஆகும். வடகலையும் தென்கலையும் எதிர்த் துருவங்கள்.

“வடமொழியால் என்னை வழுத்தாதே.
ஆகம முறைகள் என் முறைகள் அல்ல.
அனைத்துத் தமிழர்களும் சமன்மை நிலையில்

என்னை வழிபாடு செய்ய உளமுருகும் தமிழ்ப் பாடல்களை இயற்றுக; சொற்றமிழால் என்னைப் பாடுக” எனச் சுந்தரர்க்கு இறைவனே கட்டளையிட்டது. வடமொழி ஆகம முறைகளில் தான் தமிழக்கோயில்கள் இயங்க வேண்டும் என்பதனைக் காட்டுதற்கா? இல்லை.

மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்தொண்டன்
என்னும் நாமம்
பெற்றனை; நமக்கும் அன்பின் பெருகிய
சிறப்பின் மிக்க
அருச்சனை பாட்டேயாகும்; ஆதலால்
மண்மேல் நம்மை
சொற்றமிழ் பாடுக என்றார் தூ மறைபாடும்
வாயால்”

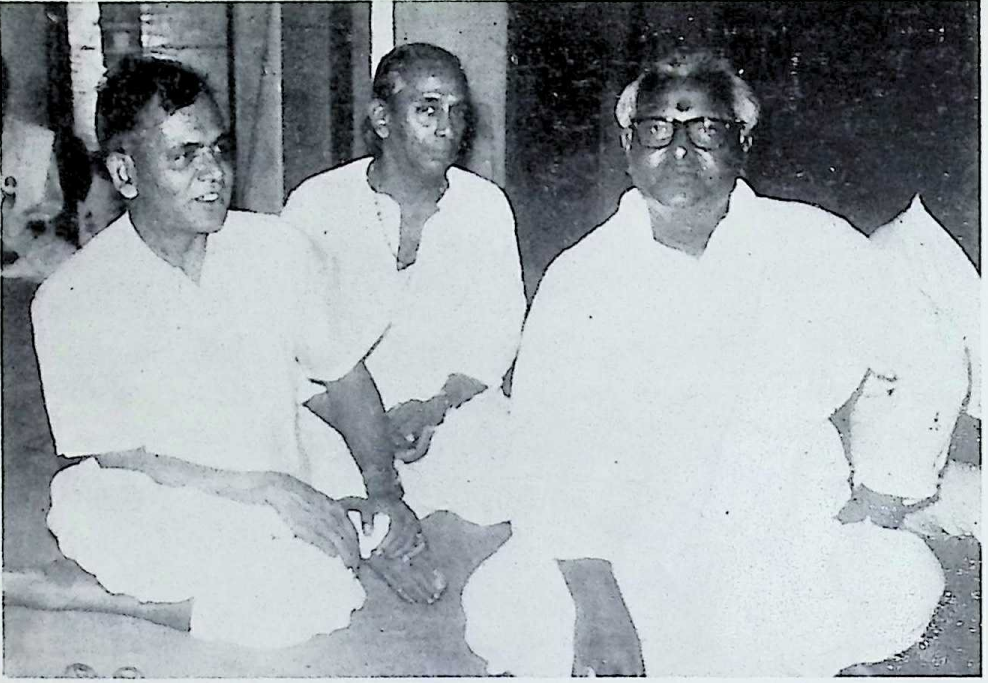
- 70 [தடுத்தாட்கொண்டபுராணம்.]

“அருச்சனை” என்பது அஷ்டோத்திரம் அல்ல; தமிழ் பாரட்டேயாகும். சொற்றமிழால் சுந்தரர் பாடி பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னரும் கூட தமிழால் இறைவன் வழுத்தப்பட்டால் தீட்டுப்பட்டு விடுவான் எனக்காட்டப்படுவது பெருவியப்பாகும்.

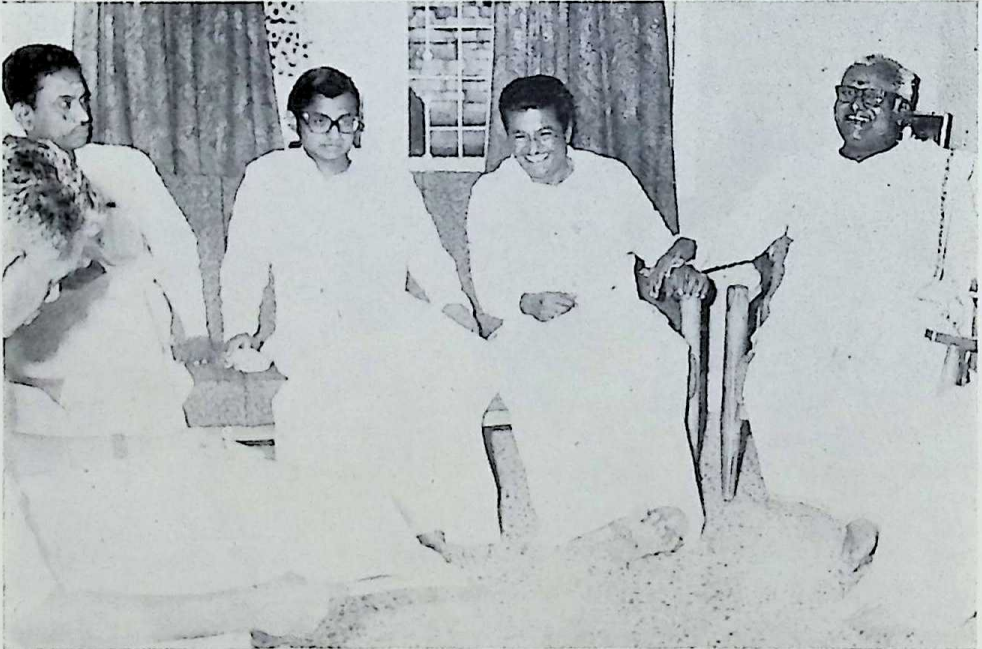
பெருங்கதைக் கல்வெட்டு

சிலப்பதிகாரத்திற்கு இணையாக வைத்து எண்ணப்படும் நூல் பெருங்கதை. அதனை ஆக்கியோர் ‘கொங்கு வேளிரி’. அவர் வாழ்ந்தது விஜயமங்கலத்தில்! காலம் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டு.

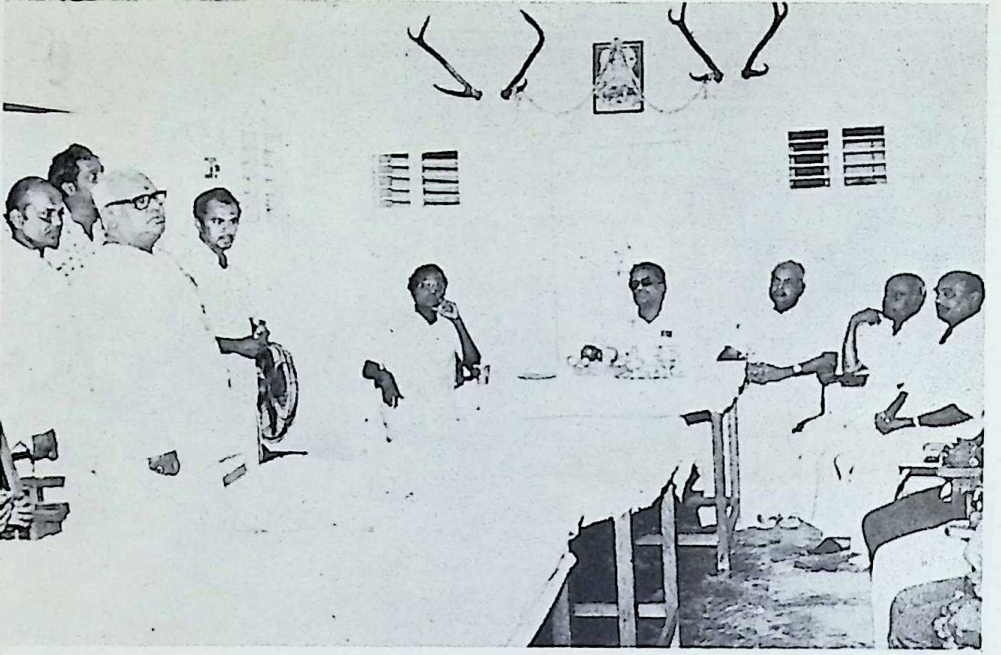
விஜயமங்கலத்தில் அழகான வடமொழிக் கல்வெட்டு ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. “ஸ்ரீ பிருகத் கதா லாவண்ய ரத் ப்ரதாபஹ” பெருங்கதையின் அழகிலும் பெருமையிலும் மூழ்கியிருக்கிறது — என்பது இதன்பொருள். வழவழப்பான கல்லில் ஸ்வஸ்திகச் சின்னத்துடன் உள்ளது. இலக்கியத்துடன் பொருந்தும் வண்ணம் உள்ள பழமையான கல்வெட்டில் தமிழகத்தில் இதுவே தொன்மையானது.

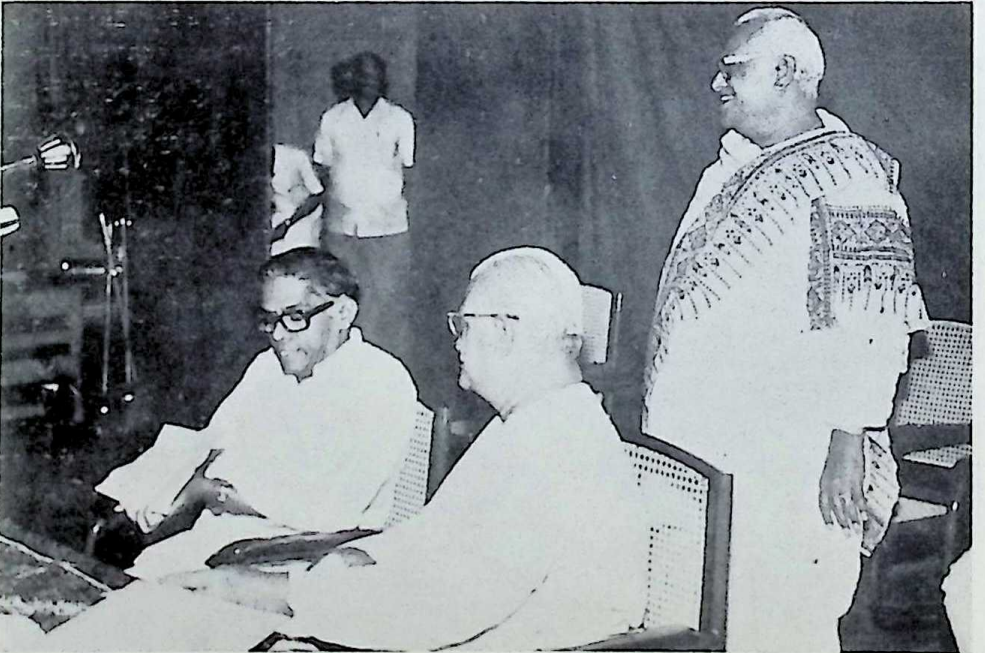
க. கு. கோ. வுடன் எஸ். இராமகிருஷ்ணன், இரா. இராதாகிருஷ்ணன்
அரசியல் துறையில் இண்டாம் தலைமுறையினர்

ப. நெடுமாறன், ப. சிதம்பரம், துரை ராமசாமி ஆகியோருடன்

கோபியில், மத்திய அரசின் முன்னாள் அரசாங்க அமைச்சர் கருர் கோபாலுக்கு விருந்து வைத்த போது க. கு. கோவும் உறவினர்களும்

1980-இல் கோபியில் நடந்த கம்பன் விழாவில் அறிநிலை அமைச்சர் R. M. வீரப்பனும், பாண்டிச்சேரி வேங்கடசுப்பா ரெட்டியாரும் கலந்து கொண்டனர் - க. கு. கோ. கண்டு மகிழ்கின்றார்

உறவு வகைத் திருமணங்கள்

* டாக்டர் மா. ஆறுச்சாமி

நமது சங்க இலக்கியங்களெல்லாம் பழைய மணமுறை, களவு மணம், கற்புமணம் என இரண்டு வகைப்பட்டதெனக் குறிப்பிடுவன. மலர்ச் சோலையில் மலர் கொய்யும் இளம்பெண் தனக்கு எட்டாத மலர்க் கொம்பை வளைத்துக் கொடுத்து தான் வேண்டிய மலரைக் கொய்து கொடுத்த ஆடவனை மனதில் - கணவனென வரித்துக் கொள்வாள். ஓடுகின்ற காட்டாற்றில் விளையாட்டு விருப்பில் நீராடுபவனை வெள்ளம் அடித்துச் செல்ல அவ்வெள்ளத்திலிருந்து தன்னைக் காக்கிறான் ஒரு வீர இளைஞன். அவனைத் தன் மனதுக்கேற்ற மணானாகத் தேர்கின்றான் அத்தலைவி. களிஞ்ே. வேறு விலங்கோ தூரத்த அஞ்சி ஓடி வரும் நங்கை அவ்விலங்கை அம்பு வீசி அகற்றி அவள் அச்சத்தைப் போக்கும் ஆண் மகனைத் தன் அகம் கவர்ந்த தலைவனுக்குகிறான் தலைவி. இது பழங்கால மணமுறை. இங்கே முறையான திருமணம் எனச் சொல்லும் திருமணத்தைக் காணவில்லை. இனம், மொழி, உறவுகளுக்கு அப்பால் நின்று ஆண்மையும், வீரமும் திகழும் ஆடவனைப் பெண் மணக்கும் செய்தியை பழைய இந்த மரபுக் கருத்துக்கள் உட்கொண்டுள்ளன. “கொல்லேற்றுக்கோடு அஞ்சுவானே மறுமையும் புல்லாளே ஆயமகள்” எனச் சொல்லும் இலக்கிய வரி ஆண் மகனின் இனமோ, உறவோ, மொழியோ குறிப்பிடாமல் அவள் நாளும் வீரத்தை மட்டுமே குறிப்பிடுவது கருதத்தக்கது. நமது பழைய மரபு வீரத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்தது என்பதற்கு இது தவிர சான்றுகள் வேண்டுமோ ?

ஆனால் இன்றைய திருமண முறை பெரும்பாலும் பெரியோர்களாலும், பெற்றோர்களாலும் ஏற்பாடு செய்யப்படுவதாகும்; காதல் திருமணங்கள் குறைவு. அவர்கள் “காதல் திருமணம்” செய்து கொண்டால் சில சமயங்களில் அவர்கள் தங்கள் இனத்திலிருந்தும், சுற்றத்திலிருந்தும் விலக்கி வைக்கப்படுவதும் உண்டு. பழைய ஆண்மைக்கும், வீரத்திற்கும் இடம் இல்லை. மதம், இனம், பணம், உறவு, சோதிடம் ஆகியவை இன்றைய திருமணங்களின் அடிப்படை. பழைய வீரத்துக்கும் ஆண்மைக்கும் இன்று திருமண ஏற்பாடுகளில் இடமுண்டோ என்று ஐயுற வேண்டியுள்ளது. இன்று பெற்றோர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்படும் திருமணங்களில் அடிப்படை மரபாக விளங்குவது ஜாதகங்களும் சோதிடமுமே. ஒரே மதத்தவருள்ளும் இனத்தவருள்ளும் மேற்கூறிய அனைத்தும் பொருந்தினாலும் முடிவு செய்யக் கூடியவை ஜாதகங்களும் சோதிடங்களுமே; இவை பொருந்தவில்லையெனில் பெரும்பாலான திருமணங்கள் நிறுத்தப்படுகின்றன. ஆகவே உறவு வழித் திருமணங்களில் சோதிடத்தின் முக்கியத்துவம் அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. பழங்கால முறைக்கு மாறாக இன்றுள்ள மேற்குறிப்பிட்ட முறையான திருமணங்கள் ஒன்றோடொன்று குறுகிய வட்டத்துள் கலந்து கொள்ளும் திருமணங்களாலே முடிகின்றன. திருமணங்கள் நெருங்கிய உறவினரிடையே மதம், இனம், செல்வம் என்ற குறுகிய வட்டத்திலே அமைவது சிறந்ததா, அல்லது பழைய நாள் முறைப்படி, விரிந்து பரந்து கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நிகழ்வது சிறந்ததா எனச் சிந்திப்போம்.

ஐந்தறிவுள்ள விலங்குகளிலும் கூட ஓரினத்தை மற்றோர் இனத்துடன் சேர்த்து அதனால் ஏற்படும் வெற்றியைக் கண்டு இன்று பெருமையடைகின்றோம். ஒரு இனத்துடன் மற்றோர் இனத்தைச் சேர்த்து ஒரு புது கலப்பு இனத்தை உருவாக்குகிறோம். உதாரணமாக, கழுதையையும், குதிரையையும் சேர்த்துக் கோவேறு கழுதை என்ற இனத்தைப் பெறுகின்றோம். அக் கோவேறு கழுதையினம் குதிரையின் வலிமைப் பெற்றதா

யும், கழுதையின் பொறுமையைப் பெற்றதாயும் உள்ளது. ஆகவே, இக்கோவேறு கழுதையினம் கழுதை, குதிரை ஆகிய இரண்டைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாக உள்ளது. இது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது? குதிரை தனது இன வட்டத்தினுள் நில்லாமலும் வெளியே வந்து இணைந்து சேர்ந்ததன் விளைவே ஆகும். இது போன்று இன்று அதிக மகசூல் கொடுக்கும் நெல் வகைகள் தானியப் பயிர் வகைகள் அனைத்தும் இரு வேறு வகைப்பட்ட பயிர்களின் சேர்க்கையாலும் தூரத்துப் பயிர்களின் சேர்க்கையாலும் கிடைத்த வெற்றிகள் என்று கூறவும் வேண்டுமோ? அஃறிணைப் பொருள்களிலும் கூட குறுகிய வட்டமாகிய தன் இனக் கூட்டுறவால் ஏற்படும் சந்ததிகளின் வலிமையைக் காட்டிலும் பரந்த வகையில் அயல் இனக் கூட்டுறவால் நிகழும் சந்ததியின் வலிமை எப்போதுமே உயர்ந்ததாகவும் சிறந்ததாகவும் உள்ளது என்பது கண்கூடு. இக் கண்ணோட்டத்தில் உயர்திணையாகிய மனித இனத்தைச் சற்று நோக்குங்கால் நாம் சுழலும் வட்டம் எவ்வளவு குறுகியது, சிறியது, தன்னழிவை நோக்கிச் செல்வது என்பது புலனாகும்.

திருமணம் முடிக்கப் பெற்றோர்கள் ஜாதகக் கட்டுக்களைத் தூக்கிக் கொண்டு அலைகின்றனர். இன்று ஜாதகங்களில் மாப்பிள்ளைக்கும் பெண்ணுக்கும் பத்திற்கு மேற்பட்ட பொருத்தங்கள் பொருந்த வேண்டுமெனப் பார்க்கின்றனர். ஆனால் இந்தச் சோதிட முறை எவ்வகையினில் அறிவியல் அடிப்படையினைச் சார்ந்தது என்பது ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தகுந்தது. வானியல் அடிப்படையில் சோதிடக்கலை அமைந்ததாயினும், இதனை ஒரு தீவிர அறிவியல் சோதனைக்கு உட்படுத்திப் பார்த்தலே இன்றைய அறிவுலகத்திற்கு ஏற்றது. பொருத்தம் பார்த்து ஒரே இனத்தினுள் நடத்தும் உறவுத் திருமணங்களில் வெற்றி பெற்றவை எவ்வளவு; குறைபட்டவை எவ்வளவு, மற்ற வகையில் தோல்வியடைந்தவை எவ்வளவு என்பது போன்ற ஆய்வுகளைச் செய்து இது அறிவியல் ரீதியாகச் சரியா தவறா என ஆராய வேண்டும்.

கொங்கு நாட்டுப் பகுதியிலே உறவு முறைப் பெண்களை மணக்கும் முறை ஒரு மரபாக இருந்து வருகின்றது. அத்தை அல்லது மாமன் மகளையோ மகனையோ மாமன் அல்லது அத்தை மகனோ மகளோ மணப்பது முறை மரபாக உள்ளது. இத்தகைய திருமணங்கள் அனைத்தும் வெற்றி பெறுவன என்று சொல்ல முடியாது. பல திருமணங்களில் குழந்தை இல்லை என்ற குறை ஏற்படுகின்றது. இது தவிர குறையுடைய குழந்தைகள் பிறப்பதையும் காண்கின்றோம். பெற்றோர்களைக் காட்டிலும் அறிவாற்றலில் குறைவுடைய குழந்தைகள் பிறப்பதும் நிகழ்கின்றது. இந்நிலையை அறிஞர் உலகம் சிந்திக்க வேண்டி உள்ளது. இக்குறைகளுக்குக் காரணம் நெருங்கிய உறவினருள் திருமணம் செய்து கொள்ளும் (close-marriages) 'உறவுவகை மணமுறை' என்று கூறலாம். இது பற்றியும் இதனால் நிகழும் குறைகள் பற்றியும் நம்முடைய சமுதாயம் எண்ணிப்பார்த்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இங்குள்ள சில பழமொழிகளைச் சான்றாகச் சொல்ல முடியும். "நடக்க முடியாதவன் சித்தப்பன் வீட்டில் பெண் கட்டினாற் போல", எனவும் "தாய் மாமன் வீட்டில் கட்டினால் ஆய்வராது" எனவும் வழங்கும் கொச்சைப் பழமொழிகள் இதுபற்றிய அவர்களது சிந்தனையைத்தான் நமக்குக் காட்டுகிறது. தாயாதி வீட்டில் திருமணம் செய்தவனை இனத்தை விட்டு ஒதுக்கித் தள்ளும் வழக்கம் இன்னும் கொங்கு நாட்டிலிருந்து வரும் மரபு.

"தில்லைப் பெண் எல்லை தாண்டாது" என இருந்த தில்லை மூவாயிரவர் சமூகத்தில் இன்று மொத்தமே ஒரு இருநூற்று ஐம்பது குடும்பங்களுக்கு மேல் இல்லையெனில் காரணம் நெருக்கமான உறவுத் திருமணம் வம்ச வளர்ச்சியை குறைத்து விட்டது தான் என்பது கண்கூடு.

நெருக்கமான உறவினர்கள் ஒரே இனத்தார் இவர்களுக்கிடையே நடக்கும் திருமணங்களில் குறைகள் மலிந்துள்ளன. இது தன்னழிவு முயற்சி என்பது அறிவியல் ரீதியாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய உண்மை. இத்தகைய உறவு வழித் திருமணங்களில் உள்ள

குறைகள் எவை எவை என ஆராய்ந்து தொகுத்துள்ள கருத்துக்களை அறிவியல் துறையைச் சார்ந்தவன் என்னும் முறையில் வெளியிட வேண்டியது எனது கடமை.

பாரம்பரியப் பண்புகள் ஒரு தலை முறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு எவ்வாறு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்பதைச் சிந்திக்கும் பொழுது இனவிருத்திச் செல்களிலுள்ள ஜீன்கள் எனப்படும் உயிர்மங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

இந்தஜீன்கள் பண்புகளைப் பெற்றோரிடமிருந்து பாரம்பரியமாகக் குழந்தைகட்குத் தாங்கிச் செல்லும் ஊர்திகள். இவை நுண்ணிய அணுக்களான DNA-ல் அடங்கியுள்ள உயிர்மங்கள் ஆம்.

ஒரு பண்பை நிலைநாட்ட குறைந்தது ஒரே தன்மையுடைய இரண்டு ஜீன்கள் தேவைப்படுகின்றன. இதில் ஒன்று தாயின் இனவிருத்தி செல்லான முட்டையிலிருந்தும், மற்றது தந்தையின் இனவிருத்தி செல்லான விந்திலிருந்து சந்ததிக்கு வந்து சேர்வதாகும். ஜீன்கள் மாறும் தன்மை (Mutation) உடையன. ஜீன்களில் நிகழும் மாற்றங்கள் அதன் பண்பை மாறுபடச் செய்யும். இந்த மாற்றங்கள் இருவகைப்படும். ஒன்று அடக்கும் மாற்றம் (dominance); மற்றது அடங்கும் மாற்றம் (Recessiveness) ஜீன்களில், அடக்கும் மாற்றம், ஏற்பட்டால் அதன் பண்பிலிருந்து அது உடனடியாக வெளியே தெரியும் அடங்கும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தால் அடங்கிய ஜீன் தன் பண்பை உடனடியாக வெளிக் காட்டாமல் மற்றொரு அடங்கிய ஜீன் பின்வரும் சந்ததிகளில் சேரும் வரை காத்திருந்து அவ்வாறு சேர்ந்தவுடன் அதன் இயல்பை வெளிக் காட்டுகிறது. இவ்வகை ஜீனில் நிகழும் மாற்றங்கள் நன்மையை நோக்கியும் இருக்கலாம்; தீமையை நோக்கியும் இருக்கலாம். அடக்கும் மாற்றங்கள் தீமையை உடையதாக வரும் காலத்தில், இயற்கையே (Natural Selection) அதனையும் அதன் சந்ததிகளையும் காலப்போக்கில் அழித்து விடுகின்றது. (Survival of the fittest) அடங்கிய மாற்றங்

கள் தீமையுடையனவாக இருந்தால், அவை நல்ல ஜீன்களின் பாதுகாப்பில் ஒளிந்து கொண்டேயிருந்து, அதே இயல்புடைய மற்றொரு ஜீனுடன் இணையும் பொழுது அதன் தீய இயல்பை சந்ததிகள் மூலம் வெளிக்காட்டும். இவ்வாறு தோன்றும் போது இந்த ஜீன்களைப் பெற்ற உயிரினத்திற்கு இவையே தீங்கைப் பல வகைகளில் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு வரும் நோய்கள் பாரம்பரிய நோய்கள் எனப்படுகின்றன.

உதாரணமாக ஒரு நல்ல நிலையிலுள்ள ஆண்மகன் குப்பன் என்பவனை எடுத்துக் கொள்வோம். இவருடைய உடல், நிறம் மற்றவர்களைப் போல் உள்ளது. உள்ளும் புறமும் ஆண் சில காரணங்களால் அவருடைய இனப்பெருக்க உறுப்புக்களிலுள்ள செல்களில் நிற நிர்ணய ஜீனிலுள்ள திடீர் மாற்றம் (mutation) ஏற்படுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். இந்த மாற்றத்தைப் பெற்ற ஜீன் அவருடைய விந்து செல்களின் மூலமாக குப்பனது மகனுக்கும் மகளுக்கும் செல்கின்றது. ஆனால் இவரது மகனும் மகளும் குப்பனது மனைவி குப்பாயின் மூலமாகப் பெற்ற மாற்றமடையாத அடக்கும் ஜீன் (dominant gene) மூலமாக நிற நிர்ணய ஜீன்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட, குப்பாயின் மகன் சுப்பனும் மகள் சுப்பியும் நிறத்தில் சாதாரண குழந்தைகளாகத் தோற்றமளிக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களை அறியாமல், அவர்கள் உடம்பில், முன்பே குப்பன் உடலில் பெற்ற மாற்றத்தைப் பெற்று வந்த அடங்கும் ஜீன்கள் பதுங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றன. சுப்பன் வேறொரு சாதாரண நிறமுடைய பெண்ணையும், சுப்பி வேறொரு சாதாரண நிறமுடைய ஆணையும் மணந்து கொள்கிறார்கள். சுப்பன் ஒரு ஆண் சந்ததியையும், சுப்பி ஒரு பெண் சந்ததியையும் உருவாக்குகிறார்கள். சுப்பனின் ஆண் சந்ததியிலும் சுப்பியின் பெண் சந்ததியிலும் அதாவது இவர்களது பாட்டனாகிய குப்பனின் அடங்கிய மாற்றம் பெற்ற ஜீன்கள் ஒளிந்திருக்கின்றன. சுப்பனின் மகனும் சுப்பியின் மகளும் உறவு வழிமுறையின் காரணமாக உரிமை மாப்பிள்ளையும் உரிமைப் பெண்ணுமாக மணந்து கொள்கின்றார்கள், எனக் கொள்வோம்.

இப்போது மறைந்து ஒளிந்து இருந்த நிறமற்ற தன்மையை உண்டாக்கும், அடங்கிய மாற்றமுள்ள ஜீன்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு நிறமற்ற பாண்டரோகமுடைய (Albina child) குழந்தையை உண்டாக்குகின்றன. இந்தக் குழந்தை சூரிய ஒளியைப் பார்க்க முடியாமலும், சூரிய வெப்பத்தில் நடக்க முடியாமலும் நிறமற்ற தன்மையால் பிறர் வெறுப்புக்கு ஆளாகி அருவறுக்கப்பட்டு அல்லல்படுவதைக் காண்கிறோம். இந்தக் குழந்தை இந்த உலகில் படும் இந்த அல்லலுக்குக் காரணம் யார்? சற்று சிந்திப்போம். இந்தக் குற்றத்துக்குக் காரணம் குப்பனுமில்லை, சுப்பனுமில்லை; பாரம்பரியமாக உறவு வகையில் இவர்கள் நடத்திய முறைப்பெண் முறை மாப்பிள்ளைத் திருமணமேயன்றி வேறில்லை இக்குறை தவிர்க்கப்படக் கூடியது அல்லவா! அறிவியல் அறிவு வாய்க்கப் பெற்ற இன்றைய மக்கள் இதனைச் சிந்திக்க வேண்டாமா? உறவு முறைத் திருமணங்களைத் தவிர்த்தால், இக்குறை சுலபமாக நீக்கப்படும் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளலாம் அல்லவா? இது போன்ற சேர்க்கையால் ஏற்படும்படியான நோய்கள் இது போன்று இன்னும் பல உள்ளது. அவைகளுள் ஒரு சிலவற்றைச் சிந்திக்கலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட குறையானது எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லப்படினும் அது இயற்கையிலேயே ஏற்படுகின்ற ஒரு உறவு வழித் தீமைதான். அடுத்துச் சொல்லப்படுவது (Amaurotic Idiocy) கண்குருடும் அதைச் சார்ந்து வரும் அறிவீனமும் ஆகும் பெற்றோரிருவரும் தங்களுக்கு அறிவு நிறைந்த அழகிய குழந்தையையே பெற விரும்புகின்றனர். ஆயினும் சில குழந்தைகள் கண்குருடாகவும் பேதைமையாகிய முட்டாள்தனம் நிறைந்தும் பிறக்கின்றன. இதன் காரணம் அக்குழந்தை தனது தாய் தந்தையரிடமிருந்து, அடங்கிய மாற்றமடைந்த ஜீன்களை பெற்றதனாலேதான் இவ்வாறு அடங்கிய மாற்றமடைந்த ஜீன்கள் அப்பெற்றோரின் முன்னோர் ஒருவரில் தோன்றி இவர்கள் மூலம் இக்குழந்தையை வந்தடைந்து அக்குழந்தையைப் பயனற்றதாக ஆக்கி விடுகிறது இந்நோய் தாக்கப்படும் குழந்தை பிறந்த இரண்டாண்டுகளிலாவது இருபத்

தோரு ஆண்டுகள் முடிவதற்குள்ளாவது இறந்து விடும்.

பெறப்படும் குழந்தைகட்கு வரும் வாய்ப்பு மிக எளியது; அடிக்கடி நிகழ்வது.

இதனையடுத்து இப்பாரம்பரியக் குறை பாட்டில் வரும் மற்றொரு நோய், நீரிழிவு (Diabetes Mellitus) நோய்களில் ஒரு வகையாகும். இந்நீரிழிவு நோயுடையோர் அரிசி, சர்க்கரை, இனிப்பு போன்ற எதையும் உண்ண முடியாமல் வருந்துவதைக் காண்கிறோம். இதன் காரணமும் அடங்கிய மாற்ற மடைந்த ஜீன்களின் சேர்க்கையேயாகும். இந்த ஜீன்களும் முன்பு முன்னோரில் ஒரு வரிடம் தோன்றி அவருடைய சந்ததிகளில் மறைந்திருந்து நெருங்கிய உறவுத் திருமணத் தால் மீண்டும் அவர்கள் சந்ததிகளில் இணையும் வாய்ப்பையடைந்தது. அக்குழந்தையை நோயுக்குள்ளாக்குகிறது என்பது வருந்தத் தக்கதாகும்.

அடுத்துச் சொல்லப்படுவது (Sickle celled anemia) எனப்படும், சிவப்பணுக்கள் அரிவாள் போல் வளைந்து உண்டாக்கும் இரத்த சோகையாகும். இதுவும் ஒரு பாரம்பரிய நோய்தான். இந்த நோயுடையோருக்கு பிராணவாயு நுரையீரலிருந்து மற்ற திசுக்களுக்குச் செல்லும் தன்மை குறைந்து விடும். இதனால் மஞ்சள் காமாலை போன்ற பிற நோய்களும் உண்டாகி உயிரிழப்பு நேரவும் கூடும்.

இது போன்றே கிட்டப் பார்வை (Myopio or Near Sightedness) என்று சொல்லப்படும் நோயும் பாரம்பரிய ஜீன்களின் அடங்கிய மாற்றத்தின் விளைவேயாகும். நெருங்கிய உறவுத் திருமணங்கள் ஓரினத்தைச் சார்ந்தோர் திருமணங்களில் பிறக்கும் குழந்தைகட்கு இந்த நோய் தோன்றும் வாய்ப்பு மிகுதி.

அடுத்து (Hare-tip) எனக்குறிக்கப்படும் முயலுதடு நோயாகும். இந்நோய் உடையோர்களின் மேலுதடு நடுவில் முயலின் நடுவில் போன்று பிளவுபட்டு குழந்தையின் முக அழகையே கெடுக்கும் தன்மையைக் கொண்டது. இப்பாரம்பரியக் குறைபாடு நெருங்கிய உறவுடையோர் தம் திருமணத்தினால்

இது போன்றே (Phenal Ketonevrio) எனப்படும் மந்த புத்திநோய் இவ்வகை நெருங்கிய உறவுத் திருமணம் பெற்றோரது குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோரிடம் பெறும் பரம்பரை நோயாகும். Alkaptoneria என்று சொல்லப்படும் ஒரு விந்தையான நோயும் இதன் விளைவேயாகும். சிறுநீர்க் கழித்த உடனே, கழிக்கப்பட்ட சிறுநீரானது காற்றில் பட்ட உடனே கருப்பு நிறமுடையதாக மாறி விடும் தன்மை, இந்த நோயினால் விளைவதாகும். இந்நோய் சிலருக்கு, மூட்டுவலி, வீக்கம் ஆகிய Arthritis நோய்களையும் சேர்த்து உண்டாக்கிவிடும்.

மனித இரத்தம் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளது. ஒரு சிலர் உடலில் உள்ள இரத்தம் A பிரிவு, (A group) எனவும் வேறு சிலர் உடலில் உள்ளது B பிரிவு (B group) எனவும், மற்றும் சிலர் உடலில் உள்ளது O பிரிவு (O group) எனவும் மற்றையோர் உடையது AB பிரிவு (AB group) எனவும் அறிஞர்களால் ஆராய்ந்து பிரிக்கப்பட்டு உள்ளது. O பிரிவு இரத்தம் கொண்ட குழந்தைகள் பொதுவாக A,B,AB பிரிவு இரத்தங்களைக் கொண்ட குழந்தைகளைக் காட்டிலும் அறிவுத் திறன் (intelligence quotient) சற்றுக் குறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த O பிரிவு இரத்தம் குழந்தைகளின் உடலில் தோன்றும் காரணத்தை ஆராய்ந்த அறிவியல் அறிஞர்கள் மாற்றம் அடைந்து, அடங்கிய ஜீன்கள் பாரம்பரியமாக வந்து சேர்ந்த விளைவுதான் என அறிந்துள்ளனர். மேலும் O பிரிவு இரத்தம் கொண்ட ஆணும், O பிரிவு இரத்தம் கொண்ட பெண்ணும் திருமணம் செய்து கொள்வதால், பெறப்படும் குழந்தைகளில் 80 சதவீதம் அறிவுக் குறைவு (Low intelligence quotient) உடையவர்கள் என்பது ஆராய்ச்சி முடிவாகும். இக்காரணத்தினால் தான் ஜப்பானிய அரசு O - பிரிவு இரத்தமே கொண்ட ஆணும், பெண்ணும் மணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது எனச் சட்டபூர்வமாகத் தடுத்து உள்ளது. அத்தகையோர் திருமணம் செய்து கொள்ளும் நிர்ப்பந்தமான சூழ்நிலை

ஏற்பட்டாலும், இருவரில் ஒருவர் தம்மை மலடாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் எனச் சட்டம் இயற்றி உள்ளது. ஆகவே ஜப்பானியர்களின் அறிவு ஆற்றலுக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் இது ஒரு இன்றியமையாத காரணமாக இருக்கலாமோ எனவும் கருத இடம் உண்டு.

பல வகைப் பொருத்தங்களை, ஜாதகத்தின் வழியாகக் கண்டு ஆணையும், பெண்ணையும் திருமணத்தில் இணைக்கின்றனர். இந்துக்கள். அவர்கள் பார்க்கும் ஜாதகப் பொருத்தங்களில் மேற்கூறிய குறைகளைப் பற்றியோ, அறிவியல் செய்திகளைப் பற்றியோ கண்டறிய இடமுண்டா என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

அறிவியல் வளர்ச்சியுற்ற சில நாடுகளில் திருமண ஆலோசனை கூறும் அறிவியல் ஆய்வு நிலையங்கள் (Genetic Counselling Bureaus) அமைந்துள்ளன. இந்த அறிவியல் ஆய்வு நிலையங்கள் மணம் பேசி பெண், ஆண், ஆகியோரது முற்பாரம்பரியங்களை (Pedigree) ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு எவ்வகைக் குழந்தைகள் பிறக்கும் வாய்ப்புகள் உள்ளது என்பதையும், இரத்தப் பிரிவுகள் (Blood groups) சேர்க்கை பற்றியும் Rh கூறுகள் பற்றியும் தெளிவான ஆராய்ச்சியைச் செய்து மணம் செய்யலாமா, வேண்டாமா என்பதற்கு தக்க அறிவுரை வழங்குவதைக் காண்கின்றோம்.

நன்மக்களைப் பெறுதல் நமது திருமணங்களின் தலையாய நோக்கம், அத்தகைய நன்மக்கள் பிறக்க, நமக்கு மன ஆலோசனை அறிவியல் அடிப்படையில் தரும் Genetic Counselling, நாம் பார்க்கும் ஜாதகப் பொருத்தங்களைக் காட்டிலும் இன்றியமையாதது, நமக்கும் நமது சமுதாயத்துக்கும், உலகுக்கும் மிகப் பெரும் நன்மையை விளைக்கும் என்று திண்ணமாக நம்பலாம்.

முடிவாக, இதுவரை பின்பற்றி வந்த உறவு வழித் திருமணங்கள் கைவிடப்பட்டு, மதம், இனம், பணம், உறவு ஆகிய குறுகிய வட்டங்களைத் தாண்டி, பரந்து விரிந்த ஒருலகில் நுழைய ஏற்படும் புதிய உறவுகளை ஏற்படுத்தி, புதிய, அறிவும் நலமும் ஆற்றலும் பண்பும் சார்ந்த நல்ல சந்ததிகள் உற்பத்தி செய்ய முயல்வோம். இதற்கு அறிவியலை நாடுவோம்.

அடுத்து, திருமண முறையில் மிக இன்றியமையாத கவனிக்கப்பட வேண்டியது இரத்தத்தின் Rh-கூறு (Rh factor) ஆகும். Rh கூறுகளில் இரண்டு வகைகள் உண்டு. ஒன்று Rh+ve எனவும் அடுத்து Rh-ve எனவும் பேசப்படும். Rh+ve இரத்தமுள்ள ஒரு ஆண்மகன் Rh-ve இரத்தமுள்ள ஒரு பெண்ணை மணப்பதாய் வைத்துக்கொள்வோம். இவர்களுக்கு உருவாகும் குழந்தையானது Rh+ve இரத்தம் கொண்டதாக இருக்கும். இந்த Rh+ve கருவானது Rh-antigen என்று சொல்லப்படும் ஒரு பொருளைத் தனது இரத்தத்தில் தோற்றுவிக்கும். இந்த Rh-antigen ஆனது தாயின் இரத்தத்தினுள் நுழைய வாய்ப்பு உண்டு. அவ்வாறு நுழைந்தால், இந்த Rh-antigenஐ சக்தியற்றதாக்குவதற்காகத் தாயின் இரத்தமானது Rh-antibody என்ற ஒரு எதிர்ப்பொருளை உண்டாக்குகிறது. இந்த Rh-antibody எனும் எதிர்ப்பொருள் மீண்டும் குழந்தையின் இரத்தத்தில் கலக்க நேரிடும். அப்பொழுது, குழந்தையின் இரத்தமானது உறைந்து குழந்தை தாயின் வயிற்றிலேயே இறந்துவிட நேரிடுகிறது. பொதுவாக, Rh-antibody தாயின் இரத்தத்தில் உண்டாகக் கொஞ்சகாலம் பிடிப்பதால், முதற் குழந்தை இந்த ஆபத்திலிருந்து தப்பிப்பிழைக்க வாய்ப்புண்டு. ஆனால், அடுத்துத் தோன்றும் கருக்கள் அனைத்தும் தாயின் வயிற்றிலேயே இறந்து பிறக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. இரண்டாவது குழந்தையும் இந்த ஆபத்திலிருந்து தப்பிப் பிறந்தாலும் கூட அதன் மூலம் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டு அது எதற்கும் உதவாத குழந்தையாக ஆகிவிடுவதைக் காண்கிறோம்.

தொல்காப்பியமும் படிமவியலும்

* வெ. இராம. சத்தியமூர்த்தி

ஆங்கிலத்தில் 'இமேஜரி' எனப்படும் சொல்லின் பொருள் தமிழில் 'படிமவியல்' அல்லது 'உருக்காட்சி இயல்' என்று வழங்கப்படுகிறது. இக்கட்டுரையில் படிமவியல் என்றே கொள்ளப்படுகிறது.

படிமம் என்பது யாது? படைப்பாளி இவ்வுலகப் பொருட்களைப் பார்க்கும் போது ஒருவித அனுபவம் அவனைச் சார்கிறது. அவ்வனுபவம் படைப்பவன் மனதில் உணர்ச்சி/உணர்வு நிலையில் பதிகின்றது. மனப் பதிவு, படமாக, சொற்படமாகப் படைப்பாளனால் வெளிப்படுத்தப்படும் பொழுது படிமம் ஆகிறது. இதனை "ஐம்புல உணர்வுச் சொற்சித்திரம்" என்பார் சி. டே. லூயிஸ். உதாரணமாகக் 'கூண்டுக்கிளி' எனும் சொல் மனிதனின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட நிலையைக் குறிக்கும் பொழுது படிமச் சொற் சித்திரமாகிறது.

படிமவியல் திறனாய்வு : 1912-17-ஆம் ஆண்டுகளில் படிமம் பற்றிய கருத்துக்கள் வளர்ச்சியடைந்தன. ஆங்கில பிரெஞ்சு இலக்கியங்களில் படிம இயக்கம் தோன்றியது. எல்லா வகையான இலக்கியப் படைப்புக்களிலும் படைப்பாற்றல் வாய்ந்ததாகப் படிமம் விளங்கியது கண்டறியப்பட்டது. செய்யுள், உரைநடை, சிறுகதை, நாவல், வருணனை ஆகிய அனைத்து நிலைகளிலும் படிமச் செயல்பாடு கண்டறியப்பட்டது. கவிதைப் படிமம், காப்பியப் படிமம் பற்றிய திறனாய்வு முயற்சிகள் மேலோங்கின.

கவிதைப் படிமம் : கவிதைப் படிமம் பற்றிய திறனாய்வு படைப்பவன், படிப்பவன் ஆகிய இரண்டு நிலைகளிலும் படிப்பவன் + படைப்பவன் என்ற நிலையிலும் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. மனமுதல் வாதம், பொருள் முதல் வாதம் ஆகிய கருத்துக்களைக்கொண்டு, இலக்கியவியல், அணியியல், அழகியல், குறியீட்டியல் ஆகிய பல நிலைகளில் படிமம் பற்றிய கருத்துக்கள் ஆராயப்பட்டன.

கவிதையும் படிமமும் : படிமம் என்பது சொற் சித்திரம் என்றால் அது எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது. உருவகம், உவமை, வருணனை, சாதாரணச் சொல் இவற்றில் எது வேண்டுமானாலும் படிமத்தை உண்டாக்கலாம். ஆரம்ப காலத்தில் படிமம் என்பது செய்யுளின் அணியாகவே கருதப்பட்டு வந்தது. பின்னரே படிமம் என்பது கவிதையின் உயிர்நிலை என்பது கண்டறியப்பட்டது. கவிஞன் மனத்தில் இவ்வுலகப் பொருள் ஏற்படுத்தும் பிரதிபலிப்பை அவன் கவிதையில் வடிக்கின்றான். அப்பிரதிபலிப்பை வடிப்பதற்கு உவமை, உருவகம் போன்றவை சாதனமாக அமைகின்றன. ஆகையால் சாதனமே கவிதையென்று சொல்ல முடியாது. உவமை உருவகத்தைப் படிம நிலையாக மயங்கி நினைப்பவர்களும் உளர். ஆனால் அது போலித் தோற்றமே.

கவிஞனின் நோக்கம் உவமை உருவகத்தைப் படைப்பது அல்ல. தான் நினைத்ததைச் சொல்வதற்கு உவமை உருவகத்தைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறான் 'பிள்ளைக் கனியமுது' 'ஆடி வரும் தேன்' 'முகத்தாமரை', 'பொன் மலர்' போன்றவையே அல்லாமல் 'எழும் சூரியன்' 'வீழும் நட்சத்திரம்' ஆகிய சாதாரணச் சொற்களும் படிமத்தை உண்டாக்கும் கருவிகளாக இருக்கின்றன. அணியியல் நிலையில் இந்த உவமை உருவகம் நினைக்கப்படுகின்ற பொழுதும் உளவியல் நிலையில் நினைக்கப்படுகின்ற பொழுதும் பொருள் மயக்கம் ஏற்படுவது போல் உள்ளது.

தொல்காப்பியமும், படிமவியல் ஆய்வும் : ஐ. ஏ. ரிச்சர்ட்ஸ் இந்நிலையில் பொருள் கொண்டு உருவகத்தின் வியாபக நிலையில் இக்கருத்துக்களைக் கூறுகின்றார். ஆங்கில இலக்கியத்தில் 'உருவகம்' என்பது மிகப் பரந்த அளவில் ஆராயப்படுகின்றது. தமிழ் இலக்கியத்தின் அடிப்படையில் தனது இலக்கணத்தில் 'உவமை' சிறப்பான அளவில் தொல்காப்பியரால் கூறப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியர் திறனாவாராக இல்லாமல் இலக்கண ஆசிரியராகவே உள்ளார். முந்து நூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணி

அதற்கு விதி வகுப்பவராக இருக்கின்றார். படிப்பவன் படைப்பவன் ஆகிய நிலைகள் அவர் ஆய்வுக்கு அடிப்படையாக அமைவதில்லை. படைப்பை மட்டும் அவர் ஆராய்கின்றார். அதனால் அவரது கருத்துக்கள் படைப்பவன் படிப்பவன் நிலையிலிருந்து ஆயும் திறனாவோடு தொடர்புடையதாக இருக்கவியலாது.

தொல்காப்பியர் பொருள்திகாரத்தில் மெய்ப்பாட்டில் உவமையியல், செய்யுளியல் ஆகிய இயல்களில் படைப்பு நோக்கில் கவிதைக்கலை பற்றிய கருத்துக்களை நுணுகி ஆய்ந்துள்ளார். அவற்றைக் கோட்பாடுகளாக ஆக்கித் தரவில்லை. மெய்ப்பாட்டியலில் உணர்ச்சிகளைப் பற்றியும் உவமையியலில் உவமை உருவகம் பற்றியும் செய்யுளியலில் செய்யுள் உறுப்புக்கள் பற்றியும் கூறியுள்ளார். செய்யுளியலில் உறுப்பாக மெய்ப்பாட்டைக் கூறியுள்ளார். ஆனால் உவமையை உறுப்பாகச் சேர்க்கவில்லை. உவமையைத் தனித் தன்மையைக் கொண்டே அதைத் தனி இயலில் ஒதினார் என்றால், ஆங்கில இலக்கியத்தில் உருவகம் பெறும் இடத்தைத் தமிழில் உவமை பெறுகிறது என்ற எண்ணம் உருவாக ஏதுவாகிறது.

சிறந்த கவிதையென்பது விழுமிய உணர்ச்சியையும் சிறந்த கருத்தையும் உள்ளடக்கி இருக்கவேண்டும். ஆகையால் மெய்ப்பாட்டையும், உவமையையும் தனி இயல்களில் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார் என எண்ணவும் தோன்றுகிறது. ஐம்புல உணர்ச்சி, எண்ணம் ஆகிய இரண்டும் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை; உவமை உருவகம் இல்லை. ஆகையால் உணர்ச்சி, எண்ணம் இரண்டும் இருப்பதால் படிமத்துடன் நினைத்துப் பார்க்கலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் தொல்காப்பியர் கருத்துப்படி அவ்வெண்ணம் செயல்பட இடமில்லை.

உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் உவமையின் இரண்டு குணங்களாகச் சொல்வதாகிய பொருள் விளக்கமும், அலங்காரமாகிக் கேட்டுப் போர்க்கு இன்பம் பயத்தலும் - வடமொழி அலங்காரமாகிய அர்த்தலங்காரம், சொல்லலங்காரம் ஆகியவற்றுடன் இணைத்துப்

பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. வடமொழியில் தொனிக்காலத்திற்கு முன் அலங்கார சாஸ்திரம் படிமவியலுடன் இணைக்கப்படுகிறது. பின் தொனிக்கோட்பாடு படிமக் கருத்துடன் இணைத்துக் காட்டப்படுகிறது.

பேராசிரியர் கூறும் விளக்கமாகிய உவமை, அலங்காரம் அல்லாமல் பொருள் விளக்கத்தை வலியுறுத்துகிறது என்பதும், உவமத் தோற்றம் என்பது முன்றுவதன் தொகை; உவமத்தாற்பொருள் தோன்றும் தோற்றம். மெய்ப்பாடு என்பது சொற்கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாதல் கவி கண்காட்டும் என்ப பொருட் பிறம்பு ஆகியவையும் படிமக் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புடையன போல் தோற்றமளிக்கின்றன.

தாமரை முகம் என்பதில் தாமரை என்ற உவமையால் முகமாகிய பொருள் தோன்றும் தோற்றம் என்று பொருள் விளக்கம் பெறுகின்ற பொழுது படிமக் கோட்பாட்டுக் கருத்துத் தொய்வடைகின்றது. சொற்கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாதல் என்பதன் விளக்கத்தைப் பேராசிரியர் கூறவில்லை.

“உய்த்துணர்வின்றித் தலைவரு பொருளான் மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பாடாகும்” என்னும் சூத்திரவுரையிலும் இக்கருத்து வலிவு பெறவில்லை.

சொற்கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாதல் என்பது சாதாரண மனிதனின் அறிதல் திறனில் உள்ளது. அது செய்யுளில் மெய்ப்பாட்டில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பது தெரியவில்லை. உளவியல் கருத்தினடிப்படையில் இக்கருத்தின் முக்கியத்துவம் இழக்கப்படுகின்றது.

மெய்ப்பாடும் படிமவியலும் சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்குரியது என்று டாக்டர் தமிழ் முன்னால் குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் இதுகாறும் தனிநாயக அடிகள், டாக்டர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரம், டாக்டர் கைலாசபதி ஆகியோர் படிமம் பற்றிய கருத்துக்களை உள்ளுறை, இறைச்சியுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார்கள். ஆனால் அதற்கான கோட்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை.

“உள்ளுறுத்து இதனொடு ஒத்துப் பொருள் முடிகென உள்ளுறுத்துரைப்பதே உள்ளுறை யுவமம்”

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவிட்குரிய இளம்பூரணரின் உரை படிமம் பற்றிய மேலைநாட்டார் கூறும் விளக்கத்திற்குப் பொருந்துவதாக உள்ளதாகப் பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார். இதனைப்போலவே “எனையுவமம் தானுணர்வகைத்தே” என்னும் நூற்பாவுக்கு உரை கண்ட இளம்பூரணர் “தான் உணரும் வகையாவது வண்ணத்தானால், வடிவானதால் பயனானதால் தொழிலானதால் உவமிக்கப்படும் பொருளோடு எடுத்துக்கூறுதல்” என்கின்றார். ‘உணரும் வகைத்தே’ என்பதால் அமையும் சிறப்பு உருக்காட்சி விளக்கமாகக் கொள்ளத் துணடுகிறது” என்பர்.

மெய்ப்பாட்டிற்கு இளம்பூரணர் தரும் விளக்கம் புலன் வழிப்பெறுகின்ற உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் உருக்காட்சிக்குரிய விளக்கமாகப் பொருந்துகின்றது என்பர்.

“கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும் உணர்வுடை மாந்தர்க்கல்லது தெரியின் நன்னயப் பொருள் கோள் எண்ணருங் குரைத்தே”

என்றமையும் நூற்பாவும் காட்சியுரு செவியுரு இரண்டிற்கும் உரிய விளக்கமாகக் கொள்ளும் வண்ணம் அமைகின்றது என்பர்.

உவமவியல் முதல் நூற்பாவுரை விளக்கம் (இளம் பூரணர்) புலன் வழித் தோன்றும் உருக்களையும் நிறவுரு மன உருவையும் உணர்த்துவதாகவே விளங்குகின்றது என்பர்.

“உவமப் பொருளின் உற்றதுணரும் தெளிமருங் குளவே திறத்தியலான”

என்னும் நூற்பாவுக்கு உரை கூறும் போது இளம்பூரணர் எடுத்துக்காட்டும் பாடல் வரிகள் தோற்றப் பொலிவை உணர்த்தும் உருக்காட்சியாகவே அமைகின்றன. இவ்வாறு தொல்காப்பியத்தையும் அதன் உரை விளக்கங்களையும் நோக்கும் போது புலன் வழிப் பிறக்கும் உருக்களையும் நிறவுருவையும் மனவுருவை

யும் பற்றிய எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகின்றது என்று பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி கூறுகிறார்.

கவிதைபற்றிய எந்த ஆய்வும் ஐம்புல உணர்ச்சி, மனஉணர்வு ஆகியவற்றை நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்க இயலாது. அந்த அளவில் மேற்கூறிய கருத்துக்கள் படிமம் பற்றிய விளக்கத்தில் ஒரு சில விளக்கத்தை யொத்திருக்கின்றன.

தொல்காப்பியத்தில் உணர்ச்சியைப் பற்றிப் பேசுகின்ற உவமையிலிலும், உணர்ச்சி, உவமையால் படைப்பவன் படைத்துக்காட்டும் பொருட்பிழம்பைப் பற்றியோ, சுவைஞன் அவற்றால் பெறும் அனுபவ சத்தியம் பற்றியோ கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

இவற்றில் கவிதை இலக்கியத்தில் இடம் பெறும் உணர்ச்சியுள்ள பேச்சுக்களின் நிலையையும், உவமையின் நிலைகளின் பாடுபாடு பற்றியும் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியருக்குக் கவிஞன் 'மனப்படம்' பற்றியெண்ணத் தேவையேற்படவில்லை.

கவிதை இலக்கணம் பற்றிய எந்த நூற்றாண்டில் எழுந்த நூலாக இருந்தாலும் அதற்கு அடிப்படையாகவுள்ள ஐம்புல உணர்வுகள் பற்றிய விளக்கம் இடம் பெற்றே இருக்கும். அவ்விளக்கக் கூறுபாடுகள் தற்காலப் படிமவியல் விளக்கத்தின் ஒரு சில கூறுகளை உள்ளடக்கி இருந்தே ஆக வேண்டும்.

இந்த அளவில் உள்ள படிமக் கூறுபாடுகள் தொல்காப்பியத்தில் இருத்தல் இயற்கையே.

பேராசிரியர் உரையில் 'உவமத்தால் பொருள் தோன்றும் தோற்றம்' என்று வருவது, உவமையினால் கவிஞன் மனத்தில் புறவுலகப் பொருள் தோன்றும் தோற்றம் அதாவது கவிஞன் மனத்தில் புறப்பொருள் ஏற்படுத்திய மனப்படத்தை உவமை சுவைஞனுக்குத் தோற்றுவிக்கின்றது என்ற பொருள் பெற்றால் படிம விளக்கத்துடன் நேரடியாகப் பொருந்தும் விளக்கமாக அமையலாம்.

இன்னும் 'பொன்மேனி' என்பது உருவமும் என்று பிரிக்கும் பொழுது, இப்பிரிவிற்கு நிறம் காரணமாக அமைகின்றது. இதையே 'நிறப்படிமம்' என்பர் மேனாட்டார். படிமத்திலும் உவமைப் பிரிவிலும் நிறம் அடிப்படையாக அமைகின்றது. ஆனால் வினை, பயன், மெய் ஆகிய மூன்றும் இவ்வாறு பொருந்துமாறில்லை. புலிப்பாய்ச்சல், மாரியன்ன வண்கை, துடியிடை ஆகியவற்றில் முறையே வினை, பயன், மெய் ஆகிய வற்றையே உணர்த்துகிறது. இவற்றால் பெறப்படும் வீரம், கொடை, பண்பு ஆகிய வற்றை யொட்டி நேரடிப் பெயர் உருவுவமம் போல் அமையவில்லை. ஆகையால் உவமையின் ஒத்த தன்மை ஓரிடத்தில் படிமமாகவும் பிறிதோரிடத்தில் வேறென்றாகவும் உள்ளது. பேராசிரியரின் உரை நுட்பத்தால் பெறப்படும் கருத்துக்கள் இன்னும் சிந்திக்குமாறு தூண்டுவனவாய் அமைந்துள்ளன.

'சித்தர்கள் வாழ்ந்த சீர்மிகு கொங்கு'

கருவூர்ச் சித்தன் (கருர்)
கஞ்சமலைச் சித்தர் (கஞ்சமலை)
போகர் (பழனி)
கொங்கணச் சித்தர் (ஊதியூர்)
இடைஞானியார் (தென்கரை)
பாம்பாட்டிச் சித்தர் (மருதமலை)

க. கு. கோ.

திரும்பிப் பார்க்கிறேன் ...

1981 மே மாதம் 12 ந் தேதி எனது பிறந்த தினம். அறுபது ஆண்டு களுக்கு முன் 1921 மே 12 எனது முதல் பிறந்த தினம். 12-5-81 தேதியை எனது மணிவிழாவாக அன்பர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். வள்ளல் மகாலிங்கம் மணிவிழாக் குழுத் தலைவர்! அன்பிற்குரிய செம்மல் பேராசிரியர் செ. சு. பழனிசாமி, செயலர்; மற்றும் அன்பர்கள், புலவர்கள், பேராசிரியர்கள், இலக்கிய மன்றங்கள் எத்துணை ஆர்வமாகச் செயல்படுகின்றனர். என்ன அன்பு! நினைக்கின்றேன். நெஞ்சு விம்ழுகிறது, ஆனந்த வெள்ளம் பாய்கின்றது. அதே சமயம் அத்துணை அன்புக்கும் இவ்வளவு பாராட்டுக்கும் புகழுக்கும் நான் தகுதியுடையவன் தானா? எண்ணிப்பார்க்கிறேன். என் தகுதியைவிட என் தகுதியின்மையே என் கண் முன் நிற்கிறது. அன்பர்கள், பெரியோர்கள், மணிவிழாக் குழுவினர், விழாவுக்கு உதவியவர்கள் ஆகியோர் திருவடிக்கு எல்லாம் தண்டம் சமர்ப்பிப்பதன்றி எளியேன் செய்யும் கைம்மாறு யாது?

ஏன் இந்தப் பாராட்டுகள்? வள்ளல் நலந்திகழ் நம்பி மகாலிங்கமும், செந்தமிழ்ச் செம்மல் பழனிசாமியும் மணிவிழாவில் காட்டும் பேரராவத் துக்கு யாது காரணம்? தமிழின்பால் அவர்கள் கொண்டுள்ள பேரன்பே! ஆம், நான் என்ன சாதித்தேன். திரும்பிப் பார்க்கிறேன்.....

காலச்சக்கரத்தில் அறுபது வருடம் கண நேரம்தான். ஆனால் மனித வாழ்வில் மிக நீண்ட காலம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அறுபது சீக்கிரம் வந்து விட்டதாகவே நினைப்பு. 1938-1939-ல் 17 வது வயது நடக்கிறது. 12-5-1939 பதினெட்டு வயது முடிந்து 19 வயது பிறக்கிறது. எனது சொந்த சொத்துக்களை அடைவதற்கு மைனராய் இருப்பது பெருந்தடை. வில்லங்க விவகாரம் மைனர் மேஜராகும் நாளை ஒவ்வொரு நாளாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாளே கழிய மாட்டேன் என்கிறது. அப்படி ஒரு நிலை. அதற்குப் பிந்தின ஆண்டுகள் எல்லாம் வேகமாகவே ஓடிவிட்டன.

திரும்பிப் பார்த்ததில் எனது அருமைத் தந்தை வளர்த்த நாட்களில் சில சில நினைவுகள் பசுமையாக இருக்கின்றன. 17-4-1929 எந்தையார் பரமபதித்த நாள். நான் அனாதையான நாள். இன்பக் கடலினின்று துன்பக் கடலில் அடி எடுத்து வைத்த நாள் “தந்தையோடு கல்விபோம்” என்பார்கள். ஆனால் கல்வி போகவில்லை. எப்படியோ தட்டுத்தடுமாறி “செஞ்சொல் கொண்டலாகி” விட்டேன். ஆனால் என் சுகத்தை என் தந்தை கொண்டு போய் விட்டார்.

“நானிலம் யாவும் ஓர் நாடக மேடையே” என்பான் கவிச்சக்கரவர்த்தி சேக்ஸ்பியர். மனிதப் பிறவியில், எனது தேகயாத்திரையில் எனக்குச் சோக வேடமே அதிகம். சோக நாடகம் தான் இன்பம் பயக்கும் என்பார். என் வாழ்வை இன்பமானதாகக் கருதினால் நான் அதை மறுக்கவில்லை.

1929 ஜூனிலிருந்து 1936 ஏப்ரல் வரை கோபி டைமண்டு ஜூபிலி உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவன். 1929-ல் எனது எட்டாவது வயதில் கோபி டைமண்டு ஜூபிலி பிரைமரி ஸ்கூலில் என்னை IV வகுப்பில் சேர்க்க அழைத்துச் செல்லப்படுகிறேன். கோபியின் பிரபல ஆசிரியரான திரு. வெங்கிட்டு வாத்தியார் என்னைக் கேள்வி கேட்கிறார். “இரண்டாளுக்கு எத்தனை துட்டு” என்று (துட்டு

என்பது 4 பழைய பைசா - ஒரு அணுவுக்கு மூன்று துட்டு). “இரண்டாளுக்கு எட்டுத் துட்டு” என்கிறேன். III வது வகுப்பிற்குத் தான் லாயக்கு என்று ஆசிரியர் குறு கூறுகிறது. என்னை அழைத்துச் சென்ற பெரிய மனிதர் சிறிதும் அக்கறை காட்டாமல் III-வது வகுப்பில் சேர்த்து விட்ட காட்சி திரும்பிப் பார்த்ததில் பிரகாசமாய்த் தெரிகின்றது. எனக்கே சிரிப்பு வருகிறது. அந்தக் K. K. கோதண்டராமன், க. கு. கோதண்டராமனாகி, செஞ்சொல் கொண்டலாகி அறுபதை நிறைவு செய்து மணி விழா என்ன? மலர் வெளியீடு என்ன? தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த அறிஞர் பெரு மக்கள், பாராட்டுகள் என்ன? பேராசிரியர்கள் விழா அமைப்பாளராக இருக்கின்றனர். ஆம்! அன்று இரண்டாளுக்கு எட்டுத்துட்டு என்று சொன்ன ஆளுக்குத் தான் இத்துணைச் சிறப்புக்களும்!!

பள்ளியை விட்டு கள்ளிப்பட்டியில் குடும்பப் பொறுப்பேற்றபோது பதினைந்தே வயது. ஆனால் இருபது வயது தோற்றம். அன்று முதல் ஐந்தாறு வயதுகூட்டியே மதிப்பிடுகின்றனர். அன்று கூட்டிச் சொன்னால் சந்தோஷமாக இருந்தது. இன்று வருத்தமாய் இருக்கின்றது. இப்போது கூட “கோதண்டராம கவுண்டருக்கு இப்பொழுதுதான் மணி விழாவா? ஏழெட்டு வருடங்களுக்கு முன்பே நடந்திருக்க வேண்டுமே” என்பாருண்டு. கள்ளிப்பட்டி வந்ததும் எனது ஒன்றுவிட்ட அண்ணன் திரு. K. R. சுப்பிரமணியக்கவுண்டரின் குழுவின் உறுப்பினன் ஆகிவிட்டேன். எனது பாதுகாப்புக்கும் என் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்துக்கும் என்னுடைய எனது ஆசையும் காரணமாகும். அவர் என்னை நேசித்தார் நான் அவரை நேசித்தேன். சுப்பிரமணியக்கவுண்டர் மாபெரும் அறிவாளி, ஆற்றல் படைத்தவர். அதிகாரம் செலுத்தியவர், அவரை ஒத்த இன்னொருவரை இன்னும் நான் காணவில்லை. எனது துரதிர்ஷ்டம்! கள்ளிப்பட்டி ஊரின் துரதிர்ஷ்டம். கட்சிப் பிரதி கட்சி ஏற்பட்டது. பங்காளிச்சண்டை சுமார் 10 ஆண்டுகள் எத்தனை சிவில் கிரிமினல் வழக்குகள்? என் சம்பந்தப்பட்ட சிவில் வழக்குகள் மிக அதிகம். சிவில், கிரிமினல் வழக்கு வாய்தா தேதிகளைக்

தமிழ்ச் செல்வரின் குடும்பச் செல்வங்கள்

குறித்து வைத்துக் கொண்டு கோர்ட்டு களுக்குப் போகும் நாட்கள். மனம் ஏங்கின நாட்கள், விடிவு கிடையாது என்று எண்ணின நாட்கள் இன்னும் பசுமையாகத் தெரிகின்றது. இன்று சொற்பொழிகளுக்கும், பொதுநிகழ்ச்சிகளுக்கும் நாள் குறித்துப் போய் கொண்டிருக்கிறேன். திரும்பிப் பார்த்ததில் ஏற்பட்ட பெரு வியப்பு இது. ஆனால் அந்தச் சோக நாட்களில் தான் என் அறிவு பட்டை தீட்டப் படுகின்றது. எல்லையற்ற அனுபவம் ஏற்படுகின்றது. கெட்டிக்காரன் என்ற பாராட்டுக் கிடைக்கின்றது. கூரிய அறிவுத் திறனுக் காகப் புகழப்படுகின்றேன். ஆனால் கம்பன் செஞ்சொற்கொண்டல் ஆவதற்கு உரிய அடிப்படை கூட அன்று காணோம்.

அந்தச் சோக பாலைவன நாட்களில் இன்பச் சோலைப் பூங்காவின் நாட்கள் என் திருமணக் காலம்தான். திருமணம் என்றால் காதல் திருமணம். கைக்கிளை, அதில்தான் எத்துணை இடைஞ்சல்கள்! இடையில் தோல்விகள், வாழ்க்கையில் வெறுப்பு. இறுதியில் வெற்றி! 1942 ஆகஸ்டு 2 ஞாயிற்றுக் கிழமை சாரதாம்பாளை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்று வெற்றி கண்ட நாள். என் வாழ்க்கையின் இரண்டாவது பகுதி ஆரம்பநாள். எம்பிரான் ராமன் சோதனைகள்தான் எவ்வளவு? பின் அவன் அருள்தான் எவ்வளவு? குழந்தையையும் கிள்ளி, தொட்டிலையும் ஆட்டுபவன் ராமன் என்பாரே தியாகப்பிரமம், அது முற்றிலும் உண்மை. என் வாழ்க்கையின் வளர்ச்சிப் பகுதியின் முதல் கட்டப் பகுதி இது. இந்தக் கட்டப் பகுதியில் திரு. K. R. சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் என் வாழ்க்கையின் அஸ்திவாசச் சிற்பி. எனது திருமண விஷயமாக எனக்கும் திரு. சுப்பிரமணியக் கவுண்டருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டது. எனது மனைவி சாரதாம்பாள் அவரது தங்கை மகள். என் மனைவிக்கு உடன் பிறந்தார் இல்லை. சொத்துக்களுக்கு என் மனைவிதான் வாரிசு. ஆனால் உள்ளூரில் நிறையச் சொத்தும் பணமும் உடைய ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள ஒரு பெண்ணை எனக்குத் திருமணம் செய்ய திரு. சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் நினைத்தார். என்னுடைய குடும்பச் சூழ்நிலைக்கு அது நல்ல சம்பந்தம் என்று அவர் நினைத்தார். என்

வாழ்க்கை முன்னேற்றம் கருதி சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் என் கருத்துக்கு மாறுபாடாக இருந்தார் என்பதை இன்னும் நான் மறுக்க மாட்டேன். அவர் நோக்கத்தில் தவறு இல்லை. சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் கிழித்த கோட்டைத் தாண்டமாட்டேன், கிணற்றில் குதி என்றாலும் குதித்து விடுவேன். எனக்கு நடமாடும் தெய்வம் தான் அவர், ஆனால் நான் நினைத்த பெண்ணை, காதலித்த பெண்ணை வேண்டாமென்று அவர் சொல்லும் பொழுது அவரை எதிர்க்கத் துணிந்து விட்டேன். எப்பொழுதுமே எதிர்ப்பு வந்தால் என் துணிவு அதிகமாகும். அன்றும் அப்படித் தான், இன்றும் அப்படித்தான். அவரும் விட்டுக் கொடுப்பதாக இல்லை. நானும் விட்டுக் கொடுப்பதாயில்லை. அவர் என் மனதை மாற்ற பெரு முயற்சி செய்தார். கதைகளில், நாவல்களில் வரும் காதல்களினால் ஏற்படும் இன்னல்; இடைஞ்சல்கள் என் வாழ்வில் ஏற்பட்டன. எனது சினில் விவகார விஷயமாக கவனிக்கும் வக்கீல் ஸ்ரீமான் வேம்பத்தி சுப்பிரமணிய அய்யர்!

சுப்பிரமணியக் கவுண்டருடைய கட்சிக்கே அவர்தான் மூளை. சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் அவரிடம் எல்லையற்ற மதிப்பு வைத்திருந்தார். சொல்லப் போனால் எங்களுக்கெல்லாம் குரு அவர்தான். அவரும் எங்களிடத்து ஆழ்ந்த அன்பும் பாசமும் வைத்திருந்தார். அதிலும் குறிப்பாக என்னிடத்தில் அவருக்கு அலாதி அன்பு. இக்காலத்தில் அம்மாதிரி மனிதரையெல்லாம் காண்பது அரிதாயிருக்கின்றது. சுயநலமும் பணம் சம்பாதிக்கும் ஆசையும் சமூகத்தில் மேலோங்கி நிற்கிறது. சுதந்திரத் திற்குப் பின் நாளுக்கு நாள் அறப் பண்பும், சமுதாய உணர்வும் தேசிய ஒழுக்கமும் குறைந்து வருவதைக் கண்டு மன வேதனை அடைகின்றேன். இது கிடக்க, வேம்பத்தி அய்யருக்குத் துணையாக எங்களது இன்னொரு வக்கீல் ஸ்ரீமான் நாகேஸ்வர அய்யர். நல்ல சட்ட ஞானமும், வாசாலகமும், இனிய கம்பிரமான் குரலும் உடையவர்; ஆஜாநுபாகு வான தோற்றம். வேம்பத்தி அய்யருக்கு அடுத்தபடியாக நாங்கள் மதிப்பு வைத்திருந்த பெரியார். எனக்கும் சுப்பிரமணியக் கவுண்டருக்கும் எனது திருமண விஷயத்தில்

அபிப்ராய பேதம் ஏற்பட்ட நாட்களில் ஒரு நாள்! சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் என்னை அழைத்து, “வேம்பத்தி அய்யருக்கும், நாகேஸ்வர அய்யருக்கும் கடிதம் கொடுத்திருக்கின்றேன். கோபி போய் அவர்களைப் பார்த்து வா” என்றார். நான் ஏதோ கேஸ் விஷயமாக இருக்குமென்று எண்ணி கோபி சென்று வேம்பத்தி அய்யரிடம் கடிதத்தைக் கொடுத்தேன். அவர் “சற்று இரு” என்று சொல்லி சட்டையை மாட்டிக் கொண்டு வந்து, “வா, நாகேஸ்வர அய்யரிடம் போகலாம்” என்று கூறி நாகேஸ்வர அய்யரிடம் அழைத்துச் சென்றார். கேஸ் பற்றி முக்கியமான விஷயமாயிருக்கும் என்றுதான் வேம்பத்தி அய்யர் பின்னால் போனேன், நாகேஸ்வர அய்யர் தயாராய் இருந்தார் எங்களை வரவேற்க. என்னை அமரச் செய்து, நாகேஸ்வர அய்யர் அன்புடன் பேச ஆரம்பித்தார்! எதுபற்றி? என் திருமணம் பற்றி! திகைத்து விட்டேன். ஒரு கணத்தில் புரிந்து கொண்டேன். எல்லாம் சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் வேலை என்று. ஆபத்துகளில், திடீர் அதிர்ச்சிகளில் என் மூளை திறம்பட வேலை செய்யும் (மற்ற போழ்து சோம்பேறித் தனமும் மந்த கதியினையும் உடையது) இரண்டு வக்கீல்களையும் சமாளிக்கத் தயாராய் விட்டேன். நாகேஸ்வர அய்யர் கம்பிரமாக ஆரம்பித்தார் “கோதண்டம்” காதல் கீதல் எல்லாம் மனப்பிராந்தி, இளமையில் ஏற்படும் உணர்ச்சிகள் (காதல் தெய்வீகமானது என்றும் அதற்கு இளமை, முதுமை என்ற பேதமில்லை என்றும் இன்னும் உறுதியாய் நம்புகிறேன்) ஆசை அறுபது நாள் மோகம் முப்பது நாள். வாழ்க்கையில் வாழ்வதற்கு பணம் தான் முக்கியம். சாரதாம்பாளை மணக்கும் ஆசையை விட்டு விட்டு பேசாமல் சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் சொல்லுகிற உள்ளூர்ப் பெண்ணை மணந்து கொள். உனக்கு ஒன்று மட்டும் அமுத்தமாகச் சொல்கிறேன். கோதண்டராமனுக்கு கம்பராமாயணப் பாட்டு எத்தனை தெரியும் என்று உலகம் உன்னை மதிக்காது, எத்தனை ஏக்கராவயல் இருக்கிறது என்பதைக் கொண்டுதான் உன்னை உலகம் மதிக்கும். (அன்று நாகேஸ்வர அய்யர் கூறியது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்று வாழ்க்கை அனுபவத்தில் கண்டு கொண்டேன்).

“நாங்கள் உன் நன்மையை உத்தேசித்துச் சொல்கிறோம். (இடை இடையே வேம்பத்தி அய்யரும் நாகேஸ்வர அய்யருடன் சேர்ந்து கொண்டார்). உன் காதலைக் கைவிட்டு விடு” என்று பேசினார். சுமார் இரண்டு மூன்று மணி விவாதத்தின் மிகச் சுருங்கிய சுருக்கம் இது. நான் தக்கவாறு தர்க்கரீதியாக இருவக்கீல்களுக்கும் பதிலளித்தேன். காதலின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசாமல் வாழ்க்கை வசதிக் கே சாரதாம்பாளை மணப்பது தான் சிறந்தது என்று எடுத்துக் காட்டினேன். வக்கீல்களால் எனது மனதை மாற்ற முடியவில்லை. அவனைத் திருப்ப முடியாது என்று சுப்பிரமணியக் கவுண்டருக்கு அவர்கள் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். நான் கோபி சென்று வக்கீல்களைப் பார்த்து வந்தது பற்றி சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் என்னை ஒன்றும் கேட்கவில்லை; நானும் சொல்லவில்லை. பிறகு பல சோதனைகளுக்கிடையே நான் எண்ணிய வாறு ராமன் எனது திருமணத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வைத்தான்.

1942-ஆகஸ்டு மாதம் என் திருமணம் நடைபெற்றது என்று முன்னர் கூறியிருக்கிறேன் அல்லவா? அந்த ஆகஸ்டு மாதம் என் வாழ்வின் இன்னொரு திருப்பு மையமாக அமைந்தது. யாரை நான் உளமார நேசித்தேனோ யாரைத் தெய்வத்தின் பிரதிநிதி என்று கருதினேனோ அவர் மனம் மாறுபட்டு விட்டார். எனது திருமண நிகழ்ச்சிகளில் வேண்டா எவறுப்பாகப் பங்கு கொண்டார். எனக்கு இந்தச் சமயத்தில் உதவுபவர்களாகவும், ஆறுதல் அளிப்பவர்களாகியும் இருந்தவர்கள் எனது ஒன்று விட்ட மாமன் மகன் திரு. பழனிசாமிக் கவுண்டரும், எனது ஒன்று விட்ட அண்ணன் திரு. K. S. முருகைய கவுண்டர் அவர்களும், எனது பெரிய தாயார் மகன் சிரஞ்சீவி பழனிசாமியும் ஆவார்கள். திரு. பழனிச்சாமிக்கவுண்டர் எனது வலக்கரமாக இருந்து என்னுடைய இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொண்டவர். முன்னவர் இருவரும் இன்று இல்லை. இந்த மணி விழா நிகழ்ச்சிகளை அவர்கள் கானா நான் கொடுத்து வைக்கவில்லை. அவர்களை இன்று நினைவு கூர்ந்து அஞ்சலி செலுத்துகிறேன். எவ்வளவு ஆனந்தப்படுவார்கள் என்று கற்பனை

பண்ணித்தான் இன்று பார்க்க முடியும். தம்பி பழனிசாமி, ராமனுக்கு லட்சுமணன் இருப்பது போல் இன்றும் எனக்கு இருந்து வருகிறான். அவனும் அவன் குடும்பமும் பல்லாண்டு வாழ எம்பிரான் அருள்வானாக. எனது துன்ப காலத்திலும் சரி இன்பத்திலும் சரி, நான் பள்ளியை விட்டு கள்ளிப்பட்டி வந்து சேர்ந்தது முதல் எனக்கு உறுதுணையாகவும் உழுவலன்பராயும் இருந்த அமரர் சுந்தரமய்யர் என் கண் முன்னே தோன்றுகிறார். இன்று இந்த மணி வீழா எனக்கு நடப்பதைக் கண்டு என் தாயை விட அதிக ஆனந்தமடைவார். இதை எழுதும் என் கண்களில் நீர் பனிக் கின்றது, நெஞ்சு துயரத்தில் ஆழ்கிறது-இதயங்கனிந்த அஞ்சலியை அவருடைய ஆன்மாவுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிற்க,

எனது திருமணத்தில் ஒரு திருப்பு மையம் ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் அல்லவா? அது பெரியார் அமரர் C.K. சுப்பிரமணியக் கவுண்டரும், அவரது துணைவியாரும் எனக்குத் தாய் தந்தையாக ஏற்பட்டு என்னை அவர்கள் முதல் மகனாக ஏற்றுக் கொண்டு என்னிடம் அன்பு செலுத்தியதே. எனக்கு அவர்கள் சித்தப்பா சித்தியாக வேணும். என் மனைவிக்கு சின்னத் தாத்தா. அதாவது கொங்கு நாட்டு உறவு முறைப்படி சின்ன அப்பிச்சி. என் திருமணத்தில் தாயும் தந்தையுமாக இருந்து நடத்தி வைத்தனர். அதற்குப் பின்னரும் அந்த மகன் பாசத்தோடு என்னைப் பேணி அன்பு செலுத்தி வந்தனர். கோபிக்கே என்னைக் குடிபுகச் செய்து தனது பெரிய வியாபாரப் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்பு வித்து பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வரவு செலவுகளை என்னை நம்பி விட்டதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இப்படியும் ஒரு அன்பா? நானும் அதே மாதிரி உத்தம மகனாகச் சேவை செய்தேன். பல லட்சங்கள் என் கையில் புரளும் போதும் என் மனம் பேதலித்ததில்லை. பணம் ஓடாகத்தான் என் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. திரு. தந்தை C.K.S அவர்களாக அனுமதித்த தொகையை மட்டும் பிரியத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டேன். என்னுடைய ஏழு குழந்தைகளும் கௌரி விலாசத் தில்தான் பிறந்தார்கள். அனுப்பிரமணம்

வித்தியாசம் வேண்டுமே, அதுதான் இல்லை. அன்னை அவர்கள் (ஸ்ரீமதி C.K.S) ஒரு தனிப் பிறவி, பரந்த உள்ளம், சிறியன சிந்தியாத மனம். இந்த இடத்தில் அவர்கள் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ என் ராமனை வேண்டி அவர்கள் திருவடிக்கு அஞ்சலி செலுத்தி மேலே தொடர்கிறேன் !

திரு. C. K. S. தம்பதிகள் என்னை மகனாக ஏற்றுக் கொண்டாலும் அவர்கள் மக்கள் என்னைச் சகோதரனாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமல்லவா? அதிலும் நான் பாக்ய சாலி, கொடுத்து வைத்தவன். அவர்களது பெண் மக்களான, செள. கண்ணகி, செள. ரங்கநாயகி, செள. சத்தியவதி, செள. சுசிலா, ஆண் மக்கள் சிரஞ்சீவிகள் ராமச்சந்திரன், சத்தியமூர்த்தி, ஜெயராமன், டாக்டர் சாயி நாதன் ஆகியோர் இன்றும் என்னை மூத்த அண்ணனாகக் கொண்டு அன்போடு இருக்கின்றனர். இன்ப துன்பங்களில் ஒரே குடும்ப பாசத்தோடு நாங்கள் இருந்து வருகிறோம். இன்று எனது பாராட்டுகளுக்கும் புகழுக்கும் காரணம் எனது இலக்கியப் பணி, கம்பன் பணி என்பதை அறிவேன். மற்றைய பொது நலப் பணிகளை மக்கள் கனக் கண்டது போல் நினைக்கிறார்கள். இலக்கிய உலகம் தான் என்றும் விடாமல் என்னை ஆதரித்துப் பெருமைப் படுத்துகிறது. அதற்கும் காரணம், தந்தை C.K.S. அவர்களே. எப்படி?

சாதாரணமாக ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒவ்வொரு ஆசை இருக்கும். வக்கீலாக, டாக்டராக, தொழில் அதிபராக, இன்னும் பலவிதமாக வாழ்க்கையில் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்று எண்ணுவார்கள். எனது ஆசை, லட்சியத்தைக் கேட்டால் சிரிப்பீர்கள். ஆம்! சங்கீத வித்வானாக விளங்க வேண்டுமென்று, ஒரு ஆசிரியரை வைத்து சங்கீதம் கற்றுக் கொண்டேன். கர்நாடக இசைக்குத் தாளம் முக்கியம். எனக்கு ஒத்து வரவே இல்லை. இந்த ஐன்மத்தில் நாம் சங்கீத வித்வானாக ஆக முடியாது என்று அந்த முயற்சியை விட்டு விட்டேன். இதற்கிடையில் கம்பனைப் படிக்க எனக்கு வித்திட்டவர் எனது மைத்துனர் திரு. E.N. பழனிசாமிக் கவுண்டர் ஆவார். கம்பராமாயணம் வை. மு. கோ. உரை

யுடன் முழுமையாகவும் சங்க இலக்கியங்களை யும் தருவித்துத் தந்து என்னைத் தமிழன்னை யின் அடிமையாக்கினார். அதற்கு முன் பள்ளி யில் எனக்குத் தமிழாசிரியரான அன்பின் உரு, சாந்த குணசீலர் பெரியார் குமாரசுவாமிக் கவுண்டரிடம் கற்ற தமிழ் அறிவு தான் எனக்குத் துணைபுரிந்தது. அவ்வாசிரியர் பெருமான் இன்றும் வாழ்ந்து எனது மணி விழாவில் வாழ்த்தும் பேறு எனக்குக் கிடைத்த பெறும் பேறு அன்றோ! கம்பனைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். எனது பிரபு ராமன் சரித மல்லவா பாடி இருக்கிறான் கம்பன்! இலக்கியம், இறைவன் இரண்டு உணர்வு களும் என்னைக் கம்பனுக்கு அடிமையாக்கின. தமிழ் அன்னைக்கு அடிமையானேன். கள்ளிப் பட்டியில் எனது மாமன் மச்சான் உறவுமுறையில், எனக்குச் சம வயதினான முத்து என்பவன் எனக்கு உற்ற நண்பன் ஆனான். அவனும் பள்ளியில் அதிகம் பயிலாதவன். ஆனால் அவன் இயற்கை அறிவு அபரிமிதமானது! கம்பனைப் படிக்கும் போது உடன் இருந்து ரசிப்பான். ஆத்மார்த்தமாக சொந்த இன்பத்துக்காக கம்பனைப் பயின்று வந்தோம். நாங்கள் கம்பராமாயணம் படிப்பது ஊரில் பெரியவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். 19 வாக் கில் பக்கத்து ஊரான கொண்டையம்பாளையத் தில் ஒரு திருமணம். காலஞ்சென்ற பிரபல P. G. கருத்திருமன் அவர்களது அத்தை மகளுக்குத் திருமணம். திரு. கருத்திருமனின் தந்தை பெரியார் அமரர் குருநாத கவுண்டர் திருமணத்தை முன்னின்று நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அன்றைய பிரபல நாட்டியக்காரி குமாரி பிரேமாவதியின் நடன நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குருநாத கவுண்டர் ஒரு பவுன் தந்தைக்கு அன்பளிப்பு வழங்க எண்ணி பெரியார் தந்தை C. K. S. அவர்களை வாழ்த்துரை வழங்கி அன்பளிப்பை அளிக்கும்படி வேண்டினார். என் நல் விதி ராமனின் கருணை வேலை செய்கிறது. திரு. தந்தை C. K. S. அவர்கள் பவுளை வாங்கி என்னிடம் கொடுத்து நீ வாழ்த்துரை வழங்கி பவுளைக் கொடு என்று கட்டளை இட்டார். நான் பயந்து நடுங்கி, ஐயோ நான் மாட்டேன் என்று மறுத்தேன். அவர் வீட வில்லை, நானும் மறுத்தேன். அவர் கோபத் துடன் எழுந்திருக்கிறாய் இல்லையா என்றார்.

அந்த நேரத்தில் எழுந்து மைக்கிற்கு முன் நின்றேன். என் கால்கள் கிரு கிடென நடுங்குகின்றன. கால் நடுக்கம் வெளியில் தெரியாவண்ணம் அழுத்திக் கொள்ளுகிறேன். நாவில் சரஸ்வதியை ராமன் அமரச் செய் கின்றான். கம்பன் பாடல் வருகின்றது.

நெய்திரள் நரம்பின் தந்த மழலையின்
இயன்ற பாடல்
தைவரு மகாவீணை தண்ணுமை தழுவித்
தூங்க,
கைவழி நயனம் செல்ல, கண்வழி மனமும்
செல்ல,
ஐய நுண் இடையார் ஆடும் ஆடக அரங்கு
கண்டார்.

என்ற பாடலை இனிமையாகப் பாடி, பாராட்டி பரிசையும் அளித்தேன். க ர கோ ஷ ம் விண்ணைப் பிளந்தது. வேர்த்து விறுவிறுத்து உட்கார்ந்தேன். பலர் வந்து பாராட்டினார்கள். குடும்பப் பெரியவர்கள் ஆசி வழங்கினார்கள். இந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த ஆசிரியர் திரு. மாரப்பன் அவர்கள், நம்ம கவுண்டரா இப்படிப் பேசுகிறார் என்று மகிழ்ந்து சத்திய மங்கலம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பேச அழைத் தார். வேண்டா வெறுப்பாக ஒப்புக் கொண்டேன். குகப்படலம் பேசினேன். நன்றாக அமைந்தது. அதைக் கேட்ட ரசிகமணி அன்பின் உரு திரு. S. K. நடராஜக் கவுண்டர் பண்ணாரி அம்மன் கோயிலில் சொற்பொழிவுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். அங்கு தான் என் முறையான கம்பராமாயணப் பிரசங்கம் ஆரம்ப மாயிற்று. “கோணிலு முளன்” என்ற பிரக லாதன் வரலாறு பேசினேன். பிறகு படிப் படியாக பல இடங்களுக்கு அழைக்கப்பட்டேன். அன்றெல்லாம் பத்திரீதியான சொற் பொழிவுகளே அதிகம். பிறகு என்பால் அன்பு கொண்ட பேராசிரியப் பெருந்தகை அருணாசலக் கவுண்டர் அவர்கள் காரைக் குடிக்கு என்னை சிபாரிசு செய்தார். சகோதரர் சா. கணேசன் அவர்களும் 1955-ஆம் வருடம் பட்டிமண்டபத்தில் இடம் தந்தார். அது தான் நான் ஏறிய முதல் பட்டிமண்டபம். இதிலிருந்து என் வாழ்வில் முன்னுருது கட்டம், இன்றும் தொடரும் கட்டம் ஆரம்பமாகிறது.

நான் காரைக்குடியில் கலந்து கொண்ட முதல் நிகழ்ச்சியின் போது கலைமாச் செல்வர்திரு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான் அறிமுகமானார். அந்தச் சமயமே அவருக்கு கோவைக்கு மாறுதல் உத்தரவு வந்திருந்தது. அவரையும் என்னையும் ஒருவரை ஒருவர் சேர்த்து வைத்தவர் திரு. அருணாசலக் கவுண்டர் அவர்களே. சகோதரர் பாஸ்கரன் கோவை வந்த பின் அவரும் நானும் நெருங்கிய நண்பர்கள் ஆனோம். இல்லை! அண்ணன் தம்பி ஆனோம். கோவையில் கம்பன் விழா நடத்த எண்ணினோம். என்னைச் செயலாளராகப் போட்டு தொண்டைமான் முன்னின்று நடத்தினார். அதுதான் நான் முன்னின்று செயல்பட்ட கம்பன் விழா. கோவை விழா மிகச் சிறப்பாய் அமைந்தது. திரு. கம்பனடிப்பொடி, திரு. அ. ச. ஞானசம்பந்தன் ஆகியோரை அண்ணன்களாகவும், திரு. இராமராசனைத் தம்பியாகவும் அடைந்தேன். வாக்கீச கலாநிதியுடன் நெருங்கிய பந்தம் ஏற்படுகிறது! கோவை மாவட்டத்து அளவில் இருந்த என் தொடர்புகள் தமிழ் நாட்டின் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு நீளுகிறது. பிறகு பேராசிரியப் பெருந்தகை சீனிவாச ராகவன் இன்னொரு அண்ணன் ஆகிறார். தமிழ்க் கடல் இராய. சொக்கலிங்கம் எனக்குத் தந்தையாகிறார். எனது மைந்தர் கோதண்டராமன் என்று வாய் குளிர் அழைப்பது இன்னும் என் காதில் ஒலிக்கிறது. பின்னால் நான் கள்ளிப்பட்டியில் விழாத் தொடங்கின பின், பேராசிரியர் இராதாநிஷ்ணன் எனக்கு அருமைத் தம்பி ஆகிறார். அதைத்தொடர்ந்து உயர்திருவாளர்கள், சத்தியசீலன், அ. வ. ராஜகோபாலன், மு. கணபதி, அருணாசிரி, சொ. சொ. மீ. சுந்தரம், மா. வே. பசுபதி, அரு. நாகப்பன், அறிவொளி, சாரங்கபாணி, முதலானோரைத் தம்பிகளாகவும், திருமதி. காந்திமதி, திருமதி. சரஸ்வதி ராமனாதன், செல்வி. ருக்மணி ஆகியோரைத் தங்கைகளாகவும் பெறும் பாக்கிய சாலி ஆனேன். இதற்கிடையில் ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் அவர்களை அருமைத் தோழராகப் பெற்றது என் வாழ்வில் பெரும் செல்வமாகும். முன்னாள் சர்வீஸ் கமிஷன் மெம்பர் திரு. ஸ்ரீனிவாசன் அவர்களுடைய ஆழ்ந்த நட்பும் இடையில் கிடைக்கிறது. காந்திய காண்யம் பாடிய கவி அரசு அரங்கசீனிவாசன் என்பால்

கொண்டுள்ள அன்புக்கு இளை உண்டோ! என் தந்தை இறந்த பின் அனாதையானேன் என்று ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன் அல்லவா? அதை ராமன் நீக்கி விட்டான். கம்பன் மூலம் எண்ணற்ற சகோதர, சகோதரி களை, ஆம் உடன் பிறவாச் சகோதர சகோதரிகளைப் பெற்று இன்று பெருங் குடும்பஸ்தனாக உள்ளேன்.

சகோதர சகோதரிகள் தானா? மைந்தர்கள் வேண்டாமா? அருமை மைந்தன் செல்வன் தஞ்சப்பன், பெருமல் பெற்ற மைந்தனில் தலையானவன்; என்னுடைய இலக்கிய வாரிசு, என்னுடைய கம்பன் பணிக்கு உறுதுணையாய் இருப்பவன். என்னுடைய தலைமைச்சீடன். அவனுடைய ராமபக்தி அபாரமானது. அவனுடன் செல்வர்கள் P. P. காளியண்ணன், P.K. சண்முகம் முதலானோர் என் மைந்தராய் இருந்து கம்பன் புகழ்பாடிக் கன்னித் தமிழ் வளர்த்து வருகின்றனர். இப்படிப் பெருமல் பெறும் தந்தைகள், அண்ணன்கள், தம்பிகள், தங்கைகள், மைந்தர்கள், எனக்கு நிறையத் தந்தவன் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் அன்றோ? பொருட் செல்வத்தை நிறைய இழந்து விட்டேன் என்ற என் துயரத்தை நான் பெற்ற இந்த உறவுச் செல்வம் போக்கி என் மனதில் இன்பம் நிறைகிறது. மேலே குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் அல்லாமல் அதிகார வர்க்கத்திலும் ஒரு சில அருமையான நண்பர்களைக் கம்பன் ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளான். செம்மல் மலைச்சாமி I. A. S., கற்றுரு மாட்சி மிக்க திரு. S. T. காசி ராஜன் I.A.S. ஆகியோர் என்பால் வைத்துள்ள மதிப்பும் அன்பும் நான் வியக்கத்தக்க அளவில் ஆழமானது. இவர்களது புலமையும் தமிழர் வாழும் எதிர்காலத் தமிழகத்துக்கு மிகுதியாகப் பயன்படும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

இவ்வளவு நட்புச் செல்வமும் பெறக் காரணமானவர் சகோதரர் கலைமாச் செல்வர்திரு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான் என்றால் அது மிகையாகாது. இன்று அவரில்லை, அவரது மக்கள் இன்றும் என்னைச் சித்தப்பா என்றும், பேரக் குழந்தைகள் தாத்தா என்றும் அழைத்து அது கேட்டு இன்புறும் பேறு

பெற்றுள்ளேன். அவரது மருமகன் திரு. V. K. C. நடராஜன் என் கண்முன் தோன்றி என்னைக் கண்ணீர் விடச் செய்கிறார். I.A.S. அதிகாரியாகவும், கலெக்டராகவும், ரிஜிஸ்ட்ராராகவும் பணி ஆற்றி எம்மனோரின் தீப்பேற்றால் நல்ல வயதில் அகால மரணமடைந்தது தமிழ் நாட்டின் துரதிர்ஷ்டம் ஆகும். மாமா - மாமா என்று அவர் என்னை அழைப்பது இன்னும் என் காதில் ரீங்காரம் இடுகிறது. முன் சொன்ன உறவு வரிசைகளில் பெருமல் பெற்ற இந்த மருமகனையும் சேர்த்து கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய ஆறு மருமகன்களுக்கும் மூத்த மருமகன் அன்றோ! அவரை நினைக்கும் பொழுது அருமை நண்பர் நிருநெல் வேலி திரு. S.R.S. கூத்த நைனார் அவர்கள் என் கண்முன்னே வருகிறார். நட்பில் தன்னேரில்லாதத் தகைமையினர்! சால்புடைய நண்பர். நண்பர்களுக்கு அவர் செய்யும் சேவையைப் போல் செய்ய இன்னொருவரைக் காண முடியாது. அவர் எனக்குப் பல வகையில் சேவை செய்தும், செய்து கொண்டும் வருகிறார். திரும்பிப் பார்த்ததில் அவரைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது!

திரு. பாஸ்கரத்தொண்டைமான் கோவையிலிருந்து மாற்றல் ஆனதும் கோவைப் பணக்காரர்கள் கம்பன் விழா நடத்த எனக்கு ஆதரவு தரவில்லை. தொண்டைமான் அதிகாரியாய் இருந்த காலத்தில் அவர்கள் கம்பனிடத்துக் காட்டிய அன்பும், அளித்த உதவியும் பேராதிதனமானது, என்று கண்டு மனம் வருந்தினேன். 1956-1957, கம்பன் விழாக்கள் சிறப்பாக நடந்தது, 1958-ல் தொண்டைமான் இல்லாத போது விழா நடத்த மிகச் சிரமப்பட்டேன். கோவையில் இருந்த போது முன்னின்று உதவியவர்களில் ஊத்துக்குளி ஜமீந்தார் அண்ணா திரு. காளிங்கராயர் அவர்கள் தான் உறுதியாக என்பக்கம் தின்றார்கள். கோவை நமக்குச் சரிப்பட்டு வராது என்று பின்வாங்கிவிட்டேன். விழா நடத்துவதை நிறுத்தி விட்டேன். பின்னர் சுமார் எட்டு ஆண்டுகளாக, கோவையில் கம்பன் கழகம் கண்டு மிகச் சிறப்பாக விழா எடுத்து வருகிறார் வள்ளல், தொழில் அதிபர், சான்றோர் ஆகிய திரு. G.K. சுந்தரம் அவர்கள்.

பட்டுப்போன வேர் தழைத்து மரமாகிக் கனி தந்தால் மகிழாதவர் இருக்க முடியுமா?

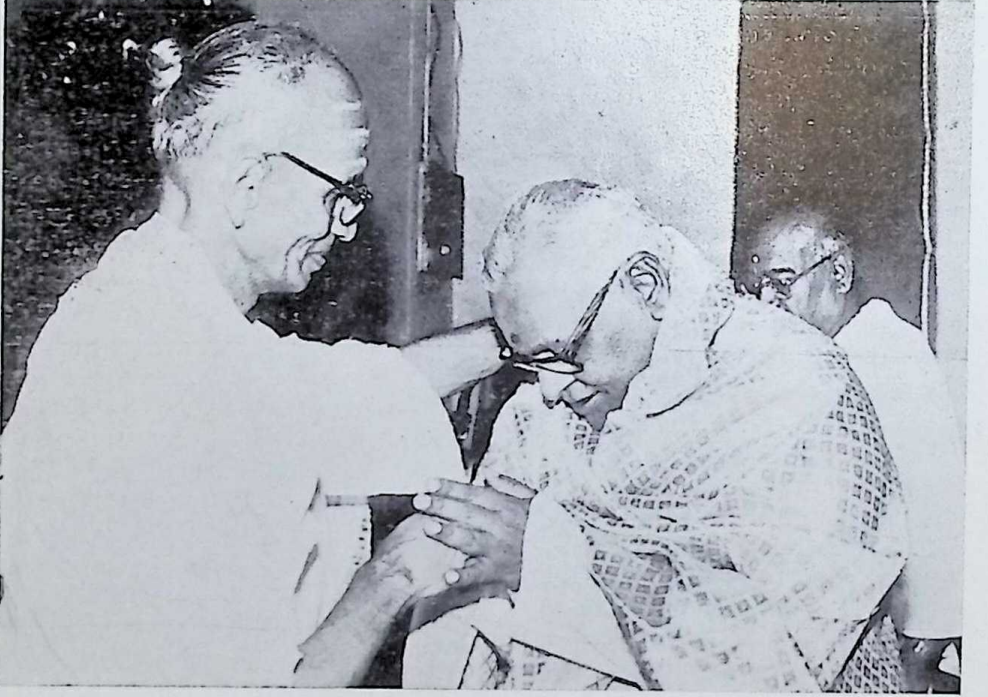
கள்ளிப்பட்டியில் 1960-ல் எம்பிரானது சன்னதியில் வைகுண்ட ஏகாதசி மகோற்சவத்தன்று கம்பன் விழா நடத்துவதைத் தொடங்கினேன். அப்படி நடத்தும்படி எனைப்பணித்து ஊக்கப்படுத்தியவர்கள் திரு. கம்பனடிப்பொடியும், திரு. பாஸ்கரத்தொண்டைமானுமே ஆவார்கள். வைகுண்ட ஏகாதசி எங்கள் கோயிலில் என் தந்தையார் காலத்திலிருந்து நடைபெறும் உற்சவம் ஆகும். அவர் காலத்தில் சிலர் விரதமிருந்து தூக்கமில்லாமல் இருந்து துவாதசிப்பாரணை செய்வார்கள். ஏகாதசியில் விரதமிருப்பவர்கள் நல்ல வகையில் பொழுதைக் கழிப்பதற்கு ஏதாவது செய்ய எண்ணினேன். ருக்மாங்கத சரித்திரம் நாடகமாக ஆக்கப்பட்டு (ஏகாதசி விரத மகிமை பற்றியது) நானே ருக்மாங்கதனாக நடத்தேன். கள்ளிப்பட்டி மக்கள் பெரும் ஆதரவு தந்தனர். என் திருமணத்திற்குப் பின் நாடகம் நடப்பது நின்னுவிட்டது. பிறகு நாலைந்து ஆண்டுகள் எனது கோபி வாசத்தினால் ஏகாதசி சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படவில்லை. கோபி வாசத்தினின்று மீண்டு கள்ளிப்பட்டி வந்தபின் ஏகாதிக்கு மீண்டும் முக்யத்வம் ஏற்பட்டது. புரட்சையார் என்று தமிழக மக்கள் நன்கு அறிந்திருந்த முத்தமிழ்ப் பெருஞ்சொற்கொண்டல் முருகேச முதலியார் அவர்களை ஒரு ஏகாதிக்கு அழைத்தேன். பின் அவர்களைக் கொண்டு கம்பராமாயண விரிவுரை கள்ளிப்பட்டியில் அறுபது நாள் நடத்தப்பட்டது. கள்ளிப்பட்டி மக்கள், என் உற்றார் உறவினர் பேராதரவு தந்தனர். அவரது சொற்பொழிவால் கள்ளிப்பட்டி மாபெரும் மாறுதலை அடைந்தது, ஒரு பெரும் புரட்சி என்றே கூறுவேன். கட்சிப்பிரதி கட்சிகளில் ஒரு பயங்கரமான ஊராய் இருந்தது. தமிழ் மனம் கமழும் ஊராயிற்று! அந்தப் பெரியாருக்கும் எனக்கும் தந்தைமகன் உறவு ஏற்பட்டது. சொல்லப் போனால் எனக்கு ஆசிரியப் பெருமான் உண்டென்றால் அவர்தான். குருகுலவாசம் இல்லையென்றாலும், என் பேச்சு விளக்கம் எல்லாம் அவரை முன் மாதிரியாகக் கொண்டவை. அவரைப் போல் நவரசப்பிரசங்கம் செய்பவர் இன்றும்

‘ கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல் ’ பட்டமளிப்பு விழா

கோமி தமிழ் வட்டம் நடத்திய பாராட்டு விழாவில் ‘கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்’ எனும் பட்டம்
தாங்கிய கேடயத்தை அ. ச. ஞானசம்பந்தம் க. கு. கோ.வுக்கு வழங்குகின்றார்.

‘கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்’ பட்டமளிப்பு விழா

கோபி தமிழ் வட்டம் நடத்திய பாராட்டு விழாவில் க. கு. கோவு. க்கு வள்ளல் தங்கமணி முத்துவேலப்ப கவுண்டர் (சீதா கல்யாண மண்டபம் கட்டியவர்) பொன்னாடை அணிவிக்கின்றார்.

யாரும் இல்லை. இன்றைய சொற்பொழிவு உலகத்தில் சிரிக்கவைப்பது தான் பிரதானம். கிட்டத்தட்ட இன்றைய இலக்கிய உலகம் மனமகிழ் மன்றமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. புரசை அய்யா அவர்கள் இன்னிசைச் சொற்பொழிவில் எல்லாச் சுவையும் இன்பத்தைத்தரும். தமிழரின் துரதிர்ஷ்டம் அவரது சாரீரம் கெட்டுவிட்டது. எண்பத்தொரு வயதை அடைந்த அத்தப் பெருமகனார் பல ஆண்டுகள் வாழராமன் அருளட்டும். அவர் திருவடிகட்கு வணக்கம் செலுத்தி மேலே தொடர்கிறேன்.

பன்னிரண்டு வருட காலம் கள்ளிப்பட்டி ஏகாதசிக்குத் தொடர்ந்து வந்து இரவு 10 மணிக்கு ஆரம்பித்து விடியல் 4 மணி வரை பாரதம் சொல்லுவார். கூட்டம் கலையாது கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். இப்படி ஏகாதசி நடந்து கொண்டு வந்த போதுதான் முன் சொன்ன மாதிரி கம்பன் விழாவாக விரிவடைந்தது. அப்பொழுது ஒரு நாள் விழா கள்ளிப்பட்டியில் மட்டும் நடக்கும். கோபியில் வள்ளல் பெரியார் தங்கமணிக் கவுண்டர் சீதா கல்யாண மண்டபம் கட்டினார். ஏகாதசிக்கு ஒரு நாளைக்கு வரும் தமிழறிஞர்களை கோபிக்குப் பயன் படுத்த எண்ணினேன். இடமோ கிடைத்திருக்கிறது. மேலே கொஞ்சம் ஆகும் செலவிற்கு தமிழன்பர் ஜே. சுப்பிரமணிய அய்யர் உதவ முன் வந்தார். பெரியார்கள் தங்கமணிக் கவுண்டர், சுப்பிரமணிய அய்யர் உதவியினால் கோபியில் கம்பன் கழகம் கண்டு 1963-ல் கம்பன் விழாத் துவங்கப்பட்டது. பிறகு சில ஆண்டுகள் கழித்து, செல்வன் நஞ்சப்பன் தலைமையில், P. P. காளியண்ணன், P. K. சண்முகம் ஆகியோர் விழாப் பொறுப்பை ஏற்றனர். பிறகு நஞ்சப்பன், தன் சொந்த விழாவாகவே கொண்டு தன்கைப் பணத்தைப் பெருவாரியாக அன்போடு செலவழித்து கம்பன் பணி செய்து வருகிறான்.

கள்ளிப்பட்டியில் வைகுண்ட ஏகாதசியன்று கம்பன் விழாவிற்குப் பெருங்கூட்டம் கூடும். விழா ஏற்பாடுகளை எல்லாம் பல அன்பர்கள் கவனித்துக் கொள்கின்றனர். பாடுபடுகிறவர்கள் பலர். பெருமை, புகழ் எனக்கு. அவர்களை எல்லாம் இந்தத்

திரும்பிப் பார்க்கும் நேரத்தில் பார்க்காமல் விட்டால் நன்றி கொன்றவன் ஆவேன். தூக்கநாயக்கன்பாளையம் ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் பலர் அலங்கார வேலைகளைக் கவனித்துக் கொள்வார்கள். மேடைப் பணியைச் சிலர் ஏற்பார்கள். வந்திருக்கின்றவர்களை உபசரித்து உண்டி கொடுக்கும் பணியில் தம்பி பழனிச்சாமி, மருமகன் வெங்கிட்டு, மகன் காளியண்ணன், ஒன்றுவிட்ட அத்தை மகன் திரு மகாதேவன் உடன்பிறவாத் தம்பிகள் மூர்த்தி, டாக்டர் சாயி, மைந்தன் பாலு, பேரன் சுப்பு மற்றும் பலர் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு சேவை செய்வார்கள். என்னுடைய பணி ஆட்களும் பக்தி சிரத்தையுடன் வேலை செய்வார்கள். அலங்காரத்துணி என்னுடைய அருமைத் தோழர் கந்தசாமி முதலியார் மக்கள் பாலுசாமி சகோதரர்கள் வருடா வருடம் அவர்கள் செலவில் அனுப்பி வைப்பார்கள். இங்கே என் ஒன்றுவிட்ட அக்காள் மகன் வெங்கிட்டுவைப் பற்றிக்குறிப்பிடாமல் மேலே போக முடியாது. அன்று எந்தந்தையாரால் கோயிலில் எனக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாலர் பள்ளியில், அ. ஆ. என்னோடு படித்தவர். அன்று முதல் இன்று வரை குகன் ராமனிடத்துக் கொண்ட அன்பு போல் என்னிடம் பாசம்காட்டி நேசித்து விளையாட்டுத் தோழராய் இருந்து வருகிறார் இன்றும் நான் அவருடன் இருக்கும்போது அறுபது வயதுக்காரனல்ல. ஆறு வயதுக்குறும்புக்காரனாக மாறி விடுவேன். திரும்பிப் பார்த்ததில் நல்லவற்றையே சொல்லி வந்தேன். இடையில் எதிர்பாரா வண்ணம் பகை ஏற்படுவது உண்டு. அதில் பல சங்கடங்கள் அடைவதும் உண்டு. அவைகளைப் பார்த்தும் பார்க்காமல் மேலே செல்ல முயன்று வருகிறேன். என்னுடைய பொதுப்பணியில் P.A. வாய்க்காலுக்கு முயற்சி செய்ததையும், கிராம ஐக்கிய சங்கம் ஸ்தாபித்து பணி ஆற்றியதையும் மிக முக்கியமாகக் கருதுகிறேன். அவ்விரண்டு பணிகளிலும் மனநிறைவு கொள்ளுகிறேன். அவ்விரண்டு பணி பற்றியும் எழுதினால் மிக நீண்ட வரலாறு ஆகி விடும்.

மற்றபடி நான் அரசியலில் வெற்றி கண்டவன் அல்ல. திரு. பழையகோட்டைப்

பட்டக்காரர் அவர்கள் தொடர்பு மிக முக்கியமானது. அவரால் பெரும் பயனை அடைந்துள்ளேன். அவரது மைத்துனர் ஊத்துக்குளி ஜமீந்தார் அவர்களை என்றும் நான் மறக்க முடியாது. மனிதருள் மாணிக்கம் அவர்

வள்ளல் மகாலிங்கம் அவர்களை நான் அறிந்த நாள் முதல் ஒரே அன்போடும் பாசத்தோடும் பழகி வந்திருக்கிறோம். நாளுக்கு நாள் வளர்பிறையாக எங்கள் உறவு இருந்து வருகிறது. ஆனால் மணிவிழாவில் இவ்வளவு ஊக்கமும் ஆர்வமும் காட்டுவார் என நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. அவருடைய தமிழ்த் தொண்டு; சமயத்தொண்டு நாடறிந்தவைகள். அவரைப் போல இந்தியாவில் உள்ள செல்வரெல்லாம் வாழ்ந்துவிட்டால் கம்யூனிசம் இந்த நாட்டில் வரவேவராது. என்னுடைய பாராட்டு விழாக்களுக்கு முதல் வித்திட்டவர் அன்பர் ஞானசுந்தரம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள். அதன் மேல் கோபி தமிழ் வட்டத்தினர் எனக்குப் பெருவிழா எடுத்து “செஞ்சொல் கொண்டல்” பட்டம் தந்து பெருமைப் படுத்தினர்.

அதன் தலைவர் பேராசிரியர் கா. அரங்கசாமி செயலர் புலவர் எழில் வேலன் ஆகியோர் என்பால் கொண்டுள்ள அன்பிற்கு நான் செய்யும் கைம்மாறு ஒன்றும் இல்லை. எப்படியோ பேச்சு வாக்கில் என்பிறந்த தேதியைத் தெரிந்து கொண்டு மணிவிழா நடத்தவேண்டும் என்று ஆர்வத்துடன் இருந்தார்கள். இதை அறிந்தார் பேராசிரியர் பழனிசாமி. என்பால் கொண்டுள்ள பேரன்பினால் பெரும் திட்டமிட்டு அயராது உழைத்து, என் மருமான் சிரஞ்சீவி நடராஜனைத் துணைக்கு வைத்துக் கொண்டு பம்பாய்மகாசம் செயல்படுகிறார். வள்ளல் அவர்கள் ஊக்கமும் உற்சாகமும் தரவே அவருடைய வேகம் இன்னும் அதிகமாகி விட்டது. வள்ளலது அன்புப் பேருதவியினால், கவிஞர் திலகம் சிற்பி அவர்களும், செய்தி மடல்

ஆசிரியர் கவிஞர் சிதம்பரநாதன் அவர்களும் செ. சு. ப. வுக்கு கைகொடுத்து உதவுகின்றனர். என்ன அன்பு! என்ன ஆர்வம்! வர்ணித்து எழுதவே முடியாது. மணிவிழாவில் நடப்பது எல்லாம் நான் சற்றும் எதிர்பாராததே, எம்பிரான் கருணைதான் என்னே! இன்னும் பல பேராசிரியர்கள், அறிஞர் பெருமக்கள், தமிழன்பர்கள் எல்லாரும் மணிவிழாவில் காட்டும் அன்பு என்னைப் பிரமிக்க வைக்கிறது! என்னைப்பற்றிக் கட்டுரை எழுதிய பெருமக்கள் நினைக்கும் தோறும் என் நெஞ்சம் பூரித்துப் புளகாங்கிதம் அடைகிறது. விளம்பரங்கள் தந்தும், பொருளுதவி தந்தும் அன்போடு, ஆசையோடு விழாவுக்கு உதவும் அன்பர்களின் கருணையை என்னென்பேன்! எல்லாருடைய பொன்னார் திருவடிகட்கு என் சிரந்தாழ்ந்த வணக்கம் செலுத்துகிறேன்.

என்னுடைய முன்னேற்றத்துக்கு உறுதுணையாக என்பணிக் கெல்லாம் உடனிருந்து உதவும் என் மனைவிக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டவன். என்னுடைய சேவையில் பெரும் பொருளை இழந்தவன். எந்த மனைவியும் பொருளிழப்பைப் பொறுப்பது அரிது. அதைச் சகித்துக் கொள்ளுகிறுள் என்றால் அது எனக்குப் பேருதவிதானே! அதேபோல்தான் என் புதல்வனும், புதல்விகளும். மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சில கடமைகளை இன்னும் நான் நிறைவேற்றாமல் இருந்தும் புதல்விகளும், என் மருமக்களும் என்னிடம் பாசமும் பற்றும் குறையாமல் இருப்பது நான் செய்த பாக்கியம். எல்லாம் ராமன் செயலே. இன்பமும் அவனே-துன்பமும் அவனே. வள்ளல் மகாலிங்கம் உள்ளிட்ட விழாக் குழுவினர்க்கும், பொருளால், உழைப்பால் உதவியவர்க்கும், வாழ்த்துரை வழங்கிய சான்றோர்களுக்கும் நெஞ்சம் நிறைந்த

நன்றி ! நன்றி !! நன்றி !!!

Koviloor Digital Library
க. கு. கோ. மணி விழா

நிகழ்ச்சி நிரல்

12-5-81 செவ்வாய் • சிதா கல்யாண மண்டபம், கோபி.

காலம் 9 மணி

மங்கல இசை : ஏ. கே. சி. நடராஜன்

குழுவினர்

இறை வணக்கம் : திருமதி சுலோசனா கந்தசாமி

வரவேற்புரை : திரு P. P. காளியண்ணன்

10 மணி

கவியரங்கம்

**கம்பன் தமிழில்
கவிஞர் பொருள்கள்**

தலைமை : கவிஞர் சிற்பி

கணையாழி : „ சக்திக்கனல்

வில் : „ தேனரசன்

கல் : „ மு. மேத்தா

பாதுகை : „ மீரா

மான் : „ ரோகிணி

ஓடம் : „ சிதம்பரநாதன்

11-30 மணி

சுருத்தரங்கம்

தலைமை : திரு. அ. ச. ஞானசம்பந்தம்

சங்க இலக்கியம் : திரு. சத்திய சீலன்

சமய இலக்கியம் : திரு. இரா. இராதா

கிருஷ்ணன்

சமுதாய இலக்கியம் : திரு. சிலம்பொலி

செல்லப்பனார்

காலம் 4-30 மணி

வாழ்த்துக் கவியரங்கம்

தலைவர் : திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன்

க. கு. கோவின்

இராம பக்தி : கவிஞர் ம. வே. பசுபதி

தமிழன்பு : „ அரங்க சீனிவாசன்

கம்பன் பற்று : „ கம்ப ராமன்

சமூகப் பணி : „ அரு. நாகப்பன்

கலை ரசனை : „ சொ. சொ. மீ. சுந்தரம்

காலம் 5-30 மணி

மணி விழா

தலைவர் : மாண்புமிகு

டாக்டர் மு. மு. இஸ்மாயில்

தலைமை நீதிபதி

வரவேற்புரை : திரு. நா. மகாலிங்கம்

மணிவிழாக் குழுத்தலைவர்

பொன்னுடை போர்த்தல் :

திரு. என். எஸ். மன்றாடியார்

மணிவிழா அறக்கட்டளை நிதி வழங்கல்

திரு. தங்கமணி முத்துவேலப்ப கவுண்டர்

மலர் வெளியீடு :

திரு. கம்பனடிப்பொடி

மலர்பெறுதல் :

திருமதி சாரதாம்பாள் கோதண்டராமன்

வாழ்த்துரை :

தவத்திரு. இராமசாமி அடிகளார்

நீதிபதி திரு. ஆர். செங்கோட்டுவேலன்

திரு. ஜி. கே. சுந்தரம்

„ J. சுப்பிரமணிய ஐயர்

„ K. N. பழனிசாமி கவுண்டர்

„ கே. மலைச்சாமி I. A. S.

„ எஸ். டி. காசிராசன் I. A. S.

„ சிலம்பொலி செல்லப்பன்

„ A. சேனாபதி கவுண்டர் M. P.,

„ கு. அருணாசலக் கவுண்டர்

„ K. S. இராமசாமி

திருமதி. செளந்தரா கைலாசம்

திரு. T. M. நல்லசாமி கவுண்டர்

„ K. S. சுப்பிரமணிய கவுண்டர்

„ C. சின்னசாமி M. P.,

„ K. முருகேசன்

„ வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார்

„ K. A. செங்கோட்டையன் M. L. A.

„ டாக்டர் M. ஆறுசாமி

„ S. V. பாலசுப்பிரமணியம்

„ K. S. திருமலைசாமி

„ S. K. நடராச கவுண்டர்

மணிவிழா நாயகர் பதிலுரை :

நன்றி நவிலல் :

திரு. செ. சு. பழனிசாமி

இரவு 9-00 மணி

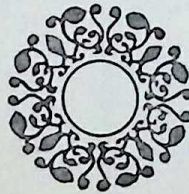
திரு. ஏ. கே. சி. நடராசன் -- இசை விருந்து

மணி வீழா நாயகருக்கு
உளங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள் !

இவ் வண்ணம் நிகழ்ந்த வண்ணம்
இனி இந்த உலகுக் கெல்லாம்
உய் வண்ணம் அன்றி மற்றோர்
துயர்வண்ணம் உறுவ துண்டோ !
மைவண்ணத் தரக்கி போரில்
மழைவண்ணத் தண்ணலே உன்
கைவண்ணம் அங்குக் கண்டேன்
கால் வண்ணம் இங்குக் கண்டேன்

— கம்பன்

தி ராஜலட்சுமி மில்ஸ் லிமிடெட்

சிங்காநல்லூர் அ. நி.
கோயமுத்தூர் - 641 005

கிளை :

காரமடை அ. நி.

கோயமுத்தூர் - 641 104

பேருலகில்

உண்மைக்கு இவனே
வலிக்கு இவனே
உறவுக்கு இவனே
உரைக்கு இவனே
திண்மைக்கு இவனே
நெறிக்கு இவனே
தேசுக்கு இவனே
சிலைக்கு இவனே
வண்மைக்கு இவனே
கர்ணன் எனும்
மன்னன் கண்டாய்
மற்று இவனே

— விவ்விப்புத்தாரா

சக்தி சுகர்ஸ் லிமிடெட்

கோயமுத்தூர் 641 018